

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

GEORGETTE HEYER

"Sparkling."
INDEPENDENT ON SUNDAY

The Talisman Ring

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

The Talisman Ring

Georgette Heyer

SOURCEBOOKS CASABLANCA®
AN IMPRINT OF SOURCEBOOKS, INC.®
NAPERVILLE, ILLINOIS

Telif Hakkı

Telif Hakkı© 1936 Georgette Heyer

Kapak ve iç tasarım © 2009 Sourcebooks, Inc. tarafından
yapılmıştır. Kapak fotoğrafı © Fine Art Photographic Library

Sourcebooks ve kolofon Sourcebooks, Inc. şirketinin tescilli ticari markalarıdır.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncısı Sourcebooks, Inc. şirketinin yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere hiçbir elektronik veya mekanik yöntemle -eleştirel makaleler veya incelemelerde yer alan kısa alıntılar hariç- hiçbir şekilde çoğaltılamaz.

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar kurgusaldır veya kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır.

Sourcebooks Casablanca, an imprint of Sourcebooks, Inc. tarafından yayımlanmıştır.

P.O. Box 4410, Naperville, Illinois 60567-4410

(630) 961-3900

Faks: (630) 961-2168

www.sourcebooks.com

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

Heyer, Georgette.

Tılsım yüzüğü / Georgette Heyer.

s. cm.

I. Başlık.

PR6015.E795T327 2008

823'.912--dc22

2008051872

İçindekiler

[Ön Kapak](#)

[Başlık](#)

[Sayfası](#)

[Telif Hakkı](#)

[Bir](#)

[İki Üç](#)

[Dört](#)

[Beş](#)

[Altı](#)

[Yedi](#)

[Sekiz](#)

[Dokuz](#)

[On](#)

[Onbir](#)

[Oniki](#)

[Onüç](#)

[Ondört](#)

[Yazar Hakkında](#)

[Şu anda mevcut: Regency Romance](#)

[Şimdi Mevcut: Tarihsel Kurgu Şimdi](#)

[Mevcut: Gizem Kitapları](#)

[Arka Kapak](#)

Bir

Sir Tristram Shield, kış alacasında Lavenham Sarayı'na vardığında, kapıda büyük amcasının çok zayıf olduğunu ve daha fazla yaşamasının beklenmediğini öğrendi. Bu haberi yorum yapmadan karşıladı, ama uşak ağır pelerinli şoför paltosunu çıkarmasına yardım ederken, duygusuz bir sesle sordu: "Bay Lavenham burada mı?"

"Dower House'da, efendim," diye cevap verdi kahya, paltoyu ve yüksek taçlı kunduz şapkayı bir uşağa uzatarak. Bu uşağa sert bir şekilde başını salladı ve hafif bir öksürükle ekledi: 'Lord Hazretleri biraz zorluk çıkardı efendim. Lord Hazretleri şu ana kadar Bay Lavenham'ı kabul etmedi.

Sör Tristram'ın Matmazel de Vauban'ı sormasını bekleyerek durakladı. Ancak Sir Tristram, büyük amcasının huzuruna kabul edilmeden önce kıyafetini değiştirebilmek için yatak odasına götürülmesini istedi.

Sör Tristram'ın ani gelişinin nedenini saraydaki herkes kadar iyi bilen kâhya, bu ilgisizlik karşısında hayal kırıklığına uğradı ama Sör Tristram'ın ne de olsa hiçbir zaman ne düşündüğünü belli eden biri olmadığını düşündü. Koridoru geçerek meşe merdivenlere doğru ilerledi ve Sör Tristram'la birlikte Uzun Galeri'ye çıktı. Burada bir tarafta ölmüş Lavenham'ların portreleri asılıydı, diğer tarafta ise uzun, kare başlı, pervazlı pencereler güneğe, iyi ağaçlandırılmış bir parkın üzerinden Downs'a bakıyordu. Evin sessizliği bir etek hışırtısı ve Galeri'nin bir ucundaki kapının aceleyle kapanmasıyla bozuldu. Kâhya, Sir Tristram'daha meraklı olan Matmazel de Vauban'ın kendisini görmek için galeride beklediğinden kuşkulanıyordu. Yatak odalarından birinin kapısını açarken Shield'e bir bakış attı ve şöyle dedi: 'Lord Hazretleri doktordan başka kimseyi görmedi, efendim - bir kez ve tabii ki Mamzelle Eustacie'yi.

O karanlık, sert yüz ona hiçbir şey söylemedi. "Evet?" dedi Shield.

Kâhyanın aklına, belki de Sir Tristram'ın onun neden

Sussex'e çağrılmıştı. Eğer öyleyse bunu nasıl karşılayacağını kimse bilemezdi. Büyük amcasının geçmişte birden fazla kez fark ettiği gibi, araba kullanması kolay bir adam değildi. Bire on sorun çıkabilirdi.

Sir Tristram'ın sesi bu düşünceleri böldü. "Adamımı yukarı gönder Porson ve lord hazretlerine geldiğimi haber ver," dedi.

Uşak eğildi ve geri çekildi. Sör Tristram pencereye doğru yürüdü ve resmi bahçelerin üzerinden, alaca karanlıkta hâlâ belli belirsiz görünen ormana doğru baktı. Gözlerinde kasvetli bir ifade vardı ve ağzı her zamankinden daha acımasız görünmesine neden olacak şekilde sıkılmıştı. Kapı uşağını içeri almak için açıldığında dönmedi, yanında pelerin çantasını taşıyan bir uşak ve tuvalet masasının üzerine koyduğu iki yaldızlı şamdanı taşıyan bir diğeri vardı. Ani mum ışığı dışarıdaki manzarayı kararttı. Bir süre sonra Shield pencereden şöminenin yanına geldi ve kolunu yüksek şöminenin rafına dayayarak için için yanan odunlara baktı. Uşak pencerelerin perdelerini çekti ve usulca uzaklaştı. Uşağı Jupp pelerin çantasının içindekileri çıkarmaya ve yatağın üzerine dut kadifesinden bir gece ceketi ve pantolonu ile Floransa işi bir yelek koymaya başladı. Sir Tristram tek ayağıyla ızgaradaki kütükleri karıştırıyordu. Jupp ona yan gözle baktı ve rüzgârda onu bu kadar yasaklayıcı gösterecek ne olduğunu merak etti. "Pudra sürer misiniz, efendim?" diye önerdi, pudra kutusunu ve pomatı tuvalet masasının üzerine bırakarak.

"Hayır.

Jupp iç çekti. Bay Lavenham'ın Dower House'da olduğunu çoktan öğrenmişti. Beau'nun kuzenini ziyaret etmek için saraya gelmesi muhtemel görünüyordu ve Jupp, Bay Lavenham'ın beyefendisinin efendisinin saçlarını düzenlemekte ne kadar yetenekli olduğunu bildiği için, gururunun hatırına kendi efendisini yemeğe düzgünce kıvrılmış ve pudralanmış olarak göndermek isterdi. de bir şey söylemedi ve diz çökerek Sör Tristram'ın çizmelerini çıkardı.

Yarım saat sonra Lord Lavenham'ın uşağı tarafından çağrılan Shield, Galeri'den Büyük Oda'ya doğru yürüdü ve habersizce içeri girdi.

Meşe kaplamalı ve kıpkırmızı perdelerle örtülü oda, yanan bir ateşle ısıtılıyor ve dallanan şamdanlardaki elli kadar mumla aydınlatılıyordu. En uçta, hafif bir kürsünün üzerine dört direkli büyük bir yatak yerleştirilmişti. İçinde

Yastıklarla kaplanmış, alevli brokar bir yorganla örtülmüş, egzotik bir yatak elbisesi ve uşağından başka hiç kimsenin onu onsuz gördüğünü hatırlayamadığı pudralı peruk takmış olan yaşlı Sylvester, dokuzuncu Baron Lavenham'dı.

Sir Tristram eşikte durakladı, beklenmedik ışığın parıltısıyla bir anlığına gözleri kamaştı. Gözleri etrafındaki ihtişamı ve renk cümbüşünü incelerken yüzündeki asıklık hafif alaycı bir gülümsemeyle azaldı. "Ölüm yatağınız mı, efendim?" diye sordu.

Dört kişilik yataktan ince bir kıkırdama geldi. "Ölüm yatağım," diye onayladı Sylvester parıltıyla.

Sör Tristram kürsüye doğru yürüdü. Üzerinde büyük bir yakut yüzüğün parladığı boş bir el ona uzatıldı. Yüzüğü aldı ve elinde tutarak büyük amcasının parşömen rengindeki yüzüne, şahin burnuna, kansız dudaklarına ve derinlere gömülmüş parlak gözlerine baktı. Sylvester seksen yaşındaydı ve ölmek üzereydi ama hâlâ peruğunu ve yamalarını takıyor, sol elinde enfiye kutusunu ve oyalı mendilini tutuyordu.

Sylvester büyük yeğeninin kararlı bakışlarına kötü niyetli bir memnuniyetle karşılık verdi. "Geleceğini biliyordum," dedi. Elini hafifçe sıktığı yerden çekti ve kürsünün üzerine konmuş olan sandalyeye doğru salladı. ". Enfiye kutusunu açtı ve parmağıyla başparmağını içine daldırdı. "Seni en son ne zaman görmüştüm?" sordu, enfiyenin kalıntılarını silkeleyip bir burun deliğine küçük bir tutam tutarak.

Sir Tristram, bir meşale kaidesinin üzerindeki mum kümesinin parıltısı içinde oturdu. Altın rengi ışık, kıpkırmızı kadife yatak perdelerine karşı onun profilini güçlü bir şekilde ortaya çıkarıyordu. "Sanırım iki yıl kadar önceydi," diye cevap verdi.

Sylvester bir kez daha kıkırdadı. "Sevgi dolu bir aileyiz, değil mi? Enfiye kutusunu kapattı ve mendiliyle parmaklarının tozunu aldı. "Diğer büyük yeğenim de burada," dedi aniden.

"Ben de öyle
duydum. "Onu
gördün mü?"

"Hayır.

"Yapacaksın," dedi Sylvester. "Yapmayacağım.

"Neden olmasın?" diye sordu Shield, kara kaşlarının altından ona bakarak.

"Çünkü istemiyorum," diye yanıtladı Sylvester açık yüreklilikle. Beau Lavenham! /

"Benim zamanımda Beau Lavenham'dım, ama kendimi yeşil bir ceket ve sarı bir pantolonla süslediğimi mi sanıyorsunuz?"

"Muhtemelen hayır," dedi Shield.

"Lanet olası tatlı dilli adam!" dedi Sylvester. 'Ondan hiç hoşlanmadım. Babasını da hiç sevmedim. Annesi eskiden buhardan muzdaripti. Onlardan muzdaripti - bir dizi! - Dower House'u ona vermemi istediğinde.

Shield kuru bir sesle, "Çardak Evi'ni aldı," dedi.

"Tabii ki öyle!" dedi Sylvester hışımla ve yaşlılığın unutkan sessizliklerinden birine gömüldü. Ocağın üzerine düşen bir kütük onu hatırladı. Gözlerini tekrar açtı ve şöyle dedi: "Seni neden istediğimi söylemiş miydim?"

Sir Tristram ayağa kalkmış ve tüten kütüğü değiştirmek için ateşin yanına gitmişti. Bunu yapana kadar cevap vermedi ve sonra soğuk, ilgisiz sesiyle şöyle dedi: 'Torununuzla benim için bir evlilik ayarladığınızı yazmışsınız.

Delici gözleri parlıyordu. "Bu seni pek memnun etmiyor, değil mi? "Pek değil," diye itiraf etti Shield, kürsüye geri dönerek.

"İyi bir eşleşme," diye önerdi Sylvester. 'Miras bırakılmamış mülklerin çoğunu onun üzerine yaptım ve o yarı Fransız, biliyorsun - bu düzenlemeleri anlıyor. Sen kendi yoluna gidebilirsin. Annesine hiç benzemiyor.

Shield cesaretini kırarcasına, "Annesini hiç tanımadım," dedi.

"O bir aptaldı!" dedi Sylvester. 'Onun benim kızım olabileceğini hiç düşünmemiştim. Gösterişli bir Fransız'la kaçtı: Bu da seni gösteriyor. Neydi o lanet olası adı?

"De Vauban.

. Vidame de Vauban. Ne zaman öldüğünü unuttum. Marie üç yıl önce öldü ve ben Paris'e gittim - sanırım bir yıl sonra, ama hafızam eskisi gibi değil.

"Bir yıldan biraz daha fazla bir süre sonra, efendim.

"Söylemeye cesaret edebilirim. Sonra -' Bir an durakladı ve sonra sertçe ekledi: '- Ludovic'in olayından sonra. Fransa'nın torunlarım için fazla sıcak olduğunu düşünmüştüm ve Tanrı'ya şükür haklıymışım! Kralı giyotine göndermelerinin üzerinden ne kadar zaman geçti? Bir aydan fazla, ha? Beni iyi dinle Tristram, yıl bitmeden Kraliçe de aynı yolu izleyecek. Bunu görmek için burada olmayacağımı düşünmek beni mutlu ediyor. Büyüleyiciydi, büyüleyici! Ama sen

Hatırla. Yirmi yıl önce onun rengini giyerdik. Her şey Kraliçe Saçı'ydı: satenler, kurdeleler, ayakkabılar. Şimdi" -dudağı alaycı bir şekilde kıvrıldı- "şimdi yeşil bir ceket ve sarı pantolon giyen ve başında lanet olası saçma bir şeker somunu olan büyük bir yeğenim var! Ağır göz kapaklarını aniden kaldırdı ve ekledi: 'Ama çocuk hala benim varisim!

Sir Tristram, neredeyse bir meydan okuma gibi kendisine yöneltilen bu söze karşılık hiçbir şey söylemedi. Sylvester yine enfiye çekti ve konuştuğunda yine hafif alaycı bir ses tonuyla konuşuyordu. "Elinden gelse Eustacie'yle evlenirdi ama Eustacie ondan hoşlanmıyor. Enfiye kutusunu parmağıyla bir fiske vurarak kapattı. "Uzun lafın kısası, ölmeden önce onu seninle evli görmek istiyorum, Tristram.

"Neden?" diye sordu Shield.

Sylvester açıkça, 'Başka kimse yok,' diye cevap verdi. 'Elbette benim hatam. Ona bakmalıydım - onu Londra'ya götürmeliydim. Ama ben yaşlıyım ve kendimden başka kimseyi memnun edemedim. Son üç yılda Londra'ya iki fazla gitmedim. Artık bunu düşünmek için çok geç. Ölüyorum ve lanet olsun, o benim torunum! Onu sağ salim bırakacağım. "Evlenmeyi düşünmenin zamanı gelmişti.

"Bunu düşünmüştüm.

Sylvester ona sertçe baktı. "Aşık , değil mi? Shield'ın yüzü sertleşti. "Hayır.

Sylvester, "Eğer hâlâ lanetli, aptal bir buzağı meselesinin seni rahatsız etmesine izin veriyorsan, aptalsın!" dedi. 'Bunun doğrularını unuttum, eğer bilseydim, ama beni ilgilendirmiyorlar. Çoğu kadın seni kandırır ve ben şimdiye kadar özünde aptal olmayan birine rastlamadım. Size bir mantık evliliği teklif ediyorum.

"Bunu anlıyor mu?" diye sordu Shield.

Sylvester, "Başka bir şey anlamazdım," diye cevap verdi. "O bir Fransız kadın.

Sör Tristram kürsüden indi ve şöminenin yanına gitti. Sylvester onu sessizce izledi ve bir süre sonra, "Bu cevap olabilir," dedi.

Sylvester ona, 'Sen kendi adının sonuncususun,' diye hatırlattı. "Bunu biliyorum. Evlenmeye niyetim var.

"Gözüne kimse girmede mi?" "Hayır.

'O zaman Eustacie ile evleneceksin,' dedi Sylvester. "Zili çek!

Sir Tristram itaat etti, ama eğlenen bir ifadeyle: "Son arzun mu Sylvester?" diye sordu.

Sylvester neşeyle, 'Bir hafta daha yaşayamayacağım,' diye cevap verdi. 'Kalp ve zor yaşam, Tristram. Cenazemde suratını asma! Seksen yıl bir insan için yeterlidir ve ben yirmi yılında gut hastalığına yakalandım. Uşağının odaya girdiğini gördü ve: 'Matmazeli bana gönder,' dedi.

Uşağı tekrar dışarı çıkarken Sir Tristram, "Çok fazla şeyi hafife alıyorsun, Sylvester," dedi.

Sylvester başını yastıklara yaslamış ve gözlerini kapatmıştı. Tavrında yorgunluk belirtisi vardı ama gözlerini açtığına çok canlı ve arsızca zeki idi. "Zaten kararını vermemiş olsaydın buraya gelmezdin, sevgili Tristram.

Sör Tristram biraz isteksizce gülümsedi ve dikkatini ateşe verdi.

Çok geçmeden kapı tekrar açıldı. Sir Tristram, Matmazel de Vauban odaya girince döndü ve eğik kaşlarının altından ona baktı.

İlk düşündüğü şey, kadının kesinlikle bir Fransız kadını olduğuydu ve hiç de hayran olduğu türden bir kadın değildi. Parlak siyah saçları vardı, en yeni modaya uygun giyinmişti ve gözleri o kadar koyuydu ki kahverengi mi yoksa siyah mı olduklarını anlamak zordu. Boyu posu azdı ama endamı son derece iyiydi ve kendini beğenmiş bir havası vardı. Kapının hemen önünde durdu ve Sör Tristram'ı görür görmez, onun bakışlarına en az onun kadar araştırmacı ve çok daha spekülâtif bir bakışla karşılık verdi.

Sylvester konuşmadan önce birkaç dakika birbirlerini tartmalarına izin verdi, ama sonra şöyle dedi: 'Buraya gel çocuğum. Ve sen, Tristram.'

Torununun bu çağrıya hemen itaat etmesi, güzel ağzının kararlı, hatta inatçı görüntüsünün tamamen yalanladığı bir uysallığa işaret ediyordu. Zarif adımlarla odayı geçti ve kürsüye çıkmadan önce Sylvester'a reverans yaptı. Sör Tristram daha yavaşça yatağın yanına geldi ve Eustacie'nin gözünden kaçmadı. Hâlâ kasvetli ve hafifçe çatık olan gözleri şimdi Sylvester'ın üzerindeydi.

Sylvester sol elini Eustacie'ye uzattı. "İzin verin size

kuzenin Tristram.'

Shield eğilerek, "Çok itaatkâr kuzeniniz," dedi.

"Kuzenimle tanışmak benim için büyük bir mutluluk," Eustacie ilkel bir nezaketle ve hafif, hoş olmayan bir Fransız aksanıyla.

"Biraz yorgunum," dedi Sylvester. 'Yorgun olmasaydım daha iyi tanışmanız için size zaman tanıyabilirdim. Yine de bilmiyorum: Olduğu kadar iyi olduğunu söyleyebilirim,' diye alaycı bir tavırla ekledi. 'Eğer resmi bir teklif istiyorsan Eustacia, Tristram'ın yemekten sonra sana bir teklif yapacağından şüphem yok.

"Resmi bir teklif istemiyorum," diye cevap verdi Matmazel de Vauban. 'Bu benim için çok önemsiz bir mesele, ama benim adım Eustacie, ki bu da çok güzel bir isim, Eu-sta-ci-a *değil*, ki onu hiç telaffuz edemiyorum ve aşırı derecede çirkin buluyorum.

Sert ve son derece soğukkanlı bir sesle yapılan bu konuşma, Sir Tristram'ın hanımefendiye bir kez daha araştıran bakışlar fırlatmasına neden oldu. Hafif bir gülümsemeyle şöyle dedi: "Umarım sana Eustacie dememe izin verirsin, kuzen?

Eustacie ona parlak bir gülümsemeyle bakarak, "Elbette, çok *uygun* olur," diye cevap verdi.

"On sekiz yaşında," dedi Sylvester aniden. "Sen kaç yaşındasın?" "Otuz bir," diye cevap verdi Sir Tristram tavizsiz bir şekilde. "H'm!" dedi Sylvester. "Çok mükemmel bir yaş.

"Ne için?" diye sordu

Eustacie. "Evlilik için, bayan!

Eustacie ona düşünceli bir bakış attı ama başka bir şey söylemedi. Sylvester, "Artık yemeğe inebilirsiniz," dedi. 'Üzgünüm ama bunu yapamayacağım.

Ama Porson'a vermesini söylediğim Nuits'in, size saldırması muhtemel herhangi bir *gêne* duyusunun üstesinden gelmenize yardımcı olacağına inanıyorum.

"Hepiniz düşüncelisiniz, efendim," dedi Shield. "Gidelim mi kuzen?

Gine'den muzdarip görünmeyen Eustacie kabul etti, büyükbabasına tekrar reverans yaptı ve Sir Tristram'a alt kattaki yemek odasına kadar eşlik etti.

Kâhya her ikisini de büyük masanın iki ucuna yerleştirmişti; her ne kadar konuşmayı biraz da, bu düzenlemeyi her ikisi de zımnen kabul etmişti. Görkemli bir şekilde servis edilen akşam yemeği iyi seçilmişti,

İyi pişmiş ve çok uzun. Sir Tristram müstakbel eşinin iştahının yerinde olduğunu fark etti ve beş dakika sonra onun Londra'daki davet salonlarında olmadığı bir sohbet akışına sahip olduğunu keşfetti. Kendisine fantastik gelen bir durumdan dolayı onu utanmış bulmaya hazırdı ve şu sözleri söylediğinde biraz irkildi: 'Bu kadar esmer olmanız çok yazık, çünkü genelde esmer erkeklerden hoşlanmam. Yine de insan kendini alıştırmalı.

"Teşekkür ," dedi Shield.

Eustacie, "Büyükbabam beni Fransa'da bırakmış olsaydı, muhtemelen bir dükle evlenirdim," dedi. 'Amcam -şimdiki Vidame, anlıyorsunuzdur- kesinlikle bunu istiyordu.

"Giyotine gitmiş olmanız daha muhtemel," diye cevap verdi Sir Tristram, iç karartıcı bir ciddiyetle.

"Evet, bu çok doğru," diye kabul etti Eustacie. "Kuzenim Henriette ve ben bunu konuşurduk. Tamamen cesur olmamız gerektiğine karar vermiştik, elbette ağlamayacaktık, ama belki biraz solgun, gururlu bir şekilde. Henriette giyotine *en grande tenue* gitmek istiyordu, ama bunun tek nedeni sarı satenden bir saray elbisesinin olmasıydı ve bu elbisenin ona gerçekte olduğundan çok daha iyi yakıştığını düşünüyordu. Bana kalırsa, eğer insan çok gençse giyotine giderken beyaz giymeli ve belki bir mendil dışında hiçbir şey taşımamalı. Siz de aynı fikirde değil misiniz?

"Darağacına giderken ne giydiğinin bir önemi olduğunu sanmıyorum," diye cevap verdi Sir Tristram, kuzeninin hayranlıkla üzerinde durduğu tablodan pek de hoşlanmamıştı.

Kadın şaşkınlıkla ona baktı. "Öyle değil mi? Ama bir düşünün! Bir tumbriil içinde, bembeyaz giyinmiş, solgun, ama hiç korkmayan ve *canaille* ile hiç ilgilenmeyen bir genç kız için çok üzüldünüz, ama -'

Sir Tristram, "Yaşı, cinsiyeti ya da kıyafeti ne olursa olsun, tumbriil içindeki herkes için çok üzülürüm," diye araya girdi.

Eustacie olumlu bir tavırla, "Genç bir kız için daha çok üzülürsün, yapayalnız ve belki de eli kolu bağlı," dedi.

'Yalnız olmazdınız. Tümbrilde sizinle birlikte bir sürü insan daha olacak,' dedi Sir Tristram.

Eustacie ona büyük bir hoşnutsuzlukla baktı. 'Benim tumbriilimde başka pek çok insan ,' dedi.

Bu konudaki tartışmanın sonuçsuz kalacağını anlayan Sir Tristram sadece kuşkuyla baktı ve konuşmaktan kaçındı.

"Bir Fransız," dedi Eustacie, "anlardı. "Ben Fransız değilim," diye cevap verdi Sir Tristram.

"*Ça se voit!*" diye karşılık verdi Eustacie.

Sir Tristram bir tabak koyun bifteği ve salatalıkla karnını doyurdu. Eustacie kısa bir süre sonra, "İngiltere'de tanıştığım insanlar," dedi. Sessizlik, 'Terör'den kurtarılmış olmamı çok romantik buluyorum.

Sylvester'in ses tonu, onun da bunu romantik bulması gerektiğini söylüyordu ama Sylvester'in Terör'ün başlamasından süre önce Paris'e gittiğini ve torununu mümkün olan en heyecansız şekilde Fransa'dan uzaklaştırdığını bildiği için, sadece, 'Sanırım,' demekle yetindi.

"Paris'ten şalgam dolu bir arabanın içinde kaçan bir aile tanıyorum," dedi Eustacie. "Askerler süngülerini şalgamlara da saplamışlardı.

"Umarım onları da aileye sokmamışlardır?"

'Hayır, ama bunu kolayca yapabilirlerdi. Şu anda Paris'in nasıl bir yer olduğunun farkında değilsiniz. İnsan sürekli endişe içinde yaşıyor. Kapıdan dışarı adım atmak bile tehlikeli.

"Kendinizi Sussex'te bulmak sizi çok rahatlatmış olmalı.

Büyük gözlerini onun yüzüne dikti ve şöyle dedi: "Evet, ama - heyecan verici şeyleri sevmez misin, *kuzenim*?"

"Eğer kastettiğiniz buysa, devrimlerden hoşlanmıyorum.

Başını iki yana salladı. "Ah hayır, ama romantizm ve - ve macera!

Gülümsedi. "On sekiz yaşımdayken sanırım öyleydim.

Sıkıntılı bir sessizlik çöktü. "Büyükbabam bana çok iyi bir koca olacağınızı söylüyor," dedi Eustacie bir süre sonra.

Şaşkınlığa uğrayan Shield sert bir tavırla cevap verdi: "Bunu yapmaya çalışacağım, kuzen.

"Ve sanırım," dedi Eustacie, umutsuzca bir tabak mürdüm tartoletini incelerken, "oldukça haklı. Bana iyi bir koca gibi görünüyorsun.

"Gerçekten mi?" dedi Sör Tristram, bu sözden nedensiz yere rahatsız olmuştu. "Bu iltifata iyi bir eşe benzediğinizi söyleyerek karşılık veremediğim için üzgünüm.

Eustacie'nin üzerine çökmüş olan hafif melankoli kayboldu. Keyifle yüzü buruştu ve şöyle dedi: 'Hayır, değilim, değil mi? Ama sizce ben

güzel mi?"

Shield sönük bir ses tonuyla, "Çok," diye cevap verdi.

"Evet, ben de öyle düşünüyorum," dedi Eustacie. 'Londra'da çok başarılı olabileceğimi düşünüyorum, çünkü bir İngiliz kadınına benzemiyorum ve İngilizlerin yabancıları çok *épatantes* bulduklarını fark ettim.

"Ne yazık ki," dedi Sir Tristram, "Londra Fransızlarla dolup taşıyor. Kendinizi herhangi bir şekilde dikkate değer bulacağınızdan şüpheliyim. "Şimdi hatırladım," dedi Eustacie. "Kadınlardan hoşlanmıyorsun.

Sir Tristram, sandalyesinin arkasındaki uşağın rahatsız edici bir şekilde farkında olarak kuzeninin boş tabağına bir göz attı ve ayağa kalktı. 'Haydi misafir odasına geçelim,' dedi. 'Burası böyle mahrem konuları konuşmak için pek uygun bir yer değil!

Hizmetçileri bir sürü mobilya parçası gibi gören Eustacie şaşkın şaşkın etrafına bakındı, ama yemek masasından kalkmaya itiraz etmedi. Sir Tristram'a misafir odasına kadar eşlik etti ve neredeyse kapıyı kapatmadan önce, "Söylesene, benimle evlenecek olman seni çok rahatsız ediyor mu?" dedi.

Sinirli bir sesle cevap verdi: 'Sevgili kuzenim, kadınlardan hoşlanmadığımı sana kim söyledi bilmiyorum ama bu büyük bir abartı.

"Evet, ama sakıncası var mı?

"Eğer umursasaydım burada olmazdım.

'Gerçekten mi? Ama herkes Büyükbaba ne derse yapmak zorunda'.

"Tam olarak herkes değil," dedi Shield. 'Ancak Sylvester şunu biliyor ki -'

"Büyük amcana Sylvester dememelisin!" diye araya girdi Eustacie. "Bu hiç de saygılı bir davranış değil.

"Güzel çocuğum, son kırk yıldır tüm dünya ona Sylvester diyor!

"Ah!" dedi Eustacie kuşkuyla. Mavi ve altın rengi çizgili saten döşemeli bir kanepeye oturdu, ellerini kavuşturdu ve beklentiyle talibine baktı.

Bu ve masum bakışları biraz rahatsız edici bulmuştu ama bir sonra eğlenerek Göyle dedi: "Bu durumda bir gariplik var kuzen, ne yazık ki üstesinden gelebilecek biri gibi görünmüyorum. Duyarlılıktan yoksun görünüyorsam beni bağışlamalısın. Sylvester bizim için bir mantık evliliği ayarladı ve nikâh masasına oturmadan önce ikimize de birbirimizi tanımak için zaman tanımadı.

"Fransa'da," diye yanıtladı Eustacie, "insan nişanlısını tanımaz, çünkü evlenene kadar onunla yalnız konuşmasına izin verilmez.

Bu sözler Sylvester'ın, torununun yaptığı anlaşmanın mahiyetini anladığına dair verdiği güvenceyi doğrular gibiydi. Sir Tristram şöyle dedi: 'İkimizden birinin diğerine karşı, normalde nişanlı çiftlerde aranması gereken tutkulardan herhangi birini hissedebileceğini iddia etmek saçma olur, ama -'

Eustacie içtenlikle, "Evet, *öyle olur!*" diye onayladı.

"Yine de," diye devam etti Sir Tristram, "bizimki gibi evliliklerin genellikle başarılı olduğuna inanıyorum. Beni kadınlardan hoşlanmamakla suçladınız, ama inanın bana -'

"Kadınlardan hoşlanmadığınızı çok iyi görebiliyorum," diye araya girdi Eustacie. "Neden evlenmek istediğinizi kendime soruyorum.

Tereddüt etti ve sonra açıkça cevap verdi: 'Belki bir erkek kardeşim olsaydı bunu istemezdim, ama adımın sonuncusuyum ve benimle birlikte ölmesine izin vermemeliyim. Karım olmayı kabul edersen kendimi şanslı sayacağım ve gücüm yettiğinde pişmanlık duymayacağına söz vereceğim. Sylvester'a el ele vermeyi kabul ettiğimizi söyleyebilir miyim?

'*Ne önemi var?* Bu onun emri ve doğal olarak evleneceğimizi biliyor. Mutlu olacağımızı düşünüyor musun?'

"Umarım öyledir kuzen.

'Evet, ama size söylemeliyim ki evlenmeyi düşündüğüm türden bir adam değilsiniz. Bu çok cesaret kırıcı. İngiltere'de insanın aşık olmasına ve kendi seçimiyle evlenmesine izin verildiğini sanıyordum. Şimdi görüyorum ki Fransa'da da durum aynı.

Merhamet dolu bir ifadeyle, 'Evlenmek için çok gençsiniz ama Sylvester öldüğünde yalnız kalacaksınız ve durumunuz gerçekten de garip olacak,' dedi.

"Bu çok doğru," diye başını salladı Eustacie. 'Bunu çok iyi düşündüm. Şehirde bir evim ve belki de bir sevgilim olursa, evliliğimizin o kadar da kötü olmayacağını söyleyebilirim.

"Belki de bir *ne?*" diye sordu Shield, onu yerinden sıçratan bir sesle.

"Fransa'da evliyken bir sevgiliye sahip olmak oldukça *adettendir -aslında* oldukça *modaya* uygundur-," açıkladı, hiç de utanmadan.

"İngiltere'de," dedi Sir Tristram, "*ne comme il faut* ne de *à la mode* vardır.

"Gerçekten mi? İngiltere'de *modanın* ne olduğunu henüz bilmiyorum, ama doğal olarak bana bunun moda olmadığını garanti ederseniz, hiçbir sevgilim olmayacak. Şehirde bir ev alabilir miyim?"

"Neden bahsettiğinizi bildiğinizi sanmıyorum," dedi Sir Tristram rahatlamış bir ifadeyle. "Benim evim Berkshire'da ve umarım siz de benim gibi orayı seversiniz, ama eğer gönlünüzden geçiyorsa sezon için şehirde bir ev kiralayabilirim.

Eustacie tam ona kalbinin bu konuda geri dönülmez bir şekilde kararlı olduğunu söylemek üzereydi ki uşak kapıyı açtı ve Bay Lavenham'ın geldiğini duyurdu. Eustacie cümlesini yarıda kesti ve nefesinin altında şöyle dedi: "Her halükârda onunla evlenmektense seninle evlenmeyi tercih ederim!"

Kadının yüz ifadesi Sir Tristram'ın bu yakışıklı itirafı fazla önemsemesine yol açmadı. Ona kaşlarını çatarak sitem etti ve kuzenini selamlamak için öne çıktı.

Shield'den iki yaş küçük olan Beau Lavenham ona benzemiyordu. Sir Tristram iri yarı, zayıf, esmer, sert yüzlü ve çok az havası ve zarafeti olan bir adamdı; Beau ise orta boylu, zayıftan ziyade ince yapılı, orta tenli ve zarif hatlara sahipti ve zarafeti çoktu. Hiçbir şey pudralı buklelerinin düzeninden ya da kahverengi benekli ipek ceketinin ve pantolonunun kesiminden daha zarif olamazdı. Altın ve gümüş işlemeli bir yelek, soluk pembe çoraplar, kravatının karlı kıvrımlarında bir mücevher, dizlerinde kurdele düğümleri ve ince beyaz parmaklarında yüzükler vardı. Bir elinde enfiye kutusunu ve kokulu mendilini taşıyordu; diğer elinde ise boynuna asılı süslü bir bilgi yarışması kadehi vardı. Bunun içinden iki kuzenini inceledi, yumuşak bir şekilde gülümsüyordu ve oldukça rahattı. "Ah, Tristram!" dedi yumuşak, durgun bir sesle ve bilgi yarışması bardağını bırakarak elini uzattı. "Nasılsın, sevgili dostum?"

Sir Tristram onunla el sıkıştı. 'Nasılsın Basil? Bir süredir tanıştığımızdan beri.'

Beau bir küçümseme hareketi yaptı. 'Ama sevgili Tristram, eğer kendini Berkshire'a gömeceksen ne yapmalı? Eustacie - ! Ona doğru gitti ve eşsiz bir zarafetle elinin üzerine eğildi. "Demek Tristram'la tanışıyorsun?"

"Evet," dedi Eustacie. "Biz nişanlandık.

Beau gülümseyerek kaşlarını kaldırdı. 'Oh la, la! Bu kadar çabuk mu? Sylvester aradı mı

Bu melodi mi? İkiniz de çok itaatkârsınız ama birlikte iyi anlaşıcağınızdan emin misiniz?

"Umarım öyledir!" diye yanıtladı Sir Tristram cesaretle.

'Eğer kararlıysan -ve seni uyarmalıyım Eustacie, o hayal edilebilecek en kararlı adamdır- ben de öyle umuyorum. Ama ikinizden de bu *kadar* itaatkâr olmanızı beklediğimi sanmıyorum. Sylvester olağanüstü biri, oldukça olağanüstü! İnsan onun gerçekten ölmekte olduğuna inanamıyor. Sylvester'sız bir dünya! Kesinlikle imkansız olmalı!'

Shield sakince, 'Gerçekten de tuhaf görünecek,' dedi.

Eustacie, Beau'ya küçümseyerek baktı. "Ve Lord Lavenham olduğunuzda bu bana garip gelecek - çok garip!

Bir an sessizlik oldu. Beau, Sir Tristram'a bir göz attı ve sonra şöyle dedi: 'Ah evet, ama görüyorsunuz, ben Lord Lavenham olamayacağım. Sevgili Tristram, sana yalvarıyorum, şu enfiyemden biraz dene ve bana fikrini söyle. Eski karışımına bir tutam Macouba ekledim. Şimdi, haklı mıydım?'

"Ben yargıç değilim," dedi Shield, bir tutam alarak. "Yeterince iyi görünüyor.

Eustacie kaşlarını çatıyordu. 'Ama anlamıyorum! Neden Lord Lavenham olmayacaksın?'

Beau kibarca ona doğru döndü. "Evet, Eustacie, ben Sylvester'ın torunu değilim, sadece büyük yeğeniyim.

"Ama torun olmayınca varis sen mi oluyorsun?" "Kesinlikle, ama bir torun var sevgili kuzenim. Bunu bilmiyor muydun?" "Ludovic'in olduğunu elbette biliyorum, ama o artık öldü!

"Ludovic'in öldüğünü sana kim söyledi?" diye sordu Shield, örgü kaşlarının altından ona bakarak.

Ellerini iki yana açtı. 'Ama büyükbaba, doğal olarak! Kimsenin ondan bahsetmemesini gerektirecek kadar kötü olan şeyin ne olduğunu hep merak etmişimdir. Bu bir gizem ve bence çok romantik.

"Ortada bir gizem yok," dedi Shield, "ne de romantik bir yanı var. Ludovic bir dizi çılgınlığını cinayetle taçlandırır ve bunun sonucunda ülkeden kaçmak zorunda kalan vahşi bir genç adamdı.

"Cinayet!" diye haykırdı Eustacie. "*Voyons*, yani düelloda birini mi öldürdü?

"Hayır. Düelloda olmaz.

"Ama Tristram," dedi Beau nazikçe, "Matthew Plunkett'i vuranın Ludovic olduğunun hiçbir zaman kanıtlanamadığını unutmamalısın. Kendi adıma bunun mümkün olduğuna o zaman da inanmamıştım, hâlâ da inanmıyorum.

Shield, "Çok yakışıklısiniz ama koşullar çok kötü," diye verdi. 'Plunkett'i öldürmüş olması gereken silah sesini Ludovic'ten ayrıldıktan on dakika sonra duyduğumu unutmayın.

"Ama ben," dedi Beau, sakın sakın kadehini parlatarak, "Ludovic'in kendi hikâyesine inanmayı tercih ediyorum, vurduğu bir baykuşmuş.

"Attı ama ıskaladı!" dedi Shield. "Yine de Ludovic'in yirmi metreden bir oyun kartındaki tırtılları vurduğunu gördüm.

"Ah, kabul ediyorum Tristram, kabul ediyorum, ama o gece sanırım Ludovic tamamen ayık değildi, değil mi?

Eustacie sabırsızlıkla ellerini birbirine vurdu. 'Ama söyleyin bana, biri! Ne yaptı kuzenim Ludovic?'

Beau elindeki fırırları geriye attı ve parmağıyla başparmağını enfiye kutusuna daldırdı. 'Pekala, Tristram,' dedi ısıltılı gülümsemesiyle. 'Bu konuda benden daha çok şey biliyorsun. Ona söyleyecek misin?

Shield, "Bu pek de öğretici bir hikâye değil," dedi. "Neden duymak istiyorsun?" "Çünkü kuzenim Ludovic'in bu aileden belki de en çok "Romantik bir insan!" diye yanıtladı Eustacie.

"Ah, romantik!" dedi Sir Tristram, omuzlarını silkerek arkasını döndü.

Beau enfiye kutusunu salladı. "Romantik mi?" dedi düşünceli düşünceli. 'Hayır, Ludovic'in romantik olduğunu sanmıyorum. Belki biraz aceleliydi. Bir kumarbazdı - gelen felaketler de bu yüzden. Bir gece Cocoa-Tree'de, buradan iki mil ötedeki Furze House'da yaşayan bir adama çok büyük miktarda para kaptırdı.

"Furze House'da kimse yaşamıyor," diye araya girdi Eustacie.

"Şimdi değil," diye kabul etti Beau. 'Üç yıl önce Sir Matthew Plunkett orada yaşıyordu. Ama Sör Matthew -üç yıl önce- Longshaw Spinney'de vuruldu ve dul eşi mahalleden uzaklaştırıldı.

"Kuzenim Ludovic mi vurdu onu?

'Bu, sevgili Eustacie, bir görüş meselesi. Tristram'dan başka, benden başka bir cevap alacaksın.

"Ama neden?" diye sordu. 'Sadece ona para kaptırdığı için değil! Sonuçta bu o kadar da büyük bir mesele değil - belki de tamamen mahvolmamışsa?

'Oh, kesinlikle! Ancak ona büyük bir meblağ kaptırdı ve Sir Matthew, - kayıtsız bir terbiyeye sahip diyelim- oynamaya devam etmeden önce teminat olarak bir rehin isteyecek kadar terbiyesizdi. Tabii ki, kimse Cits ile oynamamalıydı, ama zavallı Ludovic her zaman çok inatçıydı. Oyun piquet'ti ve ikisi de kupalarındaydı. Ludovic parmağından bir yüzük çıkardı ve Sör Matthew'a rehin olarak verdi - doğal olarak paraya çevrilmek üzere. Bu, bizimkinden çok daha eski bir evin son ferdi olan annesi aracılığıyla Ludovic'e gelen, çok eski bir tılsım yüzüğüydü.

Eustacie onu durdurdu. "Lütfen, tılsım yüzüğünün ne olduğunu bilmiyorum.

Sadece üzerine şekiller altın bir yüzük. Ludovic'in bu yüzüğü, dediğim gibi, çok eskiydi. Üzerindeki karakterlerin büyüğü olduğu düşünülüyordu. Eski inanışa göre onu her türlü zarardan korumalıydı. Daha da önemlisi, bu bir aile yadigarıydı. Tam değerini bilmiyorum. Tristram, sen böyle şeylerden anlarsın - koleksiyonunu sana göstermesini sağlamalısın Eustacie - yüzüğün değeri neydi?

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Shield sertçe. "Çok eskiydi, belki de paha biçilemezdi.

"Zavallı Ludovic ne kadar da aceleci bir yaratık!" diye iç geçirdi Beau. "Sanırım onu durdurmak mümkün değildi, değil mi Tristram?

"Hayır.

Eustacie Shield'a doğru döndü. "Peki sen orada mıydın?"

"Evet, oradaydım.

"Ama hiç kimse, Tristram bile, Ludovic'i çılgın ruh hallerinde idare edemezdi," diye açıkladı Beau. 'Yüzüğü rehin verdi ve kaybetmeye devam etti. Sir Matthew, insanın zevkten yoksun olduğunu düşünmeden edemeyeceği bir şekilde, yüzük parmağındayken Kakao Ağacı'ndan ayrıldı. Ludovic onu kurtarmak için Yahudilere gitmek zorunda kaldı - ah, bu tefeciler anlamına geliyor, canım!

"Bunda yeni bir şey yoktu," dedi Shield. "Ludovic Oxford'dan geldiğinden beri Yahudilerin elindeydi - ve daha önce de.

"Birçoğumuz gibi," diye mırıldandı Beau.

"Peki parayı Yahudilerden mi aldı?" diye sordu Eustacie.

"Evet," diye cevap verdi Beau, "ama mesele o kadar kolay çözülmeydi. Ludovic, Plunkett'ten yüzüğü geri almasını istediğinde, zeki dostumuz pazarlığın tamamen yanlı\$ anlaşıldığını, aslında yüzüğe kar\$ı gınelerini ortaya koyduğunu ve onu kazandığını iddia etti. Yüzüğü vermedi ve Tristram'dan başka Ludovic'in anlattıklarının doğruluğuna kefil olacak kadar ayık birini de bulamadı.

Eustacie'nin gözleri parladı. 'Ludovic'in bu kadını öldürmesine hiç şaşırmadım.

Canaille! O onursuzdu!"

Beau bilgi yarışması kadehiyle oynadı. "Nadir bulunan nesneleri toplayan insanlar, sevgili Eustacie, göz diktikleri ödülü elde etmek için çoğu zaman duyulmamış yollara başvururlar.

"Ama siz!" dedi Eustacie, Sir Tristram'a hiddetle bakarak. "Gerçeği biliyordunuz!"

"Ne yazık ki," diye cevap verdi Sir Tristram, "Plunkett benim kararımı beklemedi. Taşraya -aslında Furze House'a- çekildi ve biraz da akılsızca Ludovic'i görmeyi reddetti.

"Büyükbabanın bundan haberi var mıydı? Eustacie sordu.

"Aman Tanrım, hayır!" dedi Beau. 'Sylvester ve Ludovic çok nadiren dostane ilişkiler kurarlardı. Bir de Ludovic'in Yahudilere olan borcu meselesi vardı. Sylvester'a güvenmediği için Ludovic'i suçlamak zordu. Yine de Ludovic, Plunkett'i olayla ilgili tek güvenilir tanıkla yüzleştirmek amacıyla Tristram'ı alarak eve geldi. Ancak Plunkett'in eli kolu bağlıydı - tabii ki doğal olarak. Ludovic Furze House'a uğradığında evde değildi. Kabul etmek gerekir ki Ludovic böyle bir muameleyi sabırla karşılayacak bir adam değildi. Ayrıca o sıralar oldukça fazla içiyordu. Furze House'a üçüncü kez kabul edilmediği gün Plunkett'in Slaugham'da bir evde yemek yiyeceğini öğrenince, eve döndüğünde onu oyuna getirmeyi ve yüzük karşılığında faturaları kabul etmeye zorlamayı planladı. Ancak Tristram onun buradan gittiğini görünce ne yapacağını tahmin etti ve onu takip etti.

Sir Tristram omzunun üzerinden, "Çocuk üç parça sarhoştur!" dedi.

"Çok tehlikeli bir ruh hali içinde olduğundan hiç şüphem yok," diye kabul etti Beau. "Onu amacından vazgeçip eve dönmeye nasıl ikna ettiğin benim için her zaman bir merak kaynağı olmuştur.

"Onun yerine Plunkett'i görmeye söz verdim," diye yanıtladı Shield. "Bir aptal gibi, onun spinney'den geçen yolu kullanmasına izin verdim.

Beau nazıkçe, "Sevgili dostum, Plunkett'in o yoldan döneceğini tahmin kimse bekleyemezdi," dedi.

"Tam tersine, eğer Slaugham'dan geliyorsa, bu onun için en doğal yoldu," diye karşılık verdi Shield. 'Ve ata bindiğini biliyorduk, araba kullanmadığını.

"Peki ne oldu?" diye nefes aldı Eustacie.

Ona cevap veren Shield oldu. "Ludovic atını Longshaw Spinney'den geri sürdü, ben de Furze House'a doğru ilerledim. Ayrılmamızdan on dakika kadar sonra uzaktan bir silah sesi duydum. O anda hiçbir şey anlamadım: kaçak bir avcı olabilir. Ertesi sabah Plunkett'in cesedi Spinney'de kalbinden vurulmuş olarak bulundu ve yanında Ludovic'in buruşuk bir mendili yatıyordu.

"Peki ya yüzük? Eustacie çabucak söyledi.

"Yüzük gitmişti," dedi Shield. "Plunkett'in ceplerinde para ve kravatında elmas bir iğne vardı ama tılsımlı yüzükten eser yoktu.

"Ve o zamandan beri hiç görülmedi," diye ekledi

Beau. "Bizim tarafımızdan, hayır!" dedi Sir Tristram.

"Evet, evet, Ludovic'te olduğunu düşündüğünüzü biliyorum," dedi Beau, "ama Ludovic o gece Plunkett'le karşılaşmadığına yemin etti ve ben Ludovic'in yalancı olduğunu düşünmüyorum. Cebinde bir tabanca taşıdığını rahatlıkla kabul etti, hatta bir baykuşa ateş ettiğini bile itiraf etti.

"Bu Plunkett'i neden vurmasın ki?" diye sordu Eustacie. 'Vurulmayı hak etmişti! Vurulduğuna çok sevindim!

"Olabilir," dedi Sir Tristram en sert ses tonuyla, "ama Fransa'da ne olursa olsun, İngiltere'de cinayet idamlık bir suçtur.

"Ama onu sadece bu Plunkett gibi birini öldürdüğü için asmadılar, değil mi?" dedi Eustacie şaşkınlıkla.

Shield, 'Hayır, çünkü tutuklanmadan önce onu ülke dışına çıkardık,' diye cevap verdi.

Beau elini kaldırdı. "Sylvester ve sen onu ülkeden çıkardınız," düzeltti. "Bu işte benim parmağım yok, lütfen.

"Mahkemeye çıkmak için kalsaydı, hiçbir şey onun boynunu kurtaramazdı.

Beau sakın bir tavırla, 'İşte bu konuda sizinle aynı fikirde değilim, sevgili Tristram,' dedi. 'Mahkemeye çıkmasına izin verilseydi, gerçek ortaya çıkabilirdi.

Siz - ve tabii ki Sylvester - onu ülke dışına kaçırdığınızda, bir katilin itiraf etmiş gibi görünmesini sağladınız.

Sir Tristram, Sylvester'ın uşağının onu tekrar büyük amcasının huzuruna çağırmak için gelmesiyle cevap verme zorunluluğundan kurtuldu. Hemen gitti, bu durum kapı arkasından kapanırken Beau'nun mırıldanmasına neden oldu: 'Tristram'ı bu kadar şikayetçi görmek gerçekten çok sevindirici.

Eustacie buna aldırmadı, ama şöyle dedi: Kuzenim Ludovic şimdi nerede?"

"Kimse bilmiyor canım. Ortadan kayboldu.

"Ve siz ona yardım etmek için hiçbir şey yapmıyorsunuz, hiçbiriniz!" dedi kızgınlıkla. "Sevgili kuzenim, bu biraz zor, değil mi?" diye yanıtladı Beau.

'Sonra

Bu iyi niyetli ama ölümcül işgüzarlık karşısında ne yapılıbilirdi ki?

Eustacie kaşlarını çatarak, "Sanırım," dedi, "Tristram kuzenim Ludovic'ten hoşlanmadı.

Beau güldü. "Ne kadar , canım!

Kadın ona baktı. "Bana koleksiyonunu göstermesi gerektiğini söylerken ne demek istediniz?" sordu doğrudan.

Abartılı bir şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. 'Neden, ne demek istemiş olabilirim? Sadece oldukça kayda değer bir koleksiyonu olduğunu. Ben bir yargıç değilim ama bazen o koleksiyonu kendim de görmek istediğimi hissederim.

"O zaman sana izin vermeyecek mi?

"Oh, ama dünyanın en büyük iyi niyetiyle!" dedi Beau gülümseyerek. "Ama koleksiyoncuların her zaman hazinelerini tam olarak *göstermediklerini* de unutmamak gerekir, biliyorsunuz!

İki

Bir kez daha Sylvester'ın yatağının yanında duran Sir Tristram, ondaki değişikliği fark edince biraz şaşırdı. Sylvester hâlâ birkaç yastıkla destekleniyordu ve hâlâ peruğunu takıyordu, ama birdenbire daha zayıflamış ve içine kapanmış gibi görünüyordu. Yalnızca gözleri canlıydı ve balmumuna dönmüş yüzünde ürkütücü bir koyuluktaydı.

Sör Tristram derin sesiyle şöyle dedi: 'Özür dilerim efendim: Ziyaretimin sizi çok yorduğuna inanıyorum.

"Teşekkür ederim, beni neyin yorduğuna en iyi ben karar veririm," diye yanıtladı Sylvester. 'Daha fazla dayanamayacağımı kabul ediyorum, ama Tanrı olsun, işlerimi yoluna koyacak kadar dayanacağım! O herifle evlenecek misin?

"Evet, onunla evleneceğim," dedi Shield. "Bu seni memnun edecek mi?

Sylvester, "Düğümün iyi atıldığını görmek isterim," dedi. 'Neyse ki o bir Papacı değil. Onun hakkında ne düşünüyorsun?

Sir Tristram tereddüt etti. "Pek bilmiyorum. O çok genç."

"Kocasını onu şekillendirdiği sürece daha iyi. "Haklı olabilirsiniz ama keşke bu konuyu daha önce açsaydınız.

Ben her zaman haklıyım. Ne yapmak istiyordun? Ona kur yapmaya mı geldin?" diye alay etti Sylvester. "Zavallı kız!

'Onu kolayca pişman olabileceği bir evliliğe zorluyorsunuz. O romantik biri.

"Fiddlededee!" dedi Sylvester. 'Çoğu kadın öyledir, ama daha iyisini bulurlar. Zamanında. Şu lanet olası köpek yavrusu aşağıda mı?"

"Evet," dedi Shield.

Sylvester uyarırcasına, "Elinden gelse seni gölgede bırakacak," dedi.

Sir Tristram küçümser bir ifadeyle baktı. "Eğer benden onun zarafetiyle yarışmamı bekliyorsanız hayal kırıklığına uğrayacaksınız, efendim.

"Ailemden aptallıktan başka bir şey beklemiyorum!" diye tersledi Sylvester.

Sir Tristram yatağın yanındaki masadan bir salata sosu aldı ve büyük amcasının burnunun altına tuttu. "Kendinizi yoruyorsunuz, efendim.

"Lanet olsun sana!" dedi Sylvester belli belirsiz. Elini hissedilir bir çabayla kaldırıp şişeyi aldı ve bir süre sessizce uzanıp aromatik dumanını soludu. Bir iki dakika sonra dudakları alaycı bir gülümsemeyle kıpırdadı ve mırıldandı: 'Üçünüzü bir arada görebilmek için çok şey verirdim. Ne hakkında konuştunuz?

"Ludovic," diye yanıtladı Shield .

Sylvester'in eli aniden sıkıştı; gülümsemesi yüzünü terk etti. Fısıltıyı pek aşmayan bir sesle: 'Onun adının bu evde asla anılmayacağını bildiğini sanıyordum! Beni çoktan ölmüş mü sayıyorsun ki buna cüret ediyorsun?

"Ölüm döşeğindeyken benim için her zaman olduğundan büyük bir huşu nesnesi değilsin, Sylvester," dedi Shield.

Sylvester'in gözleri bir an için parladı ama ani öfkesi kıkırdayarak kayboldu. 'Sen küstah bir köpeksin, Tristram. Söylediklerimi hiç umursadın mı?

"Çok nadiren," dedi Shield.

'Çok doğru,' diye onayladı Sylvester. 'Damme, seni bu yüzden hep sevmişimdir! Çocuk hakkında ne diyordun?

'Eustacie hikayeyi duymak istedi. Anlaşılan ona öldüğünü söylemişsin. Sylvester sert bir sesle, "O benim için öldü," dedi. 'Onun bir şey yapmasına izin vermenin ne faydası var?

Onun kahramanı mı? Bundan emin . "Ona söyledin mi?" "Basil söyledi.

"Onu durdurmalıydın. Sylvester kaşlarını çatmış, parmaklarıyla muhteşem örtüyü hafifçe çekiştiriyordu. "Basil çocuğun hikâyesine inandı," dedi aniden.

"Nedenini hiç bilmiyorum efendim.

Sylvester ona bir bakış fırlattı. "Buna inanmadın, değil mi?" "Basil dışında hiçbirimiz inanmadık, değil ?

"Mahkemeye çıkmasına izin vermemiz gerektiğini söyledi. Merak ediyorum. Merak ediyorum.'

"Yanılıyordu. Ludovic'i Fransa'ya gönderdiğimizde onun için elimizden geleni yaptık. Neden şimdi kendini kızdırıyorsun?"

"Ondan hiç , değil mi?

"Benim antika mücevher koleksiyoncusu olduğumu da eklemen yeterli Sylvester, böylece Basil'in merdivenlerin altında çok daha nazik bir şekilde söylediklerinin çoğunu söylemiş olacaksın.

"Aptal olma!" dedi Sylvester sinirli bir şekilde. 'Sana elinden geleni yapacağını söylemiştim.

şansını mahvetmek için. Onu işine gönder!'

"Beni mazur görün efendim. Burası benim evim değil.'

"Hayır, Tanrı aşkına, onun da değil!" dedi Sylvester, bir öfke rüzgarıyla sarsılarak. "Ben öldüğümde mallar bana kalacak ve ben onu mütevellî yapmadım!

"O zaman ona haksızlık ediyorsunuz, efendim. "Avukatım Pickering ve siz," diye yanıtladı Sylvester.

"Yüce Tanrım, neden benim adımlı verdin?" dedi Shield. "İşlerinizi yönetmek için en ufak bir arzum yok!

"Sana güveniyorum, ama ona güvenmiyorum," dedi Sylvester. "Üstelik," diye ekledi kötü niyetli bir kıvılcımla, "seni koşum takımımnda koşturmak istiyorum, bunu ancak ölererek yapabilsem bile. Bana şu içkiden biraz dök.

Sir Tristram onun emrine itaat etti ve bardağı Sylvester'ın dudaklarına götürdü. Tersine, Sylvester kadehi kendisi tutmayı tercih etti, ama bu hafif çabanın bile onun gücü için neredeyse çok büyük bir vergi olduğu açıldı.

"Bir kedi kadar zayıf!" yakınlıkla Shield'in bardağı tekrar almasına izin verdi. "O adam Eustacie'nin aklını zehirlemeye vakit bulamadan aşağı insan iyi olur. Papazı buraya getirir getirmez sizi bu odada evlendireceğim. Jarvis'i bana gönder; yorgunum.'

Sir Tristram tekrar misafir odasına ulaştığında çay masası getirilmişti. Beau Lavenham büyük amcasını sordu ve Sir Tristram'ın onu çok zayıf bulunduğunu söylemesi üzerine hafifçe omuz şöyle dedi: 'Sylvester'ı tabutunun içinde gördüğümde öldüğüne inanacağım. Umarım ona, görevimi yerine getirdiğimi söylemeyi unutmamışsınızdır.

"Burada olduğunuzu biliyor," dedi Shield, Eustacie'den bir fincan ve fincan tabağı alarak, "ama bu gece daha fazla ziyaretçi görecektir kadar gücü olduğundan şüpheliyim.

"Sevgili Tristram, nazik olmaya mı çalışıyorsun?" diye sordu Beau, eğlenerek. 'Sylvester'ın, Basil denen o ucubeyi görürse lanetleneneğini söylediğine eminim.

"Hayır, hayır; benden bu kadar nefret etmesinin nedeni giyim zevkim olamaz, çünkü neredeyse kusursuz bir giyimim var," dedi Beau, saten kolundaki bir kırışıklığı sevgiyle düzelterek. "Sadece zavallı Ludovic'ten sonra geldiğim için böyle olduğunu düşünüyorum ve bu gerçekten benim hatam değil.

Tristram, "Bildiğimiz kadarıyla bundan daha uzakta olabilirsiniz," dedi. 'Ludovic şimdiye kadar evlenmiş olabilir.

"Çok doğru," diye onayladı Beau çayını yudumlarken. 'Ve bazı açılardan Ludovic'in bir oğlu, Sylvester'ın yerine kimin hüküm süreceği konusundaki can sıkıcı soruyu en iyi şekilde çözebilir.

"Mülk emanet olarak bırakılmıştır.

"Kasvetli ifadenizden Tristram, mütevellilerden biri olduğunuz sonucunu çıkarıyorum," dedi Beau. "Haksız mıyım?

Evet, haklısın. Pickering de bana katıldı. Sylvester'a senin adını vermesi gerektiğini söyledim.

'Çok alçakgönüllüsün, sevgili dostum. Daha iyi bir seçim yapamazdı.

"Ben alçakgönüllü değilim," diye yanıtladı Shield. 'Başka bir adamın mülkünün sorumluluğunu almak istemiyorum; hepsi bu.

Beau güldü ve çay fincanını bırakarak Eustacie'ye döndü. 'Burada sadece nişanlı bir çiftle eşlik etmek için bulunduğum aklıma geldi,' dedi. 'Kendimi böyle bir rol için biçilmiş kaftan olarak görmüyorum, o yüzden şimdi gideceğim. Sevgili kuzenim! -' Kızın elini dudaklarına götürdü. 'Tristram, tebriklerimi sunarım. Eğer daha önce karşılaşmazsak Sylvester'ın cenazesinde mutlaka karşılaşacağız.

O gittikten sonra kısa bir sessizlik oldu. Sir Tristram sönmekte olan bir mumu üfledi ve ateşin yanında kıpırdamadan oturan ve dalgın görünen Eustacie'ye baktı. Eustacie onun bu bakışının farkındaymış gibi gözlerini kaldırdı ve kendisine özgü o düşünceli bakışlarla ona baktı.

"Sylvester ölmeden önce bizi evli görmek istiyor," dedi Shield.

"Basil öleceğini düşünmüyor.

'Sanırım bildiğimizden daha yakın. Doktor ne dedi?'

Eustacie kelimesi kelimesine, "Çok dinsiz ve tamamen çekilmez biri olduğunu söyledi," diye cevap verdi.

Sir Tristram gülerek, yüzünün bu kadar ani aydınlanabileceğini tahmin etmeyen kuzenini şaşırttı. "Olabileceğini söyleyebilirim, ama tüm söylediği bu muydu?

"Hayır, artık Grandpère'i görmeye gelmesinin faydasız olduğunu da söyledi, çünkü yulaf ezmesi yemesi gerektiğini söylediğinde Grandpère hemen bir yeşil kaz ve bir şişe bordo şarabı getirtti. Doktor bunun onu öldüreceğini söyledi ve *du vrai*, sanırım Grandpère'i hiç öldürmediği için kızdı.

Belki de Büyükbaba ölmeyecek, tam tersine yeniden iyileşecek. "Korkarım onu hayatta tutan tek şey iradesi. Kalkan hareket etti Ateşe doğru döndü ve merakla Eustacie'ye bakarak şöyle dedi: 'Ona düşkün müsün? Ölürse seni mutsuz eder mi?'

"Hayır," diye içtenlikle cevap verdi. "Ona biraz düşkünüm ama çok değil, çünkü o kimseye düşkün değil. Kimsenin ona düşkün olmasını istemez.

Shield ona, 'Seni Fransa'dan o getirdi,' diye hatırlattı.

"Evet, ama Fransa'dan çıkarılmak istemedim," dedi Eustacie acı acı. "Belki o zaman öyle düşünmüyordunuz ama şimdi İngiltere'de olmaktan memnunsunuz, değil mi?" "Hiç memnun değilim, tam tersine çok üzgünüm," dedi Eustacie. 'Eğer o

Beni amcamla bıraksalardı Viyana'ya giderdim, bu sadece çok neşeli değil, aynı zamanda romantik de olurdu, çünkü amcam tüm ailesiyle birlikte, tıpkı Kral ve Kraliçe gibi bir berline binerek Fransa'dan kaçtı.

Shield, 'Sınırı geçmeyi başarırsa Kral ve Kraliçe gibi olmaz,' dedi.

Eustacie öfkelenerek, "Sana bir şey söyleyeceğim," dedi. "Sana ne zaman ilginç bir hikâye anlatsam, bana öyle bir cevap veriyorsun ki - tıpkı o *enfiye* gibi - *enfin!*

"Özür dilerim," dedi Shield, oldukça irkilmiş bir halde.

Eustacie koltuktan kalkarak, "Ben de üzgünüm," dedi, "çünkü sohbet etmeyi çok zorlaştırıyor. Size iyi geceler dilerim, *kuzenim*.

Eğer adamın kendisini alıkoymaya çalışacağını düşündüyse hayal kırıklığına uğradı. Adam sadece resmi bir şekilde eğildi ve odadan çıkması için kapıyı açtı.

Beş dakika sonra hizmetçisi, zil ipini biraz sertçe çekerek yatak odasına koştuğunda, onu aynasının önünde oturmuş, hiddetle kendi yansımasına bakarken buldu.

Eustacie, "Soyunacağım ve yatağa gideceğim," diye açıkladı.

"Peki, hanımefendi.

'Ve dahası, keşke Madam Giyotin'e bir tumbriil *içinde* gitmiş olsaydım, *yalnız!*

Sir Tristram'dan çok daha takdirkâr bir dinleyici olan taşralı Lucy ürperdi ve şöyle dedi: 'Ah, bayan, böyle bir şeyden bahsetmeyin! Bu kadar genç ve güzel olduğunuz halde kafanızın kesildiğini düşünmek!'

Eustacie muslin elbisesini çıkardı ve kollarını Lucy'nin tuttuğu şalın içine soktu. "Beyaz bir elbise giymeliydim ve *sans-culottes* bile beni bir tumbriil içinde gördüğüne üzülürdü!

Lucy'nin *sans-culottes*'in kim olabileceği konusunda net bir fikri yoktu ama hemen kabul etti ve tüm samimiyetiyle metresinin çok hoş görüneceğini ekledi.

Eustacie içtenlikle, 'Bence güzel görünmeliydim,' dedi. "Ama bunu düşünmenin bir faydası yok, çünkü onun yerine evleneceğim.

Lucy, hanımının saçındaki iğneleri çıkarma işine ara vererek ellerini kavradı ve coşkuyla nefes aldı: "Evet, hanımefendi ve eğer cüret edebilirim, çok mutlu olmanızı dilerim!

Eustacie boş bir sesle, 'İnsan son derece tatsız bir evliliğe zorlandığında mutluluk ummaz,' dedi.

"Aman Tanrım, bayan, Lord Hazretleri sizi zorlayacak değil ya?" diye soluk soluğa kaldı Lucy. "Hiç böyle bir şey duymamıştım!

"Ah!" dedi Eustacie. "O zaman Fransa'da duyduklarım doğru, İngiliz hanımları evlenecekleri kişiyi kendileri seçebiliyorlarmış! Umutsuzca ekledi: 'Ama ben kocam olmasını istediğim birini görmedim, o yüzden bunun hiçbir anlamı yok.

'Hayır, hanımefendi, ama - ama Sör Tristram'dan hoşlanmıyor musunuz, hanımefendi? Eminim çok iyi bir beyefendidir ve herkese iyi bir koca olur.

"Otuz bir yaşında ve hiç konuşmayan iyi bir koca istemiyorum!" dedi Eustacie, dudağı titreyerek.

Lucy saç fırçasını yere bıraktı. 'İşte, hanımefendi, kendinizi buhar gibi hissediyorsunuz ve her şeyin birdenbire başınıza gelmesine şaşmamalı! Kimse sizi isteğiniz dışında evlenmeye zorlayamaz - İngiltere'de değil, yapamazlar, Fransa'da ne yaparlarsa yapsınlar, ki herkes oranın iğrenç bir cinayet yeri olduğunu bilir!

Eustacie gözlerini kuruladı ve şöyle dedi: 'Hayır, ama kuzenimle evlenmezsem büyükbabam öldüğünde korkunç bir şaperonla yaşamak zorunda kalacağım ve bu çok daha kötü olur. İnsan kendini bırakmalı.

Aşağıda Sir Tristram da aynı sonuca varmıştı. Er ya da geç biriyle evlenmek zorunda kalacağına ve bir daha asla aşık olma aptallığını yapmamaya karar verdiğine göre, gelini bir başkası olabileceği gibi Eustacie de olabilirdi. Bıktırıcı derecede değişken görünüyordu ama tanıdığı diğer genç kadınlardan daha aptal değildi. İyi bir kızdı.

Doğuştan (her ne kadar Fransız kanı taşımasının üzücü olduğunu düşünse de) ve eğer bir tercihi varsa bunun açık tenli kadınlardan yana olmasına rağmen, onun çok güzel olduğunu kabul etmek zorundaydı. Onun daha yaşlı olmasını dileyebilirdi ama Sylvester'ın, tecrübesi şüphesiz çok genişti, onun aşırı gençliğinin kendi lehine olduğunu söylerken neden bahsettiğini biliyor olması mümkündü. Aslında, insan kendini teslim etmeliydi.

Ertesi sabah nişanlı çift kahvaltı masasında buluştu ve birbirlerini yeni baştan değerlendirdiler. Dut rengi akşam elbisesi Eustacie'nin hoşuna gitmeyen Sir Tristram, farkında olmadan bir binici kıyafeti giyme inceliğini göstermiş ve bu ağır kıyafet içinde en iyi halini almıştı; kuzeniyle evlenecekse, onun cazibesine hayranlık duymasının yerinde olacağına karar veren Eustacie ise büyüleyici renk ve tasarımı *bir bergère* elbise giymişti. Her ikisi de ilk bakışta birbirlerinden hoşnut olduklarını hissetmişlerdi; bu hoşnutluk belki on dakika kadar sürmüştü; bu sürenin sonunda Sir Tristram hayatının geri kalanında kahvaltı masasında canlılıkla karşılaşma ihtimalini acımasızca düşünüyor, Eustacie ise nişanlısının en sönük tek heceli kelimelerden başka bir şey söyleyip söyleyemeyeceğini merak ediyordu.

Sabah saatlerinde Sir Tristram, Sylvester'ın evine çağrıldı. yatak odasına gitti. Büyük amcasını yatakta oldukça yüksekte ve endişe verici bir şekilde canlı buldu ve ondan nikâhının ertesi gün kutlanacağını öğrendi. Sylvester'a evliliklerin bu şekilde el altından yapılamayacağını hatırlattığında, Sylvester gözlerinin önünde özel bir ruhsat sergiledi ve hala işlerini idare edemeyecek kadar can çekişmediğini söyledi. Çoğu insan gibi güdülmekten pek hoşlanmayan Sir Tristram, büyük amcasının bu ileri görüşlülüğünü o kadar can sıkıcı buldu ki, ondan biraz ani bir şekilde ayrıldı ve Downs'ta dörtmala koşarak sinirini yatıştırmaya gitti. Döndüğünde bir süre geçmişti ve doktorun atını sarayın önünde bir aşağı bir yukarı yürürken, ev halkını da sessiz bir bekleyiş içinde buldu. Sylvester, işlerini kendi istediği gibi hallettikten, iki kadeh Madeira içtikten ve kendisine karşı çıkmaya cüret ettiği için uşağına enfiye kutusunu fırlattıktan sonra aniden çökmüş gibi göründü. Derin bir baygınlık geçirmiş, güçlkle kendine getirilebilmişti ve hemen çağrılan doktor sonunun geldiğini duyurmuştu

birkaç saatten fazla uzakta olamazdı.

gelen Sylvester, acı dolu ama kararlı bir fısıltıyla, bir din adamının görevlerini reddetti, doktora cehenneme gitmesini tavsiye etti, hizmetçilere yeğeni Basil'e kapılarını açmalarını yasakladı, başında ağlayan bir sürü kadın olmadan ölmek istediğini açıkladı ve yeğeni Tristram'ın hemen gelmesini istedi.

Kâhyadan bu ayrıntıları dinleyen Sir Tristram, şapkasını ve paltosunu bir sandalyenin üzerine atmakla yetindi ve hızla merdivenlerden çıkarak Büyük Oda'ya gitti.

Hem uşak hem de doktor odadaydı; uşak gerçekten kederli, doktor ise çok asık suratlı görünüyordu. Sylvester kocaman yatağında gözleri kapalı yatıyordu, ama Tristram usulca kürsüye çıktığında gözlerini hemen açtı ve fısıldadı: "Lanet olsun sana, beni beklettin!"

"Özür dilerim, efendim.

Sylvester soluk soluğa, "Yarına kadar ölmek niyetinde değildim," dedi. 'Damme, sırf o sümüklü sülükle inatlaşmak için geceyi geçirmeye çalışacağım!...Tristram!

"Efendim?"

Sylvester onun bileğini ince, güçten düşmüş parmaklarıyla kavradı. "O çocukla evlenecek misin?"

"Yapacağım, Sylvester: Kendinle dalga geçme!"

'Her zaman Ludovic'in onu almasını istemiştin... lanet olası genç alçak! Sık sık merak ederdim. Sence doğruyu mu söylüyordu?'

Shield sessizdi. Sylvester'ın solgun dudakları büküldü. 'Oh, istemiyorsun, ha? Peki, onu bir daha görürsen yüzüğümü ona verebilirsin - ve ona rehin vermemesini söyle! Al o zaman: Onunla işim bitti. Konuşurken büyük yakutu parmağından kaydırıp ve Shield'ın eline bıraktı. "O Madeira bir hataydı. Burgundy'ye devam etmeliydim. Artık gidebilirsin. Ölümüm üzerine ağlamaklı duygulara kapılmayın!"

"Pekâlâ, efendim," dedi Shield. Eğildi, Sylvester'ın elini öptü ve daha fazla uzatmadan dönüp odadan çıktı.

Sylvester bir saat sonra öldü. Shield'a ve kütüphanede bekleyen Beau Lavenham'a haberi getiren doktor, Sylvester'ın ölmeden önce sadece bir kez daha konuştuğunu söyledi.

"Gerçekten de öyle, peki ne dedi?" diye sordu Beau.

"Bir açıklama yaptı efendim - iğrenç bir açıklama diyebilirim! - Benim için aşağılayıcı

çağırıyor!" dedi doktor. "Bunu tekrarlamayacağım!

Her iki kuzen de kahkahalarla gülmeye başladı. Doktor onlara şok olmuş bir şekilde baktı ve davranışlarından iğrenerek ama şaşırmayarak oradan uzaklaştı. Vahşi, dinsiz bir aile, diye düşündü. Bu Lavenhamlar karlı hastalar bile değildi: onlardan kurtulduğu için mutluydu.

"Sanırım ne söylediğini hiçbir zaman öğrenemeyeceğiz," dedi Beau. "Korkarım biraz müstehcen olabilir.

Shield, "Bence muhtemelen çok ahlaksızca," diye onayladı.

"Ama Sylvester'ın dudaklarında müstehcen bir şakayla ölmesi ne kadar doğru, ne kadar uygun!" dedi Beau. Fırfırlarını sıvazladı. "Hâlâ yarın evlenmeyi düşünüyor musun?

Shield, 'Hayır, bu ertelenmeli,' diye cevap verdi.

"Akıllı olduğunuzu umuyorum. Yine de Sylvester'ın ölümlü kalıntıları tarafından yönetilen bir gelinin biraz ürkütücü tadından hoşlanacağını düşünmeden edemiyor insan.

"Muhtemelen, ama Sylvester'ın zevklerini hiçbir zaman paylaşmadım," dedi Shield.

Beau hafifçe güldü ve şapkasıyla bastonunu koyduğu sandalyeden almak eğildi. 'Önümüzdeki birkaç gün için sana imrendiğimi sanmıyorum, Tristram,' dedi. 'Eğer sana yardımcı olabileceksem, beni mutlaka çağır! Bir süre daha Dower House'da kalacağım.

'Teşekkür ederim ama buna gerek olacağını sanmıyorum. Pickering'e güveniyorum. Mülkün sorumluluğunu benden çok onun üstlenmesi daha iyi olur. Bu lanet olası karmaşada veraset konusunda ne yapılacağını Tanrı bilir!

"Yapılması gereken bir şey var," dedi Beau. "Ludovic'i bulmak için biraz çaba gösterilmeli.

"Söylemesi yapmasından çok daha kolay!" diye yanıtladı Sir Tristram. 'Bulunursa İngiltere'ye de ayak basamaz. Eğer Fransa'da kalsaydı, bildiğimiz kadarıyla kellesini kaybedebilirdi. Kendisini hiç ilgilendirmeyen bir devrime karışmak ona çok yakışırdı.

"Pekala," dedi Beau usulca, "duygusuz görünmek istemem, ama Ludovic kafasını kaybettiyse, bunu duymak beni biraz ilgilendirir.

'Doğal olarak. Durumunuz çok belirsiz.'

Beau gülümseyerek, "Oh, sitem etmiyorum," dedi. 'Ama yine de bir vekil olarak Ludovic'i bulmanız gerektiğini düşünüyorum.

Ancak sonraki birkaç gün boyunca Sir Tristram'ı yeterince meşgul edecek şey vardı ve görevlerine bir de varis arayışı eklenmemiştir. Avukatın gelmesiyle birlikte Sylvester'ın vasiyeti okundu; Shield'den daha sabırlı bir adamın bile sinirlerini zorlayacak kadar karmaşık bir belgeydi bu. Yapılması gereken bin bir şey vardı ve Sylvester'ın ölümüyle ilgili görevlere ek olarak, nişanlısını endişelendiren Eustacie sorunu da vardı.

Acısını ve düğün gününün ertelenmesini büyük bir metanetle karşıladı, ama Sir Tristram ondan bu civarda yaşayan ve şimdilik sorumluluğunu üstlenebileceği bir adını vermesini istediğinde, bunu yapamayacağını söyledi. Sussex'te hiç tanıdığı yoktu, Sylvester eyaletin bir yarısıyla kavga etmiş, diğer yarısını da görmezden gelmişti. "Ayrıca," dedi, "bir refakatçinin sorumluluğuna verilmek istemiyorum. Ben burada kalacağım.

Sylvester'ın zamanında Sussex'te yeterince skandal yarattığını düşünen Sir Tristram, dedikoduculara dillerini daha dolaştıracak bir şey vermekten şiddetle kaçınıyordu. Nişanlı olsun ya da olmasın, onun ve Eustacie'nin aynı çatı altında, Lavenham'ların dinsiz bir aile olduğunu düşünen her namuslu kadının üzerine atlamakta acele edeceği bir usulsüzlüktü. 'Şey, bu çok garip bir durum, ama bu konuda ne yapabileceğimi bilmiyorum. Sanırım kalmaya izin vermek zorundayım.

"Kalmak istediğim için kalacağım," dedi Eustacie sinirlenerek. "Henüz dediklerinizi yapmak değilim!

"Saçmalama!" dedi Sir Tristram, canı sıkılmış ve bu yüzden de sinirlenmişti.

'Ben aptal değilim. Bana ne yapmam ve ne yapmamam gerektiğini söylemek gibi aptalca bulduğum bir alışkanlığa sahip olan sizsiniz. *Bien élevée* olmaktan bıktım usandım ve sanırım artık kendi işlerimi kendim düzenleyeceğim.

"Korkarım kendi işlerinizi yönetmek için çok gençsiniz. "Bunu göreceğiz.

Gerçekten de öyle. Yas kıyafetlerinizi sipariş etmeyi düşündünüz mü? Bunun yapılması gerektiğini biliyorsunuz.

"Bilmiyorum," dedi Eustacie. "Büyükbabam onun için yas tutmamamı söyledi ve ben de tutmayacağım.

'Olabilir, ama burası sansürcü bir dünya, çocuğum ve Sylvester'ın anısına saygı göstermezsen çok tuhaf karşılanacaksın.

Eustacie basitçe, "Pekala, yapmayacağım," dedi.

Sir Tristram kaşları çatık bir sessizlik içinde ona baktı. "Çok huysuz görünüyorsun," dedi Eustacie.

"Kızgın değilim," dedi Sir Tristram biraz kırılgan bir sesle, "ama bilmeniz gerekir ki, size mümkün olan her türlü özgürlüğü tanımaya hazır olsam da, karımın isteklerime biraz olsun kulak vermesini beklerim.

Eustacie bunu soğukkanlılıkla değerlendirdi. "Şey, yapacağımı sanmıyorum," dedi. 'Bana çok aptalca istekleriniz varmış gibi geliyor - aslında oldukça saçma.

"Bu tartışma son derece anlamsız," dedi Sir Tristram, kızın kulaklarını tıkamak için duyduğu güçlü arzuyu bastırarak. "Belki annem sizi nasıl ikna edeceğini daha iyi bilir.

Eustacie bunun üzerine kulaklarını kaldırdı. 'Bir annen olduğunu bilmiyordum!

Nerede o?'

"O Bath'da. Cenaze bittiğinde seni ona götüreceğim ve evlenene kadar onun gözetiminde kalacaksın.

'Buna gelince, henüz karar verilmedi. Bana anneni tarif et! O da senin gibi mi?'

"Hayır, hiç de değil.

'*Tant mieux!* O zaman biri?'

"Şey," dedi Sir Tristram güçlkle, "onu nasıl tarif edeceğimi bildiğimi sanmıyorum.

Size karşı çok nazik olacak, biliyorum.

"Ama ne yapıyor?" diye sordu Eustacie. 'Bath'da kendini eğlendiriyor mu? Eşcinsel mi?'

"Pek sayılmaz. Gördüğünüz gibi sağlığı pek iyi değil. "Oh!" Eustacie bunu sindirdi. "Parti yok mu?

"Sanırım kart partilerinden hoşlanıyor.

Eustacie anlamlı bir şekilde yüzünü buruşturdu. 'Ben, o kart partilerini bilirim. Sanırım Whist ve belki de Commerce oynuyor.

'Öyle olduğunu söyleyebilirim. Olmaması için hiçbir neden bilmiyorum,' dedi Shield oldukça sert bir tavırla.

"Herhangi bir nedeni yok ama ben Whist ya da Commerce oynamıyorum ve bu tür partileri oldukça iğrenç buluyorum.

"Bunun sizi ilgilendirmesine gerek yok, çünkü Sylvester'ın görüşleri ne olursa olsun, annemin onun ölümünden hemen sonra insan içine çıkmanızın uygunsuz olacağı konusunda hemfikir olacağından eminim.

"Ama hiçbir partiye gitmeyeceksem, Bath'da ne yapacağım?" "Sanırım kendini bir süre sessizliğe alıştırmaman gerekecek. "Sessizlik mi?" diye soluk soluğa kaldı Eustacie. "*Daha fazla sessizlik mi?* Hayır, hayır, hayır!

Gülmekten kendini alamadı ve şöyle dedi: O kadar korkunç mu?

"Evet, öyle!" dedi Eustacie. 'Önce Sussex'te yaşamak zorundayım, şimdi de tavla oynamak için Bath'a gideceğim! Ondan sonra da beni Berkshire'a götüreceksin, sanırım orada öleceğim.

"Umarım değildir!" dedi Shield.

Eustacie çenesini ellerinin arasına alıp kederle ateşe bakarak, "Evet, ama sanırım öyle olacak," dedi. 'Ne de olsa macerasız, çok mutsuz bir hayatım oldu ve çöküşe geçsem hiç de fena olmazdı. Sadece başıma ilginç hiçbir şey gelmiyor,' diye ekledi acı acı, bu yüzden çocuk yatağında öleceğimi söyleyebilirim, ki bu herkesin yapabileceği bir şey.

Sir Tristram rahatsız bir şekilde kızardı. "Gerçekten mi, Eustacie!" diye itiraz etti.

Eustacie karanlık kaderini düşünmeye dalmış, ona aldırış bile etmiyordu. "Sana bir varis hediye ," dedi, "sonra da öleceğim. Resim birdenbire ilgisini çekti; daha neşeli bir tonda devam etti: 'Herkes ölmek için çok genç olduğumu söyleyecek ve seni oyun cehenneminden alıp getirecekler -'

"Beni nereden getireceksin?" diye kesti Sir Tristram, bir an için bu hayal gücüne kapılmıştı.

Eustacie sabırsızlıkla, "Oyun cehenneminden," diye tekrarladı. 'Ya da belki Cock-Pit'ten. Bunun bir önemi yok; oldukça önemsiz! Ama sanırım ölmek üzere olduğum sana söylendiğinde büyük *bir* pişmanlık duyacaksın ve yerinden fırlayıp atına *atlayacaksın* ve ölüm yatağıma gelmek üzere yola çıkacaksın. *O zaman* seni affedeceğim ve -'

"Tanrı aşkına sen neden bahsediyorsun?" diye sordu Sir Tristram. 'Beni neden affedersiniz ki? Neden - Bu saçmalık da *ne?*

Eustacie, böylece hoş rüyasından kabaca uyanmış, içini çekmiş ve onu terk etmişti. "Bu tam da olabileceğini düşündüğüm şeydi," açıkladı.

Sir Tristram sert bir sesle: 'Bana öyle geliyor ki, hayal gücünüzü fazla serbest bırakıyorsunuz. Sizi temin ederim ki ben sık sık kumarhanelere ya da horoz çukurlarına gitmem! Ayrıca,' diye ekledi, bir espri parıltısıyla, 'kendimi atlarımın üzerine atma alışkanlığım da pek yoktur.

'Hayır, sen de *ventre à terre* sürmüyorsun. Bunu bana söylemene gerek yok. *Ben* biliyorum!'

"Sadece av sahasında," dedi Sir Tristram.

Eustacie umutla, "Ölüm döşeğinde olsaydım bunu yapabileceğini düşünüyor musun?" diye sordu.

'Kesinlikle hayır. Eğer ölüm döşeğinde olsaydınız, benim evden ayrılmam pek mümkün olmazdı. Keşke şu ölüm fikrini aklından çıkarıp atsan. Neden ölesin ki?'

"Ama sana söyledim!" dedi Eustacie, bu ilgi işareti karşısında parlayarak. "Ben -

"Evet, biliyorum," dedi Sir Tristram aceleyle. 'Bana tekrar söylemenize gerek yok. Evlendiğimizde bu tür konuları konuşmak için yeterince zamanımız olacak.

"Ama ben benimle evlenmek istemenizin nedeninin bir varisinizin olması gerektiğini sanıyordum?" dedi Eustacie pratik bir şekilde. 'Büyükbabam bana açıkladı ve siz de kendiniz söylediniz -'

"Eustacie," diye araya girdi Sir Tristram, "eğer bu kadar açık konuşacaksan dinlerim, ama yalvarırım benden başka kimseye böyle şeyler söyleme! İnsanlara senin hakkında çok tuhaf bir fikir verecektir.

"Büyükbaba," dedi Eustacie, büyük bir peygamberden alıntı yapan birinin havasıyla, "söylediklerime aldırmamamı, ama hiçbir şekilde küçük bir *masum gibi davranmamamı* söyledi.

"Bana tam da Sylvester'ın sana vereceği türden bir tavsiye gibi geldi," dedi Shield.

Eustacie, "Sen de bana tam kocam olmasını hiç istemediğim türden biri gibi görünüyorsun!" diye karşılık verdi. "Sanırım evlenmezsek daha iyi olacak!

"Olabilir!" dedi Sir Tristram, sinirlenerek. "Ama Sylvester'a seninle evleneceğime söz verdim ve seninle evleneceğim!

"Yapamayacaksın, çünkü hemen !

"Aptallık etme!" dedi Sir Tristram akılsızca ve onu öfkeyle kaynarken bırakarak odadan çıktı.

Öfkesi uzun sürmedi, çünkü tehdidini koymaya yemin ettiğinde, böyle bir kararın tüm maceracı olasılıkları onu o kadar güçlü bir şekilde etkiledi ki, Sir Tristram'ın kötülükleri aklından tamamen çıkarıldı. Geleceği için bir dizi plan düşünerek keyifli bir saat geçirdi.

Bunlar çeşitliydi, ama hepsi de uygulanamazdı; sağduyusunun üzümlere kabul ettiği bir durumdu bu. Sonunda, erkek kılığına girmek ya da Drury Lane'de belirsiz bir trajik rolü canlandırarak Londra'yı kasıp kavurmak gibi çekici planlardan vazgeçerek, hizmetçisine güvenmek zorunda kaldı. Yazıktı, ama insan kaliteli bir insan olma talihsizliğine uğrarsa aktris olamazdı; erkek kılığına girme fikri ona çok çekici gelse de, hayal gücünü bu heyecan verici hikâyenin ilk bölümünden öteye taşıyamadı. İnsan doğal olarak atına atlayıp bir yerlere gitmek isterdi, ama nereye gideceğine ya da ne yapacağına bir türlü karar veremiyordu.

Lucy, genç bir hanımın dünyaya tek başına atılması fikri karşısında ilk başta skandala uğrasa da, ilham vermesi zor bir insan değildi. Duygusuz içgüdüleri ve acımasız tavırları olan bir zorbaya eş olmaya mahkûm edilmiş, büzülmüş bir genç kız portresi onun zihnini derinden etkiledi ve Eustacie onun çocuk yatağındaki neredeyse kaçınılmaz ölümünü grafiksel olarak anlattığında, hanımının benimsemeyi uygun görebileceği herhangi bir plana destek vermeye hazırdı. Kendi beyni, takdir edici olsa da, verimli değildi, ama bir hanımefendinin tatsız bir evlilikten kaçabileceği ve kendi hayatını düzenleyebileceği bazı yollar düşünmesi istendiğinde, *Morning Post*'taki reklamları incelemeyi önermek gibi mutlu bir fikre kapıldı.

Hanım ve hizmetçi birlikte bu yararlı derginin sütunlarına göz gezdirdiler. İlk bakışta pek de yararlı olduğu söylenemezdi, çünkü ilanların çoğu uyumlu fayton atları ya da kısa süreliğine kiralanacak mükemmel konutlarla ilgiliydi. Ancak daha detaylı çalışma ufku genişletti. Brook Street'te ikamet eden bir hanımefendi, kızlarını eğitmek üzere Astronomi, Botanik, Suluboya Resim ve Fransız Dili bilen bir Mürebbiye arıyordu. Eustacie ilk üç şartı önemsiz görerek reddetti ve zafer kazanmış bir edayla sonuncusunu işaret ederek, işte tam aradığım şey, dedi.

Bir mürebbiye'nin kariyerinin maceralı olma ihtimalinin düşük olduğu düşüncesi iki dakikadan fazla kafasını meşgul etmemişti, çünkü genç kızların yakışıklı bir erkek kardeşe sahip olacağını ve bu erkek kardeşin de doğal olarak kız kardeşlerinin mürebbiyesine aşık olacağını fark etmesi bundan daha uzun sürmemişti. Annesinden baskı görmesi beklenebilirdi, ancak çeşitli iniş çıkışlardan sonra mütevazı mürebbiye'nin

aristokrat ve bir varis olacak ve her şey mutlu sonla bitecekti. Lucy, metresinin başlıca çalışma alanını oluşturan romanslardan hiçbirini okumamış olmasına rağmen, bu tabloda olasılık dışı bir şey görmüyordu ama Sir Tristram'ın nişanlısının Saray'dan ayrılmasına izin verip vermeyeceğinden kuşkuluydu.

" konuda hiçbir şey bilmeyecek," dedi Eustacie, "çünkü gecenin geç bir saatinde, o benim yattığımı sanırken kaçacağım ve Londra'ya giden posta arabasını yakalamak için Hand Cross'a gideceğim.

"Oh, bayan, bunu tek başınıza yapamazsınız!" dedi Lucy. "Bu hiç hoş olmaz!

Eustacie bu kötü ruhlu eleştiriye aldırış etmeden ellerini dizlerinde kavuşturdu ve kaçışının ayrıntılarını düşünmeye başladı. Planın kendisi fantastik olabilirdi, ama doğasında en çılgın kaçışın incelikleriyle başa çıkabileceğine güvenebileceği bir Fransız mantığı vardı. "Ahırın anahtarlarına ihtiyacımız olacak," dedi.

"Biz mi, bayan?" diye bocaladı Lucy.

Eustacie başını salladı. 'Ama evet, çünkü hiç at eyerlemedim ve her şeyi tek başıma yaparsam daha iyi bir macera olacağını düşünsem de, sonuçta pratik olmak gerekir. Bir atı eyerleyebilir misin?

"Evet, hanımefendi!" diye yanıtladı bir çiftçinin kızı olan Lucy, "ama -

'Pekala, o zaman, bu ayarlandı. Ayrıca ahırın anahtarlarını çalacak olan da sensin. Bu büyük bir sorun olmayacak. Sen de benim için iki posta kutusu hazırlayacaksın, ama daha fazlasını değil, çünkü at sırtında fazla yük taşıyamam. Ve Hand Cross'a vardığımda Rufus'u bırakacağım, eve dönüş yolunu bulacağı kesin ve kuzenim Tristram atımı binicisiz görünce çok korkacak. Öldüğümü düşüneceğini söyleyebilirim.

"Bayan, gerçekten ciddi değil misiniz?" dedi Lucy, ağzı açık dinliyordu.

Eustacie sakince, "Ama tabii ki ciddiyim," diye cevap verdi. "Gece postası Hand Cross'a ne zaman ulaşır?

"Gece yarısından hemen önce, hanımefendi, ama kar yağacağını söylüyorlar ve bu da postanın gecikmesine neden olabilir. Ama hanımefendi, Hand Cross'a sadece beş mil var ve yol kadar ıssız ve ormanın içinden geçiyor - ah, korkarım!

"Ben hiçbir şeyden korkmam," dedi Eustacie kibirle.

Lucy etkileyici bir şekilde sesini alçalttı. 'Belki de hiç duymadınız

Başızsız , bayan?'

"Hayır! Eustacie'nin gözleri parladı. "Bana hemen onun hakkında her şeyi anlat!

"Ormanda at sürdüğü söylenir hanımefendi, ama asla kendi atına binmez," dedi Lucy zonklayarak. "Onu, kollarını beline dolamış bir şekilde arkada bulacaksın.

Rahat bir gün ışığında bile bu hikâye en korkusuz insanı bile ürkütecek kadar korkunçtu. Eustacie ürperdi ama kararlı bir sesle, "Buna inanmıyorum. Bu sadece bir masal!

"Doğru değilse kime isterseniz sorun, hanımefendi!" dedi Lucy.

Eustacie bu tavsiyenin iyi olduğunu düşünerek ilk fırsatta Sör Tristram'a sordu.

"Başızsız Süvari mi?" dedi. "Evet, sanırım böyle bir efsane var.

"Ama bu doğru mu?" diye sordu Eustacie nefes nefese. "Neden, hayır, elbette değil!

"O zaman gece ormanda at sürmekten korkmazsınız, değil mi?

' de değil. Bunu sık sık yaptım ve sizi temin ederim ki başızsız bir atıyla hiç karşılaşmadım!

"Teşekkür ," dedi Eustacie. "teşekkür ederim!

Adam biraz şaşırmış görünüyordu ama kadın başka bir şey söylemeyince kısa süre içinde bu olayı unuttu.

"Kuzenim Tristram," dedi Eustacie Lucy'ye, bunun bir efsaneden başka bir şey olmadığını söylüyor. Bunu dikkate almayacağım.

Üç

Sir Tristram'ın kafası daha az meşgul olsaydı, kuzeninin bu ani uysallığında hayret edecek bir şey bulabilirdi. Oysa Sylvester'ın Bay Pickering'le olan ilişkisinin inceliklerini çözmekle o kadar meşguldü ki, Eustacie'nin cephe değiştirmesine aldırmış etmedi. Eğer bu konuda biraz düşündüyse bile, sadece Eustacie'nin öfke nöbetlerinden kurtulduğunu ve buna çok sevindiğini düşündü. Büyükbabasının cenazesinin ertesi günü onu Bath'a götürme planına itiraz etmesini bekliyordu ama konuyu ona açtığında ellerini kavuşturup gözlerini kısarak onu dinledi ve tek kelime bile etmedi. Kadın kurnazlıkları konusunda daha bilgili bir adam bu durumu şüpheli bulabilirdi; Sir Tristram sadece minnettardı. Kendisi de Lavenham Sarayı'na dönecekti ama Eustacie'ye bir ya da iki haftadan fazla kalmak zorunda kalmayı beklemediğini, bu sürenin sonunda Bath'daki ev halkına katılacağını ve evlilik hazırlıklarına başlayacağını söyledi. Eustacie kibarca reverans yaptı.

Sylvester'ın üçüncü gün gerçekleşen cenaze törenine katılmadı.

Ama onun yerine gardırobundan yeni görevine en uygun olduğunu düşündüğü giysileri seçmek ve Lucy'ye bunları iki bando kutusuna nasıl yerleştireceğini tarif etmekle meşguldü. Göz alıcı genç metresine ihanet etmeyi düşünemeyecek kadar bağlı olan, ama yalnız başına çıkacağı yolculukta karşılaşabileceği tehlikeleri düşündükçe çok korkan Lucy, karakoları ve fichusları katlarken hüznle burnunu çekti ve Sir Tristram'ın gazabıyla yüzleşmek için geride kalmaktansa, Başsız Süvari'nin dehşetine göğüs gererek Bayan'a eşlik etmeyi neredeyse tercih edeceğini söyledi. Eustacie, hizmetçisini yanına almanın maceranın tüm romantizmini bir anda yok etmek anlamına geleceğini düşünerek, ona olaydan tamamen habersizmiş gibi davranmasını söyledi ve ilk fırsatta onu Londra'ya çağıracağına söz verdi.

Kurşuni bir gökyüzünden süzülen kar tanelerinin hüznünlü görüntüsü etkiledi

Lucy'yi daha da derin bir önsezi duygusuyla sarstı, ama sadece metresini

Her şeye rağmen kürk astarlı pelerinini ve kızıl tüylü kunduz şapkasını giyeceğini söyledi.

Hizmetçiler yatmaya gitmiş, Sir Tristram da kuzenleriyle yemek yemek için Dower House'dan gelen Beau Lavenham'la birlikte kütüphaneye kapanmıştı. Eustacie yemekten hemen sonra onların ayrılmış ve yatak odasına gitmişti. Saat on birde, binici elbisesi, kıpkırmızı pelerini ve kırmızı tüyleri koyu, ipeksi buklelerine karışmak üzere kıvrılmış geniş kenarlı kunduzuyla oldukça büyüleyici görünerek, bir eliyle eteklerini tutarken diğer eliyle kırbacını ve eldivenlerini kavrayarak arka merdivenlerden parmak uçlarında indi. Arkasında, iki bando kutusu ve bir fener taşıyan, küçülen Lucy sendeliyordu.

Eustacie merdivenlerden inerken yarı yolda durdu. "Bir tabancam olmalıydı!"

"Tanrı aşkına yaşayın, bayan!" diye fısıldadı Lucy. "Ne yapardınız
"O iğrenç, tehlikeli şeylerden biriyle ne yapabilirim?"

"Ama elbette bir tabancam olmalı!" dedi Eustacie. "Ve tabancanın nerede olduğunu da biliyorum! Abigail'in ağlamaklı itirazlarına aldırmadan döndü ve merdivenlerden yukarı doğru koşarak Uzun Galeri yönünde gözden kayboldu.

Geri döndüğünde yüzü kızarmış, nefes nefese kalmıştı ve sağ elinde on inç namlulu, gümüş nişangâhlı, ölümcül görünümlü bir düello tabancası taşıyordu. Lucy tabancayı görünce neredeyse kutuları yere bırakacaktı ve telaşlı bir fısıltıyla hanımına tabancayı bırakması için yalvardı.

"Kuzenim Ludovic'in," dedi Eustacie muzaffer bir edayla. "Yatak odasında ona ait bir çantanın içinde iki vardı. Hatırlamış olmam ne büyük şans! Onları görmüştüm - ah, uzun zaman önce! - O odaya yeni perdeler takılırken. Sence dolu mudur?"

"Oh, merhamet, bayan, umarım öyle değildir!

"Dikkatli olmalıyım," diye karar verdi Eustacie, silahı biraz temkinli bir şekilde tutarak. "Sanırım tetiği var, ama silahlardan pek anlamam. Çabuk, şimdi!

Kar yağışı bir süre önce durmuştu ama yerde hafif bir örtü vardı ve havada keskin bir ayaz vardı. Biri son derece zinde, diğeri ise soğuk ve korkunun karışımından titreyen iki kadın, evden ahırlara giden yolda usulca yürüyorlardı.

Ne arabacının kulübesinde ne de seyislerin ışık vardı ve hiç kimse Eustacie'nin kaçışına en ufak bir engel çıkaracak gibi görünmüyordu. Koşum odasının kapısını açtı, Lucy'yi peşinden içeri çekti ve feneri masanın üzerine bırakarak duvardan bir dizgin seçti ve abigail'e eyerini gösterdi. Bir sonraki iş ahırın kapısını açmak ve uykulu görünen ama hanımını görmekten hoşnut olmayan Rufus'u eyerleyip dizginlemektir. Lucy bu istismarın sonuçlarından korkarak usulca ağlamaya başlamıştı ama sert bir fısıltıyla Rufus'u eyerlemesini ve aptallık etmeyi bırakmasını söyledi. İtaatkâr bir kızdı, bu yüzden gözyaşlarını yuttu ve eyeri Rufus'un sırtına kaldırdı. Kolanlar sıkıca çekildikten, baş ahır çıkarıldıktan ve dizgin takıldıktan sonra, geriye sadece iki bandbox'ı eyere takmak kalmıştı. Bu iş için koşum odasında bir çift uygun kayış daha aramak gerekti ve bunlar bulunup kutular bunlara asıldığında, Eustacie tabanca taşımanın tek yolunun bir kılıf olduğuna karar vermişti. Bir kadın eyerinde bu gerekli eklenti, Sylvester'ın eyerinden bir kılıf çıkarılması ve oldukça tehlikeli bir şekilde bandbox'lardan birini tutan kayışa takılması gerekiyordu. İçine itilen ince tabanca için çok büyük bir kılıf gibi görünüyordu ama yapacak bir şey yoktu. Eustacie yerde kar olmasının büyük bir şans olduğunu, çünkü Rufus'un toynaklarının kaldırım taşları üzerindeki sesini boğacağını söyledi ve onu binek taşına kadar götürdü. Eyere güvenli bir şekilde bindikten sonra Lucy'ye tüm kapıları tekrar kilitlemesini ve anahtarları yerine koymasını hatırlattı, elini öpmesi için ona verdi ve kapalı kulübenin kapılarına giden caddeden değil, parkın karşısındaki, sonunda attan inmeden açılabilen korumasız bir kapısı olan çiftlik yoluna doğru yola çıktı.

Bu başarının ardından Eustacie, Rufus'u tırısı kaldırdı ve yola koyuldu. Warninglid'in kuzeyinden geçerek Hand Cross'ta Londra'dan Brighton'a giden paralı yola bağlanan bozuk yola doğru iniyordu.

Yolu iyi biliyordu, ama akşam karanlığından sonra dışarıda olmaya alışık olmayan biri için ay ışığında kırlar tuhaf bir şekilde yabancı görünüyordu. Her şey çok sessizdi ve birdenbire akıl almaz yüksekliklere ulaşan ağaçlar, sinirli mizaçlı insanlara neredeyse bir tehdit gibi görünebilecek siyah, çarpık gölgeler oluşturuyordu. Eustacie bir de Vauban olduğunu ve bu nedenle hiçbir şeyden korkmadığını düşünmekten memnundu ve bir dalın çıtırtısı kadar bile bozulmayan bu sessizliğin neden

Onu yalnız olduğuna ikna etmek, her çalının ya da çalılığın arkasında gizli tehlikeler hayal etmesini sağlamak gibi tam tersi bir etkiye sahipti. Elbette çok eğleniyordu - bunu söylemeye gerek yoktu - ama belki de Hand Cross'a ve posta arabasının korumasına ulaştığı için tamamen üzgün olmayacaktı. Dahası, posta kutuları yorucu bir şekilde aşağı yukarı sallanıyordu ve bir tanesi kayışından kurtulma belirtileri gösteriyordu. Bunu düzeltmeye çalıştı ama sadece işleri daha da kötüleştirmeyi başardı.

Yol kısa bir süre sonra Hand Cross'a giden yolla buluştu ve burada arazi daha sık ağaçlı ve dolayısıyla daha karanlık olmaya başladı, çünkü yapraklarını dökmemiş ve bu yüzden ay ışığını gizleyen çok sayıda çam ve çobanpüskülü vardı. Hava çok soğuktu ve kar halısı bazen yola devam etmeyi zorlaştırıyordu. Bir keresinde Rufus tökezleyerek neredeyse hendeğe düşmüş, bir keresinde de bir yaratık (Eustacie'ye göre sadece bir tilki) onun önünden yolun karşısına geçmişti. Hand Cross'a giden yol çok uzun görünmeye başlamıştı. Yolun kenarındaki dikenli bir çalı, şekilsiz bir adaminkine hiç de hoş olmayan bir gölge düşürdü. Eustacie'nin kalbi mide bulandırıcı bir şekilde çarptı ve bir anda Başsız Süvari'yi hatırladı ve korkunç bir an için onun arkasından geldiğinden emin oldu. St Leonard Ormanı'yla ilgili duyduğu bütün korkunç hikâyeler şimdi hiç beklenmedik bir şekilde aklına geliyordu ve Sylvester'ın kütüphanesindeki küflü eski bir ciltte bulduğu, *son zamanlarda keşfedilen ve hâlâ yaşayan tuhaf ve korkunç bir Yılan (ya da Ejderha) hakkında bir Söylem*'in ayrıntılarını bile acı verici bir doğrulukla hatırlayabildiğini fark etti.

Warninglid'i geçtikten sonra ülke daha açık bir hale geldi. Eustacie, Sylvester ona söylediği için, ormanın bir zamanlar bütün bu araziyi kapladığını biliyordu ve bu nedenle Başsız Süvari'nin mevcut sınırlara bağlı kalacağına güvenemiyordu. Çitlerin arasında hareket eden şekiller hayal etmeye başladı ve Slaugham dönemecinin yaklaşık bir mil ötesinde, atı aniden bir çalılığın karanlığında kısa bir süre görülen beyaz bir pırıltıya kulaklarını dikip yolun karşısına doğru şiddetle ürktüğünde, saf bir korkudan hıçkırarak ağladı ve neredeyse yerinde duramıyordu. Rufus'u yukarı çekti, ama Rufus'un hamlesi baş belası bando kutusunu serbest bırakmak için gereken her şeyi yapmıştı. Kayıştan kurtulan kutu karların üzerinde yuvarlanmaya başladı ve sonunda yolun kenarındaki çalılığa oldukça yakın bir yerde durdu.

Eustacie, Rufus'un boynunu eliyle okşuyordu.

Aslında ondan daha fazla titriyordu, dehşetle eşyalarına baktı. Onu terk edebileceğini hissetmiyordu (ki bunu yapmak isterdi), çünkü hiçbir şeyden korkmamasına rağmen, attan inip onu almaya son derece isteksizdi. Birkaç dakika kıpırdamadan oturdu, dikkatle çalılığa baktı. Rufus da başını kaldırmış, kulaklarını öne eğmiş öylece bakıyordu. Ancak hiçbir şey kıpırdamıyor gibiydi ve Eustacie kendi kendine Başsız Süvari'nin sadece bir efsane olduğunu ve korkunç Yılan'ın (ya da Ejderha'nın) yaklaşık iki yüz yıl önce ortaya çıktığını ve şimdiye kadar mutlaka ölmüş olması gerektiğini söyleyerek dişlerini sıktı ve atından indi. Dizlerinin titrediğini fark edince tiksindi ve kendine daha fazla cesaret vermek için düello tabancasını kılıfından çıkarıp sağ eliyle sıkıca kavradı.

Rufus, çalıktan şüphelenmesine rağmen, onun kendisini yukarı çıkarmasına izin verdi.

Bandbox. Tam kutuyu almak için eğilmişti ki, beş metre kadar ötedeki bir midillinin tiz kişnemesiyle . Dehşet içinde bir çığlık attı, gölgede bir şeyin kıpırdadığını gördü ve bir dakika sonra nereden geldiği belli olmayan bir adamın kucığında çılgınca çırpınıyordu. Tekrar çığlık atamadı çünkü bir el ağzını kapatmıştı ve tabancasının tetiğini çektiğinde hiçbir şey olmadı. Sinirli bir kol onu sarmıştı; yarı kaldırılmış, yarı sürüklenerek çalılıkların arasına götürülmüştü; arkasında kaba bir sesin homurdandığını duydu: 'Vur kafasına, patlat şu fahişeyi!

Dehşete kapılmış gözleri karanlığı delip geçerken, üzerinde bir yüzün soluk hatlarını gördü. Onu kaçıran kişi bir beyefendinin kusursuz aksanıyla, "Bunu yaparsam lanetleneceğim!" dedi ve üzerine eğilerek usulca ekledi: "Üzgünüm ama çığlık atmamalısın. Elimi çekersem sessiz olur musun - tamamen sessiz?

Başıyla onayladı. Adamın tuhaf bir şekilde çekici olan sesini ilk duyduğunda, korkusunun büyük bir kısmı onu terk etmişti. Şimdi, gözleri karanlığa , onun oldukça genç bir adam olduğunu ve ay ışığıyla aydınlanmış gökyüzüne karşı profiline ana hatlarına bakılırsa, çok cana yakın bir genç adam olduğunu gördü.

Arkasındaki adamın sesi tekrar konuştu. 'Adone yap! Bizi mahvedecek! Onun için ağzını kapatmama izin ver!

Eustacie boğazında boğuk bir ses çıkardı ve genç adamın kolunu kavramak için ellerini yukarı kaldırmaya çalıştı. Tutmaya çalıştığı tabancasının namlusu ay ışığında parlıyordu ve genç adamın dikkatini çekti

"Eğer o tabancayı bırakırsan seni öldürürüm!" dedi. Ned, silahı ondan al!"

Ağır bir el silahı elinden çekip aldı; kaba bir ses şöyle dedi: 'Dolu değil. Daha fazlasını yapmayacaksan, ağzına tıkaç takarak bağla onu!

"Hayır, hayır, o çok güzel," dedi genç adam, tabancayı alıp friz paltosunun cebine sokarak. "Ciyaklamayacaksın, değil mi sevgilim?

Eustacie elinden geldiğince başını salladı. El ağzından çıktı ve yanağını okşadı. 'Aferin kızıma! Sakın korkma: Yemin ederim sana zarar vermeyeceğim!

Neredeyse boğulmak üzere olan Eustacie şükrederek nefes aldı: "Seni Başsız Süvari sandım!

"Ne olduğumu sandın?"

"Başsız Süvari. Güldü. "Ama

'Hayır, öyle olmadığını görebiliyorum. Ama neden beni böyle yakaladınız? Burada ne yapıyorsun?'

"Madem öyle, burada ne işin var?" "Londra'ya gidiyorum," diye yanıtladı Eustacie.

"Ah!" dedi genç adam kuşkuyla. "Beni ilgilendirmez elbette, ama Londra'ya gitmek için çok tuhaf bir zaman, değil mi?

'Hayır, çünkü Hand Cross'ta gece postasını yakalayacağım. Beni hemen bırakmalısınız, yoksa çok geç kalacağım.

Kaşlarını çatmış sessizce onu dinleyen diğer adam mırıldandı: Hepsini üzerimize salacak!

"Allah belanı versin, böyle vıraklama!" dedi genç adam. "Bağlayın şu dırdırcıyı!

'Eğer gitmesine izin verirsen -'

"Gitmesine izin vermeyeceğim. Sen Habil'e göz kulak ol ve şımarıklık yapmayı bırak!"

"Ama kesinlikle gitmeme izin vereceksin!" diye araya girdi Eustacie acil bir ses tonuyla. "Gitmek zorundayım!

Genç adam özür şöyle dedi: 'Seni bırakmadığım için şeytana uydum. Yapabilseydim yapardım, ama doğruyu söylemek gerekirse -'

"Bunu yapmaya gerek yok!" diye arkadaş. "Lanet olsun, efendim, eğer sizin hesaplanamaz bir çılgın olduğunuzu düşünmüyorsam!

Etrafını gözden geçirecek zamanı olan Eustacie, biraz ötedeki koyu gölgelerin aslında gölge değil, midilli atları olduğunu fark etti. Bir düzine kadar var gibiydiler ve onlara baktıkça ne taşıdıklarını yavaş yavaş çözebiliyordu. İki yıldır Sussex'te yaşıyordu ve bir konyak fıçısının görünüşünü çok iyi biliyordu. "Siz kaçakçısınız o zaman!" diye haykırdı.

"Serbest tüccarlar, canım, serbest tüccarlar!" diye yanıtladı genç adam neşeyle. 'En azından ben . Ned sadece bizim kara kaçakçısı dediğimiz türden biri. Onu dikkate almanıza gerek yok.

Eustacie'nin o kadar ilgisini çekmişti ki, bir an için posta arabasını tamamen unutmuştu. Kaçakçılar hakkında çok şey duymuştu, ama genel olarak umutsuz, acımasız kanun kaçakları olduklarını bilmesine rağmen, büyükbabasının ve komşularının çoğunun onlarla iş yapmasına o kadar alışmıştı ki, yasadışı ticaretlerini en ufak bir şok edici bulmadı. Dedi ki: 'Benden korkmanıza gerek yok, sizi temin ederim. Kendini beğenmiş serbest tüccarlar olmanıza hiç aldırımıyorum.

"Fransız mısınız?" diye sordu genç adam.

"Evet. Ama söyle bana, neden burada saklanıyorsun?

"Eksperler," diye cevap verdi. ' tutuyorlar. Biliyor musunuz, düşündükçe gecenin bir yarısı tek başınıza dolaşmanız bana çok tuhaf geliyor.

"Sana söyledim: Londra'ya gidiyorum.

"Bu bana hala çok garip geliyor.

Eustacie, 'Evet, ama görüyorsunuz, ben kaçıyorum,' diye açıkladı. 'Bu yüzden gece postasını yakalamak zorundayım. Mürebbiye olmak için Londra'ya gidiyorum.

Kız, adamın güldüğü izlenimine kapılmıştı ama adam oldukça ciddi bir sesle konuştu: 'Sen asla bir mürebbiye olamazsın. Öyle birine benzemiyorsun. Ayrıca, yeterince yaşlı değilsin.

"Evet, öyleyim ve tıpkı bir mürebbiye gibi görüneceğim.

"Eğer böyle düşünüyorsanız mürebbiyeler hakkında hiçbir şey bilmiyor olmalısınız. "Bilmiyorum ama mürebbiye olmanın çok iyi bir şey olacağını düşündüm.

'En iyisini bildiğinizi söyleyebilirim, ama bence bir hata yapıyorsunuz. Tüm duyduklarıma göre, çok kötü zaman geçiriyorlar.

"Keşke bir kaçakçı olabilseydim," dedi Eustacie hüznle. "Sanırım bu hoşuma giderdi.

"Sen bir kaçakçı için uygun değilsin," yanıtladı başını sallayarak. 'Kadınları ticarete teşvik etmiyoruz. Bu çok tehlikeli.

"Sırf kadın olduğu için bir insanın hiçbir macera yaşamasına izin verilmemesinin adil olduğunu düşünüyorum!

"Bana çok maceralı görünüyorsun," diye işaret . 'Seni kolayca boğabilirdim - aslında, uslu durmazsan hâlâ boğabilirim. Çok dar bir köşedesin.

"Evet, şu anda bir macera yaşadığımı biliyorum," diye kabul etti Eustacie, "ve elbette bundan zevk alıyorum, ama macera yaşamaya devam etmek istiyorum, ki bunu ayarlamak hiç de kolay değil.

"Hayır, sanırım öyle değil," dedi serbest tüccar düşünceli bir ifadeyle.

'Görüyorsun, eğer bir erkek olsaydım senin gibi bir haydut ya da kaçakçı olabilirdim.

Sanırım pek çok macera yaşamışsınızdır.

"Var," dedi genç adam hayıflanarak. "O kadar çok ki, onlardan bıktım usandım.

'Ama sadece bu küçük macerayı yaşadım ve henüz yorulmadım. Bu yüzden Londra'ya gidiyorum.

"Eğer tavsiyemi dinlersen," dedi genç adam, "bu mürebbiyelik fikrinden vazgeçersin. Başka bir şey dene!

"Belki de değirmenci olurum," dedi Eustacie. "Londra'ya gittiğimde benim için en iyisinin ne olduğunu iyice düşüneceğim.

'Evet, ama bu gece Londra'ya gitmiyorsun,' dedi.

Bu gece gidiyorum! Anlamıyorsunuz! Eğer bu gece gitmezsem bulunacağım ve sonra tavla oynamak için Bath'a gitmek zorunda kalacağım ve duyarlılığı olmayan biriyle evleneceğim!

Bundan çok etkilenmiş gibiydi ve ciddiyetle şöyle dedi: 'Hayır, bu çok kötü olur. Bir şeyler düşünmeliyiz. En azından Abel temiz raporu verene kadar benimle kalman elbette, ama sabah Hand Cross'tan bir Londra arabası geçecek.

Eustacie kızgınlıkla, "Ve sana söylüyorum, sabah olduğunda çok geç olacak!" dedi. 'Seni çok iğrenç buluyorum! Her şeyi mahvediyorsun ve dahası, atımı alıp götürdüğün ve tabancamı çaldığın için aşırı derecede küstah olduğunu düşünüyorum!

"Hayır, yapmadım," diye cevap verdi. 'Atınızı sadece başıboş diye bağladım. Tabancana gelince, eğer istersen onu şimdi geri alabilirsin,' dedi.

elini cebine daldırıp silahı çıkararak ekledi. "Doldurulmamış bir düello tabancasından ne istiyorsun ki?" Birden durdu, silahın dengesini hissetti ve daha yakından incelemek için ay ışığına çıktı. Eustacie onun çok uzun boylu ve sarışın olduğunu, sıradan bir friz ceket ve pantolon , boynunda renkli bir mendil olduğunu ve soluk altın rengi saçlarını yüzünden geriye doğru gevşekçe bağladığını gördü. Elindeki tabancaya baktı ve sert bir sesle: "Bunu nereden buldun?" dedi.

Eustacie, "Bu tam olarak bana ait değil," dedi. 'O -'

'Bunu biliyorum. Onu size kim verdi?

"Kimse bana !" "Çaldım mı demek istiyorsun?

'Tabii ki çalmadım! Sadece yanıma bir tabanca almanın iyi bir şey olacağını düşündüğüm için ödünç aldım. *Doğrusu*, kuzenim Ludovic'e ait, ama bana ödünç vermekte bir sakınca görmeyeceğinden eminim, çünkü ailem içinde en romantik olan odur.

Serbest tüccar iki hızlı adımda onun yanına geldi. "Sen de kimsin?" diye sordu.

'Ne gibi bir endişe olduğunu anlamıyorum -'

Ellerini kadının omuzlarına koydu ve onu sarstı. "Boş ver onu! Sen kimsin?"

"Ben Eustacie de Vauban'ım," diye cevap verdi asaletle.

'Eustacie de Vauban... Evet, buldum! Ama İngiltere'ye nasıl geldiniz?'

"Büyükbabam Fransa'da kalırsam beni giyotine göndereceklerini düşündü ve beni alıp götürdü. Ama beni hiç de eğlenceli olmayan kuzenim Tristram'la evlendireceğini bilseydim, giyotine gitmeyi sonsuza dek tercih ederdim.

'Seni suçlamıyorum,' dedi. 'Saray'da mı? Eğer ondan kaçırıyorsan sana yardım etmek için elimden geleni yapacağım!

"Onu tanıyor musun?" diye sordu Eustacie şaşırarak.

"Tanıyor muyum! Ben senin romantik kuzenin Ludovic'im!

Küçük bir çığlık attı, bu da adamın elini tekrar ağzına kapatmasına neden oldu. 'Şeytan seni yakaladı, o sesi çıkarma! Excisemen'leri üzerime mi salmak istiyorsun?

Onun elini aşağı çekti ve iki elinin arasında sıkıca tutarak durdu. "Hayır.

Hayır, söz veriyorum tamamen sessiz olacağım! Sizinle tanışmak beni çok büyüledi! Tristram artık İngiltere'ye ayak basamayacağınızı söylediği için hiç gelemeyeceğimi sanıyordum.

"olduğunu söyleyebilirim," diye yanıtladı Ludovic. 'Ama işte bütün bunlar için buradayım. Tek bir kelime edersen peşime Bow Street Runners'ın yanı sıra Excisemen'leri de takarım.

Hiddetle konuştu: "Tek bir kelime bile etmeyeceğim ve bence bunu söyleyerek oldukça aşağılayıcı davranıyorsunuz!

Diğer elini onunkinin üzerine koydu. "İngiltere'ye neden ayak basamayacağımı sana söylediler mi?

'Evet, ama umurumda değil. Adını unuttuğum o kişiyi siz mi öldürdünüz?

"Hayır, yapmadım.

'İyi! O zaman bunu kimin yaptığını hemen bulmalıyız,' dedi Eustacie hızla. 'Bunun düşündüğümünden çok daha iyi bir macera olduğunu şimdi anlıyorum.

"O zaman bana inanıyor musun?"

diye sordu. "Ama kesinlikle sana inanıyorum!

Güldü ve onu kendine çekerek yanağından öptü. "Basil dışında, bunu bilen tek kişi sensin.

"Evet," dedi Eustacie. "Ama ben Basil'den hoşlanmıyorum.

Tam ona cevap verecekti ki Ned Bundy karanlığın içinden belirdi ve kolunu kıpırdattı. "Abel," dedi alçak sesle.

Eustacie bir midillinin toynaklarının karda çıkardığı çıtırtıyı duydu ve hemen ardından midilliyi gördü; midillinin eyerinde kısa boylu, tıknaz bir adam oturuyordu. Ludovic onun elini tuttu ve yeni gelenin yanına gitmesine izin verdi. "Eee?" dedi.

'Dışarıda bir sürü eksper var. Cowfold'a geri dönmek zorundayız - eğer yapabilirsek,' dedi Bay Bundy atından inerek. Eustacie'yi fark etti ve ona uzun, soğukkanlı bir bakış attı. "Bu dişi kız da nereden çıktı?" diye sordu.

O benim kuzenim. Hand Cross'a kadar kazanamaz mıyız?'

Bay Bundy, Eustacie'nin kimliğini yorum yapmadan ve görünüşe göre ilgilenmeden kabul etti. "Cowfold'u kazanmamız pek mümkün değil," diye cevap verdi. "Peşimizdeler.

Bu kasvetli açıklama üzerine kardeşi Ned, onu biraz kenara çekti,

acil, alçak sesle konuşmaya başladı. Ludoviç tartışmaya katılmak için hızla ilerledi ve birkaç dakika içinde Eustacie'nin yanına dönerek hızlıca şöyle dedi: 'Bunun için üzgünüm ama bu gece Londra'ya gitmene izin veremem. Bizimle gelmek zorundasın.

Eustacie ona, 'Seninle gelmeyi tercih ederim,' diye güvence verdi. "Nereye gidiyoruz?

'Güney,' diye kısaca cevap verdi. 'O lanet olası atlı subaylar bu konvoydan haberdar olmuş olmalılar. Sizi uyarıyorum, gece bitmeden bazı kaba işler yapılabilir. Hadi gelin!

Onu tekrar bileğinden yakaladı ve onunla birlikte atının bağlı olduğu yere doğru yürüdü ve tören yapmadan onu eyere fırlattı. Eustacie, iki Bundy'nin yüklü meşgul olduğunu görünce öykünerek şöyle dedi "Onları yönlendirmeye yardım edebilir miyim, lütfen?

"Hayır. Sessiz ol.

"Ama ne ?" "Hiçbir

şey.

Ned Bundy nefesinin altında bir şeyler söyledi.

Ludovic, "Öyle diyebilirim ama kuzenimin kafasına vurdurmayacağım," dedi. "Hazır mısın, Abel?

Bir homurtu ona cevap verdi; tren güneye doğru ilerlemeye başladı, başında Abel vardı. Ludovic kaba bir midilliye binip arkadan geldi ve hâlâ Eustacie'nin dizginini tutuyordu. Eustacie buna hemen itiraz etti ve kısa ama keskin bir tartışmadan sonra, konvoyun yanında dolaşıp başıboşları kamçılayan Ned Bundy'nin tavsiyesine karşı çıkararak onu serbest bıraktı.

Eustacie, Bay Bundy'nin kendisinden kurtulmak için mırıldandığı önerileri, ondan bıktığını sakince söyleyerek yarıda kesti; bu açıklama o vahşi beyefendiyi o kadar şaşırttı ki, söyleyecek bir şey bulamadı ve trenin başına doğru çekildi. "Neden kafama vurmak istiyor?" diye sordu Eustacie, eleştirel bir gözle bakarak. "Bana tamamen aptal gibi .

Ludovic, "Kadınların bu işlere karışmasını pek hoş karşılamıyor," diye açıkladı. "Bu konuda şeytansın, biliyorsun.

Eustacie endişeyle, "Ama yanınızda olmamın bir sakıncası yok, değil mi?" diye sordu.

"Tanrım, hayır, hoşuma gitti!" diye cevap verdi Ludovic neşeyeyle. 'Sadece sen umursamayacaksın

eğer bir çekim yapılırsa.'

"Evet, yapacağım," dedi Eustacie. 'Aslında, tabancamı doldurup bana geri vermeni çok isterim, çünkü ateş edilecekse ben de ateş etmek isterim.

"O senin tabancan değil," diye karşılık verdi Ludovic. 'O benim ve sana şunu söyleyeyim, düello tabancalarımı kimseye ödünç vermem. Diğer nerede?

"Çantanın içinde bırakmıştım. Sanırım onu bana ödünç vermekten memnun olursunuz.' "Ama . Romantik olduğum fikrine nereden kapıldın?

"Ama çok romantik bir hayatınız oldu; tabii ki romantik olduğunuzu biliyordum!

"Çok rahatsız bir hayatım oldu. Bana şu evliliğinden biraz daha bahset. İstemiyorsan neden Tristram'la evlenmek zorundasın? Sylvester'ın işi mi bu?"

'Evet, benim için bir *mariage de convenance* yaptı, ama o artık öldü ve ben kendi işlerimi kendim düzenleyeceğim.

"Ne! Sylvester öldü mü?" diye haykırdı Ludovic.

'Evet, üç günden beri. Demek artık Lord Lavenham sizsiniz. "Bu bana çok iyi gelecek!" dedi Ludovic. "Basil nerede?

"O Dower House'da tabii ki, Tristram da Saray'da.

'Basil'i görmeye çalışmalıyım. Miras konusunda bir şeyler yapılması gerekecek. Sylvester'ın ayakkabılarını giyemem.'

Eustacie, "Bunları takmasını istemiyorum ve bence onu görmesiniz daha iyi olur," dedi.

"Oh, Beau'dan zarar gelmez! Konvoy durduğunda aniden sözünü kesti ve Rufus'un dizginini tutarak onu durmaya zorladı. "Sessiz ol! Kıpırdamadan oturdu, dikkatle dinliyordu. Eustacie kulaklarını zorlayarak uzaktan gelen at nallarının sesini belli belirsiz duydu. "Olduğun yerde kal!" diye emretti Ludovic ve trenin başına doğru ilerledi.

Eustacie, üç adam arasında yapılan konseye katılmak istese de, itaat etmenin daha iyi olacağını düşündü. Kuzeni Ludovic otokratik bir mizaca sahipti ve ona büyükbabasını hatırlatıyordu.

Bundy'lerle kısa bir sonra tekrar onun yanına geldi ve hızlı otoriter üslubuyla şöyle dedi: 'Bu lanet Excisemen'leri izlerinden uzaklaştırmaya çalışmalıyız. ne yapacağımı bilmiyorum, o yüzden

benimle gelsen iyi olur. Ne de olsa bir macera istiyordun ve gecenin bu saatinde kırlarda tek başına dolaşmana izin veremem.

Londra'ya tek başına bir yolculuğun, bir grup kaçakçıyla el ele geçirilecek bir geceden daha az tehlikeyle dolu olabileceği aklına gelmemiştir. Midillisinden indi ve ekledi: "Ayrıca, senin atını istiyorum.

"O zaman midilliye ben mi bineceğim?" diye sordu Eustacie, istekli ama kuşkuyla.

'Hayır, seni önümde götüreceğim,' cevap verdi. 'Sana bu şekilde daha iyi bakabilirim. Üstelik midilli de yetişemez. Konuşurken hayvanı yaşlı Bundy'nin bakımına verdi ve şöyle dedi: 'Sana iyi şanslar, Abel. Benim yüzümden başını belaya sokma!

"Dikkatli olsan iyi edersin," dedi Bay Bundy kasvetle. 'Senin hiçbir zaman aklın olmadı ve olmayacak da.

Ludovic bu sırada Eustacie'nin arkasına geçmiş ve onu kolunun arasına yerleştirmişti. Rufus'u döndürerek, "Böyle bir eyerle nasıl ata binebiliyorsun, aklım almıyor," dedi. "Peki bu şey de neyin nesi?

"Bu bir bando kutusu, tabii ki!

"Şeytani bir şekilde yoluma çıkıyor," dedi Ludovic. "Kesip çıkarmamın bir sakıncası var mı?

'Hayır, kesinlikle umurumda değil. Ben de bundan çok sıkıldım,' diye cevap verdi Eustacie umursamazca. 'Ayrıca, diğerini çoktan kaybettim.

Çok geçmeden bando kutusundan . Eustacie kutunun yere düşmesini izledi ve kıkırdayarak, Tristram onu bulursa öldürüldüğünü düşüneceğinden emin olduğunu söyledi.

Ludovic Rufus'u dörtmala koşturdu. Rufus, Eustacie'ye doğrudan peşindeki eksperlere doğru gidiyormuş gibi göründü. Bunu ona işaret etti ve o da şöyle cevap verdi: 'Elbette öyle. Sana onları yoldan çıkaracağımı söylemiştim. Eğer beni takip etmelerini sağlayabilirsem, Abel'ın bildiği bir saklanma yerine ulaşmak için zamanı olacak. Onları ormana götüreceğiz.'

"Peki bunu yaptıktan sonra ne yapacağız?

Ludovic umursamaz bir tavırla, "Oh, bırak onları!" dedi. "Bundan sonra seninle ne yapacağımı düşünmem gerekecek, ama şimdi bunun için kaybedecek zaman yok. Ludovic konuşurken dizginleri ele aldı ve Eustacie adımlarını neredeyse trenle ilk karşılaştığı çalılığa kadar geri çektiklerini gördü. Yakınlarda bir yerde bir hareketlilik ve belli belirsiz sesler duyabiliyordu.

Ludovic usulca atını sürdü, yoldan çıkıp ağaçların arasına girdi. 'Ben de öyle düşünmüştüm,' dedi. 'Çalılıkları arıyorlar. Midilli izlerini bulmaları için onlara zaman vermemeliyiz. Şimdi sessiz ol ve atının yularını tut.

Bundan sonraki dönüşleri şaşkınlık vericiydi ama görünüşe göre amaçlıydı. Eustacie'ye öyle geliyordu ki, atının kulpuna sıkıca tutunmuş, kuzeydeki çalılığın etrafında dönüyorlardı. Artık toynak seslerini ve dal kırılmalarını açıkça duyabiliyordu.

"Zavallı şeytanlara düşünecek bir şeyler vermeliyiz," dedi Ludovic onun kulağına. "Şimdi çığlık atma!

Bu uyarıyı yapması iyi olmuştu, çünkü tabancasının hemen patlaması Eustacie'nin neredeyse yerinden sıçramasına neden oldu. Kendini kahramanca kontrol ederek çığlık atmamayı başardı ama Ludovic'in silahına neredeyse aynı anda bir el ateş edilince korkudan soluk soluğa kalmaktan kendini alamadı.

"Bunun onları düşünmüştüm," dedi Ludovic. "şimdi!

Hırlayan, titreyen Rufus'u çevirdi ve kafasını ona verdi. Rufus büyük bir gürültü ve telaşla çalılıkların arasına dalarak ileri atıldı; arkada bir yerden bir çığlık duyuldu; bir el daha ateş edildi ve Eustacie artık Majesteleri'nin Özel Tüketim Ofisi'yle oldukça içli dışlı olduğunu bilmenin memnuniyetini yaşadı. Bir elini kabzadan çekti ve Ludovic'in paltosunu sıkıca kavradı, bu ona daha güvenli bir tutuş sağlıyordu. Ludovic gülümseyerek ona baktı. "Korktun mu?

"Hayır!

"Pekala, şimdi biraz dörtnala koşacağız, o yüzden sıkı tutunun!

O konuşurken ağaçların örtüsünden çıkıp daha açık bir araziye geldiler. Ay, sürüklenen bir bulut tarafından bir anlığına gizlenmişti ama uçan atın takipçileri tarafından görülebilmesi için yeterince ışık vardı. Neredeyse aynı anda iki el ateş edildi ve Eustacie kendisini saran kolun garip bir şekilde sarsıldığını hissetti ve kuzeninin nefesini sertçe tuttuğunu duydu. "Kanatlı, Tanrım!" dedi. "Bir Exciseman'ın bu kadar düzgün ateş edebileceğini kim düşünebilirdi ki?

"Yaralandın mı? Eustacie ağladı.

"Birazcık şeytan!" diye neşeli bir yanıt verdi. Omzunun üzerinden kısa bir süre geriye baktı. 'Sanırım dört kişiler. Sıkı da sürüyorlar. Bir eksperin burnunun dikine gideceğine her zaman güvenebilirsin... Bu daha iyi.

Tekrar siper almışlardı ve Rufus'un hızını tırısı düşürmesine izin verdi,

Ormanın eteklerinde onu bir o yana bir bu yana kolayca yönlendiriyordu. Eustacie bu düzensiz ilerleyişten sonra kendini kaybolmuş hissetmeye başladı ama kuzeninin ormanı avucunun içi gibi bildiği belliydi, çünkü sürekli olarak ormanın karanlığına doğru ilerliyorlardı. Arkalarında takip zorlanıyormuş gibi sesler çıkarıyordu, ama henüz onu geçememişlerdi ve bir keresinde Ludovic ona yaklaşması için zaman tanımak için tamamen dizginledi ve takipten vazgeçme belirtileri gösterdiğinden, ikinci tabancasını davetkâr bir şekilde ateşledi. Bu gerekli etkiyi yarattı; Orman silah sesleriyle yankılandı ve kuzeye doğru tekrar ilerlemeye başladılar.

Eksperleri kaybetmelerinin üzerinden tam yarım saat geçmişti ve Ludovic eyerinde sallanıyordu.

"Yaralanmışsın! Eustacie telaşla, "Yaralanmışsın," dedi.

"Hayır, sadece bir sıyrık!" diye mırıldandı. 'Her neyse, onları öyle bir çember içine aldık ki gün ışıyana kadar birbirlerini avlayacaklar.

Eustacie ellerini onun ellerinin üzerine koydu ve Rufus'u yukarı çekti. "Neren yaralı?" diye sordu.

"Sol omuz. Sanırım risk alıp El Haçı yapsak daha iyi olacak. 'Evet, ama önce omzunu bağlayacağım. mu kanaman var?" "Domuz gibi," dedi Ludovic.

Kaskatı kesilmiş ve biraz morarmış bir halde yere kaydı ve emir verircesine şöyle dedi: ' yat! Domuz gibi kanarsan ölürsün ve ben senin ölmeni hiç istemiyorum.

Güldü ama attan indi ve kendini iki küçük yetenekli el tarafından sabitlenmiş buldu. Sarsıldı ve dizlerinin üzerine çökerek şöyle dedi: 'Damme, tahmin ettiğimden daha kötü vurulmuş olmalıyım! En iyisi sen atı al ve beni bırak.

"Seni bırakmayacağım," diye cevap verdi Eustacie, kombinezonunun firfırını koparmakla meşguldü. "Seni Hand Cross'a götüreceğim.

Cevap alamayınca ona yakından baktı ve dehşet içinde bayıldığını gördü. Bir an ne yapacağını şaşırdı ama ona dokunup elini kanla ıslattığında, en acil ihtiyacın yarasını sarmak olduğuna karar verdi ve hemen onu paltosundan çıkarma işine . Bu hiç de kolay olmadı ama sonunda başardı ve ışık olmadığı için elinden geldiğince iyi bir şekilde kombinezonunun şeritlerini omzuna dolamay başardı. Kadın sargıyı olabildiğince sıkarken adam kendine geldi ve

bir an gözlerini kırpıştırarak ona baktı.

"Ne - oh, hatırlıyorum!" dedi belli belirsiz. 'Bana biraz konyak ver. Ceketimde bir şişe var.

Sıkı bir düğüm attı, konyağı buldu ve adamın başını kaldırarak şişeyi dudaklarına götürdü. Ayağa kalkacak ve ceketini tekrar giyecek kadar kendine gelmişti. "Biliyorsun, Tristramın yanında harcanırsın," dedi ona. 'Eyere binmeme yardım et de Hand Cross'a kadar gidelim.

"Evet, ama bu kez dizginleri ben ele alacağım," dedi Eustacie. "Nasıl istersen canım," uysalca cevap verdi.

"Ve kollarını bana ve düşmeyeceksin. "Merak etme, düşmeyeceğim.

Eustacie, uygun bir şekilde devrilmiş bir ağaç gövdesi bularak yorgun atını ona doğru götürdü ve onu bir binek olarak kullanarak eyere binmeyi başardı. Sonra atını Ludovic'in yanına sürdü ve ona arkasına binmesini söyledi. Ludovic bunu yapmayı başardı ama bu çaba neredeyse yeni bir baygınlık krizine yol açıyordu. Tekrar konyağa başvurdu ve kafasını yeterince boşaltarak şöyle dedi: 'Bu yolu takip edin; bizi Hand Cross'un kuzeyindeki karayoluna çıkaracak. Red Lion'daki ihtiyar Nye'ı uyandırabilirsen beni içeri alır.

"Bir Exciseman görürsem ne yapmalıyım?" diye sordu

Eustacie. "Duanı et," yanıtladı Eustacie umutsuzca.

Ne var ki, Orman'ın içinden geçen yolda hiçbir polisle karşılaşmadılar ve Hand Cross'a bir mil kala paralı yola çıktıklarında, Eustacie kuzeni için o kadar endişeliydi ki, onu arayan bir polis memuruna ayıracak fazla zamanı yoktu. Ludovic bilinçli bir çabadan çok içgüdüsel olarak eyerde duruyor gibiydi. Eustacie, Rufus'u tırısı bile kaldırmaya cesaret edemedi. Ludovic'in sağlam kolunu beline doladı ve orada tutarak onun gevşek elini kavradı. Hand Cross'a giden yol bitmek bilmez gibi görünüyordu ama sonunda ıssız han, gökyüzüne karşı karanlık bir yığın halinde göründü. Saat gece yarısını çoktan geçmişti ve panjurlu pencerelerin ardında hiç ışık yoktu. Eustacie Rufus'u kapının önüne çekti ve Ludovic'in elini bıraktı. Ludovic'in eli sinirli bir şekilde yanına düştü; yine bayılmış olması gerektiğini fark etti; kesinlikle ona karşı çok ağır bir şekilde sarkıyordu; attan indiğinde eyerden düşmeyeceğini umuyordu. Aşağı kaydı ve sadece Rufus'un boynunun üzerine düştüğünü görünce rahatladı. Bir sonraki an çanın çekicini kavradı ve tedirgin bir çan sesi gönderdi

Sessiz hanın içinden.

O kadar çabuk cevaplandı ki, Red Lion'dan Joseph Nye'in serbest tüccarlar hakkında kabul ettiğinden daha fazla şey bildiğine dair söylentiler duymuş olan Eustacie, hemen onun karşılaştığı konvoyu beklediğinden şüphelendi. Kapıyı bizzat açtı, tamamen giyinikti, elinde bir fener vardı ve oldukça ürkmüş görünüyordu. Eustacie'yi görünce gözlerine inanmamış gibi baktı ve nefesi kesildi: "Bayan! Neden, *bayan*!

Eustacie aceleyle onun kolunu kavradı. "Lütfen bana hemen yardım edin! Kuzenim Ludovic'i getirdim, onu kabul edeceğinizi söyledi ama o yaralı ve sanırım ölüyor! Büyük bir heyecan yaşamış ve bundan dolayı oldukça yıpranmış olduğu için gözyaşlarına boğuldu.

Dört

Ev sahibi istem dışı bir adım geri çekildi. "Bayan, çıldırdınız mı?" "Hayır!" diye hıçkırdı Eustacie.

Ay ışığına doğru kuşkuyla baktı, ama Rufus'un sırtındaki sarkık figürü görünce dehşet dolu bir çığlık attı, fenerini Eustacie'nin eline tutuşturdu ve dışarı çıktı. İri yarı, güçlü kasları olan bir adamdı ve Ludovic'i şaşırtıcı bir kolaylıkla eyerden indirip hanın içine taşıdı ve şöminenin yanındaki tahta oturağa yatırdı. 'Tanrım, ona ne olmuş böyle? Burada ne işi var?' diye sordu nefesinin altında.

'Bir Exciseman onu vurdu. Oh, sence ölecek mi?'

'Öl! Hayır! Hayır! Ama burada bulunursa - !' Sözüünü kesti. "O atı ahıra koyup gözden uzak bir yere götürmeliyim. Siz burada kalın bayan ve ona dokunmayın! Tanrım, Tanrım, bu ne biçim bir iş! Şöminenin üstünden bir fener aldı, fenerin aleviyle tutuşturdu ve Eustacie'ye verdi. "Mumları yakar mısınız hanımefendi ve olabildiğince sessiz olun! Evde misafirlerim var. Konuşurken feneri aldı ve kapıyı usulca arkasından kapatarak handan dışarı çıktı.

Masanın üzerinde yarı yanmış bir mum dalı duruyordu. Eustacie mumları yaktı ve dönüp korkuyla kuzenine baktı.

Bir kolu oturağın kenarından sarkmış halde yatıyordu ve yüzü endişe verici derecede solgundu. Onun için ne yapacağını bilemeyerek yanına diz çöktü ve sarkan elini kaldırıp kendi elinin arasına aldı. İlk kez onu net bir şekilde görebiliyordu; onunla gün ışığında karşılaşmış olsaydı Lavenham'dan biri olduğunu anlaması gerektiğini düşündü, çünkü Sylvester'ın şahin burnu ve esprili ağzı buradaydı, gençliğin etkisiyle yumuşamıştı ama yine de kusursuzdu. Zayıf ve uzun bacaklıydı, Sylvester'dan daha uzun boyluydu ama aynı ince ellere, kemerli ayaklara ve inatçı çenesinde aynı yarığa sahipti.

Eustacie'ye güçlükle nefes alıyor gibi göründü; kolunu göğsüne koydu ve boynundaki mendili gevşetti. "Lütfen, Kuzen Ludovic, ölme!" diye yalvardı.

Arkasındaki merdivenlerde hafif bir hareket duydu ve başını çevirdiğinde uzun boylu, sabahlıklı bir kadının en üst basamakta elinde bir mumla durup kendisine baktığını gördü. Kadın ayağa fırladı ve baygın Ludovic'i savunuyormuş gibi durarak yeni gelene meydan okurcasına baktı.

Elinde mum olan kadın gri gözlerinde bir parıltıyla şöyle dedi: 'Telaşlanmayın! Ben hayalet değilim, sizi temin ederim. Zili çalarak beni uyandırdınız ve ben de meraklı bir mizaca sahip olduğum için neler olup görmek için kalktım. Konuşurken merdivenlerden indi ve Ludovic'i gördü. Kaşları havaya kalktı, ama sakın bir sesle, 'Görüyorum ki kendimi bir maceranın içine attım. Kötü yaralanmış mı?

"Sanırım ölüyor," diye yanıtladı Eustacie trajik bir şekilde. "Kanadı, kanadı ve kanadı!

Kadın elindeki mumu bıraktı ve yerleşmeye geldi. "Kulağa çok kötü geliyor, kesinlikle, ama belki de her şeye rağmen umutsuz değildir," dedi. "Neresinin yaralı olduğuna bakalım mı?

"Nye ona dokunmamamı söyledi," diye yanıtladı Eustacie kuşkuyla. "Oh, Nye'ın arkadaşı, değil mi?" dedi kadın.

'Hayır - en azından, evet, bir bakıma öyle. O benim kuzenim, ama bana onun hakkında hiçbir şey sormamalısın ve onu gördüğünü kimseye söylememelisin!

"Pekala, yapmayacağım," dedi hanımefendi kayıtsızca.

O anda ev sahibi evin arka tarafından kahve salonuna girdi, yanında da kösele yüzlü, ince bacaklı, ufak tefek bir adam vardı. Uzun boylu kadını görünce Nye çok rahatsız oldu ve derin, kaba sesiyle şöyle dedi: 'Özür dilerim hanımefendi: rahatsız edildiniz. Önemli bir şey değil - tanıdığım bir delikanlının kaçak avcılık yüzünden başı derde girmiş.

"Tabii ki Şubat ayının ortasında kaçak avlanıyor olacaktı," diye kabul etti kadın. "Onu yatağa yatırıp yarasına baksanız iyi olur.

Nye sert bir sesle, "Ben de öyle yapacağım, hanımefendi," diye karşılık verdi. "Bacaklarını al, Clem!

Eustacie iki adamın kuzenini dikkatle oturduğu yerden kaldırıp üst kata taşımaya başlamasını izledi ve dikkatini kendisine eğlenen bir ilgiyle bakan uzun boylu kadına çevirdi. "Size çok tuhaf geldiğini söyleyebilirim," dedi sert bir sesle, "ama aşağıya inmemeliydiniz.

"Biliyorum," diye özür diledi kadın, "ama lütfen bana tekrar yatmamı söylemeyin, çünkü burnumun dibinde böyle bir macera yaşanırken gözüme uyku girmiyor! Size kendimi tanıtmama izin verin: Ben Sarah Thane, üst katta horladığını duyabileceğiniz kardeşimle birlikte Londra'ya seyahat eden, hiç de önemli olmayan bir yaratığım.

"Ah!" dedi Eustacie. 'Elbette, eğer bunun çok gizli bir mesele olduğunu anlıyorsanız -'

Bayan Thane ciddiyetle, "Ah, öyle!" dedi.

"Ama sizi uyarmalıyım ki büyük bir tehlike var.

"Daha iyi bir şey olamazdı!" diye açıkladı Bayan Thane. "Şimdiye kadar çok sıkıcı bir yaşam sürdürdüğümü biliyor olmalısınız.

"Sen de macerayı sever misin?" diye sordu Eustacie, ona daha yumuşak bir gözle bakarak.

"Sevgili , hayatım boyunca macera aradım!

"Evet," dedi Eustacie karanlık bir sesle, "bu çok romantik bir macera ve kuzenim Trist'in - insanların beni aramaya geleceği kesin. Bana ihanet etmeyeceğine söz vermelisin, özellikle de İngiltere'ye ayak basması yasak olan kuzenim Ludovic'e. Anlarsın ya.

"Yeryüzündeki hiçbir güç benden tek bir hece bile koparamaz," diye teminat verdi Bayan Thane.

"O zaman belki de kuzenim Ludovic'i gizlememe yardım etmene izin veririm," dedi Eustacie yakışıklı bir şekilde. "Ama sanırım onunla konuşana kadar sana hiçbir şey söylemesem daha iyi olacak, çünkü onu çok iyi tanımıyorum ve belki o da senin hiçbir şey bilmemeni tercih eder.

"Hayır, bana hiçbir şey anlatmayın!" dedi Bayan Thane. 'Açıklarsanız benim için neredeyse mahvolacakmış gibi hissediyorum. Kuzeninizle kaçma ihtimaliniz var mı?

Ama tabii ki onunla kaçmıyorum! *Voyons*, onunla daha yeni tanışmışken nasıl kaçabilirim? Bu çok saçma olur!'

Bayan Thane üzüntüyle, "Ah, onunla yeni tanışmış olsaydınız, sanırım öyle olurdu," . 'Yazık, çünkü sık sık bir işadamına yardım etmek istediğimi düşünmüşümdür.

elopement. Ancak, insan her şeye sahip olamaz. Biliyor musunuz, yarası için ne yapılabileceğine bakmamız gerektiğini çok güçlü bir şekilde hissediyorum. Müdahale etmek istediğimden değil elbette.

'Tamamen haklısın,' dedi Eustacie. 'Hemen onun yanına gideceğim. İsterseniz siz de benimle gelebilirsiniz.

"Teşekkür ," dedi Bayan Thane uysalca.

Joseph Nye, Ludovic'i evin arka tarafındaki küçük yatak odasına götürmüş ve basma asılı yatağa yan yatırmıştı. Muslukçu ızgarada ateş yakıyordu ve iki kadın odaya girdiğinde Nye, Ludovic'in paltosunu yeni çıkarmış ve omzunu çıplak bırakmıştı.

Eustacie hâlâ ağır ağır kanayan çirkin yarayı görünce ürperdi ama Bayan Thane yatağın yanına giderek Nye'in ne yaptığına baktı. Büyüklüklerine rağmen elleri yeterince becerikliydi. Bayan Thane memnun olmuş gibi başını salladı ve şöyle dedi: "Kurşunu çıkarabilir misin sence?"

"Evet, ama su ve sargı bezi istiyorum. Clem! Onu bırak da bana bir tas ve bulabildiğin kadar çamaşır getir!"

"Biraz da konyak getirseniz iyi olur," diye ekledi Bayan Thane, körüğü muslukçunun elinden alıp çalıştırmaya başlayarak.

Yatağın ayakucunda duran Eustacie, Nye'in cebinden bir toka bıçağı çıkarıp açmasını ve biraz aceleyle yerinden kalktı. Sanırım," dedi zayıf bir sesle, "ateşe ben baksam, matmazel, siz de Nye'a yardım etseniz daha iyi olacak. Kanı sevmediğimden değil," diye açıkladı, 'ama onun kuzenim Ludovic'ten kurşun çıkarmasını izlemek istemediğimi fark ettim.

Bayan Thane hemen körüğü onun sorumluluğuna teslim etti ve bu tür tereddütlerin kolayca anlaşılabilirliğini söyledi. Clem birkaç dakika içinde bir kâse ve bir miktar eski çamaşırıyla geri döndü ve Eustacie uzunca bir süre dikkatini ateşten ayırmadı.

Bayan Thane, ev sahibinin ne yapacağını bildiğini anlayınca, hiçbir eleştiride bulunmadan sessizce onun dediklerini yaptı. Ancak kurşunu çıkarıp yarayı yıkamaya başladığında alçak sesle hayati bir noktaya dokunulup dokunulmadığını sormaya cesaret etti. Nye başını salladı.

"Ben biraz Basilicum Powder alayım," dedi Bayan Thane ve usulca kendi odasına .

Bu arada pudra sürülmüş ve omuz bandajlanmıştı,

Ludovic bilincini yeniden kazanma belirtileri gösteriyordu. Bayan Thane'in burnunun altına tuttuğu hartshorn göz kapaklarının titremesine neden oldu ve Nye tarafından verilen biraz saf konyak onu tamamen kendine getirdi. Bir çift sersemlemiş mavi gözünü açtı ve ev sahibine anlamsızca göz kırptı.

"Eh, Bay Ludovic, bu daha iyi! Nye söyledi.

Ludovic'in bakışları onun yanından geçerek Bayan Thane'e kaydı, kaşlarını çatarak bir süre onun üzerinde durdu ve tekrar Nye'ın kare yüzünü incelemeye koyuldu. Bir tanıma ifadesi belirdi. "Joe?" dedi Ludovic belli belirsiz, şaşkın bir sesle.

"Evet, ben Joe, efendim. Sakin ol, şimdi!"

Hatıralar Ludovic'e geri geldi. Sağlam dirseğinin üzerinde debelendi. 'Kahrolası eksper! Çocuk - kuzenim - nerede o?

Eustacie onun sesini duyar duymaz körüğü bırakıp yatağın yanına uçu. "Buradayım, *kuzenim*!" dedi ve onun yanında dizlerinin üzerine çöktü.

Sağlam elini uzattı ve kızın çenesini avuçlarının içine alarak yüzünü yukarı çevirdi. "Ben de sana bakmak istiyordum, küçük kuzenim," dedi. Ağzında bir gülümseme belirdi. 'Ben de öyle düşünmüştüm! Her resim kadar güzelsin. Kızın yanağında bir damla gözyaşının parladığını gördü ve hemen şöyle dedi: 'Neden ağlıyorsun? Romantik kuzenin Ludovic'i sevmiyor musun?

"Evet, ama öleceğini sanmıştım!"

"Tanrım, hayır!" dedi neşeyle. Nye'ın kendisini tekrar yastıkların üzerine yatırmasına izin verdi ve Eustacie'nin elini dudaklarına götürüp öptü. 'Londra'ya yaptığın bu yolculuğu daha fazla uzatmayacağına dair bana söz vermelisin. Bu olmaz.

'Hayır, tabii ki ! Seninle kalacağım.' Ah, keşke kalabilsen!" dedi.

'Ama kesinlikle . Neden yapmayayım?"

"*Les convenances*," diye mırıldandı

Ludovic.

'Ah bah, onları dikkate almıyorum! İnsan bir maceraya atıldığında böyle şeyleri düşünecek zaman değildir. Ayrıca, seninle kalmazsam Tristram'la evlenmek zorunda kalacağım, çünkü iki kutumu da kaybettim, bu da artık Londra'ya gitmemi olanaksız kılıyor.

"Tristram'la evlenemezsin, bu kesin!" dedi Ludovic, görünüşe göre bu mantıktan etkilenmişti.

Nye bu noktada araya girdi. "Bay Ludovic, burada ne işiniz var?

talep etti. 'Weald'a gelmek için çıldırdın mı? Seni kim vurdu?' 'Lanet olası bir eksper. İki gün önce bir kargo konyak ve rom indirdik.

Geceler önce, burada neler olup bittiğini öğrenmek istiyordum. Abel ile .'

Nye elini hızlıca dudaklarına götürdü ve Bayan Thane'e doğru uyarıcı bir bakış attı.

"Beni dikkate almanıza gerek yok," dedi cesaretle. "Gizlilik yemini ettim.

Ludovic ona bakmak için başını çevirdi. "Affedersiniz ama siz de kimsiniz?" dedi.

"Eve yerleşecek olan Bayan Thane, efendim.

"Evet," diye araya girdi Eustacie, "ve bence o gerçekten çok duyarlı *kuzenim* ve bize yardım etmeyi sonsuz derecede istiyor.

"Ama biz yardım istemiyoruz!

'Kesinlikle yardım istiyoruz, çünkü Tristram beni arayacak ve belki de Excisemen'ler sizi arayacak ve siz de saklanmalısınız.

'Bu da doğru,' diye mırıldandı Nye. 'Bu gece olduğunuz yerde kalacaksınız efendim, ama daha uzun süre güvenli değil. Alarm verilirse sizi mahzene indirebileceğim bir yere götüreceğim.

Ludovic, "Beni bir mahzene koyarlarsa lanet olsun!" dedi. "Ayaklarımın üzerinde durabildiğim anda gideceğim.

"Hayır, olmayacaksın," dedi Eustacie. 'Serbest tüccarlığı bırakıp Lord Lavenham olman gerektiğine kesin olarak karar verdim.

"Bu bana çok iyi bir fikir gibi geliyor," dedi Bayan Thane. "Sanırım oldukça kolay olacak?

'Sylvester öldüyse, ben de Lord Lavenham'ım ama bunun bana bir faydası yok. İngiltere'de kalamam.'

Eustacie, 'Ama adını hatırlayamadığım o adamı öldürenin kim olduğunu bulacağız,' diye açıkladı.

"Öyle mi?" dedi Ludovic. "Kabul ediyorum, ama bunu nasıl yapacağız?

"Henüz bilmiyorum ama bir plan yapacağız ve bence belki de Bayan Thane çok yararlı olabilir, çünkü bana büyük fikirleri olan bir insan gibi görünüyor ve ona hayatınızı elinde tuttuğu gösterildiğinde, ilgilenecek ve bize yardım etmek isteyecektir.

"Onun hayatını gerçekten ellerimde mi tutuyorum?" diye sordu Bayan Thane.

'Eğer öyleyse,

Tabii ki çok ilgileniyorum. Size kesinlikle yardımcı olacağım. Hatta bu işin dışında kalmayı dünyada istemem.

Ludovic yastıklarının üzerinde kımıldandı ve yüzünü acı içinde buruşturarak: "O kadar çok şey biliyorsunuz ki hanımefendi, Kanun tarafından cinayetten arandığımı da biliyorsunuz!" dedi.

"Öyle mi?" dedi Bayan Thane, yastıklardan birini nazıkçe kaldırarak. 'Ne kadar şok edici! Seni bırakırsak biraz uyuyabilir misin?

Adam kadının yüzüne baktı ve zayıf bir kahkaha attı. "Hanımefendi, sabaha kadar benim için kuzenime göz kulak olursanız size çok şey borçlu olacağım.

"Elbette!" dedi Bayan Thane sakın bir .

On dakika sonra Eustacie, Bayan Thane'in yatak odasındaki şöminenin yanındaki sandalyeye oturmuş, minnetle bir fincan sıcak sütü yudumluyordu. Bayan Thane onun yanına oturdu ve dostça gülümseyerek şöyle dedi: "Umarım bana her şeyi anlatmak istersiniz, çünkü meraktan ölüyorum ve adınızı bile bilmiyorum.

Eustacie bir an için onu düşündü. "Sanırım size anlatacağım," diye karar verdi. "Ben Eustacie de Vauban'ım ve kuzenim Ludovic, Lavenham Sarayı'nın Lord Lavenham'ıdır. Kendisi onuncu Baron'dur.

Bayan Thane başını salladı. "Bu sadece insanın ne kadar kolay yanılabileceğini gösteriyor," dedi. "Ben onun bir kaçakçı olduğunu sanıyordum.

Eustacie vakur bir tavırla, "Kendisine serbest tüccar denmesini tercih ediyor," dedi.

"Özür dilerim," diye özür diledi Bayan Thane. 'Elbette çok daha iyi bir unvan. Bilmem gerekirdi. Onu serbest ticarete iten neydi? Biraz alışılmadık görünüyor.

Eustacie, "Anladığım kadarıyla size tılsımlı yüzüğü açıklamam gerekiyor," dedi ve derin bir nefes aldı.

Sempatik bir dinleyici olan Bayan Thane, tılsımlı yüzüğün hikâyesini büyük bir ilgiyle takip etti, sadece hikâye anlaşılamayacak kadar karmaşılaştığında araya bir soru sıkıştırdı. Ludovic'in masumiyetini en ufak bir tereddüt göstermeden kabul etti ve anlatının sonunda, gerçek suçlunun maskesinin düşürülmesine yardım etmekten daha büyük bir zevk alamayacağını söyledi.

"Evet," dedi Eustacie, "ve ben, belki de kuzenim Tristram'dır diye düşünüyorum, çünkü bir mücevher koleksiyonu var ve ayrıca insanları öldürebilecek bir insan - hiç romantik olmaması dışında," diye ekledi.

Bayan Thane, "Sesi çok nahoş geliyor," dedi.

"Öyle - çok! Ve biliyor musunuz, birdenbire onunla evlensem iyi olur diye düşündüm, çünkü o zaman bana koleksiyonunu göstermek zorunda kalacaktı ve eğer tılsımlı yüzüğü bulursam Ludovic için her şey yoluna girecekti.

Bayan Thane eğilip ateşi dürttü. Sesi hafifçe titreyerek, "Ama yüzüğü bulamazsanız, onunla boşu evlenmiş olmak yorucu olur. Ve onun sizinle evlenmek istemeyebileceğini de düşünmek gerekir.

"Oh, ama var!" dedi Eustacie. 'Aslında biz nişanlıyız. Bu yüzden . Hiç konuşmuyor. Dahası, Londra'ya gidersem kendimi hiçbir şekilde dikkat çekici bulmayacağımı söyledi.

"Yanılıyordu," dedi Bayan Thane inançla.

"Evet, bence hatalıydı, ama görüyorsunuz *ki sempatik* biri değil ve kadınlardan hoşlanmıyor.

Bayan Thane ona göz kırptı. "Emin misin?" dedi. 'Yani, eğer sizinle evlenmek istiyorsa -'

'Ama benimle evlenmek *istemiyor*! Sadece bir varisi olması gerektiği için ve Grandpère bizim için bir *mariage de convenance* yaptığı için. Ama Grandpère artık öldü ve ben bir tumbriel içinde giyotine gitmemi umursamayacağını söyleyen biriyle evlenmeyeceğim!

"Bunu gerçekten söyledi mi?" diye sordu Bayan Thane. "Tam bir canavar olmalı!

'Şey, hayır, tam olarak böyle söylemedi,' diye itiraf etti Eustacie. "Ama ona beni, *genç bir kıızı*, beyazlar içinde bir tumbriel içinde görmekten üzüntü duyup duymayacağını sorduğumda, "yaşı, cinsiyeti ya da giysisi ne olursa olsun" tumbriel içindeki herkes için üzüntü duyacağını söyledi!

Bayan Thane, "Başka bir şey söylemenize gerek yok; onun duyarsız bir insan olduğunu görebiliyorum," dedi. "Kuzeniniz Ludovic'in yanına gitmek için ondan kaçmanıza şaşırmadım.

"Oh, bilmiyordum!" diye yanıtladı Eustacie. 'Yani, Ludovic'le tanışacağımı hiç bilmiyordum. Mürebbiye olmak için kaçtım.

"Bağışlayın beni," dedi Bayan Thane, "ama kuzeniniz Ludovic'le tesadüfen ve ilk kez mi karşılaştınız?

'Ama evet, sana söyledim! Ve bir mürebbiye için uygun olmadığımı söyledi. İç çekti. 'Keşke heyecan verici bir şey yapmayı düşünebilseydim! Keşke bir erkek olsaydım!

"Evet," diye kabul etti Bayan Thane. "Erkek olmanız ve kuzeninizle birlikte kaçakçılığa gitmeniz gerektiğini çok güçlü bir şekilde hissediyorum.

Eustacie ona parlayan bir bakış fırlattı. 'Bu tam da hoşuma gitmesi gereken şey!

Ama Ludovic asla kadın almadıklarını söylüyor.

Bayan Thane tiksinti dolu bir sesle, "Ne kadar da bencilce!" dedi.

"Evet, ama sanırım bu tamamen Ludovic'in hatası değil, çünkü benimle birlikte olmaktan hoşlandığını söyledi. Ama diğerleri bundan hiç hoşlanmadı, özellikle de Ned, kafama vurmak istedi.

"Ned de mi serbest tüccar?

'Evet, ve Abel. Ama onlar tam olarak serbest tüccar değil, sadece kara kaçakçıları, ki bence bu daha aşağı bir şey.

Bayan Thane, "Oldukça aşağılık bir şeye benziyor," dedi. "Buraya gelirken kuzeniniz Ludovic, Ned ve Abel ile karşılaştınız mı?

'Evet, beni yakaladığında tabii ki Ludovic'in Başsız Süvari olduğunu düşündüm!

Bayan Thane büyülenmiş gibi ona bakıyordu. "Elbette!" diye . "Sanırım başsız bir atıyla karşılaşmayı bekliyordunuz?

"Şey," diye cevap verdi Eustacie, "hizmetçim bana onun Orman'a bindiğini ve birisinin onu birisinin arkasında bulduğunu söyledi, ama kuzenim Tristram bunun sadece bir efsane olduğunu söyledi.

Bayan Thane, Kuzenin Tristram hakkında bir şeyler duydukça onun sana uygun bir koca olmadığına daha çok ikna oluyorum," dedi.

'Hayır, dahası otuz bir yaşında ve oyun cehennemlerine ya da horoz çukurlarına sık sık gitmiyor ve ona ölüm yatağına gelmek için *ventre à terre*'ye binip binmeyeceğini sorduğumda, "Kesinlikle hayır" dedi!

"Bu diğerlerinden daha şok edici!" diye açıkladı Bayan Thane. "Oldukça kalpsiz olmalı!

"Evet," dedi Eustacie acı acı. "Ölme ihtimalimin hiç de az olmadığını söylüyor.

"Böyle bir adam," dedi Bayan Thane, "Başsız Süvari'nin sadece bir efsane olduğunu söylemeye mecburdur.

"Ben de öyle düşünmüştüm ama kuzenim Ludovic Başsız Süvari değildi ve itiraf etmeliyim ki onu -ya da bir zamanlar Ormanda olan Ejderhayı- henüz görmedim.

"Gerçekten de düşününce çok sıkıcı bir yolculuk geçirmişsiniz.

"Evet, kuzenim Ludovic'le tanışana kadar, ondan sonrası sıkıcı değildi, çünkü

Ludovic kim olduğumu öğrenince onunla gitmem gerektiğini söyledi ve ben de Eksperleri Orman'a götürmeye yardım ettim. Arkamdan Rufus'a bindi, görüyorsunuz. Diğer bando kutusunu da o zaman kaybettim.

"Oh, bando kutun mu vardı?"

'Ama evet, iki tane vardı, çünkü biri pratik olmalı, anlıyorsunuz. Ama birini Ludovic'le tanışmadan hemen önce düşürdüm ve onu unuttum. Diğerini de attık.

Bayan Thane aceleyle tekrar ateşin üzerine eğildi. "Sanırım en doğru şey buydu," dedi kararsız bir sesle.

Eustacie, 'Şey, yolumun üzerindeydi,' diye açıkladı. 'Ama söylemeliyim ki şimdi biraz garip oldu çünkü tüm eşyalarım içindeydi.

"Böyle sefil bir durumun seni üzmesine izin verme!" dedi Bayan Thane. 'Sana bir gecelik ödünç vereceğim ve yarın bando kutularını mı arayacağımıza (gerçi bunun ruhsuz bir şey olacağını hissediyorum) yoksa gecenin köründe evinize girip senin için birkaç giysi daha mı çalacağımıza karar vereceğiz.

Bu öneri Eustacie'nin hemen ilgisini çekti. Yatmaya hazırlanırken Bayan Thane'le Saray'a girmenin mümkün olabileceği çeşitli yolları tartıştı. Bayan Thane her plana öyle bir hevesle girdi ki, Eustacie mumu söndürürken şöyle dedi: "Sizinle tanıştığıma *çok* memnun oldum. Kuzenim Ludovic'e bu macerayı paylaşmanıza izin gerektiğini söyleyeceğim.

Gecenin heyecanı onu oldukça yormuştu ve çok geçmeden dört direkli büyük yatakta Bayan Thane'in yanına kıvrılıp uyudu.

Sarah Thane bir süre uyanık kaldı. Ona öyle geliyordu ki, yakın gelecekte kendisini çok meşgul edecek bir sorumluluk üstlenmişti. Tüm bunların sonucunun ne olacağı konusunda en ufak bir fikri yoktu ama bu maceraya girmiş olduğu için sonuna kadar bu maceranın içinde kalmaya kararlıydı.

Yirmi sekiz yaşındaydı, yetimdi ve son on yıldır kendisinden altı yedi yaş , yumuşak başlı bir baronet olan erkek kardeşiyle birlikte yaşıyordu. Onun bırakıldığı için, okuldan ayrıldıktan sonra asıl yerinin onun yanı olduğunu düşündü. Sir Hugh'un en ufak bir itirazı olmamıştı, bu yüzden de en ufak bir onaylamama beyanında bulunan birkaç kadın akrabasına rağmen eski malikânenin kontrolünü

Gloucestershire'a gitti ve Sir Hugh seyahat etmeyi aklına koyduğunda (ki bu sık olurdu) bavullarını toplayıp onunla birlikte gitti. İlk birkaç yıl yaşlı bir kuzenini refakatçi olarak yanına almayı kabul etmişti; yaşlı kuzen aslında hâlâ sözde onun refakatçisiydi ama uzun zamandır Sir Hugh ve kız kardeşine düzensiz yolculuklarında eşlik etmeyi bırakmıştı. Çünkü Sarah Thane'in kendi başının çaresine bakabilecek durumda olduğunu kimse inkâr edemezdi ve yaşlı kuzen, Sör Hugh'nun belirsiz hayallerinin peşinde Avrupa'yı dolaşmaktan hiç hoşlanmıyordu. Öte yandan Sarah bundan o kadar hoşlanıyordu ki, bir erkek kardeşin arkadaşlığını bir kocaninkiyile değiştirmeye henüz hiç yanaşmamıştı.

O ve Sir Hugh, Brighton civarındaki arkadaşlarını ziyaret ettikten sonra şu anda şehre doğru yola çıkmışlardı. Sıkıcı bir iki hafta geçirmişlerdi ve şimdi Londra'da iki ya da üç ay geçirmeyi planlıyorlardı. Red Lion'da bulunmalarının iki nedeni vardı: Birincisi Sir Hugh'un kafasında yeni başlayan bir soğuk algınlığı, ikincisi de Bay Nye'in konyağının mükemmelliği idi. Asıl niyetleri sadece atları değiştirmek için durmaktı ama Hand Cross'a vardıklarında kar yağmaya başlamıştı ve Sir Hugh iki kez hapşırılmıştı. Atlar şaftlardan çıkarılırken, Sir Hugh havaya sarıllıklı bir gözle bakarak, biraz konyak istemek için şezlongun penceresini indirdi. Konyak kendisine getirilmişti; bir yudum aldı ve geceyi Red Lion'da geçirme niyetinde olduğunu açıkladı.

'Nasıl isterseniz,' demişti Bayan Thane, kız kardeşlerin en takdire şayan olanı.

"Ama ben

"Karın fazla yağacağını sanmıyorum.

"Kar mı?" dedi Sir Hugh. 'Ah, *kar*! Sanırım kötü bir soğuk algınlığı geçireceğim, Sally.

"O halde Londra'ya doğru yola çıksak iyi olur," dedi Bayan Thane.

"Bu konyak," dedi Sir Hugh ciddiyetle, "tattıklarımın en iyilerinden biri.

"Ah!" dedi Bayan Thane, durumu hemen kavrayarak. "Anlıyorum!

Konyağın mükemmelliğinin kendisini ilgilendirmedeği konusunda itiraz etmeyi aklından bile geçirmemişti. Sir Hugh'nun kaprislerini soğukkanlılıkla karşılayamayacak kadar alışkındı ve kendini bir süre hareketsiz kalmaya bırakarak onu hana kadar takip etmişti.

Bundan mucizevi bir şekilde kurtulmuş gibi görünüyordu. Sir Hugh bunu bilmiyor olabilirdi ama artık yolculuğuna devam etmesi için çok az şansı vardı.

Yarın. Kız kardeşi, her zamanki canlı mizah duygusuna güçlü bir şekilde hitap eden bir maceraya atılmıştı ve bundan vazgeçmeye niyeti yoktu.

Sabah Eustacie'den önce uyandı ve onu rahatsız etmeden yataktan kalktı. giyinmez geçitten ağabeyinin odasına gitti ve onu yatağında, başında gece şapkasıyla otururken buldu. Yatağın yanındaki masanın üzerinde tabaklarla dolu bir tepsi duruyordu: Sör Hugh kahvaltı ediyordu.

Odaya girdiğinde kız kardeşine uykulu bir gülümseme verdi ve zorunluluktan ziyade alışkanlıktan, sınav bardağını aldı ve içinden Clem'in kapağını kaldırdığı ızgara jambon ve yumurta tabağını inceledi. Başını salladı ve Clem rahat bir nefes aldı.

Bayan Thane bu kahvaltının boyutlarına bir göz attıktan sonra başını salladı ve şöyle dedi: 'Canım, gerçekten de çok hasta olmalısın! Sadece bir tabak jambon ve ardından gelen birkaç sefil sığır eti dilimi! Ne kadar değersiz!

Pek çok iri yarı adam gibi kış olmaya alışık olan Sir Hugh, bu sataşmayı soğukkanlılıkla karşıladı ve Clem'e el sallayarak uzaklaştı. Muslukçu dışarı çıktı ve Bayan Thane düşünceli bir tavırla kardeşine hardalı uzattı. "Şehirde ne gibi işlerin var Hugo?

Sir Hugh bir lokma jambonu çiğnerken düşüncelere daldı. "Hiç var mı?" sordu bir süre durakladıktan sonra.

"Bilmiyorum. Bir süre burada kalmanızın sakıncası var mı?"

Sir Hugh basitçe, 'Chambertin sürdüğü sürece olmaz,' diye cevap verdi. Bir yudum daha aldı ve ekledi: 'Benim inancıma göre buradaki içkiler hiçbir limanda gümrük vergisi ödememiştir.

Bayan Thane, "Hayır, bence muhtemelen hepsi kaçaktı," diye kabul etti. "Dün gece siz yatmaya gittiğinizde bir kaçakçıyla karşılaştım.

"Oh, öyle mi? Sir Hugh jambonu bir fıçı birayla yıkadı ve gelen bir düşünceyi söylemek için tankarddan çıktı: 'Daha dikkatli olmalısın. Onunla nerede karşılaştınız?

'Hana çok geç ve yaralı olarak geldi. Şimdi burada.'

Sir Hugh'un gözlerinde belli belirsiz bir ilgi parıldadı. Çatalını indirdi. "Yanında bir şey getirdi mi?

'Evet, bir hanımefendi,' dedi Bayan Thane.

"Bunun bir anlamı yok," dedi Sir Hugh, ilgisi azalmıştı. Yemeye devam etti, ama bir an sonra ekledi: 'Kaçakçı olamazdı.

"O bir kaçakçı, bir asilzade ve hayatımda en yakışıklı genç adamlardan biri," dedi Bayan Thane. "Şimdi söyleyin bana, Ludovic Lavenham diye birini hiç duydunuz mu?

"Hayır," dedi Sir Hugh, boş tabağını soğuk biftek dilimleriyle dolu bir tabakla değiştirerek.

"Emin misin, Hugo? Cocoa-Tree'de kâğıt oynardı - oldukça vahşi bir gençti, anladığım kadarıyla.

"Kakao Ağacı'nda kartları karıştırıyorlar," dedi Sir Hugh. 'Orası Yunanlılarla dolu.

Şehirdeki en iğrenç oyun.'

Bayan Thane, "Bu çocuk orada oynarken değerli bir yüzüğünü kaybetti ve daha sonra oynadığı adamı vurmakla suçlandı," diye ısrar etti.

"Bir keresinde orada neredeyse ben de bitiyordum," dedi Sir Hugh anımsayarak. 'Masada düzenli bir Kaptan Sharp buldum, zarların şeytani bir şekilde tuhaf çalıştığını düşündüm -'

"Evet canım, ama hatırlıyor musun?

'Elbette hatırlıyorum. Bir çekiç çağırdım, zarları ayırdım ve tam da beklediğim gibi tepelerde olduklarını gördüm.

Bayan Thane sabırla, "Hayır, o değil," dedi. "Bu diğer olayı hatırlıyor musunuz?" "Hangi diğer olayı?

Bayan Thane içini çekti ve Eustacie'nin kendisine anlattığı her şeyi özenle anlatmaya başladı. Sir Hugh onu büyük bir şaşkınlık ifadesiyle dinledi ve sonunda başını salladı. "Bana çok aptalca bir hikâye gibi geldi," dedi. "Yabancılarla konuşmamalısın.

Kız kardeşinin bu yabancılara, benimsemeye karar verebilecekleri her türlü tehlikeli yolda yardım etmeye söz verdiği kendisine iletildiğinde, önce doğal tembelliği olan bir adamdan beklenebileceği kadar sert bir şekilde itiraz etti ve sonunda ona kendisini çılgınca bir maceraya sürüklememesi için yalvardı.

"Etmeyeceğim," diye söz verdi Bayan Thane. "Ama gizlilik yemini etmelisin, Hugh!

Sir Hugh bıçağını ve çatalını yere bıraktı. "Sally, bütün bunlar da neyin nesi?" diye sordu.

Güldü. 'Canım, ben de senden daha fazla bir fikre sahip değilim. Ama küçük kahramana eşlik etmek gibi açık bir görevim olduğundan eminim.

Dahası, kötü kalpli kuzeni görmek için hafif bir merak duyduğumu da itiraf etmeliyim. Şu anda Sir Tristram Shield'in eserin kötü adamı mı yoksa sadece deliliğe sürüklenmiş sıradan bir adam mı olduğuna karar veremiyorum.

"Kalkan mı?" diye tekrarladı Sir Hugh. "Brooks'un üyesi mi?" "Bilmiyorum. Siz biliyor musunuz?"

"Eğer düşündüğüm adam oysa Quorn ile avlanıyor. Tazılara karşı cesur bir binici. İyi de bir adam.'

"Kulağa çok umut verici geliyor," dedi Bayan Thane.

"Mendoza'yla tartışıyor," diye devam etti Sir Hugh. 'Eğer o adamsa, onunla Mendoza'nın evinde tanıştım. Ama başka birini düşündüğümü söyleyebilirim.

" biri?" diye sordu Bayan Thane.

"Size söyledim," dedi Sir Hugh, bir dilim ekmeği yağlarken. 'Hakkı var,' diye ekledi yardımsever bir tavırla.

Bayan Thane bundan vazgeçti ve çırağının ne yaptığını görmek için kendi yatak odasına döndü.

Eustacie, yaşadığı maceradan hiç de etkilenmemiş bir halde aynanın karşısında saçlarını düzeltmeye çalışıyordu. Daha önce hiç böyle bir şeye kalkışmadığı için sonuç pek de başarılı olmamıştı. Bayan Thane ona gülerek fırçayı ve tokaları elinden aldı. "İzin ver senin için yapayım," dedi. "Bu sabah kendini nasıl hissediyorsun?"

Eustacie neşeyle, kendini hiç bu kadar iyi hissetmediğini söyledi. İlk ve en önemli arzusu kuzeninin nasıl olduğunu görmektir, bu yüzden Bayan Thane onun saçını giydirmeyi bitirir bitirmez arkadaki küçük yatak odasına gittiler.

Nye, Ludovic'in yanındaydı ve görünüşe göre onu mahzene inmeye ikna etmeye çalışıyordu. Gözleri biraz fazla parlak, yanakları da oldukça kızarmış olan Ludovic, elinde bir kâse ince yulaf ezmesiyle yatağında oturuyordu. Eki hanım odaya girdiklerinde Ludovic umursamaz bir tavırla: "Böyle mırıldanma Joe! Sana her şeyi düzelttiğimi söylüyorum. Başını kaldırdı ve ziyaretçilerini muzip bir gülümsemeyle selamladı. "Günaydın kuzenim! Hanımefendi, çok itaatkârsınız! Aşağıda hiç eksper gördünüz mü?"

"Bay Ludovic, size söylüyorum, izleriniz kapıma kadar geliyor ve karda kan var!"

"Bunu bana zaten iki kez söyledin," dedi Ludovic, hiç etkilenmeden. "Neden Clem'i karı temizlemesi için göndermiyorsun?"

"Onu için gönderdim efendim, ama fark etmiyor musunuz?"

"Ormandan buraya kadar izini mi sürdün?"

'Tabii ki farkındayım! Planlarımı yapmadım mı? Eustacie, benim tatlı kuzenim, beni damadın olarak kabul eder misin?"

Eustacie hemen, "Ama evet, istediğin her şey için sana sahip olabilirim!" dedi. Gözleri dans etti. 'Öyle mi? Begad, eğer işlerimi güvenilir bir şekilde halledebilirimsem

Bunu sana hatırlatacağım!"

"Efendim, mantığınızı dinleyecek misiniz?" diye yalvardı Nye.

Zorba bir parmak onu uyardı. "Sessiz ol! Şimdi eyerde olduğumu hatırlarsan sana teşekkür edeceğim Joe.

"Gerçekten öyle misiniz, Bay Ludovic? Sizin arkanızdan ata binmeyeceğim, çünkü başıma ne geleceğini çok iyi biliyorum!"

"Şu yulaf ezmesini götürün!" diye emretti Ludovic. 'Ve benim Bay Ludovic olmadığımı kafana sok! Ben kötü kaçakçıların ateş açtığı Matmazel'in damadıyım. Başını eğdi, düşünüyordu. "Sanırım bana Jem diyeceksiniz," diye karar verdi. "Jem Brown.

"Hayır!" dedi Eustacie isyan ederek. 'Bu en seçkin olmayan bir isim. 'Şey, damatlar seçkin değildir. Bence iyi bir isim.

"Öyle değil. Humphrey olursan daha iyi olur."

'Hayır, Humphrey derlerse lanetleneceğim! Sevmediğim bir isim varsa o da budur.

Bayan Thane sakın bir tavırla araya girdi. 'Onunla tartışma, Eustacie. Sanırım yüksek ateşi var.'

Ona sırtıttı. "Öyleyim," diye kabul etti. "Ama tüm bunlara rağmen kafam oldukça berrak.

Bayan Thane, "Pekala, eğer bu hikayenizin ayrıntılarıyla boğuşmak için yeterince açıksa, bize seyisin adına ne olduğunu anlatın," dedi.

Eustacie, "Kaçakçılar onu öldürdü," diye önerdi.

Ludovic başını salladı. 'Hayır, bu olmaz. Ceset yok. Lanet olsun ata, tam bir baş belası! Oh, bende! Vurulduğumda hayvan beni fırlattı ve eve kaçtı.

"Korkudan çıldırmış," diye başını salladı Bayan Thane. 'Bu konuyu hallettiğimize sevindim. Artık istediğim sayıda eksperle yüzleşebileceğimi hissediyorum.

"Kuzenim," diye araya girdi Eustacie birden, "yüzüğünüzün Tristram'da olduğunu mu düşünüyorsunuz?"

Ludovic'in gözlerindeki gülüş kayboldu. "Bilmek için bir şeyler verirdim!"

"Ama dün gece aklıma çok iyi bir plan geldiğini söylemeliyim," dedi Eustacie. 'Tristram'la evleneceğim ve sonra onun koleksiyonunda yüzüğü arayabilirim.

"Böyle bir Şey yapmayacaksın!" diye tersledi Ludovic.

Nye kabaca Şöyle dedi: 'Utanç verici, Bay Ludovic! Bu hesapsız saçmalık da ne? Sir Tristram sizin düŐmanınız değil!'

" yle değil mi?" diye karşılık verdi Ludovic. "O lanetli gecede Longshaw Spinney' benden başka kimin olduğunu söyleyecek misiniz?

Nye'in yüzü karardı. 'Bir yüzük uğruna iğrenç bir cinayet iŐleyenin S r Tristram olduğunu mu söylüyorsunuz lordum? Eh, sen delirmiŐsin!'

"Benimle Spinney'de karşılaşan oydu diyorum, aynı trompet yüzük için tüm koleksiyonunu verebilecek olan oydu! Benden hep hoşlanmadı mı? Sevmediğini söyleyebilir misiniz?

Bayan Thane sakın bir sesle, "Söylemek istediğim Şey," diye araya girdi, "kahvaltımı yapmak .

Ludovic kısa bir kahkaha atarak yastıklarının üzerine uzandı. Görevini hatırlayan Nye hemen iki bayanı da salona götürdü, giderken de kendisinden ve Clem'den başka onlara hizmet edecek kimse olmadığı için özür diledi. "Yemekleri yapan kız kardeŐimden başka kimsem yok," dedi onlara, "bir de birkaç garson var tabii. KıŐın buraya pek uğrayan olmuyor. Belki de  atımın altında kimlerin olduğunu görmek iyi bir Őeydir, ama sizin alışık olduğunuz gibi olmadığından Ő pheliyim, hanımefendi.

Bayan Thane onu rahatlattı.  n ndeki masaya bir kahve fincanı koydu ve hüzünlü bir sesle: 'Aklı başında hiç kimsenin Bay Ludovic'i damat olarak kabul etmeyeceğini düşünüyorum, hanımefendi. Eğer onu mantıklı düşünmeye ikna edebilirsiniz - ! Ama işte, hiçbir zaman yapmadı ve yapacağından da Ő pheliyim! Yüzüğün S r Tristram'da olduğu fikrine gelince, hiç böyle bir Şey duymadım! Onu İngiltere'den çıkaran S r Tristram'dı, hem de tam zamanında!

Eustacie, "Evet, kuzenim Basil de bunun katili itiraf ettirmek için olduğunu söylüyor!" dedi.

Nye sert kaşlarının arasından ona baktı. 'öyle mi? Bay Lavenham'la eldiven giymedim hanımefendi, ama Sir Tristram'la birçok kez tartıştım ve onun temiz vuruŐlu bir beyefendi olduğunu söylüyorum! İzninizle hanımefendi, Şimdi Bay Ludovic'in yanına döneceğim.

Dışarı  ıktı ve Bayan Thane iki fincan kahve doldurarak Şöyle dedi

Neşeyle: 'Her halükarda Sir Tristram'ın suçluluğu konusunda bazı şüpheler var gibi görünüyor. Sanırım sizin yerinizde olsaydım, katilin o olduğundan emin olana kadar onunla evlenmezdim.

Eustacie düşündükten sonra bu hareketin akıllıca olduğunu kabul etti. Doyurucu bir kahvaltı yaptı ve Ludovic'in odasına dönerek Bayan Thane'i salonda tek başına bıraktı. Bayan Thane yemeğini yavaşça bitirdi ve kahve odasına çıkıp merdivenlere yönelmişti ki, gelen bir ses onu duraklattı. Dışarıdan otoriter denemeyecek bir ses ev sahibini adıyla çağırdı ve hemen ardından kapı açıldı ve binici kıyafeti giymiş uzun boylu bir beyefendi iki elinde biraz hırpalanmış bir bando kutusu taşıyarak içeri girdi. Bayan Thane'i görünce sert bir bakışla onu süzdü ve bando kutusunu yere bırakarak şapkasını çıkarıp hafifçe eğildi. "Affedersiniz, ev sahibini nerede bulabileceğimi biliyor musunuz?" diye sordu.

Bayan Thane, bir eli tırabzanlarda, bir ayağı alttaki merdivende, baktı ona dikkatle baktı. Bir çift sert, oldukça çatık gri göz, tam bir kayıtsızlık ifadesiyle onunkilerle buluştu. Bayan Thane tırabzanları bıraktı ve öne çıktı. "Söyle bana!" dedi davetkâr bir tavırla. "Kuzenim Tristram siz misiniz?"

Beş

Sör Tristram'ın endişeli kaşları hafifledi. Gözlerinde tutuk bir ifadeyle Bayan Thane'e baktı ve sert ağzı biraz gevşedi. "Ah!" dedi yavaşça ve ilk kez Sarah Thane'i değerlendirir gibi oldu. Karşısında uzun boylu, zarif bir kadın görüyordu; açık renk, kıvrırcık kahverengi saçları, cömert bir ağzı ve belirgin bir pırıltıya sahip bir çift sabit gri gözü vardı. Kadının sade mavi bir elbisenin üzerine karako ceket giymiş, neredeyse bir erkeğin binici elbisesini andıran bir kıyafet olduğunu fark etti. Mantıklı bir kadına benziyordu ve belli ki nazik bir şekilde doğmuştu. Sir Tristram nişanlısının (görünüşe göre) böyle istisnasız ellere düştüğünü düşünerek minnettar oldu ve hafif bir gülümsemeyle şöyle dedi "Evet, ben Tristram Shield, hanımefendi. Korkarım benden daha avantajlısınız?"

Bayan Thane görevini açıkça gördü ve hemen cevap verdi: 'İzin verin "Salona gelmeniz için size yalvarıyorum Sör Tristram, size kim olduğumu açıklayacağım.

Oldukça şaşırmış görünüyor. "Teşekkür ederim ama tahmin ettiğiniz gibi kuzenim Matmazel de Vauban'ı aramaya geldim.

"Elbette," diye kabul etti Bayan Thane, "salona girerseniz -" "Kuzenim evde mi?" diye araya girdi Sir Tristram.

"Evet," diye itiraf etti Bayan Thane, "ama onu görebileceğinizden pek emin değilim. Salona gelin, ne yapılabileceğine bir bakayım.

Sir Tristram merdivenlerden yukarı bir göz attı ve kızgın bir sesle: "Pekâlâ hanımefendi, ama kuzenimle görüşmem konusunda neden bir şüphe olduğunu anlayamıyorum," dedi.

"Bunu da söyleyebilirim," dedi Bayan Thane, özel salona giden yolu göstererek. Kapıyı kapattı ve neşeyle şöyle dedi: 'Her şeye rağmen şaşırmamak elde değil. Şok edici bir duyarsızlıkla davrandınız, değil mi?

"Bundan haberim yoktu, hanımefendi. Kuzenimin neden gecenin köründe evinden ayrılıp Londra'ya doğru tek başına bir yolculuğa çıktığını da bilmiyorum.

"Mürebbiye olmayı çok istiyordu," diye açıkladı Sarah.

Adam büyük bir şaşkınlıkla ona baktı. 'Mürebbiye olmak mı istiyorsunuz? Saçmalık! Neden böyle bir şey istesin ki?' "Sadece macera olsun diye," dedi Bayan Thane.

"Bir mürebbiyenin hayatının maceralı olduğunu henüz öğrenemedim!" dedi. "Bana gerçeği söylerseniz size minnettar olurum!

"Gelin, gelin, efendim!" dedi Bayan Thane acıyarak, "evin en büyük oğlunun her zaman mürebbiyeye aşık olduğunu ve tüm muhalefete rağmen onunla kaçtığını biliyor olmalısınız?

Sir Tristram derin bir nefes aldı. "Öyle mi?" dedi.

"Evet, ama tabii ki onu bir zindandan ve annesi tarafından üzerine salınan maskeli bir grup kabadaydan kurtarana kadar değil," dedi Bayan Thane kesin bir ifadeyle. "Kaçmadan önce epeyce eziyet çekmesi gerekecek.

Sir Tristram sert bir sesle, "Ben biraz eziyetin kuzenime çok iyi geleceği kanısındayım," dedi. Romantizme olan susamışlığı başını belaya sokabilir. Aslında, yolda bando kutularını bulduğumda başının çoktan belaya girmiş olmasından korkuyordum. Belki de size bu kadar çok şey anlattığına göre, onları nasıl kaybettiğini de anlatmıştır?

Bayan Thane, bu sorunun kendisini tehlikeli bir noktaya götüreceğini anlayarak, bando kutuları hakkında her türlü bilgiyi yalanladı. O zaman Sör Tristram Shield'in gözlerinin rahatsız edici bir şekilde olduğunu fark etti. Onların şüpheli bakışlarını, yardımına çağırabileceği tüm kayıtsızlığıyla karşıladı.

"Gerçekten de!" dedi adam, kibarca kuşkuyla. "Ama hizmetçisinin bana söylediği gibi gece postasıyla Londra'ya gittiye, neden hâlâ bu handa olduğunu bana söyleyebilir misiniz?

"Kesinlikle!" dedi Sarah, duruma ayak uydurarak. "Posta için çok geç geldi ve geceyi burada geçirmek zorunda kaldı.

"Gece kıyafeti için ne yaptı?" diye sordu Shield.

"Ona ihtiyacı olanı ödünç verdim!

"Sanırım bavulunun kaybolmasının açıklama gerektirecek kadar önemli olduğunu düşünmedi?

"Doğruyu söylemek gerekirse -" diye başladı Sarah
güvenle. "Teşekkür ederim! Gerçeği duymak isterim.

"Doğrusunu söylemek gerekirse," diye tekrarladı Sarah soğuk bir tavırla, "bir
korku geçirdi ve bando kutuları gevşedi.

"Onu ne korkuttu?

"Başsız Süvari," dedi Sarah.

Yine kaşlarını çatıyordu. 'Başsız mi? Keman çubukları!'

," dedi Sarah, bir taviz verir gibi, "o zaman bir ejderhaydı. "Sanırım," dedi
Sör Tristram çok düz bir sesle, "onu görmem daha iyi olacak.

kuzenim ve hikayesini kendi dinleyin.'

Bayan Thane, "Eğer bu acınası ruh haliyle yaklaşacaksanız, hayır," diye
cevap verdi. 'Ona ejderhalar ya da başsız atlılar diye bir şey olmadığını
söyleyeceğinizi söyleyebilirim!

"Eee?

Bayan Thane gözlerindeki kahkahayı gizlemek için gözlerini yere indirdi ve
üzgün bir ses tonuyla cevap verdi: 'Bana her şeyi anlattığında, bir insanın tüm
duyarlılıktan bu kadar yoksun olmasının imkânsız olduğunu düşünmüştüm, ama
şimdi sizi görünce, onun melankolik gerçekten daha azını söylemediğini
anlıyorum. Beyazlar giymiş, yapayalnız ve bir tumbri içinde genç bir kızın
düşüncesinden etkilenmeden kalabilen bir adam -'

Alnı açıldı; kısa bir kahkaha attı. 'Bu rahatsız edici mi? Ama gerçekten böyle
saçmalıklardan etkilenecek yaşı geçtim.

Bayan Thane içini çekti. 'Belki *bu* affedilebilir, ama ölüm döşeğine *kadar*
ventre à terre ile gitmeyi reddetmekteki kalpsizliğiniz -'

"Yüce Tanrım, böyle saçma bir nedenle evden kaçmış olamaz herhalde?" diye
haykırdı Shield, oldukça sinirlenmiş bir halde. 'Neden sürekli olarak kendi
ölümünü düşündüğünü anlayamıyorum! Bana son derece sağlıklı bir genç kadın
gibi görünüyor.

Bayan Thane dehşet içinde ona baktı. "*Bunu* ona söylemediğinize
eminim?" "Ona ne söylediğimi bilmiyorum. Çok kolay anlatabilirim.

"olsam," dedi Bayan Thane, "kuzeninizle evlenme fikrinizden vazgeçerdim.
Uygun olmazsınız.

'Ben de hızla bu sonuca ,' dedi. "Ayrıca, Bayan - Adınız *nedir*?

"Thane," diye yanıtladı Sarah.

"Thane?" tekrarladı. 'Bu isimde biriyle sanıyorum, ama hemen hatırlamıyorum -'

"Mendoza'nın Salonunda," diye araya girdi Sarah yardımsever bir şekilde. Biraz eğlenmiş görünüyordu.

"Evet, muhtemelen. Ama siz -' 'Ya da Brooks'un yerinde.

"Ben kesinlikle bir üyeyim.

"Kardeşim," dedi Sarah. 'Şu anda yatakta, ağır bir soğuk algınlığı geçiriyor, ama sizi kabul etmekten hoşlanacağını söyleyebilirim.

"Çok nazik bir davranış ama benim tek arzum kuzenim Bayan Thane'i görmek.

Gelen bir sesle dikkati dağılan Sarah, bu ipucuna aldırmadan kısa pencere camının üzerinden baktı. Gördüğü şey onu tedirgin etti; başını çevirdi ve Sör Tristram'dan hemen gelmesini rica etti. "Söyle bana," emretti, "üniformalı bu iki adam kim?

Pencerenin önüne geldi. Sıradan bir bakıştan sonra, "Sadece birkaç eksper," diye cevap verdi.

"Oh, hepsi *bu* mu?" dedi Bayan Thane oldukça kısıp bir sesle. 'Sanırım Nye'in mahzenlerinde ne sakladığını görmeye geldiler. Kardeşim hepsinin kaçak içki olduğunu düşünüyor.

Adam şaşkınlıkla ona baktı. 'Hiçbir şey bulamayacaklar. Size kuzenimi görmek istediğimi hatırlatabilir miyim hanımefendi?

Eksperlerden birinin atından inip hana girdiğini gören Bayan Thane, kulaklarını kahve odasında konuşulanları yakalamak için zorluyordu. Ev sahibinin derin sesini duydu ve Ludovic'i mahzene inmeye ikna edip edemediğini merak etti. Sir Tristram'a baktı ve onun gelişi için daha uygun bir zaman seçemeyeceğini düşündü. Ondan kurtulması gerektiğini düşündü, ama o kolay kolay vazgeçirilebilecek bir adama benzemiyordu. Gizlice, "Biliyor musun, bence kuzenini şimdilik bana bırakman daha akıllıca olur," dedi.

"Son derece iyisiniz hanımefendi, ama onu Bath'daki anneme götürmek istiyorum.

"Tavla mı?" dedi Bayan Thane bilgili bir tavırla. 'Gitmeyecek. Aslına bakarsanız, sizi görmeye karşı olduğu için burada kalmanıza değeceğini pek sanmıyorum.

"Bayan Thane," dedi Sir Tristram tehlikeli bir sesle, "kuzenimi görmemi engellemeye çalıştığınız çok açık. Beni neden görmek istemediği konusunda en ufak bir fikrim yok. Ama onu görmeye gidiyorum. Sanırım kendimi yeterince açık ifade edebildim?"

"Evet, kesinlikle," dedi Bayan Thane, Eustacie'nin sesinin kahve odasında Nye'inkiyle birleşen bir yankısını yakalayarak.

Sanki Shield da duymuş gibiydi, çünkü başını kapıya doğru çevirmiş, dinliyordu. Sonra tekrar Sarah'ya baktı ve şöyle dedi: Bana hemen söylemeniz iyi olur hanımefendi: Başı nasıl bir belada?

"Oh, hiç de değil! Bayan Thane ona güvence verdi ve sertçe ekledi: "Nereye gidiyorsun?"

"Kendim öğrenmek için!" dedi Shield, kapıyı açıp kahve odasına doğru yürüdü.

Bayan Thane, bir suç ortağı olarak başarılı olamadığını hissederek çaresizce onu izledi.

Kahve salonunda ev sahibi, Matmazel de Vauban, bir vergi memuru ve muslukçu toplanmıştı. Vergi memuru Eustacie'den Nye'a kuşkuyla bakıyor, Eustacie ise hararetle ve el kol hareketleriyle konuşuyordu. Eşikte kuzenini görünce sözünü kesti ve şaşkınlıkla ona baktı. Ev sahibi çatık kaşlarının altından Sör Tristram'a bir bakış fırlattı ama hiçbir şey söylemedi.

Bayan Thane, Eustacie'nin sitem dolu bakışlarına karşılık, "Özür dilerim," dedi. "Onu durduramadım.

"Onu durdurmalıydın!" dedi Eustacie. "Şimdi ne yapacağız?"

Bayan Thane, Sir Tristram'a döndü. "Gerçek şu ki, sevgili efendim, kuzeniniz dün gece buraya gelirken yolda bir kaçakçı çetesiyle karşılaşmış ve feci bir korku yaşamış.

"Kaçakçılar mı?" diye tekrarladı Shield.

"Evet," diye onayladı Eustacie. "Ve bu aptal insana dün gece buraya gelenin bir kaçakçı değil, ben olduğumu söylüyorum.

"Affedersiniz efendim," dedi atlı polis memuru, "ama genç bayan bana dün gece posta arabasını yakalamak için buraya geldiğini söyledi. Ses tonundan bu hikâyeyi inanılmaz bulduğu anlaşılıyordu.

"Bilmenizi isterim ki," diye homurdandı Nye, "Red Lion saygın bir evdir! Burada kaçakçı bulamazsınız.

"Şu mahzenlerinizin nerede olduğunu bilseydim, saklamak isteyeceğiniz çok şey bulacağıma inanıyorum, Bay Nye!" diye karşılık verdi eksper. "Bu uydurduğun güzel bir masal ve Bayan seni desteklemekten daha iyisini bilmiyor, ama beni bu kadar kolay kandıramazsın! Siz kapınızın önündeki karı süpürmeye özen gösteriyorsunuz ama ben yoldaki izleri takip ettim ve üzerindeki kanı gördüm!"

Eustacie, "Kesinlikle kanı gördünüz," dedi. "Çok fazla kan vardı."

'Bayan, gecenin bir yarısı at sırtında gezintiye çıktığınıza inanmamı mı istiyorsunuz? Hadi ama, bu olmaz!'

'Evet, ama anlamıyorsunuz. Kaçmaya çalışıyordum,' dedi Eustacie.

"Kaçıyor muydunuz, bayan?"

'Evet ve kuzenim size söylediklerimin doğru olduğunu söyleyecektir. Ben Matmazel de Vauban'ım Lord Lavenham'ın torunuyum, o da Sör Tristram Shield.

Eksper bundan biraz etkilenmiş gibi görünüyordu. Sör Tristram'a şapkasını uzattı ama hâlâ ikna olmamış görünüyordu. "Peki hanımefendi, öyle olduğunuzu varsayarsak, gece vakti ata binmeye ne gerek var? Kalitenin böyle bir şey yaptığını hiç duymadım!"

"Sör Tristram'dan kaçıyordum," dedi Eustacie. "Ah!" dedi

eksper, her zamankinden daha şüpheli görünüyordu.

Sir Tristram kaya gibi duruyordu. Bayan Thane, onun öfkeli profiline bir göz attıktan sonra içten içe kahkahalarla sarsıldı ve kararsız bir şekilde şöyle dedi: "Bu, hiç de hassas olmayan bir konu, anlıyor musunuz?"

"Bilmediğimi söylemek zorundayım hanımefendi," dedi eksper açıkça. "Genç bayan kuzeninden neden kaçmak istesin ki?"

"Çünkü beni onunla evlenmeye zorlayacaktı!" dedi Eustacie umursamazca.

Eksper, Sir Tristram'a büyük bir saygıyla baktı ve şöyle dedi: 'Peki, ama kesinlikle tanrıya, bayan -'

Eustacie, 'Büyükbabam öldü ve ben de kuzenimin eline kaldım,' diye açıkladı. 'Ve buraya gelirken kaçakçılarla karşılaştım. Doğal olarak çok korktum ve onlar da korktu, çünkü seyisime ateş ettiler ve onu yaraladılar, o da atından düştü ve benim *iki* bando kutumu da aldı.

Sör Tristram asık suratlı sessizliğini korumaya devam etti, ama damattan söz edilince kaşları hafifçe çatıldı ve dikkatle Eustacie'ye baktı.

"Gerçekten mi hanımefendi?" dedi eksper. 'O zaman yolda sadece bir atın izinin olması beni şaşırtıyor!

Eustacie, "Diğer at kaçtı tabii," dedi. "Ahırına geri döndü.

Bayan Thane, "Korkudan çıldırmış," diye mırıldandı ve Shield'in çok şey anlatan bir bakışıyla karşılaştı.

"Atın ahırına geri döndüğünü nereden bildiğinizi sorabilir miyim hanımefendi?

Bayan Thane kendi gözleriyle Sör Tristram'ın gözlerini tuttu. Sör Tristram az önce bize anlatıyordu!" dedi sakın bir cüretle. 'Binicisiz at Saray'a vardığında hemen kuzeninin başına bir aksilik gelmesinden korkmuş ve onu kurtarmak için - *ventre à terre* - yola koyulmuş. Öyle değil mi, sevgili efendim?"

Sir Tristram, kendisine bakan bir çift zorlayıcı gri gözün ve bir çift yalvaran siyah gözün farkında olarak, 'Aynen öyle, hanımefendi,' dedi.

Kuzeninden aldığı bakış onu ödüllendirmeliydi. Eustacie: 'Ve sonra sana söylemeliyim ki, zavallı seyisini kendi atımla arkama aldım, ama yolu pek iyi bilmiyordum ve o da beni yönlendiremeyecek kadar zayıftı ve bu yüzden ormanda uzun süre kayboldum,' dedi.

Eksper çenesini kaşıdı. 'Eğer sizin için bir sorun yoksa, şu damadınıza bir göz atayım, hanımefendi. Hikayenize inanmadığımı söylemiyorum, ama yaralı erkekler söz konusu olduğunda hanımefendilerin kafalarında tuhaf fikirler oluştuğunu söylüyorum ve merhum lord - affınıza sığınarak efendim ve hanımefendi - biz memurlara o sinir bozucu kaçakçılara karşı, buradaki soyluların çoğundan daha fazla yardım eden biri olmadı!

"Bir kaçakçıya yardım edin!" dedi Bayan Thane şaşkın bir ses tonuyla. "Sevgili dostum, bir Sulh Yargıcının kız kardeşine hitap ettiğinin farkında mısın? Şu anda evde bulunan erkek kardeşimin kaçakçılar ve kaçak mallar konusunda en sert görüşlere sahip olduğunu söylememe izin verin! Sonuçta, diye düşündü, bu tamamen doğrudu ve Eksper'i etkilemeliydi - tabii ki Sir Hugh'un aniden ortaya çıkıp görüşlerinin doğasını açıklamayı aklına getirmemesi şartıyla.

Eksper kesinlikle sarsılmış görünüyordu. Bayan Thane'den Eustacie'ye tereddütle baktı ve asık bir sesle evi arama emri aldığını söyledi.

"Oh, öyle mi?" dedi Nye. 'Gidip Sör Hugh Thane'e yatak odasını aramak istediğinizi kendiniz söylemek ister misiniz? Hanımefendinin size söylediği gibi, o da bir yargıç! Ben öfkelenmeden önce bu işten kurtul, sana tavsiyem bu!

"Bana elini sürersen bunun cezasını çekersin Bay Nye!" dedi Exciseman, gözlerini ev sahibinin iri cüssesinden ayırmadan.

"Bir dakika!" dedi Sir Tristram. 'Bu kadar zahmete gerek yok. Eğer kuzenimin damadının kaçakçı olduğundan şüpheleniyorsanız -'

'Efendim, dün gece bir tanesine ateş ettik ve onu vurduğumuza yemin etmeye hazırım. Ve söz konusu yaralı bir adam olduğunda kadınların oldukça yumuşak kalpli olduğu inkar edilemez!

"Olabilir," dedi Shield, "ama ben yufka yürekli değilim, kaçakçılara ya da yasaları çiğneyenlere yardım etmek gibi bir alışkanlığım da yok.

"Hayır, efendim," dedi eksper, Sör Tristram'ın rahatsız edici ses tonundan utanarak. 'Eminim öyle demek istemedim -'

"Yaralı adam gerçekten de saraydan bir seyisse onu tanıyacağım," diye devam etti Shield. "Beni odasına götürerek bu meseleyi kolayca halledebiliriz.

Bir anlık donuk bir sessizlik oldu. Sir Tristram ekspere değil, bembeyaz kesilmiş olan ve dehşet içinde ona bakan Eustacie'ye bakıyordu.

Nye'in sesi sessizliği bozdu. "Ve çok sağlam bir fikir, efendim!" dedi kasıtlı olarak. 'Şerefinize yemin ederim ki delikanlıyı en az kendim kadar iyi tanıyorum.

Sör Tristram'ın gözleri kısıldı. "Öyle mi?" dedi.

Eustacie nefes nefese: 'Onu göremezsiniz! Ateşler içinde!

'Hiç üzülmeyin, hanımefendi,' dedi Nye. 'Sör Tristram ona emrettiğiniz şeyi yaptığı için delikanlıyı suçlayacak biri değil, onu üzecek bir şey de yapmaz. Eğer yukarı gelerseniz, efendim, sizi hemen ona götüreceğim.

"Özür dilerim ama ben gelmek isterim," dedi eksper kararlı bir şekilde. "İşte bu, Nosy, sen gel!" diye yanıtladı Nye. "Kimse seni durduramaz.

Eustacie yolu kapatacakmış gibi hızla merdivenlerin dibine doğru ilerledi, ama daha konuşmadan Bayan Thane onun yanındaydı ve bir kolunu beline dolayarak onu öne, merdivenlerden yukarı doğru sürükledi. "Evet, aşkım, delikanlının Sör Tristram'la karşılaşmaktan korkması ihtimaline karşı biz de gidelim.

"Onu görmemeli! !" diye fısıldadı Eustacie, acı içinde.

"Arka yatak odamda, efendim," dedi Nye yüksek sesle. 'Kaçakçıları her zaman orada barındırırım ki binici memurlar için kullanışlı olsunlar.

Bu iğneleyici söz üzerine Eksper savunmaya geçerek sadece görevini yapmaya çalıştığını söyledi. Nye onu duymazdan geldi ve arka yatak odasının kapısını açarak şöyle dedi: 'İçeri girin Sör Tristram: Hasta bir delikanlıyı ürkütmemeniz için sizi uyarmama gerek olmadığını biliyorum.

Küçük, ısrarcı bir el Sir Tristram'ın ceketinin kolunu kavradı. Eustacie'nin beyaz yüzüne baktı, yüzünde yalvarış ve telaş gördü ve elini odaya girdi.

Ludovic dirseğinin üzerinde doğruldu. Odanın öbür ucundaki gergin mavi gözleri Shield'ın sert gri gözleriyle buluştu. Shield eşikte bir an durdu, Bayan Thane Eustacie'nin elini güven verici bir şekilde sıktı ve eksper umutla konuştu: "Onu tanıyor musunuz, efendim?

Shield soğukkanlılıkla, "Pekâlâ," diye cevap verdi. Yatağa doğru ilerledi ve elini Ludovic'in omzuna koydu. "Evet, delikanlı, bu aptallık yüzünden başını belaya soktun. Şimdi uzan: Seninle sonra konuşacağım. Dönüp ekspere hitap etti: 'Bu adam için kefil olabilirim. Bir kaçakçıya pek benzemiyor, ne dersiniz?

"Hayır, efendim, öyle olmadığını söylemek zorundayım," dedi eksper yavaşça, Ludovic'e bakarak. 'Hatırladığım kadarıyla eski lorda pek benzemediğini söyleyebilirim. Burnu yüzünden. Nedense unutulacak bir burun değil.

Sir Tristram kuru bir anlamlılıkla, "Buralarda sıkça görülen bir burun," dedi.

Eksper bir an için ona gözlerini kırptırdı ve sonra, üzerine ışık vurunca, aceleyle şöyle dedi: 'Oh, işte böyle! Özür dilerim, eminim! Gücenmek istemedim! Eğer genç adama kefil olursanız elbette söyleyecek başka bir şeyim yok efendim.

"O halde söyleyecek başka bir şeyin yoksa çekip gidebilirsin!" dedi Nye, onu odadan dışarı iterek. 'Senin gibilerin evde olmasının eve bir yararı yok. Bir dahaki sefere kilerimde kaçak içki olduğunu söylersin!

"Öyle de !" diye karşılık verdi Eksper hemen.

Kapı arkalarından kapandı; Nye davetsiz misafirini merdivenlerden aşağı indirirken küçük odadakiler tartışmanın giderek hafiflediğini duyabiliyorlardı.

Sesler kesilene kadar kimse kimildamadı ya da konuşmadı. Sonra Eustacie, Sör Tristram'ın elini tuttu ve yanağına bastırarak basitçe şöyle dedi: 'İstediğin her şeyi yaparım. Hatta seninle evlenirim!

"Hayır, yapmayacaksın!" diye bağırdı Ludovic, doğrulmaya çalışarak. 'Eğer bu sonuncusu her şeyi yenmezse! O uzun burunlu denizciye benim Sylvester'ın yan adamlarından biri olduğumu söyleyerek ne demek istedin?

"Ama hayır, Ludovic, hayır! Bence bu çok zekice!" diye itiraz etti Eustacie. "Sen de öyle düşünmüyor musun, Sarah?

Bayan Thane ciddiyle konuştu: 'Bu kadar kıvrak bir zekâya hayran kaldım. Bana onun bu kadar iyi bir komplocu olduğunu hiç söylememiştiniz.

Eustacie, "Gerçekten de olacağını düşünmemiştim," diye itiraf etti.

Sir Tristram bu konuşmayı duymazdan gelerek, "Tanrı aşkına Ludovic, burada ne arıyorsun?" dedi.

"Serbest ticaret," diye yanıtladı Ludovic, tam bir sang-froid ile. Shield'ın yüzü karardı. "Şaka mı yapıyorsun?

"Hayır, hayır, o gerçekten bir kaçakçı, Kuzen Tristram!" dedi Eustacie ciddiyle. 'Bence çok romantik. Sizce de öyle değil mi?

"Hayır, bilmiyorum!" dedi Shield. 'Adın yeterince sıırıtmadı mı, seni genç aptal? Kaçakçılık! Ve sen orada yatıp bana bunu kibarca anlatabilirsin!

"Görüyorsunuz ya! Eustacie, Bayan Thane'e iğrenmiş bir yüz ifadesiyle baktı.

"Evet, romantizme karşı hiçbir şey hissetmiyor gibi görünüyor," diye onayladı Sarah. Ludovic vahşice şöyle dedi: 'Burada yatmaktan başka bir şey yapamadığım için şükredebilirsin!

Serbest ticaret yapan biri ya da bir katil olarak asılmak umurumda mı sanıyorsun? Mahvoldum, değil mi? O zaman, lanet olsun, şeytana kendi yolumdan gideceğim!

"Sözünüzü kesmek istemem," dedi Bayan Thane, "ama yaranız yeniden kanamaya başlarsa kendinizi sandığınızdan daha çabuk şeytanın yanında bulacaksınız.

"Ah, ! Ludovic sağ eliyle örtüyü sıkıca kavrayarak konuştu.

Sir Tristram o ele bakıyordu. Eğildi, Ludovic'in bileğini kavradı ve kaldırarak çıplak parmaklara baktı. "Bana diğer elini göster!" dedi sertçe.

Ludovic'in dudakları acı bir gülümsemeye dönüştü. Bileğini Shield'ın elinden çekip aldı ve sol kolunun askıda olduğunu göstermek için yatak örtüsünü geri çekti. Parmakları sağ elininki kadar çıplaktı.

Sir Tristram gözlerini o bitkin genç yüze kaldırdı. 'Eğer sende olsaydı

parmağını asla bırakmaz!" dedi. "Ludovic, yüzük nerede?" "Ünlü!" diye alay etti Ludovic. Yüzsüzlük etme, Tristram! Yüzük nerede? Gerçekten mi? Bilmiyorsunuz tabii ki!"

"Bununla ne demek istiyorsun?" diye sordu Shield, Eustacie'nin sıçramasına neden olan bir sesle.

Ludovic, Bayan Thane'in kendisini tutan elini bıraktı ve sanki bir yaydan fırlamış gibi ayağa kalktı. "Ne demek istediğimi biliyorsun!" dedi hızlı ve nefes nefese. "Planlarını çok ustaca yaptın, benim zeki kuzenim ve yüzüğü benden başka kimin daha çok isteyebileceğini düşünmeye vakit bulamadan beni İngiltere'den göndermeye özen gösterdin! Şimdi koleksiyonunu süslüyor mu? Söyle bana, ona baktığında seni tatmin ediyor mu?"

"Yaralı bir adam olmasaydın seni hayatının dayacağını atardım, Ludovic!" dedi Shield, ağzı bembeyaz kesilmişti. "Basil'den üstü kapalı ipuçları aldım, ama o bile senin söylediklerini yüzüme söylemeye cesaret edemiyor!"

"Basil - Basil bana inandı! Ludovic'in nefesi kesildi. "O sendin - sen!"

Bayan Thane onu yere düğerken yakaladı ve yastıkların üzerine yatırdı. "Şimdi ne yaptığına bir bak!" dedi sertçe. "Hartshorn, Eustacie!"

"Seni öldürmeyi çok isterdim! Eustacie kuzenine hiddetle, "Seni öldürmeyi çok istiyorum," dedi ve yatağın üzerine eğilerek hartshorn'u Ludovic'in burnunun dibinde tuttu.

Bir iki dakika içinde kendine geldi ve gözlerini açtı. "Tristram!" diye mırıldandı. "Yüzüğüm, Tristram!"

Shield yatağın yanına bir bardak su getirdi ve Ludovic'i kaldırarak dudaklarına götürdü. "Bunu iç ve aptal olma!"

"Lanet , çek ellerini üzerimden! Ludovic fısıldadı.

Sir Tristram buna aldırmadı, ama onu sudan biraz içmeye zorladı. Onu tekrar yere yatırdı ve bardağı Bayan Thane'e uzattı. "Beni dinle!" dedi Ludovic'in başında durarak. "Hayatım boyunca senin yüzüğünü hiç elime almadım. Şu ana kadar sizin elinizde olduğuna yemin edebilirdim.

Ludovic yüzünü kaçırmişti ama bu söz üzerine başını çevirdi. "Sen almadıysan kim aldı?" dedi bıkkınlıkla.

"Bilmiyorum ama için elimden geleni yapacağım," diye yanıtladı Shield.

Eustacie derin bir nefes aldı. "Seni yanlış değerlendirdiğimi görüyorum, Kuzen Tristram," dedi yakışıklı bir ifadeyle. "İnsan *eninde* sonunda telafi etmeli. Seninle evleneceğim.

"Teşekkür , " dedi Sir Tristram, "ama konu böyle bir konuşmayı gerektirmiyor.

Sizi temin ederim ki bu kadar fedakarlık yeter. Onun gözlerinde belli bir heyecan gördü ve ekledi: 'Kendini şehit bir gelin rolünde hayal ederek zaman kaybetme, sana yalvarıyorum! Seninle evlenmek için en ufak bir arzum yok.

Eustacie kaşlarını çatı. "Ama bir -

'Evet, bu konuya tekrar girmeyeceğiz,' dedi aceleyle.

"Ve sanırım," diye devam etti Eustacie, kendisini şehit bir gelin olarak hayal etmekten gözle görülür bir şekilde etkilenererek, "belki de sizinle evlenmek benim görevimdir.

Ludovic başını yastıklardan kaldırdı. 'Onunla evlenemezsin. Artık ailenin reisi benim ve bunu yasaklıyorum.

Eustacie, "Oh, çok iyi!" diye karşılık verdi. "Her zaman kurban olmak istemediğimi söyleyebilirim.

"Anladığım kadarıyla," diye sordu Bayan Thane, "Sör Tristram bizden biri mi olacak? Eğer onun kötü adam olmadığından eminseniz, itiraz etmek bana düşmez elbette, ama hayal kırıklığına uğradığımı söylemeliyim. Planlarımızı yeniden yapmamız gerekecek.

'Evet, evleneceğiz,' diye kabul etti Eustacie. 'Ve bu bana şunu hatırlattı: Eğer Tristram gerçekten Ludovic'in yüzüğünü çalmadıysa, onunla evlenmeme gerek yok. Unutmuşum.

Sir Tristram oldukça ürkmüş görünüyordu, bunu fark eden Bayan Thane nazikçe, "Eustacie'nin sizinle evleneceğini ve böylece kayıp yüzüğü koleksiyonunuzda arayabileceğimizi biliyor olmalısınız," dedi.

Sir Tristram alaycı bir tavırla, "Ne muhteşem bir fikir!" dedi.

"Evet, , değil mi?" dedi Eustacie. 'Ama şimdi kötü adamın kim olduğunu bilmiyoruz, bu yüzden hiçbir faydası yok.

Ludovic dikkatle Shield'ı izliyordu. "Tristram, bir şey biliyorsun!

Shield ona baktı. 'Hayır. Ama Plunkett tılsım yüzüğünü ve sadece onu isteyen biri tarafından vuruldu. Eğer o adam sen olmasaydın, bunu yapabilecek tek bir kişi tanıyorum.

Ludovic kendini hafifçe kaldırdı, kaşları çatık kuzenine baktı. 'Tanrım, ama o bana inandı! Bana inanan tek kişi oydu!

'O kadar içten ki,' dedi Shield, 'aleyhinde iki kez asılmana yetecek kadar kanıt varken mahkemeye çıkmanı tavsiye etti! Bunu neden yaptığını hiç merak etmedin mi?

Ludovic bir kenara iter gibi bir hareket yaptı. "Benim yerime geçmekten memnun olacağımı tahmin etmiştim, ama lanet olsun, bu riski göze alamazdım.

cinayet işliyor - tüm insanlar arasında o!

Eustacie neşeli bir çılgılık attı: "Basil!" diye haykırdı ellerini birbirine vurarak. 'Evet, evet, kesinlikle oydu! Bunu neden daha önce düşünemedim? Bayan Thane, kötü adam kuzenim Basil ve siz onu tanımasanız da sizi temin ederim ki bu çok çok daha iyi, çünkü aptal bir şapka takıyor ve ben ondan hiç hoşlanmıyorum!

"Oh, bu durumda Sör Tristram'ın yerine kötü adam olarak onun oynamasına tamamen razıyım," dedi Sarah. 'Seçiminizi eleştiriyor gibi görünmek istemezdim ama doğruyu söylemek gerekirse Sör Tristram benim zevkime göre yeterince uğursuz değil.

Sir Tristram biraz eğlenmiş görünüyordu. Ludovic dedi ki: 'Bekle, Eustacie, ! Bu kesin değil! Bir düşüneyim!'

'Ama düşünmenize gerek yok, *kuzenim*. Bana Basil doğru adam, çünkü Lord Lavenham olmayı çok istiyor ve ayrıca başka kimse de yok.

"Boynunu böyle bir tehlikeye attığına inanamıyorum!" dedi Ludovic. "Beau ne zaman risk aldı ki?

Shield ona, "Bunu kim yaptıysa, Ludovic, cesedin yanına bırakmak için senin bir mendilini elde edebilmiş," diye hatırlattı. "Ayrıca Plunkett'in o akşam Slaugham'da yemekte olduğunu biliyor ve en azından Longshaw Spinney'den geçen patikadan döneceğini tahmin ediyor olmalı.

'Evet, ama sırf benden kurtulmak için soğukkanlı bir cinayet planlamak ve sonra da hikayeme inanıyormuş gibi davranmak - Hayır, kesinlikle bunu yapamaz!

"Susun!" dedi Bayan Thane etkileyici bir sesle. 'Bütün olay benim için gün ışığı kadar açık hale geliyor. Bunu planlamamıştı; Ludovic'in başına bir kaza gelmesini dilemekten öteye gitmediğini söyleyebilirim - ah, affedersiniz! - Lord Lavenham'ın başına -'

Lord Hazretleri ona sırtarak, "Ludovic de olur," diye araya girdi. "Seni aileden biri olarak görüyorum.

'Keşke yapabilseniz, çünkü sizi temin ederim ki kendimi bu maceraya geri dönülmez bir şekilde bağlı görüyorum. Sözümü kesmeyin! Ludovic'in bir kaza geçirmesinin ne kadar büyük bir şans olacağını düşündüğünü söyleyelim. Bir kaza uydurmaya cesaret edemezdi, çünkü sıradaki kişi olduğu için şüpheler onun üzerinde toplanabilirdi. Sonra Ludovic tılsımlı yüzüğünü kaybetti ve Basil gördü - Hayır, yanılıyorum! İlk başta hiçbir şey görmedi. Ama Ludovic onun oyununa gelmeye başladı - gerçekten,

Ludovic, sanırım hepsi senin hatandı: Basil'i dayanamayacağı kadar baştan çıkardın.

"Yapmadım!" dedi Ludovic öfkeyle.

'Sen bu konuda hiçbir şey bilmiyorsun, sevgili oğlum. Sen ve aranızdaki Chance, Basil'e senden nasıl kurtulabileceğini gösterdiniz. Eustacie'nin (ya da benim) adını hatırlayamadığı adama karşı öfkelenin ve diyebilirim ki çok içiyordun ve -'

"Öyleydi," dedi Sir Tristram.

"Elbette. Şiddet havasındaydı. Çok çılgınca konuştuğundan ve intikamını alacağına yemin ettiğinden hiç şüphem yok. Şimdi , Ludovic, lütfen! Basil o ölümcül gecede o adamın yolunu kesmek istediğini bilmiyor muydu?

"Bilmiyorum. Sanırım bunu gizlemedim. Basil tüm hikayeyi biliyordu.

"Öyle olduğuna eminim," dedi Bayan Thane. 'Şimdi görüyorsunuz, değil mi, onun için ne kadar kolay oldu? Hiç planlamaya gerek yoktu. Yapması gereken tek Gey, adamı ıslah evinde , senin mendilini cesedin yanına bırakmak ve yüzüğü çalmaktı. Sonrasında şampiyon rolünü oynamaktan başka yapacak bir şeyi yoktu. Anladığım kadarıyla çok ince bir zekâya sahip olmalı. Gözlerini kapadı ve kâhin gibi bir sesle: 'O, eminim, uğursuz bir insan,' dedi.

"Beau mu?" dedi Ludovic. "Hayır, o değil!

Bayan Thane kaşlarını çattı. "Saçma, öyle olmalı!

"Evet," dedi Eustacie üzüntüyle, "ama gerçekten öyle değil.

Bayan Thane gözlerini tekrar açtı. "Beni dışarı çıkardınız. Peki nasıl biri?"

Eustacie, "Çok kibar biri," dedi. "Çok kibar davranışları var.

Bayan Thane düşüncelerini yeniden ayarladı. 'Onun tatlı dilli olmasına izin vereceğim. Sanırım gülümsüyor.

"Evet, öyle," diye itiraf etti Eustacie.

Bayan Thane ürperdi. "Gülümsemesi kurt gibi bir ruhu gizliyor!" diye açıkladı.

Ludovic bir kahkaha patlattı. 'Birazcık şeytan! Onda kurtça bir şey yok. Çok hoş bir adam ve kimseye zarar vermek istemediğine yemin edebilirim.

"Ne yazık ki doğru!" dedi Eustacie üzüntüyle. "O sadece bir hiç.

Sir Tristram'ın kaşları bir ton yukarı kalktı. Bayan Thane muzaffer bir edayla parmağını ona doğrulttu ve şöyle dedi: 'Sör Tristram daha iyi bilir! Bir kurt mu, efendim?'

Başını iki yana salladı. 'Hayır, tam olarak böyle söylemem gerektiğini sanmıyorum, Bayan Thane. Yeterince hoş biri - biraz fazla hoş. Bir kedi gibi mırıldanıyor.'

"Öyle," diye kabul etti Ludovic. 'Ama onun hakkında kötü bir şey biliyor musun? Ben bilmiyorum. "Bir şey var," diye yanıtladı Shield. "Sylvester'ın ona güvenmediğini biliyorum. "Sylvester!" dedi Ludovic küçümseyerek.

"Sylvester aptal değildi," diye yanıtladı Shield.

"Yüce Tanrım, benim de bulunduğum çok sayıda insana güvenmiyordu!

"Sana o kadar az güveniyordu ki," dedi Shield, elini yeleşinin cebine sokarak, "seni bir daha görürsem bunu sana vermemi ve bunu rehin bırakmamamı söyledi.

Ludovic büyük yakuta baktı. "Thunder and Turf, *bunu* bana o mu bıraktı?"

"Gördüğün gibi. Ölmeden hemen önce bana hikayeni doğru bulup bulmadığımı sordu.

her şeye rağmen doğruydı.'

Ludovic yüzüğü parmağına takarken, "Ona hayır dediğinize yemin edebilirim," .

"Evet," dedi Shield sakince. "Hatırlarsın, senden ayrılalı on dakika olmamıştı ki o silah sesini duydum ve nasıl bir ruh hali içinde olduğunu anladım.

Ludovic ona ateşli bir bakış fırlattı. "Beni cinayet işleyebilecek biri olarak gördünüz!

"Seni üç parça sarhoş sanmıştım," dedi Shield. 'Ayrıca senin aceleci bir genç aptal olduğunu da düşünmüştüm. Hâlâ da öyle düşünüyorum. Seni kaçakçı olmaya iten neydi? Bunca zamandır Sussex kıyılarında yelken mi açıyordun?

"Gezinmek doğru kelime," dedi Ludovic bir muziplik parıltısıyla. 'Serbest ticaret bana bir kanun kaçağı için son derece uygun bir meslek gibi göründü. Ayrıca denizi her zaman sevmişimdir.

Sör Tristram iğneleyici bir şekilde konuştu: "Sanırım bu yeterli bir nedendi.

'Neden olmasın? Beyefendilerden bazılarını ben de eskiden beri tanırım. Ama şimdiye kadar bu kıyılardan hiç ayrılmadım. Onları sevmiyorum: çok fazla sürünme var ve gelgitçiler çok keskin. Bergen kağıtları altında Lincolnshire'a konyak ve rom yüklerinin taşınmasına yardım ediyorum. İşte orası, size söyleyebilirim. Son on beş aydır gelir kruvazörlerinden kaçıyorum. Kötü bir hayat değil ama işin aslı ben bu iş için yetiştirilmedim. Sussex'e sadece Nye'dan haber almak için geldim.

"Ama , değil mi *kuzenim*?" diye sordu Eustacie endişeyle. "O kalamaz," dedi Shield. "Gelmesi bile delilikti.

Ludovic başını kaldırdı ve yarı kapalı gözlerle Sylvester'ın yüzüğüne baktı. "Ben kalacağım," dedi kayıtsızca, "ve tılsımlı yüzüğün kimde olduğunu bulacağım.

"Ludovic, bunu ortaya çıkarmak için elimden geleni yapacağıma güvenebilirsin, ama burada bulunmamalısın!

"Burada bulunmayacağım," diye verdi Ludovic. 'Joe'nun mahzenlerini bilmiyorsun. Ben biliyorum.

Shield, 'Hollanda'ya git ve orada bekle,' dedi. 'Burada hiçbir işe yaramazsın.

"Evet, yapabilirim!" diye üzüldü Ludovic, mücevherin ışığı yakalaması için elini çevirerek. 'Dahası, kendi işimden atılırsam lanetleneceğim!

"Benim açıkça yapamayacağım neyi saklanarak yapmayı umabilirsin?" diye sordu Shield. "Neden tutuklanma riskini göze alarak aptallığına bir yenisini ekliyorsun?

"Çünkü," dedi Ludovic, sonunda gözlerini yakuttan kaldırarak, "eğer yüzük Beau'daysa onu nerede arayacağımı biliyorum.

Altı

Bu açıklama Ludovic'in hanımlar üzerinde arzu edebileceği tüm etkiyi yarattı. Şaşkınlık ve hayranlık içinde ona baktılar ve nefeslerini tutarak daha fazlasını anlatmasını beklediler. Shield o kadar kolay etkilenmedi: 'Eğer gerçekten nerede arayacağınızı biliyorsanız bana söyleyin, ben de sizin için arayayım,' dedi.

"Sorun da bu zaten," diye yanıtladı Ludovic utanmazca. "Yerden hiç emin değilim. Eustacie'nin yüzünün düştüğünü gördü ve ekledi: 'Ah, görsem yine bilirim! Mesele şu ki, birisine orayı nasıl bulacağını tarif etmekte çok zorlanacağım. Kendim gitmem gerekecek.

"Nereye?" diye sordu Sir Tristram.

Ludovic havalı bir şekilde, "Ah, Dower House'a!" diye cevap verdi. 'Gizli bir panel var.

Bunu bilemezsin.'

"Gizli bir panel mi?" diye tekrarladı Bayan Thane şaşkın bir sesle. "Gerçekten gizli bir panel mi demek istiyorsunuz?

Ludovic hafif bir endişeyle ona baktı. "Evet, neden olmasın?

"Bunun gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu düşünmüştüm," dedi Bayan Thane. 'Hayatım boyunca yapmak istediğim bir şey varsa o da gizli bir panel aramaktır! Sanırım,' diye umutla ekledi, 'gizli panelden çıkan bir yeraltı geçidi bulmayı beklemek çok mu fazla olur?

Eustacie ellerini coşkuyla kavuşturdu. 'Ama evet, tabii ki! Bir yeraltı geçidi -'

"Yarasalar ve ölü adam kemikleriyle," diye ürperdi Bayan Thane.

Fransız sağduyusu kendini gösterdi. Eustacie kaşlarını çattı. 'değil, hayır. Bu mantıklı değil. Ama kesinlikle duvara zincirlenmiş kemikler var.

"Ve nemli - nemli olmalı!

"Nem değil, örümcek ağları," diye ekledi Ludovic. "Kocaman olanları.

.'

"Hayalet parmaklar!" diye ekledi Bayan Thane.

"Ah, Ludovic, bir geçit mi var?" diye nefes aldı Eustacie.

Güldü. 'Tanrım, hayır! Sadece bir rahibin deliği, hepsi bu.'

Bayan Thane tiksintiyle, "Ne kadar kötü!" dedi. "Bütün kalbimi kaybetmeme neden oluyor.

Eustacie sert bir tavırla, 'Eğer bir geçit yoksa, geçit olmadan da idare etmeliyiz,' dedi. 'İnsan pratik olmalı. Ne yazık ki bir geçit yok. Avludan Çardak Evi'ne çıkacağını sanıyordum. *Muhteşem* olurdu! Hazine bulabilirdik!'

"Ben de tam olarak bunu düşünüyordum," diye onayladı Bayan Thane. "Mücevherlerle dolu eski bir demir sandık.

Sir Tristram bu hayallere biraz alaycı bir yorumla müdahale etti. 'Hazine aramadığımıza ve sizin hayalleriniz dışında bir geçit olmadığına göre, bu tartışmanın hiçbir yararı yok,' dedi. "Panel nerede, Ludovic?

"İşte mesele özetle bu," diye itiraf etti Ludovic. "Amcamın burayı güçlü bir oda olarak kullandığını biliyorum ve Sylvester'ın ben gençken bana gösterdiğini hatırlıyorum, ama hangi odada olduğunu bir türlü hatırlayamıyorum.

"Bu," dedi Sir Tristram, "en hafif deyimikle talihsizlik, çünkü Dower House'un neredeyse tamamı panellerle kaplı.

"Sanırım ya kütüphanede ya da yemek odasında," dedi Ludovic. 'Bir sürü yivli pilastr ve oymalarla iki kat sütun var. Gördüğümde tanıyacağımı söyleyebilirim. Katlar arasındaki frizdeki çıkıntılardan birini çeviriyorsunuz ve aşağıdaki kare panellerden biri geriye kayıyor.

"Orayı nasıl görmeyi düşünüyorsunuz?" diye sordu Shield. "Beau şu anda Dower House'da ve orada kalmayı planlıyor.

Ludovic, "Gece içeri girmek zorunda kalacağım," diye cevap verdi.

"Çok yerinde bir karar," diye onayladı Bayan Thane, Sir Tristram kınamadan önce. "Ama aklıma biraz rahatsız edici bir şey geldi: Kuzeninizin yüzüğü saklayacağından emin misiniz?

"Evet, çünkü onu satmaya cesaret edemezdi," diye cevap verdi

Ludovic hemen. "Belki de onu atmazdı?

Ludovic başını salladı. "O değil. Değerini biliyor," diye cevap verdi basitçe.

"Oh, peki, bu durumda tek yapmamız gereken paneli bulmak!" dedi Bayan Thane.

Sir Tristram, Ludovic'in yatağının üzerinden ona baktı. "Biz mi?" dedi. "Elbette," diye yanıtladı Sarah. "Eustacie bana bu macerayı paylaşabileceğimi söyledi. "Burada kalmayı teklif etmiyorsun herhalde!" "Efendim," dedi Bayan Thane. 'Ludovic'in adını temize çıkarana kadar burada kalacağım.

"Ama tabii ki!" dedi Eustacie gözlerini açarak. "Başka ne var?"

Sir Tristram ona birkaç kısa söz söyledi. Her iki hanımın da Ludovic'in işinde önemli roller oynamak istedikleri ve ikisinin de biri Londra'ya, diğeri Bath'a çekilme fikrini dinlemeyecekleri kendisine açıklandığında, böyle çılgınca bir kaçışla hiçbir ilgisi olmayacağını söyledi. Eustacie hemen büyük bir içtenlikle, onun iyi niyetiyle bu işten çekilebileceğini söyledi, ama Ludovic, sol kolu bir süre işe yaramayacağı için, ev soyma işinde Tristram'ın yardımına ihtiyacı olacağını söyleyerek itiraz etti.

"Basil'in evine zorla gireceğimi mi sanıyorsunuz?" diye sordu Sir Tristram.

"Neden olmasın?" dedi Ludovic.

"Sadece bu da değil," dedi Bayan Thane düşünceli bir ifadeyle, "ama eğer bir savaş olarsa size ihtiyacımız olabilir. Kardeşim bana bir hakkınız olduğunu söyledi.

'Eğer,' dedi Sir Tristram, 'hepiniz Bayan Radcliffe'in romanslarından birinin sayfaları arasında yaşadığınız düşüncesinden kurtulursanız, minnettar olurum! Eustacie'nin , gereksiz ve aptalca kaçışı yüzünden Saray'da dillerin çoktan döndüğünün farkında mısınız? Bu haberin Basil'in kulağına bile gittiğine yemin edebilirim. Eğer burada kalırsa, ona ne söyleyeceğim?"

"Bir düşüneyim," dedi Bayan Thane.

"Kendini bu kadar zahmete sokma!" dedi Sir Tristram sert bir sesle. "Eustacie Bath'daki anneme gitmeli.

Bayan Thane ona aldırmadan, "Bende!" dedi. "Eustacie'yi birkaç yıl önce Paris'te tanımıştım. Kendimi evinin yakınlarında bulduğumda, ona geldiğimi haber vermek için gönderdim, bunun üzerine sevgili yaratık Bath planından hoşlanmayarak kendini benim korumam altına sokma fikrini oluşturdu. Ne yazık ki siz, Sir Tristram, beni tanımadığınız ve zalim bir mizaca sahip olduğunuz için -özür dilerim?

"Ben konuşmadım," diye cevap verdi Sir Tristram, ona soğuk soğuk bakarak.

Bayan Thane onun bakışını sıvı bir masumiyetle karşıladı. "Ben de öyle düşünmüştüm!"

"Tıkandım," diye açıkladı Sir Tristram. 'Lütfen devam edin! Zalim mizacıma ulaşmıştınız.

"Kesinlikle," diye başını salladı Sarah. 'Eustacie'nin isteğini kabul etmeyi reddettiniz, böylece ona hemen kaçmaktan başka bir seçenek bırakmadınız. Ama şimdi beni gördünüz, saygın bir kadın olduğumu, genç bir hanımın sorumluluğunu üstlenmek için tamamen uygun biri olduğumu fark ettiniz ve yumuşadınız.

Ağzının kenarları hafifçe seğirdi. "Öyle mi?" dedi.

Elbette. Eustacie'nin bir ziyaret için Londra'da benimle kalmasını kararlaştırdık. Her şey yola çıkmak için hazırlanırken, kardeşim soğuk algınlığının daha iyi olmadığını fark etti ve bu sert havada seyahat etmenin tehlikelerini göze alamayacağını söyledi. Bu da bana," diye ekledi sandalyesinden kalkarak, "gidip Hugh'a soğuk algınlığının kötüleştiğini haber vermem gerektiğini hatırlattı.

Bir süre sonra Sir Hugh'nun yatak odasından indiğinde, Sir Tristram'ı kahve odasında beklerken buldu. Kadın merdivenlerin dönemecini dönerken başını kaldırdı ve alaycı bir tavırla, "Umarım kardeşinizi ikna edebilmişsinizdir, hanımefendi?" dedi.

'Buna gerek yoktu,' karşılık verdi. 'Nye ona bir şişe Old Constantia götürdü. Tamamen iyileşene kadar Londra'ya gitmeye cesaret etmenin aptallık olacağını düşünüyor.

"Kaçak içki konusunda güçlü görüşleri olduğunu sanıyordum?" dedi Sir Tristram.

"Öyle," diye yanıtladı Bayan Thane, hiç de utanmadan. "Çok güçlü görüşleri var. Ateşin yanına gitti ve iki yanına yerleştirilmiş yüksek arkalı oturaklardan birine oturdu. Bir el hareketiyle Sir Tristram'ı diğerine davet etti. "Sanırım bu iki çocuk çok iyi anlaşıyor, değil mi?

"Ludovic şu anda olduğu gibi hiçbir kadına karısı olmasını teklif edemez," diye cevap verdi kaşlarını çatarak.

Bayan Thane, "O halde onun masum olduğunu kesinlikle kanıtlamalıyız," dedi.

Yukarı baktı. "İnanın bana, çocuğa yardım etmek için elimden gelen her şeyi seve seve yaparım ama Sussex'e gelmek delilik!

"Şey," dedi Bayan Thane makul bir şekilde, "yarası bir şekilde iyileşene kadar hareket edemez, bu yüzden elimizden gelenin en iyisini yapmalıyız. Söyleyin bana, sizce kuzeni Basil gerçekten de gerçek suçlu mu?

Bir an sessiz kaldı. Sonunda şöyle dedi: 'Ona karşı önyargılı olabilirim. Kulağa fantastik geliyor ama Ludovic'in şu anda nerede olduğunu bilmesini hayatta istemem. Kadına araştırmacı gözlerle baktı. "Sizin bu olaydaki rolünüz nedir, Bayan Thane?

Güldü. 'Sevgili efendim, benim rolüm Eustacie'nin refakatçiliği elbette. Doğrusunu söylemek gerekirse, romantik kuzeninizden hoşlandım ve bu maceranın sona erdiğini görmek istiyorum.

'Çok iyisiniz hanımefendi, ama -'

Bayan Thane, "Ama kadınsız çok daha iyi olursunuz," diye başını salladı.

"Evet," dedi Sör Tristram açıkça. "Yapmalıyım!

Bayan Thane hiç hınç duymadan, "Sanırım öyle," dedi. 'Ama kuzeni Ludovic'i bulmuşken Eustacie'yi buradan ayrılmaya ikna edebileceğinizi düşünüyorsanız, oldukça iyimser bir yapınız var demektir. Eğer Eustacie'ye sahip olmak zorundaysanız, bana da sahip olabilirsiniz.

"Elbette," dedi Shield, "ama sen - kardeşin bunun hepimizi Newgate'e götürecek bir macera olduğunun farkında mı?

"Biliyorum," cevap verdi sakın bir şekilde. 'Ağabeyimin kafasının üşümesi ve iyi stoklanmış bir kiler dışında bir şeyin farkında olduğundan şüpheliyim. Eğer Newgate'e ulaşırsak, belki bizi tekrar dışarı çıkarabilirsin.

"Çok cesursun!" dedi eğlenen bir ifadeyle.

'Efendim,' dedi Bayan Thane, 'son on iki saat içinde hayatım kaçakçılar, eksperler ve kötü kuzenlerle o kadar dolu hale geldi ki, artık her şeyle yüzleşebileceğimi hissediyorum. Bu çocuğu kaçakçılık yapmaya iten şey neydi acaba?

'Tanrı bilir! Eustacie'nin mürebbiye olmak için gece yarısı saraydan ayrılmasına neyin sebep olduğunu da sorabilirsin. Eğer evlenebilirlerse çok iyi anlaşırlar. Ayağa kalktı. "Geri dönmeli ve şüpheleri önlemek için elimden geleni yapmalıyım. Ludovic'in sözünü ettiği paneli, kafasını ilmiğe geçirmeden önce öyle ya da böyle bulmalıyız.

Bayan Thane ihtiyatlı bir şekilde öksürdü. "Panele çok güveniyor musunuz, Sör Tristram?

"Hayır, çok az, ama Ludovic'in onu aramak için Dower House'a gireceğine güveniyorum," diye açık yüreklilikle cevap verdi. 'Şimdilik onu topuklarından bağladık ama onu tanıyorsam bu uzun sürmeyecek. Serttirler

Lavenham'lar.' Masaya doğru yürüdü, şapkasını ve binici kırbacını aldı. "Ben artık gideyim. Sanırım binici subayı atlattık, ama başkaları da olabilir. Eğer beni isterseniz, Clem'i bir mesajla saraya gönderin, ben de geleyim.

Başıyla onayladı. "Bu arada, Ludovic'in tehlikede olduğunu düşünüyor musunuz?

"Nye'in ellerinde değil, ama Bow Street'te onun burada olduğundan şüphelenen biri tarafından aleyhinde bilgi verilirse, evet, büyük tehlike altında.

"Ve kuzeninin ellerinde?

Onun sorgulayan bakışlarını düşünceli bir şekilde karşıladı ve bir süre sonra şöyle dedi: 'Yanılıyor olabilirim, ama öyle olduğuna inanıyorum. Tehlikede olan çok şey var. Binici kırbacını üst botuna vurdu. "Her şey tılsımlı yüzüğe bağlı," dedi ciddi bir sesle. 'O yüzük kimdeyse Plunkett'i vuran da odur. Beau ile daha yakın bir ilişki kurmalıyım.

Onunla vedalaşıp dışarı çıktı ve atının getirilmesini istedi. Bayan Thane onun uzaklaştığını gördü ve yavaşça hastasının yanına döndü.

Ludovic'le ilgilenmesi için bir cerrah gönderilebilseydi, kesinlikle hacamat reçete edilirdi. Bayan Thane ciddi bir ateşin ortaya çıkmasından biraz endişeliydi ama hem Shield hem de ev sahibi Ludovic'in omzundaki yaradan daha kötü şeylere dayanabilecek kadar güçlü bir bünyeye sahip olduğunu iddia ediyorlardı ve birkaç gün sonra haklı olduklarını kabul etmek zorunda kaldı. Yara olması gerektiği gibi iyileşmeye başladı ve hasta, hasta yatağını terk etme niyetini açıkladı. Bu tehlikeli karar, her gün Kırmızı Aslan'ı ziyaret etmesine rağmen, Ludovic'in Saray'daki terk edilmiş gardırobundan temin edeceğine söz verdiği giysileri yanında getirmeyi ihmal eden Shield tarafından boşa çıkarıldı.

Ludovic arka yatak odasında yatıp kuzeniyle piquet oynarken ya da yüzüğünü geri almak için planlar yaparken, Sir Hugh Thane ön odalardan birinde kalmaya devam etti. Soğuk algınlığı Shield'in ilk ziyaretinin sabahında gerçekten çok daha kötüydü ve talihsiz baroneti bir kez etkisi altına aldıktan sonra boğaz ağrısı, kalın kafa, gözlerde sulanma, tat kaybı ve Sarah'nın (çok dikkatli olunmazsa) akciğer iltihabına yol açacak kadar kötü olduğunu söylediği göğüste öksürükle sonuçlandı.

Bu nedenle Sir Hugh'yu odasında kalmaya ikna etmek hiç de zor olmadı. Tek şikâyeti uşağının olmamasıydı.

Vazgeçilmez kişi, yükün büyük kısmı ve Sarah'nın abigail'iyle birlikte efendisinden önce Londra'ya gitmişti. Satchell'i efendisinin hasta yatağına çağırmamak için yeterince makul neden bulmak Sarah'nın tüm zekâsını gerektirmişti. Satchell birkaç yıldır Sir Hugh'un yanında çalışıyordu ama Bayan Thane, Ludovic'in Red Lion'daki varlığının sırrı konusunda ona güvenilebileceğini düşünmüyordu. Neyse ki Clem becerikli bir hizmetçi olduğunu kanıtladı ve günde iki ya da üç kez keşke Satchell de yanında olsaydı demesinin dışında Sir Hugh hiçbir şikâyetle bulunmadı. Sarah'nın, varisin tatsız bir evlilikten kaçtığı hikâyesini kabul etti. Ludovic'in talihsizlikleriyle ilgili asıl hikâyenin onun düzensiz hafızasında bir yeri olup olmadığı şüpheliydi ama bir keresinde kız kardeşine bir kaçakçıyla karşılaştığından söz edip etmediğini sordu. Kız bunu kabul etti ama adamın hanı terk ettiğini söyledi.

"Ah!" dedi Sir Hugh. Ne yazık. Eğer onu tekrar görürseniz, bana izin verebilirsiniz.

Biliyorum.'

Sir Tristram Shield'in Beau Lavenham'a ne söylediğini hanımlar bilmiyordu ama bu onu iki gün içinde Hand Cross'a getirdi. Kuğu boynu tüneklere asılı, soluk mavi döşemeli zarif şezlonguyla gelmişti. Bir öğleden sonra erkenden Bayan Thane ve Eustacie'nin oturduğu salona girdi ve kuzeni tarafından kötü kötü bakılarak karşılandı.

Kürk astarlı pelerinini kahve salonunda atmıştı, böylece çuha çiçeği pantolonu ve leylak çizgili paltosunun tüm ihtişamı Miss Thane'in üzerine ansızın döküldü. Modaya uygun kısa çizmeler giymiş ve pantolonunun uçlarına kurdeleler takmıştı; kravatı korkunçtu, ceketinin yakası arkaya doğru çok yüksekti ve elinde uzun, şeker somunu bir şapka vardı. Kapının girişinde durdu ve süslü bilgi yarışması bardağını kaldırarak gülümsedi. "İşte küçük kaçağımız!" dedi. "Sevgili kuzenim, hepinizi kutlarım! Zavallı, zavallı Tristram!

"Buraya neden geldiğinizi bilmiyorum," diye cevap verdi Eustacie, "ama sizi görmeyi hiç . Bu kuzenim Sarah. Bu da arkadaşım Bayan Thane, Basil.

Elini kalbinin üzerine koyarak eğildi. 'Ah evet, sanırım Paris günlerinden bir tanıdık. Sizi bu beklenmedik noktaya getiren ne kadar da mutlu bir şans, hanımefendi!

"Evet, öyle değil mi?" Bayan Thane içtenlikle onayladı. 'Gerçi ağabeyime kadar

Hastalandığımda burada kalmak gibi bir düşüncem yoktu. Ama sevgili Eustacie'yi tekrar görme fırsatı beni bu handa kalmam gerektiği konusunda ikna etti. Lütfen, oturamaz mısınız?"

Ona teşekkür etti ve işaret ettiği sandalyeye oturarak şapkasını dikkatle masanın üzerine bıraktı. Gözlerinde eğlenen bir parıltıyla Eustacie'ye bakarak şöyle dedi: 'Demek Tristram'la evlenmemeye karar verdin! Arkadaşının kollarına atlayıp kaçman fikri hoşuma gitmişti. Ama onu ne kadar karanlıkta bıraktın, sevgili kuzenim! Keşke bana sırrını söyleseydin, seni arabamla ona götürürdüm ve gece boyunca rahatsız edici bir yolculuktan kurtulmuş olurdun.

"Ben kendim gitmeyi tercih ettim," dedi Eustacie. "Bu bir maceraydı.

'Beni bu sevmemeniz ve bana bu kadar az güvenmeniz çok yazık, çünkü ben sizin hizmetkârınızım,' dedi.

Eustacie, Bayan Thane'i şaşırtarak nezaketle gülümsedi ve cevap verdi: 'Sizden hoşlanmıyorum: Bu çok saçma. Sadece aptalca bir şapka taktığınızı düşünüyorum ve ayrıca tek başıma bir macera yaşamak istedim.

Yumuşak bir kahkaha attı. "Keşke şapkamdan hoşlanmasaydınız, ama bu telafi edilebilir. Tristram gibi eski moda bir tricorné mu giyeyim, yoksa *chapeau-bras*'ı mı tercih edersiniz?

"*Chapeau-bras* içinde çok tuhaf görünürsün," diye yorum yaptı.

'Evet, korkarım haklısın. Söylesene Eustacie, Tristram'a *kongresini* verdikten sonra hayatında ne yapmayı düşünüyorsun?

"Bayan Thane ile birlikte şehirde kalacağım.

Düşünceli bir ifadeyle Bayan Thane'e baktı. "Evet? Londra'da onu ziyaret etmek için Bayan Thane'den izin aldım mı?

'Oh, ama kesinlikle! Çok sevinecek,' dedi Eustacie. '*Doğrusu*, sizi Dower House'da ziyaret etmeyi çok isterdi, çünkü orası çok eski bir ev ve bu onun için gerçek bir tutku. Ama ben, 'Hayır, *uygun* olmaz,' dedim.

Bayan Thane ona büyük bir saygıyla baktı ve hevesli bir arkeolog ifadesine bürünmeye çalıştı.

Beau kibarca şöyle dedi: "Bayan Thane'in ziyaretinden onur duyarım, ama Saray'ın onun çalışmasına daha çok degeceğine eminim.

"Evet, ama onunla saraya gitmeyeceğimi bilmelisin," dedi Eustacie kayıtsızca. 'Tristram çok kızgın, ve ben de bir daha böyle bir şey olmasını istemiyorum.

herhangi bir gariplik.'

Beau kaşlarını kaldırdı. "Tristram onunla evlenmeniz için sizi zorluyor mu?" diye sordu.

Tristram'ın ona ne söylediğini tam olarak bilmeyen Eustacie, kaçamak bir cevap vermeyi uygun buldu. Ellerini iki yana açtı ve karanlık bir sesle, "Büyükbabama söz verdiğini biliyorsun," dedi. Onu anlamıyorum.

"Ah!" diye iç geçirdi Beau, elini quizing-glass'ın şeridinde hafifçe aşağı yukarı gezdirerek. "Siz tabii ki bir mirasçısınız. Bu cümlemin içine işlemesine izin verdi ve yumuşak bir şekilde devam etti: "Senin ve Tristram'ın birbiriniz için yaratıldığınızı hiçbir zaman hissedemedim, ama itiraf etmeliyim ki ani kaçıyorsunuz beni şaşırttı. Bana yolculuğunuzun macera dolu olduğunu da söylediler. Kaçakçılarla ilgili bir hikâye ama çok abartıldığını söyleyebilirim.

"Sanırım," dedi Bayan Thane fırsattan istifade, "buralarda çok fazla kaçakçılık yapılıyor?

"Sanırım öyle," cevap verdi. "Büyük amcamın Ticareti teşvik ettiğini her zaman anlamışım.

"Basil," diye araya girdi Eustacie, "bir sabah Bayan Thane'i Dower House'a getirmeme izin var mı? Tristram gibi davranıp beni Bath'a götürmeye çalışacağını sanmıştım, ama şimdi gerçekten *anlayışlı* olduğunu görüyorum ve Sarah'yla birlikte seni ziyarete gelmekten hiç çekinmiyorum.

Bir an için ona baktı. "Ama, lütfen yap!" dedi. "Kendimi onurlandırılmış sayacağımı söylemedim mi?

Bayan Thane, seyahatleri sırasında ziyaret ettiği tarihi evlerle ilgili tüm hatıralarını bir araya getirerek hemen onunla konuşmaya başladı. Neyse ki elinde yabancı seyahatlerinden yararlanabileceği bir şeyler vardı. Bunu büyük bir hevesle ve hayal gücünden yoksun olmadan yaptı. Beau'nun dikkati kaçakçılar konusundan başka yöne çekilmişti ve antikalar hakkında bilgisi az, ilgisi de yok denecek kadar az olmasına rağmen, konuyu değiştirmeye kalkışmayacak kadar iyi yetiştirilmişti. Bayan Thane, ziyaretinin geri kalan yirmi dakikası boyunca onun dikkatini çekmeyi başardı ve gitmek üzere ayağa kalktığında, Dower House'u ziyaret etmesine izin verdiği için ona bol bol teşekkür etti ve uygun olan ilk güzel günde onun binasını keşfetme sözü verdi. Eustacie düşünceli bir tavırla ona çizim defterini de getirmek istediğini hatırlattı, o da onur duyarak bunu kabul etti.

Beau kendini dışarı attı, güvensiz Nye tarafından arabasına götürüldü ve salonun arkasından neşeli kuzeni tarafından izlenirken uzaklaştı.

Bayan Thane bir sandalyeye çöktü ve şöyle dedi: Eustacie, sen bir sefilsin!

"Ama hayır, ama hayır!" diye bağırdı Eustacie zaferle dans ederek. "Bunu çok iyi başardın!

"Onu ikna ettiğimden hiç emin değilim. Canım, ben ne resimden anlarım, ne de ahşap kaplamadan! Eğer bizden ayrıldığı zaman ayrılmamış olsaydı, dilim damağım kurumuş olurdu. Beni geveze bir aptal olarak gördüğüne eminim.

"Bunun hiç önemi yok. Dower House'a gideceğiz ve ben Basil'le konuşurken sen de gizli paneli bulup yüzüğü çalacaksın!

"Oh," dedi Bayan Thane gözlerini kırıpıştırarak. 'Sadece - sadece paneli bul ve yüzüğü çal.

Evet, anlıyorum. Oldukça kolay olacağını söyleyebilirim.

"Kesinlikle kolay olacak, çünkü çok iyi bir plan düğündüm, Basil'e ne yapacağımı hiç bilmiyormuğum gibi davranmak. Ona bana öğüt verecek kimsem olmadığını ve Tristram'dan korktuğumu , sen de resim çizmeye gideceksin ve göreceksin ki o da sana izin vermekten çok memnun olacak. Gelin, ne yaptığımızı hemen Ludovic'e anlatmalıyız!'

Ludovic, plan kendisine soluk soluğa açıklandığında, önce daha iyi bir plan düşündüğü gerekçesiyle buna itiraz etti. Ortalık , dedi, Abel Bundy konyak fiçilerini teslim etmek ve kendisinden haber almak için Red Lion'a doğru yola çıkacaktı. Eğer Tristram Dower House'a zorla girme fikrinden hoşlanmıyorsa, o kadar da iyi olmayan Abel onun yerine çok iyi bir alternatif olabilirdi.

Eustacie, 'Evet, ama bu sizin için tamamen tehlikeli, bizim içinse hiç değil,' diye belirtti. 'Ayrıca, bütün bu macerayı kendine saklamayı adil bulmuyorum.

"Oh, çok iyi!" dedi Ludovic. 'Bu değerli planınıza inandığımdan değil, çekerim! Bire on, Beau bir şeylerden şüphelenecektir. Onun burnunun dibindeki panoyu yakalamak için avlanamazsın.

'Entendu, ama ben hazırım. Basil'le yalnız konuşmak isteyeceğim, o da bundan hoşlanacak ve izin verecektir.

Ludovic ona dikkatle bakıyor. "Edecek, değil mi?" "Evet, çünkü benimle evlenmek istediğini söyledi.

Ludovic doğrulup oturdu. "O adamın seninle sevişmesine izin vermek için Dower House'a gitmene izin vermeyeceğim, bu yüzden bunu düşünme!"

"Öyle değil, aptal! Onun tavsiyesini isteyeceğim ve o benimle sevişmeyecek, çünkü Sarah orada olacak."

"Gelmeyecek. Paneli arıyor olacak."

"Ama benimle sevişmeye kalkarsa çığlık atabilirim!"

"Evet, yapabilirsin. Çok tiz bir çığlığınız var, dahası. Yine de bu planın başarısız olacağına inanıyorum. Ne yazık ki lanet panelin hangi odada olduğunu hatırlayamıyorum."

"Evet, ben de öyle hissediyordum," diye onayladı Bayan Thane. "Yani - daha kolay olurdu, değil mi?"

"Bir macerada," dedi Eustacie sert bir sesle, "her şeyin çok kolay olması doğru değildir."

Bayan Thane tam özür dileyecekti ki merdivenlerden gelen hızlı ve sert bir ayak sesi hepsinin kapıya doğru bakmasına neden oldu. Kapı açıldı, ama içeri giren sadece Sör Tristram'dı, böylece her iki hanım da aniden gerilen tavırlarını gevşetebildiler.

"Ah, sizsiniz, değil mi?" dedi Ludovic, elini altından çekip, kullanışlı bir tabancanın kabzasını kavradığı yerden. "İçeri gel ve kapıyı kapat. Eustacie bir plan düşündü. İyi bir plan olduğunu söyleyemem ama işe yarayabilir."

"Beau buraya geldi mi? Sör Tristram sordu."

"Evet, Eustacie'nin aklına bu planı sokan da buydu. Keşke onu görebilseydim. Bana leylak çizgili bir palto giymeye başladığını söyledi."

"Onun arabasında yanılmayacağımı düşünmüştüm. Neden geldi?"

"Beni görmeye geldi ve hemen beni dinlemelisin *kuzenim*, çünkü bir plan yaptım. Sarah'yı Dower House'a götüreceğim, çünkü orayı görmek istiyor. Basil'e eski evleri sevdiğini söyledim, o da görmesinden çok memnun oldu. Oraya gittiğimizde Basil'e danışmak istiyormuş gibi yapacağım ve ona seninle evlenmek istemediğimi açıklarken Sarah da kütüphanedeki ahşap işçiliğinin bir resmini yapmak için izin isteyecek. Bu şekilde gizli paneli arayabilecek ve bulduğunda yüzüğü çalacak ve Basil'e göstermek için sadece küçük bir çizim yapacak. Çok iyi bir plan değil mi?"

"Evet," dedi Shield, biraz da onu şaşırtarak, "iyi bir plan, ama yüzüğü bulursanız onu kesinlikle çıkarmayın, Bayan Thane. Frizin o kısmının bir yapın ki onu tekrar kolayca bulabilelim ve gerisini bana bırakın.

"Elbette," dedi Bayan Thane. 'Ama bir şey var -'

"Onu orada bırakmanın ne anlamı var?" diye araya girdi Ludovic. 'Ben yüzüğümü istiyorum. Onu kaybettiğimden beri bir gün bile şansım yaver gitmedi.

"Yalnız bir şey var," diye yeniden başladı Bayan Thane, "belki de söylemem gereken -

"Tabii ki yüzüğü hemen almalı!" diye açıkladı Eustacie. "Neden bıraksın ki?

'Çünkü yüzüğün Beau'nun elinde olduğunu kanıtlayabilmeliyiz. Onu çalarsanız, sadece sizin sözünüze karşı onunki söz konusu olur. Yüzüğün Beau'da olduğunu kanıtladığımızda, Ludovic aklanmış olacak. O zamana kadar Ludovic dünyada yüzüğü elinde tutacak son kişi olacak. Eğer Bayan Thane paneli bulabilir ve bizim için frizin çizimini yapabilirse -'

"Evet," dedi Bayan Thane. 'Ama bir süredir size ufak bir aksaklık olduğunu söylemeye çalışıyordum. Çizemiyorum.

Şaşkınlıkla ona baktılar. "Çizemiyor musun?" diye tekrarladı Ludovic. 'Saçma, elbette çizebilirsin! Bütün kadınlar resim yapabilir!

"Yapamam.

Sir Tristram biraz da küçümseyerek, "Her genç kız okulunda resim ve sulu boya öğretildiğini sanıyordum," dedi.

"Olabilir," diye karşılık verdi Sarah, "ama ben hâlâ resim çizemiyorum.

Ludovic makul bir şekilde, "Madem sana öğretildi, neden öğretilmiyor?" diye sordu.

"Hiç yeteneğim yoktu," diye açıkladı Sarah.

"Ama düşün Sarah!" dedi Eustacie. 'Sadece *küçük bir* çizim yapabilmen çok önemli!

"Biliyorum," dedi Sarah. 'Çok üzgünüm ve resim çizemeyen bir insanın herhangi bir maceraya katılmaya uygun olmadığını görüyorum.

"Bana öyle geliyor ki," dedi Ludovic, "kızlar okulda sadece zamanlarını boşa harcıyorlar.

'Evet, daha da kötüsü Basil'e çizim defterini getireceğini söylemiştim,' diye ekledi Eustacie. 'Görünüşe göre kitabı yok ve biz de

oldukça çözülmüş.'

"Çizemiyorsa çizemez," dedi Sir Tristram. "Partinize katılmak zorundayım.

Eustacie başını salladı. "Hayır, çünkü Basil'e sizi görmek istemediğimi söyledim ve eğer benimle birlikte olursanız bunu çok tuhaf karşılayacaktır.

Sör Tristram teslimiyetçi bir iç çekti. 'Beau'ya söylediğiniz yalanın ne olduğunu bana hemen söylemeniz iyi olur. Ben şimdi ne yapmış sayılıyorum?

Eustacie'nin gözleri hınzırca parladı. "Sarah'yı Saray'a götürememek için bir neden uydurmam gerekiyordu, ben de bana çok kızgın olduğunu söyledim.

"Oh, hepsi bu mu? Sör Tristram'ın sesi rahatlamış gibiydi.

Bayan Thane intikamını alması gereken bir şey olduğunu düşünerek düşünceli düşünceli konuştu: 'Evet, gerisini öneren Beau'nun kendisiydi. Kimse Eustacie'yi gerçekten suçlayamaz.

"Geri kalanı mı?

"Ah, önemli bir şey değildi!" dedi Sarah havalı bir hareketle. "Bay Lavenham sadece Eustacie'ye evlenmek için hâlâ ısrar edip etmediğinizi sordu.

"Neden böyle bir şey yapayım ki?

"Mirasçı olduğu için," diye açıkladı Sarah.

Sir Tristram kuru bir sesle şöyle dedi: 'Elbette. Bunu düşünmem gerekirdi. Umarım ikiniz de işinize geldiği zaman karakterimi kötülemekten çekinmezsiniz.

Bayan Thane, "Hayır, elbette ," güvence verdi. "Ama sizin için sakıncası yok, değil mi *kuzenim*?

'Aksine, buna oldukça alışmaya başladım. Ama korkarım hayal gücünüz bile yakında iflas edecek. Bir zorba, bir hırsız, bir katil ve şimdi de bir servet avcısı oldum. Gerçekten hiçbir şey . "Oh!" dedi Ludovic neşeyle, "seni hırsızlık ve cinayetten akladık, sen

Biliyorum.'

"Doğru," diye karşılık verdi Shield. 'Ama beraat kararlarınıza her zaman yeni ve daha çirkin iftiralar eşlik ettiği için, beni servet avcılığından beraat ettireceğiniz andan neredeyse korkuyorum.

Eustacie biraz sıkıntılı görünüyordu. 'Ama Tristram, anlamıyorsun! Sizin gerçekten bir servet avcısı olduğunuzu düşünmüyoruz!

Ludovic sevinçli bir kahkaha attı ve kızın elini dudaklarına götürdü.

'Yalan söyledim, yalan söyledim! Kuzenim Eustacie ile tanıştığımda en azından bir gün şansım yaver gitti!

'Evet, ama -'

Sir Tristram ciddiyetle konuştu: 'Elbette, eğer gerçekten böyle düşünmüyorsanız -'

'Hayır, sevmiyorum. Aslında senden hoşlanmaya başlıyorum,' diye onu temin etti Eustacie.

"Teşekkür ," dedi Sir Tristram, çok .

'Ama Basil'e hâlâ benimle evlenmek istiyormuşsun gibi davranmanın çok iyi bir şey olacağını düşündüm ve bu yüzden, görüyorsun, bizimle onun evine gelemezsin. Bunu söylememin üzücü olduğunu şimdi anlıyorum, belki de, ama insan her zaman yeterince ileriye göremiyor.

"Genel olarak," dedi Shield, "doğru yaptığınızı düşünmeye meyilliyim. Ne de olsa bu hanı sık sık ziyaret etmek için bir bahanem olmalı. Dower House'daki partinize katılacağım ve siz de istediğiniz kadar tiksinti taklidi yapabilirsiniz.

Bayan Thane onaylarcasına başını salladı. 'Anlıyorum! Bay Lavenham'ı benim ısrarlarımdan kurtarmak için bir bahaneyle tam zamanında geleceksiniz. Eustacie onunla özel bir konuşma yapma arzusunu belirttiği için gelişinizi sevinçle karşılayacak. Aptal bir kadın gibi davranıp bir sürü soru sormak zorunda kalacağım. Bana evi hakkında bir şeyler söyleyin.'

Sir Tristram, "Yemek odasındaki gümüş figürlü meşe lambri kaplamayı coşkuyla yorumlayın," dedi.

Ludovic, "Bir de salonun üstündeki kayış ve mücevher işi asma tavan," diye araya girdi. "Sylvester bunun çok güzel olduğunu söylerdi; bunu hatırlıyorum.

"Kayış ve mücevher işi," diye tekrarladı Bayan Thane, hafızasına kazıyarak.

'Hollanda etkisi,' dedi Sir Tristram. "Hollanda'daki Torrigiano okulunu kütüphane.'

"Orada mı?" diye sordu Ludovic, belli belirsiz bir ilgiyle.

"Tanrı bilir. Her Basil yapmaz. Pervazların pilastrlarla kapatılmamasının üzücü olduğunu söyle. Kartuşlardan, karyatidlerden ve kazıma pervazlardan bahsedin. Her resmin tarihini sorun ve merdivenin size başka bir yerde gördüğünüz ama nerede olduğunu hemen hatırlayamadığınız bir merdiveni hatırlattığını keşfedin.

"Başka söze gerek yok! Ben her şeyi görüyorum!" dedi Bayan Thane.

"Tanrıya şükür beni hizmetçiye gammazlamıyor!

Neyse ki planının başarısı için Beau'nun tavırları bu başvurmasına izin vermeyecek kadar kibardı. Dikkatle hazırlanmış bir plana göre, iki hanım ertesi sabah Sir Hugh'un arabasıyla yola çıktılar ve sakın bir tempoyla Hand Cross'tan yaklaşık beş mil uzaklıktaki Lavenham Court'un kuzey tarafında bulunan Dower House'a gittiler. On altıncı yüzyıldan kalma, saygın büyüklükte bir evdi ve kısa bir araba yolu ile ulaşılıyordu. Parktan bir tür ha-ha ile ayrılan bahçeleri büyük bir zevkle düzenlenmişti ve meşe ön kapıyı çevreleyen çok güzel kesilmiş porsuklar Bayan Thane'in hemen beğenisini kazanmıştı.

Kasabalı ve biraz da kibirli bir uşak tarafından eve kabul edildiler ve salondan geçerek misafir odasına girdiler. Burası son moda tarzda döşenmiş zarif bir daireydi ama Bayan Thane'in son derece modern olduğu belli olan sandalye ve masalara hayranlıkla bakarak kaybedecek zamanı yoktu. Dikkati endişeli bir şekilde üst örtüdeydi.

Beau birkaç dakika içinde konuklarına katıldı. Belli belirsiz bir sözün bu kadar çabuk yerine getirilmesinden dolayı herhangi bir şaşkınlık hissettiyse de, yüzünde bundan eser yoktu. Her iki bayanı da her zamanki zarafetiyle karşıladı, böyle sert bir havada arabayla gelirken üşümüş olmalarından korktu ve ateşin yanına gelmelerini rica etti. Yanakları doğudan esen rüzgârın etkisiyle pembeleşmiş olan Eustacie bu öneriyi hemen yerine getirdi ama Bayan Thane üst örtüden gözlerini ayıramadı. Geride durup dindar bir ifade takındı ve şöyle dedi: 'Ne kadar zarif bir kayış ve mücevher işi! Bana bu kadar güzel bir şeyiniz olduğunu söylememişsiniz, Bay Lavenham! Gözlerimi ondan nasıl ayıracağımı bilemiyorum!

"Bunun çok iyi bir örnek olduğuna inanıyorum, hanımefendi," dedi Beau. kabul etti. "Rahmetli Lord Lavenham, Saray'dakinden daha iyi olduğunu söylerdi, ama korkarım ben böyle şeylerden anlamam.

Ama Bayan Thane bunun doğru olduğunu kabul etmiyordu. Yapabileceği hiçbir itiraz, konuşanın alçakgönüllülüğü olduğuna dair inancını sarsmayı başaramadı. Hollanda etkisinin, Rönesans tarzının, Flaman işçiliğinin kalitesizliğinin ve Gotik'in eşsiz güzelliğinin bir girdapta sürüklenen dümensiz tekneler gibi birbiriyle itişip kakıştığı bir konuşma denizine açıldı. Üst örtüden, neredeyse hiç kontrol edilmeden

duvarlardaki resimler. Yanılmaz bir muhakemeye De Hooge'u fark etti ve hemen birkaç yıl önce Hollanda'da geçirdiği birkaç haftayı hatırladı. Eustacie'nin hayranlıkla ona bakmasına neden olan canlı bir kuralsızlıkla anlattığı anıları, Beau'nun onun nefes almak için duraklamasından doğan fırsatı değerlendirerek, bir şeyler içmek için yemek salonuna geçmelerini önermesiyle son buldu.

Beau hanımların salona geçmeleri için kapıyı açtı. Bayan Thane önden gitti, hâlâ gevezelik ediyordu, Eustacie'yi bir an için geride bıraktı ve kuzenine acil bir ses tonuyla şunları söyledi: 'Bugün buraya geldik, çünkü aniden sizin gibi dünyadan çok haberdar olan birinin bana tavsiyelerde bulunabileceğini düşündüm. Yalnız, Sarah'dan önce bir şey söylemek istemediğimi anlamışsınızdır, çünkü son derece sevimli olmasına rağmen, sonuçta o benim ailemden değil.

Eğildi. "Her zaman hizmetinizdeyim sevgili kuzenim, her ne kadar şaşırmış olsam da.

"Şaşırdınız mı?" dedi Eustacie çocuksu bir masumiyetle.

"Pekala," dedi Beau yumuşak bir sesle, "ne benim arkadaşlığımı ne de tavsiyemi aramak gibi bir alışkanlığınız yok, değil mi, *mad chère*?"

"Ah!" dedi Eustacie, anlamlı küçük elinin bir hareketiyle bunu bir kenara iterek, "*quant à ça*, Büyükbaba hayattayken onun dışında kimsenin tavsiyesini istemedim. Ama şimdi kendimi çok garip bir durumda buluyorum.

Sanki onu değerlendiriyormuş gibi kısık gözlerle ona baktı. "Evet, durumunuz garip," dedi. "Bunu nasıl sona erdireceğini sana gösterebilirim.

Bayan Thane'in merdivenin orijinal olup olmadığını söylemesini isteyen sesi tüm özel konuşmalara son verdi. Eustacie'yi salona kadar takip etti ve merdivenin oldukça orijinal olduğuna inandığını söyledi.

Yemek salonundaki masaya şarap ve sandviçler konmuştu. Yemek yerken ve ratafie kadehini yudumlarken Bayan Thane duvar kaplamasını cesaret edebildiği kadar yakından inceleme fırsatı buldu. Ludovic'in tarif ettiği gibi iki katlıydı, üst kat dairesel kartuşlardan oluşuyordu, baş ve cihazlarla oyulmuştu ve alt kattan geniş bir frizle ayrılıyordu. Alt kat, her üç panelde bir, oymalı başlıkları olan yivli pilastrlarla dikey olarak bölünmüştü. Tümü son derece güzeldi, ama Bayan Thane'in aklındaki baskın düşünce, duvardaki zenginlik arasında belirli bir patron veya oyulmuş meyve bulmanın zorlu bir iş olacağıydı.

İşçilik.

Anlamsız gevezelikleri devam etti; kendi aptallıklarıyla oyalanmaktan kendini alamadı; ondan hoşlanmasa da Beau'nun yorulmak bilmeyen nezaketini takdir etmekten kendini alamadı. Sir Tristram'ın tamamen hayali atların kabataslak birkaç resmini çizmeyi akıl ettiği sıradan kitabını sergilediği ve ev sahibinin ona güzel panelli yemek salonunun sadece küçük bir köşesini çizme hoşgörüsünü bahşedeceğini umduğu zaman, dili ağzının damağına yapışmaya başlamıştı ve derin bir rahatlama duygusuyla bir zilin çaldığını duydu. Tam bu sırada Beau ona kütüphaneyi önerdi; bu odanın lambri kaplaması yemek salonundakine benzese de, genellikle daha üstün olduğuna inanıyordu. Kâhya Sir Tristram'ı içeri almak için ön kapıyı açtığı sırada salona geçtiler. Eşikten adımını attığında kulaklarını ilk karşılayan ses, Bayan Thane'Torrigiano'nun tarzını öven sesiydi. Bir an için bir duygu titremesi yüz ifadesinin ciddiyetini bozdu, ama bunu hemen kontrol etti ve aceleyle bir adım atarak Eustacie'ye öfkeli bir ses tonuyla hitap etti. 'Kırmızı Aslan'a gittim ve sizi burada bulmam gerektiği söylendi! Buraya gelmekteki amacınızın ne olabileceğini anlayamıyorum, çünkü bu sabah sizinle bir görüşme yapma lütfunda bulunmanızı özellikle rica etmiştim!

Eustacie hem endişe hem de tiksinti ifade eden bir hareketle geri çekildi. 'I sizinle görüşmeyeceğimi söylemiştim. Neden beni takip etmeniz gerektiğini anlamıyorum, çünkü Matmazel'i kendi kuzenimi ziyarete getirmeyi seçmem sizi hiç ilgilendirmez!

"Senden ben sorumlu olduğuma göre bu benim meselem!" diye karşılık verdi.

Beau en tatlı sesiyle araya girdi. 'Sevgili Tristram, lütfen içeri gel! Siz ihtiyacımız olan diğerlerinin ta kendisisiniz. Sanırım sen Bayan Thane ile tanıştınız mı?'

Sör Tristram sertçe eğildi. "Bayan Thane ve ben tanıştık, ama -

"Daha iyisi !" diye açıkladı Beau. 'Bayan Thane evimi görme onurunu bana bahşetti ve ne yazık ki, eski çağlarla ilgili konularda ne kadar cahil olduğumu biliyorsunuz! Ama sen, sevgili dostum, o kadar çok şey biliyorsun ki -'

"Ah!" diye haykırdı Bayan Thane, ellerini birbirine kenetleyerek. 'Eğer Sör Tristram'ı rahatsız etmeyecekse - !

Sir Tristram, istemediği halde yakınlık göstermeye zorlanan bir adamın yüz ifadesine büründü ve biraz nezaketsizce, Bayan Thane'e elinden gelen her şeyi söylemekten elbette memnun olacağını söyledi. Beau hemen ona kütüphanedeki duvar kaplamasının yakından incelenmeye değer olduğunu hatırlattı ve Bayan Thane'i oraya götürmesi için yalvardı. Eğer odanın bir taslağını yapmak isterse, kuzeninin zevkinin ve bilgisinin ona yardımcı olacağından emin olduğunu da ekledi.

'Eustacie ve ben sizi salonda bekleyeceğiz,' dedi.

Sir Tristram itiraz edecek gibi oldu ama Bayan Thane bol bol minnettarlık ifadeleri kullanarak bunu engelledi. En iyisini yaptı ve kütüphane kapısı üzerlerine kapanır kapanmaz, "Hep böyle mi konuşuyordunuz?" dedi.

Bayan Thane bitkin bir tavırla bir sandalyeye çöktü. "Ama duraksamadan!" dedi belli belirsiz. "Sevgili efendim, bana ilham geldi! Kuzenimin örtüsü omuzlarıma düştü ve onun gibi konuştum, onun gibi titredim, hatta gibi düşündüm! O tanıdığım en aptal kadın. Bir tılsım gibi işe yaradı! Benden kurtulmak için can atıyordu!"

Sör Tristram, "Öyle olduğunu tahmin ediyorum!" dedi. "Şaşılacak şey, seni boğmamış olması.

Kıkırdadı. 'O çok iyi yetiştirilmiş. Gerçekten kuş beyinli gibi mi konuştum? Denedim.'

"Evet," dedi. Ona bir gülümseme ifadesiyle baktı. "Son derece başarılı bir kadınsınız Bayan Thane.

"Oyunculuk konusunda doğal bir yeteneğim var," diye yanıtladı alçakgönüllülükle. "Ama sizi temin ederim ki kendi çabalarınız hiç de aşağılık değildi. Ayağa kalktı. 'Panoyu bulacaksak kaybedecek vaktimiz yok. Sen odanın bu tarafını al, ben de bu tarafını alacağım.

"Oh - panel!" dedi Sir Tristram. "Evet, tabii ki.

Yedi

Kuzeninden ve Bayan Thane'den kurtulan Beau, Eustacie'ye döndü ve mırıldandı: 'Daha iyi bir şey olabilir mi? Misafir odasına gidelim mi?

Eustacie onu ne kadar süre sohbetin içinde tutabileceğini merak ederek onayladı. Bayan Thane'in gevezelik yeteneğine sahip olduğunu düşünmüyordu ve büyüleyici küçük yüzünün, kendisi görüşmenin sona erdiğini ilan etmekten memnun olana kadar Beau'yu yanında tutmaya yeteceğini fark edemeyecek kadar kurnazdı. Adamın gözlerinde alışılmadık bir sıcaklık ifadesiyle kendisine baktığı aklına geldi ama bundan hoşlanmadığına karar vermenin ötesinde, buna pek aldırış etmedi. Yumuşak, güvercin rengi etekleri üzerinde dalgalanırken ateşin yanına oturdu ve sevgili Sarah'sının bir kusuru varsa o da biraz fazla konuşkan olmasıydı.

"Önemsiz bir şey," diye kabul etti Beau. "Gerçekten de ona kasabaya kadar eşlik etmeyi düşünüyor musunuz?

"Ah evet, kesinlikle!" cevap verdi. "Ama sonsuza kadar onunla kalamam ve bu da her şeyi çok garip hale getiriyor. Mürebbiye olmak istiyorum ama Sarah bunu tavsiye etmiyor. Sizce ne yapmalıyım?

"Pekala," dedi Beau yavaşça, "elbette seninle birlikte yaşaması ve sana eşlik etmesi için soylu ve edepli bir hanımla anlaşabilirsin. Sylvester seni iyi bir şekilde donattı, biliyorsun.

"Ama ben refakatçi istemiyorum!" dedi

Eustacie. "Hayır mı? Başka bir alternatif var.

"Söyle o zaman!"

"Evlilik," dedi.

Başını iki yana salladı. "Tristram'la evlenmeyeceğim. Eğlenceli biri değil ve ayrıca ondan hoşlanmıyorum.

"Farkındayım," dedi Beau, "ama Tristram dünyadaki tek adam değil,

benim küçük kuzenim.'

Başına gelecekleri önceden gören Eustacie hemen bu açıklamaya katıldı ve büyükbabası onu İngiltere'ye getirmemiş olsaydı evleneceği Dük'ü övmeye başladı. Bu beyefendiyi daha önce hiç görmemiş olması, onu ayrıntılı bir şekilde anlatmaktan alıkoymadı ve icadının tükenmesi ve kuzeninin bir açıklama yapabilmesi için tam on beş dakika geçti. Dük giyotine gittiğine göre, onunla evlenmiş olsaydı, kaderinin melankolik bir kader olacağını gözlemledi.

Ancak Eustacie bu görüşe katılmıyordu. Ona göre, on sekiz yaşında dul kalmak çok *güzel* ve romantik bir şey olurdu. "Üstelik," diye ekledi, "bu çok iyi bir eşleşmeydi. Bir düşes olabilirdim ve her ne kadar büyükbabam böyle şeylere önem vermenin bayağı bir şey olduğunu söylese de, bir düşes olmak isterdim diye düşünüyorum.

"Oh, size katılıyorum, *ma chère!*" dedi içtenlikle. 'Sizden büyüleyici bir düşes . Ama bu devrimci zamanlarda insan fikirlerini ılımlı hale getirmeli, biliyorsunuz. Bunun yerine, bir barones olmanın avantajlarını düşünün.

"Bir barones mi?" diye duraksadı, gözlerini acı dolu bir yoğunlukla onun yüzüne dikti. "Ne demek istiyorsunuz?

Kaşlarını hafifçe kaldırarak kızın gözlerine baktı ve bir an için sanki düşüncelerini okumaya çalışıyormuş gibi ona baktı. "Sevgili kuzenim, seni telaşlandıracak ne söyledim?" sordu.

Kendini toparlayarak hemen cevap verdi: 'Hiç telaşlanmadım, ama ne demek istediğinizi anlamıyorum. Neden bir barones olmayı düşünüyüm ki?

Bir sandalye çekti ve ona sevdiğinden daha yakın bir yere oturdu ve elini uzatarak kızın elinin üzerine koydu. "Sana bir tane yapabilirim," dedi.

Tahta bir kukla gibi dimdik ve kaskatı oturuyordu ama yanakları içinde kaban öfkeyle parlıyordu. Ona çok ateşli bir bakış fırlattı ve açıkça şöyle dedi: "Sen bir baron değilsin, sen!

'Bunu bilmiyoruz,' diye cevap verdi, 'ama öğrenebiliriz. Hatta Tristram'a bunu yapmasını tavsiye ettim bile.

"Ludovic'in öldüğünü bilmeyi çok istediğinizi mi söylüyorsunuz?

Gülümsedi. 'Şöyle diyelim, ben daha ziyade şu soruyu bilmek isterim.

O öldü, canım.'

Onun elini bırakma dürtüsünü bastırdı ve düşünceli bir sesle şöyle dedi: 'Evet, sanırım Lord Lavenham olmak istiyorsun. Bu çok doğal.

Omuz silkti. "Bu unvanı çok önemsemiyorum ama istediğim tek şeyi bana kazandıracaksa bundan memnuniyet duyarım.

Bu Eustacie için çok fazlaydı ve elini çekerek, "*Voyons*, benim sadece bir unvan için mi evlendiğimi sanıyorsun?" diye haykırdı.

"Hayır, hayır, hayır!" dedi gülümseyerek. 'Mümkün olsa aşk evliliği yapardın kuşkusuz, ama durumunun uygunsuz olduğunu kendin söyledin ve ne yazık ki bana aşık olmadığını biliyorum. Ben bir çıkar evliliği teklif ediyorum ve insan aşk evliliğinden mahrum kaldığında, sevgili kuzenim, maddi konulara ağırlık vermenin zamanı gelmiş demektir.

"Doğru, çok doğru!" dedi. 'Ve siz de bunlara önem verdiniz, değil mi? Dün bana hatırlattığınız gibi ben bir mirasçıyım.

"Sen de büyüleyicisin," dedi, alışılmadık bir duyguyla.

'*İltifatınız için teşekkürler!* Ben de sizi büyüleyici bulmadığım için sonsuz pişmanlık duyuyorum'.

"Ah, sen romantizme aşıksın!" diye cevap verdi. 'Kendine bir macera kahramanı hayal ediyorsun, ama bu sıkıcı günlerde böyle insanların artık var olmadığı üzücü bir gerçek.

Eustacie öfkeyle, "Bu konuda hiçbir şey bilmiyorsun: Onlar gerçekten var!" dedi.

'İstenmeyen kocalar olurlar,' dedi. 'Örneğin zavallı Ludovic'i ele alalım, sanırım hikâyesi biraz ilginizi çekmiştir. Onun çok romantik bir figür olduğunu düşünüyorsunuz, ama onunla tanıştırsanız hayal kırıklığına uğrayacağınızı söyleyebilirim.

Kızardı ve yüzünü başka tarafa çevirdi. "Ludovic hakkında konuşmak istemiyorum. Onu hiç düşünmüyorum.

Eğlenmiş görünüyordu. 'Canım, o kadar kötü mü? Yapmamalıyım - gerçekten onun için bir an bile düşünmemeliyim. İnsan onun için üzülüyor, hatta onu seviyor, ama sonuçta aptal bir genç adamdan başka bir şey değildi.

Dudaklarını sımsıkı büzdü, sanki ağzından bir söz kaçacakmış gibi korkuyordu. Bir süre onu izledi ve hemen sonra şöyle dedi: 'Biliyor musun, oldukça sinirli görünüyorsun kuzen? Şimdi, neden?

Bakışlarını ızgarada yanan odun kütüğüne sabitleyerek cevap verdi: 'Hiç görmediğim birine aşık olduğumu düşünmeniz beni memnun etmiyor. Bu bir *yanılgı*.

'Öyle olur,' diye kabul etti. 'Ludovic'i aklımızdan çıkaralım ve onun yerine kendimizden konuşalım. Bazı şeyler istiyorsun Eustacie, bunları sana verebilirim.

"Ben öyle düşünmüyorum.

"Yine de doğru. Şehirde bir eviniz olsun ve tam olarak benim yaşadığım hayatı yaşayın istiyorsunuz. Tristram'ın karısı olma düşüncesini destekleyemezsiniz, çünkü o sizden Berkshire'da mutlu olmanızı, çocuklarını yetiştirmenizi beklerdi. Senden bu kadar sıkıcı bir şey beklememeliydim. Aslında, bundan nefret ederim. Aile içi erdemlerin bende çok güçlü olduğunu sanmıyorum. Karımdan tek isteğim giyim zevkinin bana uygun olması.

Eustacie, "Bana bir evlilik teklif ediyorsunuz," dedi, "ve ben *de* tam olarak bunu istemediğime karar verdim.

'Size kabul edilebileceğini düşündüğüm bir teklifte bulundum. Unut gitsin! Seni seviyorum.'

Hızla ayağa kalktı, aklında belli belirsiz bir kaçma fikri vardı. O da ayağa kalktı ve kadın onu durduramadan kollarını ona doladı. "Eustacie!" dedi. "Seni ilk gördüğüm andan beri seviyorum!

kontrol edilemez bir ürperti geçti. Kendini adamın kucağından çekip aldı ve adama öyle tiksinti dolu bir bakış fırlattı ki adam geri adım attı, yüzündeki gülümseme bir anda silindi.

Adam ona kısıp gözlerle baktı, ama kısa bir duraklamadan sonra çirkin parıltı kayboldu ve tekrar gülümsemeye başladı. Şöminenin diğer tarafına doğru ilerledi ve şöyle dedi: 'Görünüşe göre beni inandırmak istediğin kadar sempatik bulmuyorsun kuzen. Acaba bugün buraya neden gelmek istedin?

"Bana öğüt vereceğini düşünmüştüm. Benimle sevişmeye çalışacağınızı düşünmemiştim. Bu tamamen başka bir şey!"

Ona bir kaşını kaldırdı. "Öyle mi? Ama sanırım - evet, sanırım daha önce bir ya da iki kez sizinle evlenmek istediğimi size bildirmiştim.

'Evet, ama zaten söyledim. Bu iş bitti.'

'Mükemmel,' selam verdi. 'Başka bir şey konuşalım. Hatırladığım kadarıyla size sormak istediğim bir şey vardı. Ne olabilir ki? Bir şey

ilgimi çekti.' Sanki hafızasını zorluyormuş gibi gözlerini yarı kapalı tuttu. 'Saraydan kaçışınızla ilgili bir şey... ah evet, buldum! Gizemli damat! Gizemli damat kimdi, Eustacie?'

Bu soru onu şoke etti; kalbi göğsünde yerinden fırlayacak gibiydi. Zaman kazanmak için tekrarladı: "Gizemli damat mı?

"Evet," diye gülümsedi. 'Var olmayan damat. Anlat bana!'

"Ah!" dedi yapay bir gülüşle, "bu benim kendi maceram ve oldukça romantik bir tarih! Sizi temin ederim. Bunu nereden biliyorsunuz?

'Hayal edilebilecek en basit yollarla, sevgili kuzenim. Adamım Gregg dün Cowfold'da bir atlı polisle karşılaştı ve ondan bu ilginç hikayeyi öğrendi. Meraktan çatlayacağım. Senin kefil olduğun, Tristram'ın kefil olduğu ve henüz var olmayan bir seyis.

Eustacie büyük bir içtenlikle, "Gerçekten de onu atlı polisin elinden kurtarmakla hata ettiğimi düşünüyorum," diye itiraf etti, "ama ona karşı bir yükümlülüğüm olduğunu anlamalısınız. Ne de olsa insan borcunu öder!

"Böyle bir duygu sizi onurlandırıyor," dedi Beau nazikçe. "Borç neydi?

"Oh, çok heyecan verici bir şey!" diye cevap verdi. "Dün olanları sana anlatmadım, çünkü Sarah'nın kardeşi Sulh Yargıcıdır ve dikkatli olmak gerekir, ama o gece kaçakçılar tarafından yakalandım ve kurtardığım adam olmasaydı öldürülmüş olacaktım. Öldürülmüşüm, biliyorsunuz. Düşünsene!'

"Sizin için ne da endişe verici!" dedi Beau.

Evet, öyleydi. Çok kalabalıktilar ve onlara ihanet etmemden korktular ve hemen öldürülmem gerektiğini söylediler. Sadece biri - damadım olduğunu söylediğim kişi - benim yerimi aldı ve öldürülmeme izin vermedi. Sanırım liderleri oydu, çünkü onu dinlediler.

"Şimdiye kadar kaçakçılar arasında şövalyeliğin var olduğunu hiç duymamıştım," dedi Beau.

'Hayır, ama o bir *preux chevalier* değildi, biliyorsunuz. Oldukça kabaydı ve hiç de medeni değildi, ama bana merhamet etti ve bu da onunla diğer adamlar arasında büyük bir tartışmaya yol açtı. Sonra atlı polisler geldi ve kaçakçım beni atıma bindirdi ve arkamdan ata bindi, çünkü Eksperlerin beni bulmaması gerektiğini söyledi, ki gördüğüm kadarıyla bu oldukça mantıklıydı. Yalnızca Özel Görevliler ona ateş etti ve o yaralandı ve Rufus kaçtı.

Ormanda. Ne yapacağımı bilemedim ve Red Lion'a gidip Nye'dan kaçakçıya yardım etmesini istedim çünkü beni öldürülmekten kurtardıktan sonra ondan vazgeçemeyeceğimi düşündüm.

Beau her zamanki nazik ilgisiyle dinliyordu. Dedi ki: "Ne garip, ne inanılmaz şeyler oluyor, emin olun! Bu hikâyeyi ikinci elden duymuK olsaydım ya da belki bir romanda okumuK olsaydım, gerçekle en ufak bir benzerlik taKımayacak kadar olasılık dıKı olduğunu söyledim. İnsanın ne kadar kolay yanılabileceğini gösteriyor. Örneğin ben, Nye'ın karakteri hakkında bildiklerime dayanarak, şimdi bile onun kendi adını bu kadar asil bir şekilde hiçe saydığına inanamıyorum. Onun üzerinde büyük bir etkiniz olmalı, sevgili kuzenim.

Eustacie biraz tedirgin oldu, ama umursamazca cevap verdi: "Evet, belki biraz etkim vardır, ama itiraf etmeliyim ki bu hiç hoşuna gitmedi ve kaçakçıyı hiçbir şekilde evinde tutmaz.

"Oh, kaçakçı gitti, değil mi?" "Ama evet, hemen ertesi gün! Başka ne var?"

'Bilmediğimden eminim. Sanırım çok aptalım,' diye özür dileyerek ekledi, 'ama bana bu macerada açıklanamayan bir ya da iki nokta var gibi geliyor. Tristram'ın bu olaydaki rolünü anlayamıyorum. Bu kadar sert bir dürüstlük timsalini hikayeni desteklemesi için nasıl ikna edebildin, canım?

Eustacie, Tristram ve Sarah'nın aramalarını bitirip kendisini kurtarmaya gelmelerini çok istemeye başladı. "Ah, ama görüyorsunuz, ona her şey açıklandığında Tristram beni kurtardığı için kaçakçıma minnettar oldu!

"Ah!" dedi Beau, gözlerini kırıpıştırarak. "Tristram minnettardı. Evet, anlıyorum. Ne de olsa insan insanları ne kadar az tanıyor! Sanırım bu durum ona çok ters gelmiş olmalı. Bana bu konuda tek kelime bile etmedi.

Eustacie, "Hayır, bence bu çok aptalca," diye karşılık verdi. "Tristram maceramı kimsenin bilmesini istemiyor, çünkü uygunsuz davrandığımı ve bunun hemen unutulmasının daha iyi olacağını söylüyor.

"Ah, bu çok daha iyi!" dedi Beau onaylayarak. "Bunu söylemiş olabileceğini hissediyorum.

Anlattıklarının geri kalanına inanmadığı izlenimini veren bu cevap karşısında Eustacie söyleyecek bir şey bulamadı. Beau, Eustacie'nin rahatsızlığını görünce daha geniş bir şekilde gülümsedi ve dedi

"Kaçakçının Sylvester'ın piçlerinden biri olduğunu söylemeyi unutmuşsun. Eustacie yanaklarındaki rengin yükseldiğini hissetti ve hemen bunu hesaba kattı,

Şok olmuş bir ses tonuyla haykırdı: Kuzen!

Özür dilerim!" dedi abartılı bir endişeyle. "Aşk çocukları demeliydim.

Kadın ona sitem dolu, öfkeli bir bakış fırlattı ve şöyle cevap verdi: 'Elbette unutmadım, ama nezaketsiz şeylerden bahsetmem ve bana bundan bahsedebileceğinizi düşünmek beni çok kızdırdı.

Adam bolca özür diledi, ama alaycı bir tavırla, kadının kendisini oldukça rahatsız hissetmesine neden oldu. Neyse ki daha fazla garip soru soramadan bir kesinti oldu. Bayan Thane ve Sör Tristram odaya girdiler. Sör Tristram'ın yüzünde acı çeken bir ifade vardı ama Bayan Thane'in gözlerinde önlenemez bir pırıltı vardı.

Eustacie'nin ona attığı hızlı ve kederli bakış Shield'ı her şeyin yolunda gitmediği konusunda uyarmaya yetmişti. Ancak bunu fark ettiğine dair hiçbir işaret vermedi ve Bayan Thane'in övgü ve teşekkürlerinin sonuna gelmesini bekledi. Beau bunları gülümseyen bir nezaketle karşıladı ve konuşmaları sona erince kuzenine dönerek durgun bir sesle Eustacie'den onun macerasıyla ilgili daha çok şey duyduğunu söyledi. Sir Tristram, maceranın ne kadar çabuk unutulursa o kadar iyi olacağını söyleyerek Eustacie'nin kendisine verdiği karakteri farkında olmadan onayladı.

"Çok acımasızsın, sevgili Tristram," dedi Beau. 'Ama sertliğinizin altında ne kadar iyi kalpli olduğunuzu biliyoruz.

"Gerçekten de!" dedi Shield, son derece yasaklayıcı bir ifadeyle.

'Evet, evet, Eustacie'nin kaçakçısıyla ilgili her şeyi ve onu atlı polislerden korumaya nasıl yardım ettiğinizi duydum. Çok etkilendim. Sylvester'ın bir bağlantısı, sanırım?'

Sir Tristram soğukkanlılıkla cevap verdi: 'Aynen öyle. Kaçmasına izin verilirse olayla ilgili daha az gürültü kopar diye düşündüm.

'Sanırım haklıydın, sevgili dostum. Sylvester'ın akrabalarından birini -ah, Eustacie'nin hassasiyetlerini tekrar kırmamalıyım! - Sylvester'ın akrabalarından biri.'

Sir Tristram bu durumdan hiç de rahatsız olmamıştı. Dedi ki: 'Oh, onu hemen tanıdım! Siz de öyle yapardınız. Jem Sunning'i hatırlıyorsun, değil mi?'

"Jem Sunning! Ses tonunda hafif bir keder vardı.

Beau'nun sesi. 'Bu o ? Amerika'ya gittiğini sanıyordum.'

'Ben de öyle. Görünüşe göre serbest ticareti daha çok sevmiş. Eustacie, eğer Hand Cross'a dönmeye hazırsan, arabana eşlik etme onurunu kendime bahşedeceğim.

Eustacie ondan açıkça hoşlanmadığını göz önünde bulundurarak bu öneriye karşı çıkmayı uygun buldu ve bir süre tartışmayla geçti. Bayan Thane uzlaştırıcı rolünü üstlendi ve sonunda bütün grup Beau'dan ayrılarak Hand Cross'a doğru yola çıktı.

Hanımları arabalarına bindirdikten ve Sir Tristram'la birlikte arabanın uzaklaştığını gördükten sonra Beau yavaş adımlarla eve döndü ve kütüphaneye doğru ilerledi. Yüzünde dalgın bir ifade vardı ve hemen hiçbir şeyle meşgul olmadı. Bunun yerine pencereye doğru yürüdü ve resmi bahçesinin düzgün yataklarına baktı. Bakışları kırılmış çitleri sorgular gibiydi; kaşları biraz kalkıktı; eli sanki bilinçsizce soru bardağına gitti ve onunla oynamaya başladı, milin ucundaki yivli halkaya düğümlenmiş ipek kurdeleyi aşağı yukarı kaydırды. Bu boş işle uğraşırken birkaç dakika sonra uşağı tarafından bulundu; sağduyulu, renksiz, kendini gizleyen tavırları olan ve bir beyefendinin tuvaletiyle ilgili tüm ayrıntılarda eşsiz bir beceriye sahip biriydi. Her zamanki sessiz adımlarıyla odaya girdi ve katlanmış bir dergiyi, değerli ve kırılğan bir nesneye dokunulduğunu gösteren ince bir dikkatle masanın üzerine koydu.

Bu sinsi sesleri fark eden Beau, başını çevirmeden konuştu
Başını. "Ah, Gregg! Şu binici subay.'

Uşak ellerini uysalca kavuşturdu ve başını hafifçe eğerek ayağa kalktı. "Evet, efendim?

"Sanırım size Matmazel'in damadını tarif etti?

"Kusurlu bir şekilde, efendim. Rahmetli Lord'a olan benzerliği onu çok etkilemişti ama bunun burun dışında başka bir şeyden kaynaklandığını keşfedemedim. Öksürdü ve özür dileyerek ekledi: 'Bu Sussex'te görülebilir - ara sıra, efendim.

Beau yanıt vermedi. Gregg gözlerini yere indirerek bekledi. Kısa bir aradan sonra Beau yavaşça, "Sanırım genç bir adam," dedi.

"Bana öyle bilgi verildi, efendim.

Beau düşünceli bir şekilde sınav bardağının kenarını ısırdı. "Sizin hesabınıza göre Jem Sunning şu anda kaç yaşında olmalı?

Uşak gözlerini kaldırdı ve bir an için şaşkınlıkla efendisinin pudralı başının arkasına baktı. Bir an düşündükten sonra cevap verdi: 'Üzgünüm efendim, kesin bir cevap veremeyeceğim. Bir ya da iki buçuk yaşlarında olduğunu tahmin ediyorum.

"Hafızam çok zayıf," diye iç geçirdi Beau, "ama sanırım o hep karanlıktı, değil mi?

"Evet, efendim. Uşağı o küçümseyici öksürüklerinden birini daha geçirdi. "Köylüler arasında genellikle lordumun kendi rengini torunlarına verdiği söylenir, efendim.

"Evet," diye kabul etti Beau. 'Evet, bunu duymuştum. Aslında, sanırım aklıma sadece bir istisna geliyor. Döndü ve pencereden uzaklaşarak ateşin önünde durdu. "Matmazel'in damadının bu kurala uyup uymadığını bilmenin ilginç olacağını düşünmeden edemiyorum.

Gregg ifadesiz bir sesle, "Binici subay, efendim," dedi, "güzel bir genç adamdan söz etti.

"Ah!" dedi Beau nazikçe. 'Güzel bir genç adam! Emin olmak için çok garip bir durum.

"Evet, efendim. Sanırım biraz sıra dışı.'

Beau'nun bakışları düşünceli bir şekilde karşı duvarda asılı duran portreye takıldı. "Sanırım Gregg, konyağımızı bazen Joseph Nye'dan alıyoruz?

"Bunu çok sık yaptık efendim.

"Biraz daha satın alacağız," dedi Beau, gözlüğünü koluna takıp parlatarak. "Bununla ilgilen, Gregg.

"Evet, efendim.

"Hepsi bu kadar," dedi Beau.

Uşak selam verdi ve kapıya doğru yürüdü. Kapıya ulaştığında Beau alçak sesle, "Red Lion'da kaba bir merak göstermeni istemem, Gregg," dedi.

"Hayır, efendim. Bana güvenebilirsiniz.'

"Ah, öyle Gregg, öyle!" dedi Beau ve günlüğü masadan alarak onunla birlikte ateşin yanındaki kanatlı koltuğa oturdu.

Uşak bir an oyalandı. "Bir şey söylememe izin verir misiniz, efendim?" diye uysalca önerdi.

"Elbette, Gregg.

"Sör Tristram'a bu odaya kadar eşlik eden hanımefendi, efendim. Anladığım kadarıyla kaplamaları incelemek istiyordu?"

Beau gözlerini günlükten kaldırdı. "Eee?"

Aynen öyle, efendim. Elbette bu, Thomson'a ve bana biraz tuhaf gelen davranışları açıklar. Özür dilerim, eminim.'

"Ne açıdan tuhaf?"

"Efendim, Thomson'a ve bana öyle geldi ki, Sör Tristram ve hanımefendi ahşap işçiliğini çok yakından inceliyorlardı," dedi uşak. 'Hanımefendi frizi incelemek için bir sandalyenin üzerine çıkacak kadar ileri gitti ve ben odaya girdiğimde Sir Tristram bana (ama yanılıyor olabilirim) alt panelleri seslendiriyor gibi göründü.

Beau günlüğü indirdi. "Öyle mi?" dedi yavaşça. 'Gerçekten mi? Vay, vay!'

Gregg kendini dışarı attı. Beau'nun günlüğünü tekrar eline alması birkaç dakika sürdü. Gözleri odanın diğer ucundaki lambri döşemenin belli bir kısmına dikilmişti ve ince dudaklarında ilk kez gülümsemenin izi yoktu.

Bu arada şezlongda Eustacie'nin yanında oturan Bayan Thane'in başarısızlıktan başka rapor edecek bir şeyi yoktu. Parmaklarının tahta çıkıntıları çekip bastırmaktan ağrıdığını ve sinir sisteminin sonsuza dek bozulduğunu söyledi. Sir Tristram'la birlikte geçirdikleri kısa süre içinde en az üç kesinti olmuştu. İlki, masanın üzerine bir kâse çiçek koyan ve dilini sallamaya çok hazır olan hizmetçiydi. Kapı tekrar açıldığında, bu kez ateşi yakmak için gelen uşak içeri girmişti. "Ne düşünmüş olabileceğini hayal bile edemiyorum!" dedi Bayan Thane. "Tam o anda bir sandalyenin üzerinde durmuş, boyumu çok aşan tahta bir armudu yerinden oynatmaya çalışıyordum.

Eustacie kıkırdadı. "Ne yaptın sen?"

"Ne yazık ki," dedi Bayan Thane, "sırtım kapıya dönüktü ve açıldığını duymamıştım. Ancak kuzeniniz Tristram'ın büyük sağduyu gösterdiğini itiraf etmek zorundayım, çünkü hemen oynamaya yakından bakmamı ve özellikle çapraz rayın üst yivini gözlemlememi söyledi.

Eustacie dürüst bir tavırla, "Tristram'ın aptal olmadığını kabul etmek gerekir," dedi. "Hayır," diye onayladı Bayan Thane, pencereden dışarıya, düzlüğe bir bakış atarak

Şezlongun yanındaki figür, 'aptal değil, ama (söylediğim için üzgünüm) her ikisi de

otokratik ve diktatörceydi. Kahya odadan çıktıktan sonra bana söylediği sözler hiç de takdire şayan değildi ve biraz da duygusuzdu; beni sandalyeden indirme şekli ise arzulanan bir şey değildi.

Eustacie, 'Kadınlardan hoşlanmıyor,' diye açıkladı.

Bayan Thane'in gözleri tekrar Sör Tristram'ın sert profilini incelemeye başladı. "Ah!" dedi. 'Bu her şeyi açıklıyor elbette. Sandalyenin üzerine çıkmamı doğal bir hareketmiş gibi göstermek için elimizden geleni yaptık -ama uşağın bizi bir çift deli sandığından hiç kuşum yok- bir kez daha yalnız kalınca ve Sör Tristram kadınların aptallığı konusunda bana fikrini söyleyince araştırmamıza geri döndük. Masanın üzerine bir enfiye kavanozu koymak için iğrenç derecede yumuKak ayaklı bir kiKi içeri girdiğinde panelleri çalmakla meKgul olan kiKinin ben değil de Sör Tristram olduğunu düKünmek bana biraz memnuniyet veriyor. En azından bu bana, benim de aklımın başında olduğunu gösterme fırsatı verdi. Kuzeninizden mızrak başlı kaplamaya hayran kalmasını rica ettim.

"Bence çok zekisin!" dedi Eustacie onaylayarak. "Bir mızrak ucu bitişi olduğunu bilmem gerekirdi.

"Öyle bir şey yoktu," dedi Bayan Thane. 'Aslında, bu panellerle bağlantılı olarak bir mızrak ucundan söz edilmesi bile Sir Tristram'ın yüz hatlarında bir spazm yarattı. Enfiye taşıyıcısı çekip gittiğinde, böyle bir araştırmada bana eşlik etmeden önce, bu tür ahşap kaplamalarda nelere dikkat etmem gerektiği konusunda bana birkaç basit ders vereceğini söyleyecek kadar nazikti. O zamana kadar o kadar çok korku yaÇamıÇtım ki, ruhum tamamen durmuÇtu ve ona sadece uysalca teÇekkkür etmekle kalmadım, aynı zamanda arayıÇtan vazgeçme kararını da kabul ettim. Evet, ne kadar zayıf olduğumu biliyorum,' diye ekledi Eustacie'nin sitem dolu bakışlarına cevap olarak, 'ama doğruyu söylemek gerekirse, bu görevin neredeyse umutsuz olduğunu düşünüyorum. Ludovic panonun nerede olduğunu daha iyi hatırlamalı.

"Ama siz de çok iyi biliyorsunuz ki yapamaz!

Bayan Thane kararlı bir tavırla, "O zaman gidip kendisi aramalı," dedi.

Eustacie öfkelenmeye meyilliydi ama araba o sırada Red Lion'ın önünde durmuştu ve suçlamalarını daha uygun bir zamana ertelemek zorunda kaldı. Shield atından hafifçe inerek kapıyı açtı ve hanımların inmesi için merdivenleri indirdi. Onları arabadan indirdikten sonra atını arabacılarından birinin emrine verdi ve onları hana kadar takip etti. Burada onları Nye karşıladı,

Felaketi önlemek için elinden geleni yapmış ama başaramamış birinin sesiyle Ludovic'i Sir Hugh Thane'in odasında bulacaklarını söyledi.

"Kardeşimin odasında mı?" diye haykırdı Bayan Thane. "Onun orada ne işi var?"

"İskambil oynuyor " diye yanıtladı Nye suratsızca.

"Ama nasıl oldu da kardeşimin odasına girdi?" diye sordu Bayan Thane. "Onu yatağında bıraktık!"

"Evet, hanımefendi, ama lord hazretleri Clem için zili çalmaya başlamadan önce beş dakikadan fazla gitmemişsiniz. Onun için kalkıp giyinmekten başka bir şey yapamazdı ve benim Clem'in yanında olmamam ona yardımcı oldu. Bu her zaman böyleydi: Bay Ludovic ne yapmayı aklına koyduysa, Clem ne olursa olsun ona yardım ederdi.

Eustacie kuzenine döndü. "Onun giysilerini getirmemeliydin! "Saçmalık!" dedi Shield. 'Ludovic er ya da geç yatağını terk etmeli. O zaman incinme.'

'Hepsi çok iyi,' dedi Bayan Thane, 'ama kalksa bile Hugh'nun odasına girmesi için bir neden göremiyorum. Hugh'ya çok değer veriyorum ama onun önemli bir sırrı saklayacak adam olduğunu düşünemiyorum. Nye, araya girmeliydin.'

Nye biraz alaycı bir şekilde gülümsedi. 'Lord hazretlerini tanımadığınız belli, hanımefendi. Giyinir giyinmez, bacaklarının onu nasıl taşıyacağını görmek için odasından dışarı çıktı. Clem'e ne kadar iyi idare edebileceğini gösterirken, Sir Hugh (bana söylediğine göre çanını kırmak için çekiyormuş) Clem'e bağırarak için kafasını odasından çıkardı. Clem'den anladığım kadarıyla Sir Hugh ve Bay Ludovic hemen sohbete koyuldular, Sir Hugh evde başka bir beyefendi bulduğuna şaşırmış gibi görünmüyordu ve Bay Ludovic de elbette istediğiniz kadar arkadaş canlısıydı. "Oh, siz Sör Hugh Thane misiniz?" dedi. "Benim adım Lavenham" - oh evet, hanımefendi, bunu oldukça yüzünüzce söyledi! Bay Ludovic'in ta kendisi. "Şey," der Sir Hugh, "şu anda yüzünüzü hatırladığımı söyleyemem, ama beni tanıyorsanız bundan çok memnunum, çünkü kendi arkadaşlarımla yeterince vakit geçirdim. Piquet oynar mısınız?" Bu Bay Ludovic için oldukça yeterliydi ve Clem daha ne olduğunu anlamadan, birkaç paket iskambil kağıdı ve bir şişe şarap getirmesi için aşağıya gönderilmişti. Ben eve döndüğümde artık hiçbir şey yapamıyordum, hanımefendi, çünkü onlar

"İkisi Sir Hugh'un odasındaydı, deyim yerindeyse hırsızlar gibiydiler.

Hanımlar şaşkınlık içinde birbirlerine baktılar. "Yukarı çıkıp neler olduğuna baksam iyi olacak," dedi Bayan Thane teslimiyetle.

Ancak her şey Nye'in tarif ettiği gibiydi. Her ikisi de sabahlık giymiş olan Lord Lavenham ve Sir Hugh Thane, Sir Hugh'un yatak odasındaki ateşe yakın küçük bir masanın iki yanında oturmuş piquet oynuyorlardı. Her iki beyefendinin de dirseğinde birer kadeh şarap vardı ve kendilerini oyuna öylesine kaptırmışlardı ki, ne kapının açılmasına aldırış ettiler, ne de Bayan Thane masaya gelene kadar onun varlığından haberdar oldular. O zaman Sir Hugh başını kaldırdı ve soyutlanmış bir sesle, "İşte buradasın, Sally!" dedi ve dikkatini tekrar kâğıtlara verdi.

Bayan Thane elini Ludovic'in omzuna koyarak ayağa kalkmasını engelledi, ama anlamlı bir şekilde, "Ya ben Beau ya da bir Exciseman olsaydım?" diye sordu.

"Oh, çok iyi hazırlandım! Ludovic ona güvence verdi ve göz açıp kapayıncaya kadar cebinden küçük, gümüş monteli bir tabanca çıkardı.

"Tanrım, umarım görür görmez ateş etmek niyetinde değilsinizdir!" dedi Bayan Thane.

Sir Hugh tabancaya bakmak için bardağını kaldırdı. "Küçük, güzel bir silah," diye gözlemledi.

Ludovic ona uzattı. 'Evet, Manton'unkilerden biri. Bende de onun düello tabancalarından bir çift var - çok güzel parçalar!

Sir Hugh tabancayı dikkatle inceledi. 'Ben gümüş nişangâhları pek sevmem. Göz kamaştırmaya uygun. Tabancayı gözden geçirdi. "Dengesi güzel ama namlusu çok kısa. On iki metreden fazla isabet yok.

Ludovic'in gözleri parladı. "Öyle mi düşünüyorsun? Yirmide bir gofret yemek için anlaşıcağım!

"Bu silahla mı?" dedi Sir Hugh kuşkuyla. "Bu silahla.

"Sana vermeyeceğin bir midilli vereceğim. "Tamamdır!" dedi Ludovic hemen.

"Peki," diye sordu Bayan Thane, "bu yarışmayı nerede yapmayı düşünüyorsunuz?" "Ah, bahçede!" dedi Ludovic, tabancayı Sir Hugh'dan geri alırken. Bayan Thane kibarca, 'Bu elbette çok hoş olur,' dedi. 'Ostler'lar böylece seni görebilecek. Onu cesaretlendirmeni yasaklıyorum, Hugh. Onun iyi bir nişancı olduğunu kabul edelim ve bu işi .

"Ben iyi bir nişancıyım," dedi Ludovic, ona gülümseyerek.

"Çatlak atışlardan bahsetmişken," dedi Sir Hugh, "bir keresinde Bayan Archer'ın evindeki büyük avizedeki bütün mumları söndüren adamın adı neydi? On beş tane vardı ve hiçbirini kaçırmadı!

"On beş mi?" dedi Ludovic. "On altı!

'Bana söylenen on beşti. Bunu bir bahis için yaptı.'

"Bu yeterince doğru, ama size on altı mum olduğunu söylüyorum!

Sir Hugh başını salladı. 'Yanlış anladınız. On beş. "Kahretsin, bilmem gerekirdi!" dedi Ludovic. "Ben yaptım!

"Sen mi yaptın? Sir Hugh ona yeni bir ilgiyle baktı. "Bana Bayan Archer'ın evindeki on beş mumun fitilini ateşleyen adamın sen olduğunu mu söylüyorsun?

"*On altı* mumun fitilini ateşledim!" dedi Ludovic.

"Tek söyleyebileceğim şey çok iyi bir atış olduğudur," dedi Sir Hugh. 'Ama rakamı doğru bildiğinden emin misin? Ben sayının on beş olduğunu sanıyorum.

"Tristram nerede?" diye sordu Ludovic Bayan Thane'e. 'Oradaydı! On altı mum attım. Mantonlarımı kullandım ve Jerry Matthews benim için doldurdu.

"Onu tanımıyorum," dedi Sir Hugh. "Yaşlı Frederick Matthews'un oğlu olabilir mi?

Bayan Thane bu noktada Sir Tristram'ı çağırmak için geri çekildi. Onunla birlikte geri döndüğünde, Bay Jerry Matthew'un soyu hakkındaki sorunun açıklanamaz bir şekilde, üç yıl önce White'ın defterine girilen belirli bir bahsin kesin doğası üzerine bir tartışmaya yol açtığını gördü. Sir Tristram odaya girer girmez tartışma kesildi, çünkü Ludovic hemen ona Bayan Archer'ın evinde on beş mi yoksa on altı mum mu söndürdüğünü söylemesini emretti.

"Hatırlamıyorum," diye yanıtladı Sör Tristram. "Tek hatırladığım büyük bir aynayı paramparça ettiğin ve Nöbetçileri üzerimize getirdiğin.

Sör Tristram'a sabit bir şekilde bakan Sör Hugh birdenbire ve memnun bir havayla şöyle dedi: 'Kalkan! İşte sen busun! Seni hemen tanıdım. Dahası, seni en son nerede gördüğümü de biliyorum.

Sir Tristram onunla el sıkıştı. "Mendoza'nın geçen yıl Warr'la yaptığı dövüşte," dedi hiç tereddüt etmeden. "Hatırladığım kadarıyla arabanın çatısında, benim curricle'imın yanındaydınız.

" bu!" dedi Thane. "Büyük bir dönüş! Dan'ın son dövüşünü gördün mü?

Humphries mi? Birkaç yıl önce , ya da belki üç.'

"Onu Humphries'i iki kez yenerken gördüm ve 91'de Fitzgerald'ın dönüşündeydim.

"Utangaç ? O zaman bana şunu söyleyin: Fitzgerald utangaç mıydı, değil miydi?" "Utangaç değildi, hayır. Bir ya da iki kez göz kamaştırıcı bir şekilde yurtdışında olduğunu düşünmüştüm.

"Öyleydi, değil mi? Bunu bildiğime sevindim, çünkü -'

Bayan Thane, "Eğer ödüllü dövüşlerden söz ederseniz, ben sizi yalnız bırakayım," diye araya girdi.

"Hayır, bunu yapmayın," dedi Ludovic. 'Ödül kavgalarıyla ilgilenmiyorum. Bu arada, o paneli buldun mu?

Bayan Thane'in sabahki çalışmasına yaptığı bu sıradan gönderme, ona sert bir şekilde cevap vermesine neden oldu: "Hayır, Ludovic, o paneli bulamadık.

'Yapacağını düşünmemiştim,' dedi.

Bayan Thane'in duygularıyla mücadele ettiği görülüyordu. Kardeşi, konuşmadan yakaladığı şeylere belli belirsiz bir ilgi göstererek, sempatik bir şekilde: "Bir şey mi kaybettiniz?" dedi.

"Hayır, canım," diye cevap verdi Sarah, korkunç bir sakinlikle. 'Lord Lavenham tılsımlı yüzüğünü kaybetmiş. Sana üç gün önce anlatmıştım. Bir gece Cocoa-Tree'de oynarken kaybetmiş.

"Bana bir şeyler anlattığını hatırlıyorum," diye itiraf etti Thane. 'Eğer tavsiyemi istersen, Lavenham, Cocoa-Tree'de oynamayacaksın. Bir keresinde orada Kaptan Sharp diye biriyle tanışmıştım. Hazard'dı ve zarlar şeytani bir şekilde yükseliyordu. Başından beri onlardan kuşkulanıyordum ve tepelerde olduklarından emindim.

Ludovic kayıtsız bir tavırla, "Oh, oyun yeterince güzeldi," dedi.

Sir Hugh sabırlı ama inatçı bir tavırla, "Ben de size öyle olmadığını söylüyorum," dedi. "Zarları kendim attım ve dolu olduğunu gördüm.

'Ben bundan bahsetmiyordum. *Benim* oyunum piquet idi. Hayatımda hiç Cocoa-Tree'de hazard oynamadım. Almack's ve Brooks's'ta oynardım tabii ki.

Thane düşünceli bir tavırla başını sallayarak, "Brooks'un ki çok havalı," dedi.

Sarah, Londra'daki çeşitli oyun kulüplerinde oynanan oyunla ilgili bir tartışmanın başlamak üzere olduğunu görünce, Ludovic daha fazla bir şey söyleyemeden araya girdi. Ona daha önemli işleri olduğunu sert bir şekilde hatırlattı.

ve onun adına gösterdiği çabaların sadece sonuçsuz kalmadığını, aynı zamanda büyük olasılıkla felakete de yol açtığını büyük bir duyguyla ekledi. Kuzenin," dedi, "Eustacie'nin damadını duymuş ve şüphelenmeye başladığına hiç şüphe yok. Neyse ki Sör Tristram ona damadın kim olduğunu söyleyecek kadar akıllıydı - kim olduğunu söylemişsiniz Sör Tristram?

"Jem Sunning," diye yanıtladı Shield. "Onu hatırlıyor musun, Ludovic?" "Evet, ama Amerika'ya gittiğini sanıyordum.

"Öyleydi," dedi Shield. 'Bu yüzden onu seçtim. Ama Beau'nun bana inandığından emin değilim. Güvenli bir yere gitmeniz her zamankinden daha zorunlu. Eğer Hollanda'ya gitmeyecekseniz -'

Ludovic kesin bir ifadeyle, 'Pekala, yapmayacağım,' dedi.

Sir Hugh beklenmedik bir şekilde onu desteklemeye geldi. "Hollanda mı?" dedi. 'Yerinde olsam Hollanda' gitmezdim. Orayı sevmedim. Roma, şimdi! orası - gerçi orada da çok fazla resim var,' diye ekledi hüzünle.

"Ben burada kalacağım," dedi Ludovic. 'Eğer en kötüsü olursa, her zaman kiler vardır.

"Ben de tam bunu düşünüyordum!" dedi Thane onaylayarak. 'O mahzende bizim keşfettiğimizden daha fazlası olduğuna dair güçlü bir fikrim var. Bu kanarya düne kadar elime geçmemiştir!

Kimse bu kesintiye en ufak bir aldırış göstermedi. Sir Tristram şöyle dedi: 'Pekala, eğer kararlıysan Ludovic, seni ikna etmeye çalışarak zaman kaybetmeyi düşünmüyorum. Yüzüğün şu panelin arkasında olabileceğini düşünmekte ciddi misin?

'Elbette ciddiym! Burası onun için çok uygun bir yer. Başka nereye koyabilir ki?'

"Eve girmene yardım edersem paneli bulabilir misin?"

"Deneyebilirim," dedi Ludovic umutla.

"Evet, şüphesiz," diye cevap verdi Shield, "ama amaçsız bir arayışa yardımcı oldum ve bu deneyimi tekrarlamak istemiyorum.

Ludovic, "Ben eve girdikten sonra bu işi bana bırakabilirsiniz," dedi. 'Panoyu gördüğümde tanımak .

"Umarım ," diye yanıtladı Shield. 'Beau bu hafta bir gün kasabaya gitmekten söz etti ve bu bizim için bir fırsat olabilir.

Bayan Thane öksürdü. "Peki - bu soru şimdi aklıma geldi, biliyorsunuz - Dower House'a nasıl gireceksiniz, efendim?"

"Pencereden girebiliriz," diye yanıtladı Ludovic. "Bu konuda hiçbir zorluk yok."

Shield'a ağırbaşlı bir bakış fırlattı. Korkarım Sör Tristram'a böyle düşüncesizce bir şey yapmayı asla kabul ettiremeyeceksiniz," dedi.

Adam onun bakışlarına ölçülü bakışlarından biriyle karşılık verdi. "Size çok ruhsuz bir yaratık gibi görünüyor olmalıyım, Bayan Thane."

Gülümsedi ve başını salladı ama cevap vermedi. Konuşmayı kaşlarını çatarak şaşkınlıkla izleyen erkek kardeşi, birden her şeyin kendisine çok tuhaf geldiğini fark etti. "Birinin evine zorla giremezsin!" diye itiraz etti.

"Evet, ," diye karşılık verdi Ludovic. "Ben kadar sakat değilim!" "Ama bu bir suç! Sir Hugh işaret etti."

"İş o noktaya gelirse ülkeye içki sokmak suç sayılır," diye yanıtladı Ludovic. "Size şunu söyleyebilirim ki, o kadar derine battım ki, şu anda ne yaptığımın pek bir önemi yok."

Sir Hugh doğrulup oturdu. "Kız kardeşimin kaçakçı sen değilsin, değil mi?"

"Ben serbest tüccarım," dedi Ludovic sırtarak.

"O zaman bana şunu söyle!" dedi Thane, ev soymaya olan ilgisi daha önemli bir konunun önünde kaybolmuştu. "Bana Nye'ın mahzeninde bulunan Chambertin'den bir pipo getirebilir misin?"

Sekiz

Sonunda Ludovic'in, kuzeni Beau'nun Londra'ya hangi gün gitmeyi teklif ettiğini öğrenene kadar ev soymaya kalkışmaması konusunda anlaşmaya varıldı. Ludovic iflah olmaz bir iyimserlikle yüzüğünün şimdiden bulunmuş sayılacağını düşünüyordu ama Shield duruma daha soğukkanlı bakıyor ve önündeki tehlikeleri görüyordu. Eğer Beau, tıpkı babası gibi, rahibin deliğini güçlü kutusu için bir saklanma yeri olarak kullanma alışkanlığına sahipse, yüzüğü de orada saklamasından daha olası bir şey olamazdı. Shield'in genç ve uçarı kuzeniyle aynı fikirde olduğu neredeyse tek nokta, Ludovic'in, Beau'nun yüzük onda olsa bile onu ne satmış ne de olacağına dair kesin inancıydı. Onu satmak çok tehlikeli bir işlem olurdu; çok değerli bir antikayı atmak ise Sir Tristram'ın Beau'nun sahip olduğuna inandığından daha fazla kararlılık gerektirirdi. Ama Sir Tristram, Ludovic'in Beau'yu küçümseyen rahat tavrını paylaşmıyordu. Ludovic, Beau'nun gösterişine gülmekte ve onu cesareti ya da atılganlığı olmayan bir züppe olarak görmekte ısrar ediyordu. Sir Tristram, Beau'nun cesareti hakkında hiçbir fikri olmamasına rağmen, samimiyetine derinden güvenmiyor ve onun görüldüğünden çok daha zeki olduğunu düşünüyordu.

Beau'nun uşağı ve uşağının en azından bir kısmını görmüş olması Sör Tristram gizli panelin aranmasını rahatsız edici buluyordu. Beau'nun Eustacie'nin sözde damadından şüphelendiği zaten belliydi; Sir Tristram, kuzenlerinin kütüphanesindeki tuhaf davranışlarından haberdar olursa, ikiye ikiyi bir araya getirebileceğine ve sadece Ludovic'i olayla ilişkilendirmekle kalmayıp, sonunda kendisinin de şüphe altına girdiğini fark edebileceğine inanıyordu. Ve eğer Beau, rahibin deliğinin yerini bilen Ludovic'in yüzüğünü bulmak için Sussexe geldiğinden şüpheleniyorsa, yüzüğü kesinlikle aranacağı bir yerde bırakması pek olası değildi.

Shield bu önsezilerinin bir kısmını Bayan Thane'e anlatarak

Ludovic'i kendi gözleri dışında herkesten saklamak için elinden gelen her şeyi yapacaktı.

"Elimden geleni yapacağım," diye yanıtladı Sarah, "ama bu kolay bir iş değil Sör Tristram.

"Bunun kolay bir iş olmadığını biliyorum," dedi sabırsızca, "ama bize yardımcı olabilmeniz tek yolu bu - ki bunu yapmak istediğinizi anlıyorum.

Ona sitem dolu bir bakış atmaktan kendini alamadı. Dower House'da sana ne kadar yardımcı olduğumu unutuyor ," dedi.

"Hayır," diye cevap verdi Sir Tristram, en kuru haliyle. "Bunu unutmuyordum.

Bayan Thane çenesini ellerinin arasına almış, dalgın dalgın onu inceliyordu. "Bana bir şey söyleyecek misiniz, Sör Tristram?

"Belki de. Ne oldu?"

"Kuzeninle evlenmeyi düşünmene ne sebep oldu?

Şaşırmış ve pek de memnun olmamış görünüyordu. "Özel meselelerimin sizi ilgilendirebileceğini pek sanmıyorum, hanımefendi," dedi.

"Bazı insanlar," dedi Bayan Thane bilgece, "bunu bir tuzak olarak algılayabilir.

Göz göze geldiler; Sör Tristram isteksizce gülümsedi. "Siz onlardan biri gibi görünmüyorsunuz hanımefendi.

"Ben çok vurdumduymaz biriyim," diye açıkladı Sarah. "Gördüğünüz gibi, doğru bir yetiştirilme tarzından faydalanamadım.

"Hep kardeşinle mi yaşadın?" diye sordu. "Okuldan ayrıldığımdan beri, efendim.

"Sanırım bu her açıklıyor," dedi yarı kendi kendine.

"Neyi açıklıyor?" diye sordu Bayan Thane kuşkuyla.

"Sizin - alışılmadık niteliğiniz, hanımefendi.

Bayan Thane, "Umarım bu bir ," dedi. "İltifat etmekte pek becerikli !" diye karşılık verdi.

Gözleri takdirle parladı. 'Evet, bunu hak ettim. Pekâlâ Sör Tristram, ama soruma cevap vermediniz. Kuzeninizle evlenmeyi neden aklınıza koydunuz?

'Yanlış bilgilendirilmişsiniz hanımefendi. Bu fikir büyük amcamın aklına geldi, benim değil.

Kaşlarını kaldırdı. 'O zaman bu konuda hiç söz hakkınız yok muydu? Seni gördüğüm kadarıyla buna inanmak çok zor.

"Eustacie'yle parası için evlenmek istediğimi mi sanıyorsun?" diye sordu.

Bayan Thane sakince, "Hayır," diye cevap verdi. "Böyle bir şey aklıma gelmiyor.

Bir anlık öfke parıltısı söndü; daha az sert bir şekilde şöyle dedi: 'Adımın sonuncusu olarak, hanımefendi, evlenmenin benim görevim olduğunu düşünüyorum. Büyük amcamın bana önerdiği birliktelik uygun bir birlikteliktir ve benim de hoşuma gitti. Fransa'daki kargaşanın baba tarafından akrabalarını düşürdüğü tehlikeli koşullar nedeniyle, büyükbabasının ölümü Eustacie'yi dünyada yalnız bıraktı ve bu evlilikle bu olasılığa karşı önlem almaya çalıştı. Sylvester'a ölüm döşeğindeyken Eustacie ile evleneceğime dair söz verdim. Hikaye bundan ibaret.'

"Vicdanınızı nasıl rahatlatmayı düşünüyorsunuz?" diye sordu Bayan Thane.

'Vicdanım bu durumda beni rahatsız edecek gibi görünmüyor,' diye cevap verdi. 'Eustacie benimle evlenmek istemiyor ve Sylvester'a verdiği bir sözden daha fazlası, hoşuna gitmediğini söylediği bir davayı sürdürmemi gerektirecek. Üstelik olaylar başka türlü gelişseydi, Sylvester onu bana değil, Ludovic'e verirdi.

"Oh, bu çok ünlü!" dedi Bayan Thane. 'Artık vicdanımız rahat bir şekilde onun nişanlanmasını teşvik edebiliriz. Ama onun doldurmasını istediğiniz görev için uygun başka bir bayan aramak zorunda kalmak sizin için can sıkıcı. Genç bir kadınla evlenmeye kararlı mısınız?

'Kimseyle evlenmeye niyetim yok ve sizden rica ediyorum -'

"Bu işimizi kolaylaştırır," dedi Bayan Thane. 'Çok genç hanımlar romantik olmaya meyillidir ve bu asla işe yaramaz.

'Evlilikte kesinlikle romantizm aramıyorum, ama lütfen ilişkilerime izin vermeyin -'

Bayan Thane çenesini tekrar ellerinin arasına alarak, "Bir koca bulmayı umacak yağı geçmişi biri olmalı," diye devam etti.

"Teşekkür !" dedi Sir Tristram.

Bayan Thane, "Yakışıklı değil - fena sayılmayacak bir kız olmasını bekleyebileceğimizi sanmıyorum," diye karar verdi. "İyi bir doğum tabii ki çok önemli?

'Gerçekten, Bayan Thane, bu konuşma -'

"Neyse ki," dedi, "kentte iyi bir soydan gelen ama küçük bir serveti olan çok sayıda sade kadın var. Almack's'taki abonelik balolarında birkaç tanesiyle tanışabilirsin ama sana seçebileceğin bir düzine kadın bulabileceğimi söyleyebilirim.

Anneleri onları "Evlilik Pazarı "na götürmeyi bırakalı çok oldu. Belli bir sezondan sonra yerlerini daha genç kız kardeşlere bırakmak zorunda kalıyorlar, biliyorsunuz.

"Çok nazıksınız hanımefendi!

"Hiç de değil; size yardım etmekten memnuniyet duyarım," diye güvence verdi Bayan Thane. 'Aklımda tam da size uygun bir kadın var. İyi, sevecen bir kız, güzellik iddiası yok ve minnettar bir mizacı var. Partilere gitmek isteyecek yaşı geçmiş olmalı ve ona güzel konuşmalar yapmanızı beklememeli. Acaba bir gözünde hafif - *çok* hafif bir şaşı olmasına itiraz eder misiniz?

"Evet, öyle yapmalıyım," dedi Sir Tristram. 'Ne de en ufak bir arzum var -'

Bayan Thane içini çekti. "Ne yazık. Sizin için tam da bu kişiyi düşünmüştüm.

'Başka birini düşünerek zamanınızı boşa harcamamanız için size yalvarıyorum! Konu acil değil.'

Başını iki yana salladı. 'Size katılamayacağım. Sonuçta, insan orta yaşa yaklaştığında -'

"Orta - Kulaklarınızı hiç çınlatan oldu mu Bayan Thane?"

"Hayır, hiç olmadı," dedi Bayan Thane, kayıtsızca ona bakarak.

"Hak etmediğiniz kadar şanslısınız," dedi Sir Tristram acımasızca. 'İzin vererseniz evliliğim konusunu kapatalım. Hemen evlenmeyi düşünmüyorum.

"Biliyor musunuz," dedi Bayan Thane, içten bir tavırla, "akıllı olduğunuza inanıyorum. Evliliğe uygun değilsiniz. Kadınlara olan inancınız gençliğinizde yaşadığınız talihsiz bir olay yüzünden sarsıldı; gözleriniz kadın karakterinin kusurlarına açıldı; siz -'

Sör Tristram gök gürültüsüyle baktı. "Bunu sana kim söyledi?" diye çıkıştı. "Neden, sen söyledin!

"*Ben mi?*" diye

tekrarladı. "Kesinlikle.

"Yanılıyorsunuz. Dünyada pek çok mükemmel kadın olabileceğini kabul etmeye hazırım. Geçmişimde düşünmek istemediğim bir ilişki olduğunu hangi işaretle bildiğinizi bilmiyorum. Sizi temin ederim ki bu beni sizin cinsiyetinize karşı önyargılı yapmadı.

Bayan Thane her zamanki sakinliğiyle bu sözleri dinledi.

"Kuzeninle bu kadar açık bir zihinle tanışıp da ona hemen aşık olmamış olman bana açıklanamaz bir şey gibi geliyor.

Kısa bir kahkaha attı. 'Aşık olmamdan korkmanıza gerek yok hanımefendi. Dersimi erken yaşta aldım, ama inanın bana, bunu unutmadım!

Bayan Thane duygulanarak, "Çok az insanın sizin yaptığınız gibi deneyimlerinden yararlanma sağduyusuna sahip olduğunu düşünmek ne kadar hüznün verici!" dedi. 'Acaba kuzenlerinizi kendilerini bekleyen hayal kırıklığı konusunda uyarmalı mıyız?

'Buna gerek olacağını sanmıyorum, Bayan Thane. Üstelik evlenmeleri gibi yakın bir olasılık da yok. Ludovic'in işleri bana olabildiğince kötü gidiyor gibi geliyor.

Bir anda ciddileşti. "Onların umutsuz olduğunu mu düşünüyorsunuz?

'Hayır, umutsuz değil,' diye cevap verdi. "Ama tılsımlı yüzüğün Basil Lavenham'ın elinde olduğuna dair kesin bir bilgimiz yok ve dürüst olmak gerekirse, yüzük onda olsa bile rahibin deliğinde olduğuna pek güvenmiyorum. Onda olduğunu varsayarsak, Ludovic'in bu civardaki varlığından şüphelendiği anda onu sakladığı yerden çıkaracağını düşünüyorum.

"Ama onun varlığından şüpheleniyor mu?

"Beau'nun nelerden şüphelendiğini söylemeye gerek yok, Bayan Thane. Ludovic'in sizi bir aptalla uğraşmak zorunda olduğumuza ikna etmesine izin vermeyin! Sizi temin ederim ki öyle biri değil.

"Bunu bana söylemenize gerek yok: Onunla tanıştım. Ludovic'in tüm sorunlarının temelinde gerçekten onun olduğuna dair güçlü bir his taşıdığımı söylersem beni hayalperest mi bulursunuz?

'Hayır, de öyle düşünüyorum. Asıl zorluk bunu kanıtlamak olacak. "Eğer yüzüğü bulamazsanız ne yapacaksınız?

Adamın ağzının sertleştiğini gördü. Belli ki bu soruyu düşünmüştü, çünkü hemen cevap verdi: 'Eğer en kötüsü olursa, gerçeği ondan başka yöntemlerle öğrenmek zorunda kalacak.

Bayan Thane, Sir Tristram'ın güçlü bedenine bakarken ve yüzündeki asık suratı gözlemlerken, en kötü ihtimalle Beau için üzülmekten kendini alamadı. Hafifçe cevap verdi: "Başka yöntemler cevap verir mi dersiniz?

'Muhtemelen,' dedi Sir Tristram. 'Çok az fiziksel cesareti var. Ama elimizde varsayımdan daha fazlası olana kadar bunu düşünmemize gerek yok.

Birkaç dakika düşündü ve sonra şöyle dedi: 'Bir bakıma Ludovic'in burada olduğundan şüphelenmesi o kadar da kötü bir şey olmayabilir. Eğer şüpheleniyorsa, sanırım Ludovic'in masumiyetine ikna olduğunuzu anlamış olmalı. İnsanların biraz telaşlandıklarında sağduyudan uzak davranmaya eğilimli olduklarını sık sık gözlemlemişimdir. Kuzeniniz şu ana kadar o kadar güvendedeydi ki, soğukkanlılık ve soğukkanlılıkla hareket etmek kolay oldu.

'Çok doğru,' diye kabul etti. 'Bunu ben de düşündüm ama riskler avantajlardan daha ağır . Eğer bir durum olmasaydı Ludovic'i bu ülkeden göndermeyi ciddi ciddi düşünürdüm.

'Çok kararlı görünüyor. Gitmeye razı olacağını sanmıyorum,' dedi Bayan Thane.

"Ondan izin istememeliyim," diye yanıtladı Shield.

", çok acımasız bir ruh hali içinde görünüyorsunuz!" dedi. "Zavallı Ludovic'i kaçırmakta neden tereddüt ediyorsunuz?

'Nişancılığı,' diye cevap verdi. 'Bir adamın Ludovic'le atış yarışına girmesi için çok zor durumda olması gerekir. Beau bunu riske atmaz.

"Evet," dedi Bayan Thane, sandalyesinden kalkarak, "Ludovic'i ülkeden göndermenizi istemekten çok uzağım (ayrıca, geri döneceğine inanıyorum), ama buradan ayrılmadan önce bazı heyecan verici maceralar göreceğimize dair bir fikrim var.

'Bu çok mümkün,' diye kabul etti. "Korkuyor musun?

Gözlerini onun yüzüne dikti. Gözlerinde bir parça eğlence vardı. "Sevgili bayım, korkudan tir tir titrediğimi görmüyor musunuz?" dedi.

Gülümsedi. "Özür dilerim. Ama Ludovic'in yaptığı bir pastada parmağımın olması en cesur insanın bile korkmasına yeter! Benim asıl korktuğum şey, benden haber beklemeden Dower House'a girmeyi aklına koyması. Onu engelleyebileceğinizi düşünüyor musunuz?"

"Bilmiyorum," dedi Sarah içtenlikle. 'Ama azından kontrol edilemez hale gelirse size haber verebilirim.

Ancak şimdilik Ludovic'in kendisi bile şunu kabul etmek zorunda kaldı

Gücü, Dower House'a kadar beş mil at sürmesine izin verecek kadar yerine gelmemişti. Çok kan kaybetmişti ve hasta yatağından ilk kalkışında onu yoracak kadar uzun süre ateşi çıkmıştı. Hastalığına sabırla boyun eğecek biri değildi, içinde durumun ne kadar tehlikeli olduğu konusunda onu etkilemek de mümkün görünmüyordu. Giysilerini bir kez ele geçirdikten sonra, anahtarı üzerine çevirmekten başka hiçbir şey onu odasında tutamazdı. Sol kolu askıdaydı ve Sylvester'ın büyük yakutu parmağındaydı; handa hayal edilebilecek en dikkatsiz şekilde dolaşıyordu. Bu çok iyi bilinen yüzüğü yanında bir yere saklaması ya da Tristram'a geri vermesi için yalvardıklarında, hayır, Sylvester'ın yakutunu takmayı çok istediğini söyledi. İki kez neredeyse Red Lion'a bira içmek ve kahve ateşinin başında sohbet etmek için gelen yerli ziyaretçilerin kollarına giriyordu ve sadece Bayan Thane'in zamanında müdahalesi, küçük bir nişancılıkla bahsi kazanmak için Sir Hugh ile avluya çıkmasını engelledi. Erkekleri idare etmeye alışkın olan Bayan Thane onu atış yapmaktan vazgeçirmeye çalışmadı. Sadece, eğer gürültülü bir tabancayla ateş etmek istiyorsa, kilerin böyle bir eğlence için en iyi yer olacağını söyledi. Ludovic tam bu konuyu tartışmak üzereydi ki, Sir Hugh, bir dal mumun sağladığı berbat ışıktaki kimsenin gofret pişirmesinin beklenemeyeceğini söyleyerek kız kardeşinin önerisini şans eseri boşa çıkardı. Bu, Ludovic'in bahsi bu ya da başka herhangi bir koşul altında kazanmaya hemen için yeterliydi ve ikisi de Clem'in eşliğinde aşağı indiler. Hiç gofret olmadığı için bir oyun kâğıdı yeterli olmak zorundaydı. Ludovic kupa asını Clem'e fırlattı ve dikkatsizce, "Benim için tut, Clem!" dedi. Sir Hugh neredeyse uykulu sükûnetinden sıyrılıp şok geçirmiş, hatta o kadar ileri gitmişti ki muslukçuya itaat edecek kadar aptal olmamasını tembihlemişti. Ludovic'e sonsuz bir inanç beslemesinin yanı sıra, onun emirlerine karşı gelmeyi aklının ucundan bile geçirmeyen Clem, bu öğüt karşısında sadece sırtı ve kartı bir köşesinden tutarak havaya kaldırdı. Ludovic namlunun üzerine uzanarak tabancasının dolduruşunu kontrol etti, Thane'den mumları biraz yana çekmesini istedi, tabancayı doğrulttu ve ateş etti. Kart yere düştü. Clem, her zamankinden daha fazla sırtarak kartı yerden aldı ve Sör Hugh'a gösterdi.

Bu başarı bir kutlama gerektiriyor gibiydi ve Bayan Thane
Bir süre sonra onları aramak için mahzene indiğinde, bir çukura girdiklerini
gördü.

Nantes konyağı fıçısı ve yukarıya dönmeye hiç niyeti yoktu. Konyakla canlanan Sir Hugh, Ludovic'in becerisini taklit etme arzusuna kapıldı - ama Clem'in yardımını olmadan. Çabaları başarıya ulaşamayınca Nye, mahzenin duvarlarını delik deşik etmekle kalmayıp, üst kattakilerin hanın kuşatıldığını düşünmesine yol açacak kadar gürültü çıkaran bu sporu durdurmak için aşağı indi.

Red Lion'dan dıKarı adım atmasına izin verilmediği ve içeride serbestçe dolaKması engellendiği için, Eustacie'nin Ludovic'le aynı çatı altında kalması büyük bir talih olmuKtu. Eustacie'nin varlığı en sıkıcı saatlerde bile Ludovic'in aklını çeliyor ve Bayan Thane'in mantıklı argümanlarının başarısızlığa uğrayacağı yerde, Eustacie'nin "Ama hayır, Ludovic, yapmayacaksın!" demesi onu dizginliyordu. Eustacie'ye zar atmayı ve piquet oynamayı öğretti; ona denizde karşılaşacağı maceralarla ilgili tüyler ürpertici ve tamamen uydurma hikâyeler anlattı; onunla alay etti, ona güldü ve kaçınılmaz olarak onu sağlam koluyla yakalayıp öperek bitirdi.

Bunu yapar yapmaz böyle bir davranışın uygunsuzluğunu hatırladı. Onu hemen serbest bıraktı ve solgun bir ifadeyle, gözlerindeki gülücük kaybolmuş bir halde şöyle dedi: "Özür dilerim! Beni affedin!

Eustacie ciddiyetle şöyle dedi: 'Ah, hiç aldırmadım! Ayrıca, beni daha önce öpmüştünüz, hatırlamıyor musunuz?

"Ah, o!" dedi. "O sadece bir kuzen öpücüğüydü!"

"Peki ya bu?" dedi kadın basitçe. "Sevindim.

Elini güzel saçlarının arasında gezdirdi. 'Seni öptüğüm için çok kötüyüm! Yaptığımı unutun! Buna hakkım yoktu - böyle bir şey yaptığım için vurulmalıyım!

Eustacie büyük bir şaşkınlıkla ona baktı. '*Voyons*, seni aşırı derecede kaba buluyorum! Beni öpmek istediğinizi sanmıştım!

"Tabii ki istedim! Oh, şeytan alsın, bu olmayacak! Eustacie, eğer her şey farklı olsaydı, bir kaçakçı ve sürgün olmasaydım, benimle evlenmen için sana yalvarırdım. Ama ben böyle biriyim ve -'

"Bunun benim için bir sakıncası yok," araya girdi. 'Beni öpüp sonra da benimle evlenmeyi reddetmeniz hiç de *uygun* değil. Çok utandım.

"Keşke sana evlenme teklif edebilseydim!

"Bunun bir anlamı yok," dedi Eustacie, bu formaliteden kibarca vazgeçerek. 'Eğer onurunuza aykırı ise bana bir teklifte bulunmanıza gerek yok. Biz sadece

onsuz nişanlanmış.'

'Hayır, yapmayacağız. Adımı temize çıkarana kadar olmaz.

"Evet, ama adınızı temize çıkaramazsanız, o zaman ne yapacağız?" diye sordu.

"Tanıştığımızı unut!" dedi Ludovic inleyerek.

Bu Spartalı kararlılığı Eustacie'nin hiç hoşuna gitmemişti. Kirpiklerinin ucunda iki iri gözyaşı parladı ve kederli bir sesle şöyle dedi: 'Ama ben, benim çok uzun bir hafızam var!

Ludovic gözyaşlarını görünce kolunu tekrar ona dolamaktan kendini alamadı. "Tatlım, ağlama! Hayatım boyunca bir sürgün olarak kalacaksam benimle evlenmene izin veremem.

Eustacie parmak uçlarında durdu ve onun çenesini öptü. 'Evet, öpebilirsin. Bu tamamen benim kendi meselem. Eğer bir sürgünle evlenmek istiyorsam evlenirim.

"Yapmayacaksın.

'Ama evet, çok iyi bir plan düşündüm. Gidip Avusturya'da yaşayacağız, Vidame amcamın olduğu yerde.

"Hiçbir şey beni Avusturya'da yaşamaya ikna edemez!" "*Bien*, o zaman İtalya'da, Roma'da yaşayacağız.

"Roma olmaz," diye itiraz etti Ludovic. "Orada çok fazla İngiliz var.

'O zaman bizim için İngilizlerin olmadığı bir yer seçeceksin ve Tristram da orada biraz para kazanmanı sağlayacak.

"Tristram'ın seni Bath'a gönderip beni ülkeden kovması daha olası," dedi Ludovic. "Dahası, onu suçlamıyorum.

Ama Sir Tristram, nişan haberi kendisine açıklandığında, böyle şiddetli yöntemlere başvurma arzusu göstermedi. Hatta pek şaşırdığını bile göstermedi ve Ludovic yarı meydan okur, yarı pişman bir tavırla, "Bunu asla , biliyorum," dediğinde, sadece, "Yaptığını sanmıyorum," demekle yetindi.

Eustacie bunu bir *iltifat* olarak kabul ederek içtenlikle: 'Çok haklısınız *kuzenim*, bunu yapan bendim, belki yapılması gereken bu değildi ama Ludovic'in onuru için tamamen gerekliydi. Eğer yüzüğü bulamazsak İtalya'ya gideceğiz ve Ludovic'in parasını orada almasını sağlayacaksınız, değil mi?

"Sanırım öyle," dedi Shield. 'Ama eğer Ludovic'le evlenmeye kararlıysan

Sanırım yüzüğü bulsak iyi olacak.'

Bu konuşmanın ortasında salona gelen Bayan Thane, yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirerek inanmaz bir tavırla şöyle demeyi uygun buldu "Anladığım kadarıyla Sör Tristram, bu nişan sizin onayınızla mı gerçekleşti?"

Döndü. "Oh, , değil mi? Hayır, benim *almadı* ama sizin onayınızı aldığından hiç şüphem yok.

"Elbette öyle," dedi Bayan Thane. 'Bence çok hoş. Beau'nun Londra'ya ne zaman gideceğini öğrendiniz mi?

Ama bunu yapamamıştı, anlaşılan Beau randevuyu ertelemeye karar vermişti. Shield, Ludovic'i bu konuda bilgilendirmek ve bu plan değişikliğinin Beau'nun şüphelerini uyandırmış olabileceği konusunda onu uyarmak için gelmişti. Nye'dan Gregg'in önceki gün efendisi için bir fıçı konyak satın almak amacıyla hanı ziyaret ettiğini duyduğunda, her zamankinden daha fazla tedirgin oldu ve Ludovic kötü zamanlanmış bir nişana girmemiş olsaydı, onu zorla Hollanda'ya götürmekte tereddüt etmeyeceğini söyledi.

Kahve odasında bu sözlerin kendisine yöneltildiği Bayan Thane, nişanlanmanın belki bir komplikasyon olsa da başından beri kaçınılmaz olduğunu söyledi.

'Kesinlikle öyle, hanımefendi. Ama Eustacie'yi burada kalmaya teşvik etmemiş olsaydınız, bu kaçınılmaz olmazdı.

Bayan Thane dindar bir teslimiyet sesiyle, "Bunu benim kapıma bırakacağınızı bilebilirdim!" dedi.

Shield, "Nişanı teşvik ettiğinizi çok iyi bildiğinize göre, bunu yapabileceğinizi tahmin ediyorum!" diye verdi. "Böyle çılgınca bir ilişkiyi teşvik etmeyecek kadar mantıklı bir kadın olduğunuzu düşünmüştüm.

"Ah!" dedi Bayan Thane aptalca, "ama bence çok romantik!" "Bu kadar aptal olma!" dedi Sir Tristram, bu karşısında gülümsemeyi reddederek.

"Ne kadar kırgınsınız!" diye hayret etti Bayan Thane. "Sanırım insan orta yaşa geldiğinde gençliğin çılgınlıklarına sempati duymakta zorlanıyor.

Sir Tristram ceketini ve şapkasını almak için odanın diğer tarafına doğru yürümüşü ama bu ona fazla geldi ve dönüp gereksiz bir vurguyla şöyle dedi "Bilmeniz ilginizi çekebilir hanımefendi, ben bir buçuk otuz yaşındayım ve henüz yaşlanmadım!

"Tabii ki hayır!" dedi Bayan Thane yatıştırıcı bir sesle. 'Sadece hayatın ağırbaşlı denebilecek dönemine girdiniz. Paltonuzu giymenize yardım edeyim!

"Teşekkür ," dedi Sir Tristram. "Belki de kapıya kadar kolunuzla bana destek olmak istersiniz?

Güldü. 'Sizi biraz daha kalmaya ikna edemez miyim? Bu çok kısa bir ziyaret oldu. Saray'da yalnız kalmak sıkıcı değil mi?'

'Çok iyi ama ben saraya gitmiyorum. Beau'nun rahmetli uşağıyla konuşmak için Brighton'a gidiyorum.

Onaylayarak söyledi: 'Şaşırtıcı derecede huysuz olabilirsin ama kesinlikle boş durmuyorsun. Bana şu uşaktan bahset!'

"Henüz söyleyecek bir şey yok. Plunkett'in öldürüldüğü sırada Beau'nun yanında çalışıyordu ve birkaç gün önce onun izini sürmenin ve Beau'nun o geceki hareketlerine dair neler hatırlayabildiğini öğrenmenin ilginç olabileceği aklıma geldi.

Bu plan, planlarına heyecanın eşlik etmesini tercih eden Eustacie'nin hoşuna gitmese de, Bayan Thane'e son derece pratik göründü. Sör Tristram'dan içtenlikle ayrıldı ve Ludovic'e, görevine geri dönmesi için hâlâ bir şey yapamayacak olsa da, kuzeninin meseleyi kontrol altına aldığını söylemek için salona geri döndü.

Beklediği gibi, Eustacie Sör Tristram'ın işine pek sıcak bakmadı. Bunun Tristram için çok iyi olduğunu, ama kendisi için macera olmasını tercih ettiğini söyledi.

Ama ertesi sabah Bayan Thane kardeşiyle birlikte sakin bir yürüyüşe çıktığında, macera Eustacie'yi gafil avladı ve onu sevdiğinden çok daha fazla korkutan bir kılığa büründü.

Salonda oturmuş, giyinmekte olan Ludovic'in aşağı inmesini bekliyordu ki Londra'dan posta arabası geldi. Arabanın hanın önünde durduğunu duydu ama buna aldırmadı, çünkü bu her gün olan bir şeydi ve araba Red Lion'da sadece at değiştirmek için duruyordu. Ama bir iki dakika sonra Clem kafasını odaya uzattı ve yüzü gömleği kadar bembeyaz bir halde, "Koşucular geldi, bayan!" dedi.

Eustacie'nin nakış çerçevesi elinden kaydı. Clem'e dehşet içinde baktı ve kekeledi: "B-Bow Street Runners mı?

Evet, bayan, size söylüyorum! Ve Bay Ludovic yukarıda kapana kısılmış durumda.

Bay Nye içeride değil!" dedi Clem, ellerini sıkarak.

Eustacie kendini topladı. 'Hemen mahzene gitmeli. Siz onu oraya götürürken ben de Koşucularla konuşacağım.

Artık çok geç bayan! Onları her kim gönderdiyse mahzenleri biliyordu, çünkü şu anda onlardan biri arka merdivenlerde duruyor! İçeri girene kadar arabada olduklarını bile bilmiyordum, hem de cesurca!

"Şimdi evi arıyor olabilirler!" diye haykırdı Eustacie ani bir telaşla. 'Onları bırakmamalıydın! Tanrım, kuzenimin onları vuracağını mı düşünüyorsun? Eğer vurursa, kimse öğrenmeden onları hemen gömmeliyiz!

'Hayır, hayır, bayan, henüz o kadar kötü değil! İstedikleri şey Bay Nye'ı görmek. Ona ne için geldiklerini söylemeden önce burayı aramaya cesaret edemiyorlar. Onu aramaya gittiğimi sanıyorlar, ama benim yapmam gereken genç efendiyi saklamak ve Tanrım, Tanrım, biri arka katta dolanırken, diğeri kahve odasında otururken onlar fark etmeden yukarı nasıl çıkabilirim?

"Hemen git ve Nye'ı bul!" diye emretti Eustacie. 'Bir yolunu bulmalı. Ben şu koşucularla konuşacağım ve eğer yapabilirsem kahve odasındakini salona gelmesi için ikna edeceğim.

Aklında bu övgüye değer karar ve göğsünde rahatsız edici bir panik duygusuyla salondan çıktı ve kahve odasına doğru ilerledi. Burada, odanın ortasında, merdiveni ve ön kapıyı bir masada, mavi paltolu ve geniş kenarlı şapkalı, tıknaz yapılı bir adam oturmuş, geniş bir cebinden çıkardığı katlanmış bir derginin içindekilere gelişigüzel göz gezdiriyordu. Açık kapı aralığından onu inceleyen Eustacie, adamın iri yapılı olduğunu fark etti; bu durum onu bir ölçüde memnun etti, çünkü genç beyefendi topuklarının üzerinde yürümek zorunda kalırsa, şişman ve orta yaşlı bir adamın Ludovic'i yakalaması pek mümkün görünmüyordu.

Eustacie bir gülümseme ve sorgulayan bir bakışla şöyle dedi
"Oh! Neden, sen de kimsin?

Bow Street memuru başını kaldırdı ve kendisine genç ve büyüleyici güzellikte bir kadın tarafından hitap edildiğini fark ederek dergiyi masanın üzerine bıraktı ve ayağa kalktı. Şapkasına dokundu ve bu güzel kadını görmek istediğini söyledi.

Ev sahibini gör.

"Ama evet, elbette!" dedi Eustacie. 'Posta arabasıyla geldiniz, *şüphesiz*, ve bir içki istiyorsunuz! Anlıyorum!'

Runner bu zamana kadar onun İngiliz olmadığı gerçeğini özümsemişti. Yabancıları pek sevmezdi ama onun en acil ihtiyacını anında kavraması, aksi takdirde yapabileceğinden daha az hoşnutsuzlukla bakmasına neden oldu. Bir içki istediğini tam olarak kabul etmedi ama çok soğuk ve çiğ bir gün olduğundan emin olduğunu söyledi ve bu konuda ne yapacağını görmek için umutla bekledi.

Evet," dedi, "üstelik arabanın içi çok cereyanlıdır. Bence biraz konyak içmelisiniz.

Koşucu da öyle düşünüyordu. Sussex'e muhtemelen boşa kürek çekmeye dönüşecek bir iş için gelmek istememişti. Üzerindeki yetkililer kendilerine verilen bilgilere çok önem verselerdi, bu görev için seçilmeyeceğini düşündü, çünkü şu anda Bow Sokağı'nda pek de iyi kokular almıyordu. Son davasıyla ilgili olarak Mankafa ve Palavracı gibi lakaplar kullanılmıştı, o zamandan beri de önemli bir işte çalışmamıştı. Daha iyimser olduğu anlarda Ludovic Lavenham gibi umutsuz bir karakterin yakalanmasının getireceği zaferin hayalini kuruyordu ama boğazı kurduğunda ve parmakları soğduğunda iyimser hissetmiyordu.

Eustacie, 'Nye geldiğinde sana hemen biraz konyak vermeli,' diye açıkladı. 'Ama burada ne yaptığınızı anlamıyorum ve bana kim olduğunuzu söylemediniz.

Koşucu bu kaliteyi pek tanımıyordu, ama genç hanımların halka açık kahve salonlarında yabancı erkeklere hitap etmelerinin biraz alışılmadık bir şey olduğu aklına geldi. Adam kıza keskin ve sert bir bakış fırlattı ve hayranlık uyandıran bir ifadeyle kendisinin bir Kanun Görevlisi olduğunu söyledi.

Eustacie hemen ellerini birbirine kenetledi ve bağırdı: "Öyle olduğunu sanıyordum!

Bow Street Runner olabilir misiniz?'

Koşucu kimliğinin korkuyla, hatta nefretle keşfedilmesine alışkındı ama şimdiye kadar korkunç mesleğini öğrendiğinde kendinden geçen biriyle karşılaşmamıştı. Koşucu olduğunu kabul etti ama Eustacie'ye öyle kuşkuyla baktı ki, Eustacie aceleyle Fransa'da böyle insanlar olmadığını, bu yüzden böyle davrandığını açıkladı.

biriyle tanışmak için özellikle endişeliydi.

Kadın Fransa'dan söz edince Runner'ın alnı açıldı. Fransızlar, giyotinleri ve diğer şeyleriyle, yabancıların en kötü türüydü ve tuhaf davranmalarına şaşırmanın bir yararı yoktu. Onlar bu şekilde doğmuşlardı; içlerinde hiç mantık yoktu ve herkesin eşit olduğunu düşünmek gibi aptalca bir alışkanlıkları olması, bu genç bayanın sadece Bow Street Runner ile bu kadar dostça konuşmasını açıklıyordu.

"Sen ünlü Koşuculardan birisin!" dedi Eustacie, ona hayranlıkla bakarak. "Çok cesur ve zeki olmalısın!

Koşucu oldukça bilinçsizce öksürdü ve anlaşılmaz bir şeyler mırıldandı. Daha önce bu konu üzerinde fazla düşünmemişti, ama şimdi hanımefendi bu konudan söz edince ne kadar cesur bir adam olduğunu fark etti.

"Adın ne senin?" diye sordu Eustacie. "Peki buraya neden geldiniz?"

"Jeremiah Stubbs, hanımefendi," dedi Koşucu. "Görevimi yerine getirmek için buradayım.

dooty.'

Eustacie gözlerini sonuna kadar açtı ve nefes nefese, tutuklamaya gelip gelmediğini sordu. "Seni tutuklarken görmeyi *ne kadar* isterdim!" dedi.

Bay Stubbs pohpohlanmaktan etkilenmez değildi. Göğsünü biraz açtı ve hoşgörülü bir gülümsemeyle, bir tutuklama yapıp yapmayacağını kesin olarak söyleyemeyeceğini belirtti.

"Ama kim?" diye sordu Eustacie. "Bu handan biri değil mi?"

Bay Stubbs, "Aşağılık bir suçlu, hanımefendi, işte peşinde olduğum koy bu," dedi.

Eustacie'nin gergin kulakları üst katta açılan bir kapı ve hafif bir ayak sesi duydu. Cesaret edebildiği kadar yüksek sesle, "Sanırım *Bow Street Runner* olan siz, pek çok suçluyu yakalamak zorundasınız," dedi. KonuKurken ateKe doğru ilerledi, öyle ki Bay Stubbs ona hitap edebilmek için hafifçe dönmek zorunda kaldı ve artık tüm yüzünü değil, profilini merdivene gösterdi.

"Ah, hanımefendi," dedi umursamazca, "bunu pek dikkate almıyoruz!

Eustacie merdivenlerin başında Ludovic'e bir an göz attı ve hemen şöyle dedi: 'Bow Street Runners! Bow Street Runner olmak çok heyecan verici olmalı, sanırım! Konuşurken yukarı baktı ve Ludovic'in gözden kaybolduğunu gördü. Rahatlamaktan neredeyse midesi bulanarak mendilini dudaklarına bastırdı ve mekanik bir sesle: 'Kim bu suçlu acaba? Belki de bir hırsızdır?

"Hırsız değil, hanımefendi," dedi Bay Stubbs. "Bir katil!"

Bu duyurunun etkisi umduğu gibi oldu. Eustacie bir çılgılık attı ve duraksadı: 'Burada mı? Bir katil mi? Lütfen onu hemen tutuklayın! Ama hemen!

"Ah!" dedi Bay Stubbs, " yapabilseydim her şey kolay olurdu, değil mi? Ama bu katil koy iki yıldan fazla bir süredir kanundan kaçıyor.

"Ama zeki bir adam olduğunu bildiğim sizden iki yıl boyunca nasıl kaçabildi?

Bay Stubbs, Fransız olmasına rağmen Eustacie hakkında oldukça iyi düşünmeye başladı. ' bu,' dedi. 'yerindeyse parmağınızı bastınız küçük hanım. Başından beri beni onun üzerine salmış olsalardı, belki de hiç kaçmazdı.

'Hayır, hiç sanmıyorum. Çok üşümüş görünüyorsunuz, ki burada harika bir hava olduğu düşünülürse bu hiç de şaşılacak bir şey değil. Sizi tamamen rahat olan salona götüreceğim ve size bir bardak konyak temin edeceğim.

Bay Stubbs'ın gözleri biraz parladı ama başını salladı. "Çok naziksiniz hanımefendi, ama ben olduğum yerde kalmak istiyorum, anlıyor musunuz? Bu handa kalmıyorsunuz, değil mi?"

"Ama kesinlikle burada kalıyorum!" diye cevap verdi Eustacie. "Sulh Yargıcı olan Sör Hugh Thane ve Bayan Thane ile birlikte kalıyorum.

"Öyle mi?" dedi Bay Stubbs. 'Evet, bu çok şanslı bir durum. Genç bir koy gördünüz mü hiç - çok parlak bir genç koy - Pusuya yatmış?

Eustacie şaşkın şaşkın baktı ve şöyle dedi: '*Plaît-il?* Gizlenmek mi?'

"Yoksa somurtmak mı?" diye Bay Stubbs. Cebinden yıpranmış bir defter çıkardı ve başparmağını yalayarak sayfalarını çevirmeye başladı.

"Bu nedir?" diye sordu Eustacie, kitaba kuşkuyla bakarak.

Bu benim Olaylar Kitabım, küçük hanım. Size şunu söyleyebilirim ki, bu kitapla uğraşmak isteyen pek çok koy var. Bu kitapta öyle şeyler var ki, bir gün birçoğu Nubbing Cheat'e gönderilecek,' dedi Bay Stubbs karanlık bir şekilde.

"Ah," dedi Eustacie, Nye'in gelmesini dileyerek ve Bay Stubbs'ı merdivenlerden nasıl uzaklaştıracağını düşünerek. Keşke Ludovic omzunu incitmemiş olsaydı, pencereden dışarı tırmanabilirdi, diye düşündü.

Kolum askıdaydı, bu söz konusu bile olamazdı.

Bay Stubbs, Olay Defteri'ndeki yerini bularak şöyle dedi: 'İşte geldik. Burada genç bir koy var mıydı, bayan, mavi gözlü, açık renk saçlı, akuilin yüz hatlarına sahip, boyu yaklaşık bir metre on santim -'

Eustacie bu resitali yarıda kesti. "Ama evet, bana Sir Hugh Thane'i tarif ettiniz, ama sanırım o daha uzun boylu ve ben de onun gri gözleri olduğunu söyleyebilirim.

Bay Stubbs, "Bu tanıma uyan koy, Loodervic Lavenham adında bir koydur," dedi.

Eustacie bir anda irkildi. "Ama sen deli misin? Ludovic Lavenham benim kuzenim!"

Bay Stubbs sabit bir şekilde ona baktı. "Bu Loodervic Lavenham'ın kuzeniniz olduğunu söylüyorsunuz, bayan?" dedi, sesi kuşkuyla doluydu.

"Elbette öyle!" diye yanıtladı Eustacie. 'O bize utanç getiren çok kötü bir yaratık ve biz onun hakkında konuşmuyoruz bile. Neden onu aramaya geldiniz? İki yıl önce İngiltere'den gitti!

Bay Stubbs çenesini okşadı, gözlerini hâlâ Eustacie'nin yüzünden ayırmıyordu. "Ah!" dedi yavaşça. "Sanırım şu anda bu handa kalmıyor, değil mi?

"Burada mı kalıyorsun?" diye nefes nefese kaldı Eustacie. '*Benimle* aynı yerde mi? Hayır! Size söylüyorum, o utanç içinde - tamamen atılmış!

"Ah!" dedi Bay Stubbs. 'Size bu Loodervic Lavenham'ın buralarda bir yerlerde gizlendiğini söylesem ne dersiniz?

Eustacie başını sallayarak, "Hiç sanmıyorum," dedi. "Ve bunun doğru olmamasını umuyorum, çünkü bizim için yeterince utanç kaynağı oldu ve daha fazla olmasını da istemiyoruz. Aklına bir fikir geldi. "*Çok* cesur bir adam olduğunu şimdi anlıyorum ve kuzenim gerçekten Sussex'teyse *çok* dikkatli olman gerektiğini söyleyeceğim," diye ekledi.

Bay Stubbs ona öncekinden daha sabit bir şekilde baktı. "Oh, yapmalıyım, yapmalı mıyım?" dedi.

"O zaman uyarılmadınız mı?" diye haykırdı Eustacie şok olmuş bir halde. "Hayır," dedi Bay Stubbs. "Özellikle uyarılmadım.

Eustacie, "Ama size söylememiş olmaları çok kötü!" dedi. '*Je n'en reviendrai jamais!*'

Bay Stubbs, 'Eğer sizin için fark etmiyorsa, bayan, Hristiyan dilinde konuşmanızı tercih ederim,' dedi. 'Beni uyarmaları gereken şey neydi?

ne hakkında?"

Eustacie ellerini iki yana açtı. "Tabancaları!" dedi dramatik bir şekilde. "Kuzenimin on altı mumu ateş ederek söndüren ve bir tanesini bile ıskalamayan adam olduğunu bilmiyor musun?"

Bay Stubbs arkasına istemsiz bir bakış attı. "On altı mum mu söndürdü?" diye sordu.

"Ama evet, öyle demedim mi?"

"Ve hiçbirini kaçırmadı mı?" "Asla kaçırmaz," dedi Eustacie.

Bay Stubbs nefesini içine çekti. "Beni uyarmalıydılar!" dedi duygusallıkla.

"Kesinlikle onlar -" Eustacie, başlarının üstündeki odadan gelen bir gürültü ve boğuk bir çığlık sesiyle irkilerek sözünü kesti. Üst katta Ludovic'ten başka kimin olabileceğini düşünemiyordu ama Ludovic yatak odalarından birinde bir şeyi devirmiş olsa bile çığlık atmazdı.

Sonra hayretle bir kapının açıldığını ve aceleci ayak seslerinin merdivenlerin başına yaklaştığını duydu. Tiz bir ses feryat ediyordu: "Ah, ah, ne yapacağım ben? Oh, Bay Nye, bakın ne yaptım! Ve merdivenlerden aşağı, Eustacie'nin şaşkınlıktan hemen Bayan Thane'in olduğunu anladığı, büyük bir mafya şapkası ve kumaş bir elbise giymiş, çelimsiz bir kadın indi. Hayaletin omuzlarını bir şal sarıyordu ve şalın bir köşesini sol eliyle gözlerine doğru tutuyordu. Sağ elinde ise bir zamanlar içinde Bayan Thane'in Fransız parfümü olan bir sürahinin parçalarını taşıyordu. "Ah, Bay Nye!" diye inledi. "Hanımefendi öğrenirse beni öldürür - *oh!*" Yeni gelen Eustacie'yi görünce son kelime bir çığlık halini aldı. "Ah, bayan, affedersiniz!" diye soluk soluğa kaldı. "Dışarı çıktığınızı sanmıştım! Bir kaza geçirdim, bayan! Çok üzgünüm hanımefendi, eminim.

Eustacie boğazında boğuk bir ses çıkardı ve asil bir şekilde ayağa kalktı. fırsat. İleri doğru koşarak çelimsiz kadının sağ bileğini yakaladı ve titreyen bir sesle bağırdı: 'Sefil, kötü yaratık! Koku şişemi kırdın! Ah, bu kadarı da fazla!

cam parçaları ona bırakıldı ve onlarla birlikte avucunun içine büyük bir yakut yüzük kayd.

Dokuz

Coşkulu bir Fransızca sel, Koşucu'nun şaşkın kulaklarına çarptı. Bir anda hoş konuşan genç bir kadından öfkeli bir viragoya dönüşen Eustacie'ye hayretle baktı. Abigail'in elinden cam parçalarını kaptı, Bay Stubbs'a kötü, beceriksiz yaratığın ne yaptığına bakması için yalvarmak üzere bir an için İngilizceye döndü, parçaları ızgaraya fırlattı, abigail'i salladı ve Fransızca olarak hızla, 'Evi aramak istiyor,' dedi. Odanızdan giysilerinizi çıkardınız mı? Evet ya da hayır diye cevap ver!

"Evet hanımefendi, gerçekten de bana söylediğiniz gibi onları Sir Hugh'un odasına götürdüm!"

Bay Stubbs, hıçkırıkları gittikçe daha sarsıcı bir hal alan talihsiz Abigail için üzölmeye başladı. Bu birdenbire korkunçlaKan küçük Fransız kadın, Bay Stubbs'ın gerçek bir kindar olarak adlandırabileceğı bir öfkeye sahip görünüyordu. Hiçbir Çey onu yatıÇtırmıyordu; Abigail'in bu kadar korkmuÇ olmasına hiç ÇaçırmamıÇtı; genç hanımın her an zavallı kızın kulaklarını patlatabileceğini düÇünüyordu.

Bu heyecanlı sahnenin ortasında Nye, peşinde Clem'le birlikte kahve odasına girdi ve eşikte durup şaşkınlıktan donakaldı. Bir an için Ludovic'i şalına sarılmış güröltüyle ağlayan iri yarı kızla ilişkilendiremedi ama konuşmaya fırsat bulamadan Eustacie dönüp ona baktı ve sözde abigail'i hakkında bir dizi şikâyetle bulundu. Ondan, kızı Kanun'a teslim etmek için yeterli nedeni olup olmadığını söylemesini istedi ve eliyle Bow Street Runner'ın varlığını işaret etti.

Çelimsiz kadının takkesinin altından sızan soluk altın sarısı saçların parıltısını yakalayan Nye, şimdi de sol kolunun tuhaf bir şekilde hacimli şalına dolanmış olduğunu fark etti. Yüzündeki şaşkın ifade kayboldu; odaya daha da yaklaştı ve Eustacie'yle birlikte 'Lucy'yi dikkatsizliğı için azarlamaya başladı. Bay Stubbs bu kadar güröltölü ve karışık konuşmadan bunalmış bir halde odanın diğeri ucuna çekildi ve

alnını sildi. Giderek artan bir şaşkınlıkla Eustacie'ye baktı ve Eustacie aniden ona doğru dönüp neden hemen 'Lucy'yi tutuklamak yerine orada hiçbir şey yapmadan durduğunu sorduğunda aceleyle geri adım attı.

'Oh gelin, bayan! Gelin, şimdi!' dedi Nye yatıştırıcı bir şekilde. 'O kadar da kötü değil! Kadın zarar vermek istemedi. Clem'e bir kova su ve fırça getirmesini söyleyeceğim, yoksa bütün evi koku saracak.

"Ve benim odamda!" diye haykırdı Eustacie. 'Bu bir rezalet! Derhal temizlenmeli ve size söyleyeyim, Lucy'nin kendisi temizleyecek, çünkü Clem'in hiç suçu yok. Kalk bakalım!'

Koşucu, 'Lucy'nin merdivene doğru sürüldüğünü görünce rahat bir nefes aldı. Ev sahibi ve hizmetçi gözden kayboldular; Clem, Nye'in başını sallamasıyla bir kova su almak için uzaklaştı; ve Nye istenmeyen ziyaretçisine dönerek alaycı bir gülümsemeyle ve başparmağını omzunun üzerinden sallayarak şöyle dedi: "Şu Fransızlar!

Bay Stubbs sert bir şekilde, "Hıristiyan olmayanlar, ben onlara böyle derim," diye karşılık verdi. "O kıza çok merhametliyim.

Nye omuzlarını silkerek, 'Kapatılacak,' dedi. 'Bu birkaç hafta içinde üçüncü olacak. Bildiğim kadarıyla hanımefendide şeytani bir öfke var. Sizin için ne yapabilirim?

Yukarıda, Bayan Thane'in yatak odasında, merdivenlerden çıkarken boğuk kıkırdamalar çıkaran Eustacie yatağa çöktü ve mendilini ağzına bastırarak sönmez bir kahkaha attı. Ludovic, şalını koluna daha sıkı sararak, "Bütün tükürük ateşleri!" dedi. Para verseniz hizmetçiniz olmam. Şimdi sorun nedir?"

"Çok gülünç görünüyorsun!" diye soludu Eustacie, bir o yana bir bu yana sallanarak.

Ludovic aynadaki yansımasına eleştirel bir gözle baktı. 'Güzel, güçlü kuvvetli bir kız,' dedi. 'Ama beni asıl şaşırtan, siz kadınların nasıl olup da giyinmeyi başardığınız. Bu elbisenin o iğrenç kancalarını ve gözlerini düzeltmedim. Bu yüzden şalı aldım. Sarah'nın kokusu pek hoşuma gitmiyor, ya siz?

Gerçekten de oda ağır bir kokuya bürünmüştü. Eustacie başını kaldırarak kararsızca şöyle dedi: 'Ama tabii ki hayır, koca bir şişe. Bu *affreux*! Pencereyi açın! O Kaçaklar senin için geldiler, Ludovic. Ne yapacağız?'

Kanatlardan birini açmış, kokusuz havayı solumak için eğilmişti ama o anda başını çevirdi. "Kaç kişiler?

"İki. Biri arka merdivenlerde nöbet tutuyor. Sanırım Basil onlara sizi burada aramalarını söylemiş olmalı.

'Arka katta bir tane gördüm. Eğer ikiden fazla değillerse ve Nye onları atlatamazsa, sanırım onları kilere kilitleseک iyi olur. Sadece yüzüğümü bulana kadar,' diye ekledi güven verici bir şekilde, Eustacie'nin onaylamayan yüzünü görünce.

'Ama hayır, çünkü onları kilitlersek bu yüzden hapse atılırız!

'Bu da var tabii,' diye kabul etti Ludovic. 'Yine de, eğer bu cinayet suçlamasından kendimi temize çıkarırsam, bu riski almaktan çekinmem. Bire on para cezasıyla kurtuluruz.

Clem bir kova ve fırçayla ortaya çıktığında hâlâ bu konuyu tartışıyorlardı. Haber almak için üzerine atladılar ve Clem onlara Nye'in durumu kontrol altına aldığını ve Runner'ları bir kısraک yuvası aramak için gönderildiklerine ikna etme yolunda çoktan ilerlediğini söyleyebildi. Şu anda onlara konyak ikram ediyordu ve ardından onları hanın her yerine bizzat götürceğine söz vermişti. Bunu duyan Eustacie'nin aklına hemen Ludovic'in odasına birkaç parça kadın giysisi yaymak geldi. Ludovic'e, Koşucuların merdivenlerden çıktığını duyar duymaz yerleri fırçalamaya başlaması talimatını vererek bu işi yapmaya gitti.

Bay Stubbs konyakla güçlendirilmik olarak yukarı çıktığında, Eustacie Bayan Thane'in odasına dönmüktü ve Nye kapıyı tıklatıp memurun içeri girip giremeyeceğini sorar sormaz, Eustacie yeniden öfkeli bir biçimde söylenmeye başladı. Hem Runner'a hem de Nye'a içeri girmeleri ve parfüm kokusundan kurtulup kurtulamayacaklarına kendilerinin karar vermeleri söylendi. Nye, Runner'ın odayı araması için izin istediğinde, kadın önce yüzünde öfke dolu bir ifadeyle ona baktı, sonra da dolabın kapağını açarak trajik bir şekilde, kaba saba bir adamın gardırobunu karıştırması için sadece buna ihtiyacı olduğunu söyledi. Bay Stubbs'a duygularını zerre kadar dikkate almamasını, isterse bütün elbiselerini çıkarıp yere atmasını rica etti. Bay Stubbs son derece rahatsız bir şekilde, böyle bir şey yapmak istemediğini söyledi. Keşke Fransa'ya, hanımlara nezaketle davranılan bir yere dönseydim dedi ve mendiliyle yüzünü kapatarak gözyaşlarına boğuldu. Ludovic, yerdeki nemli lekeyi acemice ovarken, su dolu kovanın üzerinden hüznle kokladı ve

Runner, gardırobun içine yatağın altına üstünkörü bir bakış atarak biraz aceleyle geri çekildi.

Nye'in bu kez yalnız dönmesi uzun sürmedi. Eustacie'yi pencereden dışarı bakarken, iki subayın uzaklaşan yüzlerini ve Ludovic'i, başındaki takke ve şalı çoktan atmış, Bayan Thane'in elbisesinden kurtulmaya çalışırken buldu. Karakteristik olarak, Ludovic'e yönelttiği ilk sözler kesin bir sitemdi. "Peki bu giysiler kime ait olabilir lordum, sorma cüretini gösterebilir miyim?

"Bayan Thane'e tabii ki. Bu iğrenç elbiseden çıkmama yardım edin!"

"Ve bu güzel bir şey!" dedi Nye. 'Size ait olmayan bir koku şişesinden başka kıracak bir şey bulamadınız mı? Utanç verici, Bay Ludovic!'

Eustacie pencereden uzaklaştı. 'Enfin, gittiler. Kuzenimin burada olmadığına mı inanıyorlar, Nye?

Nye, Bayan Thane'in elbisesini yerden kaldırarak, "Bu size söyleyebileceğimden daha fazlası, hanımefendi," diye cevap verdi. 'Çok uzağa gittiklerini de sanmıyorum. Eğer onlara boş yatağım olmadığını göstermeseydim bu gece burada kalacaklardı. Yolun aşağısındaki birahaneden daha uzağa gittiklerine inanmıyorum.

"Bana bu adamların dolaşacaklarını mı söylüyorsunuz?" dedi Ludovic, yine gömlek ve pantolon giymişti. "Onları kim yola çıkardı?

Nye başını salladı. 'Söylemediler. Şişman olan bana pek bilgi saklıyor gibi gelmedi. Ama her şeye rağmen, kileri sizin için hazırlatacağım, efendim.

Ludovic hızlıca, "Koşucular için hazırlayın," dedi. "Onları kaçırmamız gerekecek.

"Bu evde böyle bir aptallık olmayacak Bay Ludovic, bunu bilmenizi isterim!

Yirmi dakika kadar sonra Bayan Thane, erkek kardeşinin eşliğinde Red Lion'a geri döndü ve hemen Eustacie tarafından karşılandı, onu üst kattaki odasına çekti, hikayesi dilinden döküldü.

"Kaçaklar evde ve ben onları görmek için burada değil miyim?" diye haykırdı Bayan Thane, uygun bir şekilde etkilenmiş olarak. 'Yaşayan en kötü kullanılmış yaratık olduğumu ilan ediyorum! Onları kandırmak için yardım etmeyi ne kadar isterdim!

"Evet, dışarıda olman senin için çok üzücüydü ama bize yardım ettin Sarah, çünkü Ludovic senin elbiselerinden birini giydi ve benim hizmetçimmiş gibi davrandı.

Bu sırada Bayan Thane'in yatak odasına varmışlardı. Eustacie kapıyı açtı ve Bayan Thane odaya bir adım atıp geri çekildi.

'Bu sadece bir koku,' dedi Eustacie nazikçe. 'Ve gerçekten de eskisinden çok daha soluk. Ludovic şişeyi benimmiş gibi kırmanın iyi bir şey olacağını düşündü. Bu şekilde, anlıyorsunuz ya, yüzünü gizleyebildi, çünkü ağladığına ve korktuğuna inandırdı. Ben de onu azarladım - oh, *à faire croire!*'

"Sevindim," dedi Bayan Thane. 'Sanırım benim Fransız parfümüm olmalı?

Onların sesini duyan Ludovic, kendi odasından koridora doğru yürüdü ve sırtıarak şöyle dedi "Sarah, kokunu döktüğüm için bana kızgın mısın? Bir gün sana biraz daha alacağım.

"Teşekkür , Ludovic!" dedi Bayan Thane duygulanarak. 'Ve giymek için seçtiğiniz elbise bu, öyle mi? Evet, anlıyorum. Ne de olsa sıradanın ötesinde bir giysiyi hiç önemsemedim.

Ludovic, "Omuzlarından biraz kırıldı," diye açıkladı.

"Evet, bunu fark ettim," diye onayladı Bayan Thane. 'Ama bir adamın hayatıyla karşılaştırıldığında sadece bir elbise nedir ki?

Eustacie bu duyguyu büyük bir memnuniyetle karşıladı ve Sarah'nın da böyle hissedeceğini bildiğini söyledi.

'Elbette,' dedi Bayan Thane. 'Üstelik Ludovic'i yeterince dikkate almadığımızı düşünüyorum. Örneğin benim şu geniş, havadar daireme bir bakın, bir de onun uyumak zorunda kaldığı küçük, havasız arka odayı düşünün! Seninle değişeceğim, sevgili Ludovic.

Ludovic bu yakışıklı teklifi hiç tereddüt etmeden reddetti. "Bu kokuyu sevmiyorum," dedi açık yüreklilikle.

Bayan Thane duygularına yenik düşerek bir sandalyeye doğru sendeledi ve eliyle gözlerini kapadı. Ludovic'e, odasındaki halıyı kokuyla doyurduğu için, bu egzotik atmosferde kendisinin değil, Ludovic'in uyuması gerektiğini oldukça duygulu bir sesle anlattı.

Günün geri kalanı alarmlar ve tartışmalarla renklendi. Runner'lar, Nye'in şüphelendiği gibi, sadece yolun bir mil aşağısındaki birahaneye çekilmişlerdi ve her ikisi de ayrı zamanlarda Red Lion'ı tekrar ziyaret ettiler, mümkün olan en göze batmayan, sinsi denemeyecek şekilde içeri girdiler ve evin beklenmedik köşelerinde bulunmalarını ev sahibini aradıklarını söyleyerek açıkladılar. Bu ziyaretler için öne sürdükleri bahaneler

ikna edici olmasa da, Nye tarafından büyük bir memnuniyetle kabul edildi. Ludovic'in gizli mahzeninde saklandığını bildiğinden emin olan Nye, Koşucular'a evin içinde refakatsiz dolaşabilmeleri için her türlü kolaylığı sağladı. Bu düzenlemeden memnun olmayan tek kişi, bir mangal ve birkaç mumun sağladığı kolaylıklara rağmen, mahzenin soğuk, karanlık ve şeytani derecede rahatsız olduğundan şikayet eden taş ocağının kendisiydi. Bir koşucu geldiğinde mahzene çekilmeye hazır bir şekilde üst katta kalma planı, bütün öğleden sonrayı evin etrafında dolanarak geçiren bu beyefendilerin yorucu davranışları yüzünden suya düşmüştü. Eustacie iki kez salonun penceresinde soran bir yüzle irkildi ve Clem üç kez subaylardan birinin evin arka tarafında, ahırların yanında, kâhya ve postacı çocuklarla hobbilik yaptığını bildirdi. Sir Hugh bile handaki yabancı varlığının farkına varmış ve akşam yemeğine , botlarını çıkarırken yabancı bir adamın kafasını yatak odasına soktuğundan şikayet etmişti.

'Kırmızı burunlu, serseri görünümlü bir adam,' dedi. 'Nye ought daha dikkatli olması gerektiğini söyledi. Koridordan sürünerek geldi ve "izninizle" bile demeden odama baktı.

"Size bir şey söyledi mi?" diye sordu Bayan Thane endişeyle.

"Hayır," diye yanıtladı Sir Hugh. Dürüstçe ekledi: 'Yapmazdı demiyorum ama ona bir çizme fırlattım.

"Ona çizme mi fırlattın?" diye bağırdı Eustacie, gözleri parlayarak.

'Evet, neden olmasın? İnsanların etrafta dolaşmasından hoşlanmıyorum ve kırmızı burunlarını odama sokmalarına izin vermeyeceğim,' dedi Sir Hugh.

Bayan Thane, "Hugh, olman için bunu bilmen gerekecek," dedi. "O bir Bow Street Koşucusu'ydu.

Sir Hugh bir tabak fasulyeyi mideye , "Odama burnunu sokmaya hakkı yok," diye cevap verdi. "Genç Lavenham nerede?

"Kilerde. O -'

Sir Hugh bıçağını ve çatalını bıraktı. 'Orada ne buldu? Yukarı mı getiriyor?'

"Hayır. Koşucular onu aradığı için mahzende.

Sir Hugh kaşlarını çatı. "Bana öyle geliyor ki," dedi biraz sert bir sesle, "bu yerde tuhaf bir şeyler dönüyor. Bununla ilgili hiçbir şey yapmayacağım.

'Çok uygun, canım,' diye onayladı kız kardeşi. 'Ama Ludovic Lavenham hakkında hiçbir şey bilmediğini de unutma! Korkarım bu Kaçaklar senden bilgi almaya çalışabilirler.

"Oh, olabilirler, olabilirler mi?" dedi Sir Hugh, gözleri biraz parlayarak. 'Eğer o kırmızı burunlu adam bir Koşucu ise, ki bundan kuşkuluyum, ona görevinin kapsamı hakkında vereceğim bazı bilgiler olacak. Şu Runner'lar iyice kontrolden çıkmaya başladılar. Yaşlı Sampson Wright'la onlar hakkında konuşacağım.

"Elbette, Hugh; umarım yaparsın, ama lütfen, Ludovic'in burada olduğunu onlara söylemeyeceğine dair bana söz ver!

"Ben bir Sulh Yargıcıyım," dedi Sir Hugh, "ve Kanun'u aldatmaya hiç niyetim yok. Eğer bana sorarlarsa onlara doğruyu söylerim.

Eustacie telaştan beti benzi atmış bir halde masanın kenarını kavradı ve: "Ama yapmamalısın! Yapmamalısın!" dedi.

Sir Hugh ona hoşgörölü bir bakış attı. "Bana sormayacaklar," dedi basitçe.

Runner'ların karanlık çöktükten sonra Red Lion civarında dolaşmaları pek mümkün görünmüyordu, bu yüzden pencereler sürgülenir ve panjurlar çekilir çekilmez Ludovic yeraltındaki inzivasından çıktı ve salonda partinin geri kalanına katıldı. Sir Tristram'dan bir ziyaret beklentisi vardı ve saat sekizi biraz geçte, ay ışığından yararlanarak Saray'dan arabayla gelmiş olan Sir Tristram hana girdi.

Evin dışında gizlenen herhangi bir adamla karşılaşp karşılaşmadığı sorusuyla karşılaştı. Karşılaşmamıştı ama bu endişeli soru hemen kuşkularını uyandırdı ve yokluğunda neler olup bittiğini sordu. Bow Sokağı'nda Ludovic'e karşı bir ihbar yapıldığını duyunca, birkaç dakika hiçbir şey söylemedi, böylece onu en azından bir şaşkınlık ifadesiyle irkiltmeyi uman Eustacie'yi hayal kırıklığına uğrattı. Konuştuğunda, Runner'ları kandıran hileye hayranlık duymuyordu, ama ciddi bir sesle ve gözleri kuzenindeydi. "Eğer Hollanda'ya gitmeyeceksen, en azından Sussex'i terk eder misin, Ludovic?

Birazcık şeytan! Tehlike falan yok. Koşucular boşa kürek çektiklerini düşünüyorlar. Shield'ın dudaklarının gerildiğini, gözlerinin kendisine dikildiğini fark etti ve sarsılarak doğruldu. "Tristram, eğer beni kaçırmaya çalışırsan, yemin ederim seni vururum!

Sör Tristram buna güldü ama başını salladı. "Seni kaçırmayacağıma söz veremem ama önce silahını alacağıma söz veririm.

"Beni hiç bırakmıyor," diye sırttı Ludovic.

"Ben de bundan korkuyorum," diye karşılık verdi Shield. 'Eğer sana karşı bir girişimde bulunulursa, ateş edeceksin ve gerçek bir cinayet suçlamasıyla karşı karşıya kalacaksın.

Eustacie sert bir sesle: 'Ona karşı bir girişim mi? Hayatına kastettiğinizi mi söylüyorsunuz?

"Evet, biliyorum," diye yanıtladı Shield. 'Plunkett'i Beau'nun öldürdüğünden emin olamayabiliriz ama Koşucuları Ludovic'in üzerine salanın o olduğundan hiç kuşumuz yok. Kanun'un Ludovic'i yolundan alıkoymasını istiyor, ama eğer Koşucular başarısız olursa, sanırım bu girişimi kendisi yapabilir. Buraya erişimin ne kadar kolay olduğunu düşündünüz mü?

Eustacie onun omzunun üzerinden istemsiz bir bakış attı. "Hayır," bocaladı. 'Kolay mı? Belki de daha iyi olur, Ludovic. Öldürülmeni istemiyorum!

Ludovic sabırsızlıkla, 'Ah, saçmalık,' dedi. 'Beau'nun burada olduğumdan haberi bile yok. Şüphelenebilir ama beni bizim, Nye'ın ve Clem'in dışında gören kimse yok.

Kuzeni sözünü kesti: "Maliye memurunu unutuyorsun," dedi.

Ne ihtimali? Bu fikri Basil'in aklına sokanın o olduğunu kabul ediyorum, ama bu bir fikirden öte bir şey değil ve Basil, Koşucular'ın benden hiçbir iz bulamadığını duyduğunda, her şeye rağmen yanıldığını düşünecek. Nye, ortaya atılan bilgilere pek itibar etmedikleri görüşünde.

'En iyi adamlarını araştırmak için göndermediklerine göre, buna pek önem vermedikleri açık, ama Eustacie'nin yanında Abigail olmadığını öğrendiklerinde meseleyi daha ciddi bir şekilde ele alacaklardır.

"Ludovic," dedi Bayan Thane düşünceli bir sesle, "Koşucuları yakalayıp mahzene yerleştirmenin iyi bir şey olacağını düşünüyor.

"Ünlü bir plan!" dedi Sir Tristram alaycı bir tavırla.

Eustacie kaşlarını çatarak, "Evet ama ben aynı fikirde değilim," dedi. "Beni şaşırtıyorsun.

"Bir dakika!" diye araya girdi Thane, o sırada ateşin yanındaki küçük masada oturmuş, sağ eliyle sol elini kullanarak zar atıyordu. 'Kanun adamlarını mahzene hapsedemezsiniz. Birincisi, bu bir suçtur, ikincisi de mahzende çok değerli içkiler vardır. O kırmızı burunlu adamdan hoşlanmıyorum; bence ondan kurtulmalıyız. Dahası, bir sürü

Sampson Wright'a karşı uzun zamandır mücadele ediyorum ve onun tekerine çomak sokmayı umursamıyorum. Ama koşucularının kaçırılmasına izin vermeyeceğim.

"Pekâlâ!" dedi kız kardeşi. 'Bence çok mantıksızsın, Hugh, söylemeliyim. Ne de olsa Runner'a bot fırlatan sizdiniz.

"Bu çok farklı bir şey," diye yanıtladı Thane. 'Birin odasına burnunu sokan bir adama çizme fırlatmaya karşı söylenecek bir şey yok. Ama adam kaçırmak başka bir konu.

"Oh iyi!" dedi Ludovic neşeyle. 'Bire on, onları bir daha görmeyeceğiz. Yarınki otobüsle Londra'ya döneceklerini söyleyebilirim.

Bay Stubbs kendi isteğini yerine getirseydi, yarınki arabayı beklemek yerine gece postasına biner, yolda geçirilecek bir geceyi birahane de geçirilecek bir geceye tercih ederdi. Ancak, titiz bir görev bilincine ve görevine layık olduğunu kanıtlama arzusuna sahip ciddi bir insan olan arkadaşı, araştırmanın yeterince kapsamlı görüşündeydi.

"Yaptığımız şey onları uyutmak oldu," dedi yavaşça başını sallayarak. 'Onları tam anlamıyla uyuttuk, yaptığımız şey bu. Umutsuz bir suçlunun izini bulamadık ve onlar da bizim iz bulamadığımızı biliyorlar. Peki şimdi ne olacak?

"Peki, ne oluyor?" dedi Bay Stubbs, tankardını indirerek.

"Sükûnet bulurlar, olan budur.

"Bunu daha önce de söylemişsiniz," dedi Bay Stubbs hafif bir hiddetle.

"Ah, ama şimdi onları uyuttuktan sonra ne yapacağız?" diye sordu arkadaşı. "Bir atak yaparız ve Ludovic Lavenham'ı gafil avlarız.

Bay Stubbs konuyu kafasında evirip çevirdi. "Yanıldığını söylemeyeceğim, William," dedi temkinli bir sesle. 'Onu gafil avladığımız sürece benim *de* bir itirazım yok. Garip bir şey ama o Fransız aşüftenin Loodervic'in babalarıyla çok becerikli olduğu konusunda söylediklerini aklımdan çıkaramıyorum. Bu işleri garipleştiriyor. Bundan daha fazlasını söylemeyeceğim. Tuhaf.'

"Ben de bunu düşünüyordum," dedi gayretli Bay Peabody, "ve vardığım sonuç, Jerry, bunu sırf seni korkutmak için kafasından uydurduğu.

Bay Stubbs bir an için bunu düşündü. Sonra biraz sert bir sesle: 'Daha iyi bilmeliydi,' dedi. Birasından bir yudum aldı ve elinin tersiyle ağzını silerek ekledi: 'çekerim, benim de bu konuda şüphelerim vardı.

birlikte. Söylediği şey on altı mum. Şimdi sana soruyorum William, bu olası bir hikaye mi?

Bay Peabody bunun pek de olası olmayan bir hikâye olduğunu düşündüğünü söyledi. Bay Stubbs, Eustacie altı mumdan söz etseydi ona inanabileceğini söylerken, daha pratik bir adam olan Bay Peabody, mumlara ateş etmenin hiçbir anlamı olmadığı gerekçesiyle hikâyenin tamamına güvenmiyordu.

Bu farklı yollardan geçerek aynı rahat sonuca varmışlardı ki, Beau Lavenham'ın sağduyulu uşağı Gregg'den başkası olmadığı anlaşılan bir ziyaretçinin gelişiyle mahremiyetleri bozuldu. Küçük bir selam ve gergin bir gülümsemeyle musluk odasına geldi ve sıcak su ve limonlu bir konyak sipariş etti. Kendisi için bu temin edilene kadar barın yanında kaldı, sadece bir kez göz ucuyla ateşin yanındaki köşede rahatça oturan iki Runner'a baktı. Ancak kadehi kendisine uzatılınca şömineye doğru yürüdü ve yüksek arkalıklı bir koltuğa oturarak Runner'lara iyi akşamlar diledi.

Bu medeni selamlaşmaya, belirgin bir samimiyet göstermeden karşılık verdiler. Sahip oldukları bilgiler için ona borçlu olduklarının farkındaydılar, ama kendilerine verebileceği başka bilgiler için minnettar olsalar da, bir ırk olarak muhbirlerle karşı önyargıları vardı ve bu adam için bir istisna yapmak için hiçbir neden görmüyorlardı. Buna göre, Gregg sandalyesinde öne doğru eğilip keskin ama bastırılmış bir sesle: "Eee?" dediğinde, Bay Stubbs soğuk bir aksanla cevap verdi: "İyi değil. Bir hiç uğruna buraya getirildik, olan bu.

Gregg kaşlarını çatarak, "Demek onu bulamadınız!" dedi.

"Ne o, ne de ondan bir iz. Bu da beni şaşırtmadı diyebilirim.

Gregg tek parmağının tırnağıyla ön dişlerine vurarak, "Ama her şeye rağmen oradaydı," dedi. 'Orada olduğuna eminim. Her yere baktınız mı?'

Bay Stubbs iğneleyici bir ironiyle, "İşte şimdi!" dedi. 'Eğer aklıma bunu sokmadıysan! Lanet olsun, eğer kömür kutularından birinin içine bakmayı unutmadıysam!'

Gregg gücendiğini anlayarak gülümsedi ve eliyle küçümseyici bir hareket yaptı. "Burası eski bir ev, kuytu köşeler ve gizli dolaplarla dolu. Emin misiniz - emin olduğunuzu sanıyorum- mahzenlerde güvenlik arama fırsatı bulamadığından?

"Evet," diye yanıtladı Bay Stubbs. 'Eminim. Ben ön kapıdan girdiğimde, Bay Peabody de arka kapıdan girmişti. Ve herhangi bir suçlunun kokusunu bile almadık. Dahası, ev sahibi bize çok iyi davrandı, gerçekten çok iyi davrandı. Farklı davranacak pek çok kişi vardı ama Bay Nye'in hiç gıkı çıkmadı. "Bu benim hoşuma gitmiyor," dedi, "ama sizi suçlamıyorum, de sadece görevini yerine getiren bir memura engel olacak biri değilim."

Uşağın hafif gözleri bir katı surattan diğerine gidip geliyordu. "Onu . Ben gittiğimde . Muslukçu, musluk odasından dışarı adım atmama izin vermedi. Evin içinde hiçbir yere gitmemi istemediler. Bu çok belirgindi.

"Bu beni şaşırtmadı," dedi Bay Stubbs. Boş tankardını yere bıraktı ve uşağa dikkatle baktı. 'Bu Loodervic Lavenham'a olan ilginiz nedir? Onu topuklarından yakalamak için neden bu kadar endişelisiniz?

Uşak dudaklarını sıkıca büktü, ama bir an sonra cevap verdi: 'Gördüğünüz gibi Bay Stubbs, bu benim işim. Kendimce sebeplerim var.

Koşucu ona giderek artan bir hoşnutsuzlukla baktı. "Bakın!" dedi. 'Ben bir suçluyu aramaya gittiğimde, bu aptallıktır. Aynı şeyi siz yaptığınızda, Bay Gregg, bu bana pek de kindarlık gibi görünmüyor ve kindarlık da benim kabul etmediğim ve asla kabul etmeyeceğim bir şey.

"Doğru," diye kabul etti Bay Peabody.

Uşak yine gülümsedi, ama hoş olmayan bir şekilde ve ipeksi üslubuyla: 'İsterseniz öyle diyebilirsiniz, Bay Stubbs. Ve umarım Red Lion'da kimi gördüğünüzü sorabilirim?

Bay Stubbs, "Suçlu falan görmedim," diye cevap verdi. 'Benim inancıma göre orada suçlu falan yok. Bir Sulh Yargıcı oraya yerleşmişken buranın böyle bir suçluyu barındırması mümkün mü?

'Arka taraftaki küçük yatak odasına mı gittin? Oraya gitmene izin mi verdiler?

"Arka taraftaki iki yatak odasına girdim, biri ev sahibinin, diğeri de genç Fransız hanımın hizmetçisinin.

Uşağın göz kapakları hızla kalktı. "Hizmetçisi mi? Hizmetçisini gördün mü?"

'Evet, zavallı kız, onu yeterince gördüm ve Bayan'ın onu azarladığını duydum.

hepsi bir şişe kırmak için.'

"biriydi?" diye sordu Gregg, tekrar öne eğilerek.

Bay Stubbs gözlerinde bir tedirginlik gölgesiyle ona baktı. "Neden, yüzünü pek göremedim, şalına sarılmış ağlıyordu, kalbi kırılacak gibiydi.

"Ah, demek yüzünü görmediniz!" dedi Gregg. "Belki de uzun boylu bir kızdı - çok uzun boylu bir kız?

Bay Stubbs uzun kil piposunu doldurmakla meşguldü, ama piposunu ve yavaşça şöyle dedi: 'Evet, ender rastlanan, güçlü kuvvetli bir . Görebildiğim kadarıyla sarı saçları vardı.

Gregg sandalyesinde arkasına yaslanıp parmak uçlarını birleştirdi ve gözlerinde tuhaf bir parıltıyla Koşucuları süzdü. "Demek buydu!" dedi. "Vay, vay!

Bay Stubbs, Ne demek 'kadardı'?" diye sordu.

'Sadece Ludovic Lavenham'ı gördüğünüzü; evet, ve onun da parmaklarınızın arasından kayıp gitmesine izin verdiğinizizi söyleyebilirim.

Bay Peabody, meslektaşının bariz üzüntüsünü gözlemleyerek, cesurca imdadına yetişti. 'İşte burada yanılıyorsunuz,' dedi. 'Yaptığımız şey, onu uyutmak oldu - eğer öyleyse, ki bunu henüz kanıtlayamadık. Şimdi yapmamız gereken bir hamle yapmak ve Bay Gregg, sizin yardımınız olmadan yapmaya karar verdiğimiz şey de bu.

"Onu elinizin altındayken saldırısaydınız daha iyi olurdu," dedi uşak kuru bir sesle. "Buralarda, Red Lion'da görebileceğiniz mahzenlerin altında mahzenler olduğu söylenir; sadece Nye ve Clem'in yolunu bildiği mahzenler.

"Eğer bu doğruysa, onları bulacağız," dedi Bay Stubbs kararlılıkla.

"Umarım gidebilirsin," diye cevap verdi Gregg. 'Ama tavsiyemi dinleyin ve silahlı gidin! Peşinde olduğunuz adam gerçekten de çaresiz durumda ve sanıyorum tabancalarını yanından ayırmayacaktır.

Koşucular birbirlerine bakiştılar. Bay Stubbs sıradan bir ses tonuyla, "Babasıyla arası iyiymiş diye duymuştum," dedi.

"Hiç ıskalamadığını söylüyorlar," dedi Gregg, gözlerini ağırbaşlı bir şekilde indirerek. 'Senin yerinde olsaydım, o beni vurmadan önce ben onu vurmanın daha iyi olacağını düşünürdüm.

Bay Stubbs acı bir sesle, "Evet, öyle diyebilirim," dedi, "ama koylara ateş etmeye gitmemize izin verilmiyor.

'Ama ikiniz de onun nasıl ateş ettiğini ve kaçtığını anlatsaydınız,

Gregg nazikçe, "Gözden kaçmış olabilir mi?" diye sordu.

Durumu özetlemek Bay Peabody'ye kalmıştı ama uşak gidene kadar bunu yapmadı. Sonra sıkıntılı arkadaşına şöyle dedi: 'Bu bana neye benziyor biliyor musun Jerry? Bana öyle geliyor ki, bu Ludovic Lavenham'ın bir an önce ortadan kaldırılmasını isteyen hesapsız biri var - ah, hem de sessiz sedasız!

Bay Stubbs kasvetle başını salladı ve uzun bir sessizlikten sonra, "İşimizi yapmalıyız, William," dedi.

Görevleri gereği ertesi sabah erkenden Red Lion'a doğru yola çıktılar. Ev halkını şaşırtma planları, Clem'i nöbetçi bırakarak önlem alan Nye tarafından boşa çıkarıldı. Koşucular hana vardıklarında Ludovic uyandırılmış, itiraz ederek kilere götürülmüş ve odası her türlü izden arındırılmıştı. Runner'lar Nye'da en ufak bir şaşkınlık belirtisi görmediler; Nye onları uygunsuz bir saatte uyandırılan bir ev sahibinin doğal kızgınlığından başka bir şeyle karşılamadı. Musluk odasında Clem yavan bir şekilde yerleri fırçalamakla meşguldü; Runner'lara boş ve sorgulayan bir yüzle baktı ve yapacak işi olan birinin katı havasıyla işine döndü.

"Peki, sabahın bu saatinde ne istiyor olabilirsin?" diye sordu Nye sınırcasına.

Bay Stubbs, "Dün gördüğümüz Abigail ile konuşmak istiyoruz," dedi.

"Mamzelle'in Lucy'sini mi kastediyorsunuz?" dedi

Nye. Bay Stubbs başını sallayarak, "Ah, işte onu kastediyorum," dedi.

'Eğer onunla konuşmak istiyorsan Brighton sahnesine çıksan iyi olur.

O artık burada değil.'

Bay Stubbs ona delici bir bakış attı ve derin derin konuştu: "Bundan oldukça eminsiniz, değil mi Bay Nye?

'Elbette eminim! Dün sana nasıl olacağını anlatmıştım. Bayan onu kapattı. Ondan ne istiyorsun? Nadir bulunan aptal bir kızdı ve pek de sevilmiyordu.'

"Ondan ne istediğimi biliyorsun," dedi Bay Stubbs. 'Tehlikeli bir suçluyu barındırıyorsunuz Bay Nye ve o fahişe de oydu!

Bu açıklama ev sahibini dehşete düşürmek şöyle dursun, onu azami derecede eğlendirmişe benziyordu. Koşuculara baktıktan sonra

Birkaç dakika boyunca şaşkın bir şekilde konuştuktan sonra yüzüne yavaşça bir gülümseme yayılmasına izin verdi. Gülümseme kıkırdamaya, kıkırdama da gerçek bir kahkaha krizine yol açtı. Ev sahibi önlüğünün köşesiyle gözlerini silerek Clem' espriyi paylaşmasını söyledi ve Clem de kendisine açıklanır açıklanmaz espriyi paylaştı. Aslında, Koşucular'ın gerekli gördüğünden çok daha uzun bir süre elinin tersiyle gülmeye devam etti.

Nye gülmeyi bırakabildiğinde, Bay Stubbs'a aklına böyle bir fikri neyin getirdiğini söylemesi için yalvardı ve Bay Stubbs, en azından bu kartın bir koz olduğunu kanıtlayabileceğini umarak, bilgi aldığını söylediğinde, önce ona çok sert baktı ve sonra şöyle dedi: 'Bilgi, ha? O zaman aynı bilgiyi size kimin verdiğini bildiğime eminim! Beyaz yüzlü, cılız bir adamdı ve hayatında görebileceğin en iğrenç gün ışığı çiftiydi! Gregg adında bir adam: işte oydu!

Bay Stubbs biraz tedirgindi ve ihtiyatlı bir tavırla: 'Ne öyle olduğunu ne de olmadığını söyleyebilirim,' dedi.

"Tanrı seni sevsin, bana söylemene gerek yok!" dedi Nye, vurduğu adamın eve gittiğinden emin bir ifadeyle. "Bilmem ne zamandan beri bana karşı kin besliyor, efendisine gelince, bir yabancı burada yarım gün dursa, Bay Ludovic'in kendisine ait olmayan bir şeyi almasını engellemek için eve geldiğini düşünerek çıldırır. "İyice kızartılmışsın, işte böyle.

"Bunu bilmiyorum," diye cevap verdi Bay Stubbs. 'Tek bildiğim, Abigail'in artık burada olmamasının çok şüpheli olduğu ve görmek istediğim şey, Bay Nye, sizin şu mahzenleriniz.

"Seni mahzenlerime götürmekten daha iyi yapacak işlerim var," dedi Nye. 'Eğer onları görmek istiyorsan, git ve gör. Benim için fark etmez.

Bir saat sonra Sir Hugh kahvaltıya indiğinde Nye'in aklına hoş bir fikir geldi ve patronunun önüne bir tabak jambon ve yumurta koyarken ona Runner'ların yine evde olduğunu söyledi. Kanun'un işleyişinden çok kahvaltısıyla ilgilenen Sir Hugh, odasına burunlarını sokmadıkları sürece onların varlığına bir itirazı olmadığını söylemekle yetindi.

"Bunu yapmazlar efendim!" dedi Nye, ona bir fincan kahve doldururken. "Onlar aşağıda mahzende.

Sir Hugh kırmızı bir sıgır filetosunu inceliyordu ve dalgın bir sesle şöyle dedi: "Kilerde, değil mi? Birden gözlük camını düşürdü ve kendi etrafında dönerek

ev sahibine bakmak için sandalyeye oturdu. "Ne diyorsunuz? Kilerde mi?"

"Evet, efendim. Bir saatten fazladır oradalar - bir bir geliyorlar.

Sir Hugh kolay etkilenen bir adam değildi, ama bu istihbarat onu her zamanki sakinliğinden çok daha etkili bir şekilde uyandırdı. "Bana o kırmızı burunlu alçağı mahzenlerde serbest bıraktığınızı mı söylüyorsunuz!" sordu.

Nye özür dileyerek, "Şey, efendim, bir kanun adamı ve arama emri olduğu için ona karşı gelmek istemedim," dedi.

"Emrin canı cehenneme!" dedi Sir Hugh. 'Aşağıda senden aldığım bir pipo Chambertin var! Ne haltlar karıştırıyorsun, dostum?"

'Memnun olmayacağınızı düşünmüştüm efendim, ama işte! Ne yapabilirim ki? Gizli bir mahzen olduğunu kafalarına . Onu arıyorlar. Clem bana fiçileri çekmelerinin şok edici bir şey olduğunu söyledi.

'Çekerek -' Kelimeler kifayetsiz kaldı Sir Hugh'un. Ayağa kalktı, peçetesini yere attı ve salondan çıkıp musluk odasına ve kiler merdivenlerine doğru yürüdü.

On beş dakika sonra odaya giren Bayan Thane, kardeşinin sandalyesini boş bulunca hafifçe şaşırdı ve Nye'a ona ne olduğunu sordu.

"Koşucular yüzünden, hanımefendi," dedi Nye. "Ne!

Yine mi geldiler?" diye haykırdı Bayan Thane.

"Evet, buradalar hanımefendi, gizli mahzenime girmenin yolunu arıyorlar. Oh, Bay Ludovic yeterince güvende! Ama Sir Hugh'Runner'ların alt kattaki şarabı nasıl rahatsız ettiklerinden söz ettiğim için, gördüğünüz gibi kahvaltısını bırakarak kalktı ve neler olduğunu görmek için nadiren dışarı çıktı.

Bayan Thane, Nye'in tahta yüzüne bir bakış attı ve şöyle dedi: 'Sen kesinlikle asılmak için doğmuşsun, Nye. Neler oluyordu?

'Şey, hanımefendi, musluk odasında duyduğuma göre, fiçilerimi kabaca çekmişler ve bu ve Sir Hugh'un aklına Nantes konyağını çekmek istedikleri gelince, küçük bir karışıklık oldu. Clem bana Sir Hugh'un onları idare ettiğini duymanın nadir olduğunu söyledi. Anladığım kadarıyla, hiçbir fiçiyi bir santim bile oynatmamalarını tembihlemiş ve kasıtlı zarar verme konusunda söyledikleri onları oldukça korkutmuş - bu ve onlara karşı takındığı yüksek ton.

"Ona Lord Lavenham hakkında ne bildiğini sormadılar, değil mi?" dedi Bayan Thane endişeyle.

"Ona sorma şansları olmadı, hanımefendi. Onlara, içkiyi kurcalamadıkları ve yatak odasında dolaşmadıkları sürece istedikleri suçluyu arayabileceklerini söyledi.

"Ama Nye, ya senin gizli mahzenini bulurlarsa?" dedi Bayan Thane.

Hiddetle gülümsedi. 'Bunu yapmayacaklar - açık mahzenleri tuttukları sürece değil. Aslında, Sir Hugh onlara görevlerinin ne olduğunu ve ne olmadığını anlatırken, Bay Ludovic'e kahvaltısını götürebildim.

"Gizli mahzeniniz nerede, Nye?

Adam bir an kadına baktı ve sonra cevap verdi: 'Beni mahvedeceksiniz hanımefendi. Depomun tabanının altında.'

Sir Hugh az sonra odaya geri geldi. Koşucuların ya sarhoş ya da yarım akıllı olduklarını düşündüğünü ve onlarla daha fazla sorun yaşamayacaklarını sandığını söyledi. Kız kardeşinin umutla onlardan kurtulmayı başarıp başaramadığını sorması üzerine, biraz sert bir şekilde böyle bir girişimde bulunmadığını söyledi. Sadece onlara görevlerini tanımlamış ve yasaların sınırlarını aşmanın sonuçları konusunda onları uyarmıştı.

Hem Nye hem de Bayan Thane memnun değildi ama Sir Hugh'un mahzenlere girmesinin Runner'ların şevkini kırdığına şüphe yoktu. Sir Hugh'un tartışılmaz otorite havası, hukuk bilgisi ve görünüşe göre Bow Sokağı'nda görevli sulh yargıcını tanıyor olması, bir daha onunla ters düşme konusunda büyük bir isteksizlik duymalarına neden olmuştu. Aralarında bu konuyu tartıştıklarında, böylesine katı bir hukukçunun bulunduğu bir evin, azılı bir suçluyu aramak için uygun bir yer olduğunu da düşünemiyorlardı. İki kez Ludovic Lavenham'ın izine rastlayamamışlardı; en çok ilgilenmesi gereken ev sahibi onların aramalarına kayıtsızlıkla bakıyor gibiydi ve Abigail'in ortadan kaybolması gibi şüpheli bir durum olmasaydı, Londra'ya dönmeye çok meyilli olacaktı. Ancak uşağın sözleri açtı. Gizli bir mahzen aramaya devam etmeye ve Ludovic'i kaçırmaya çalışırken şaşırtmak umuduyla hanı gözetim altında tutmaya karar verdiler.

Bu arama, sabırla duvarlara ve odaya dokunmayı gerektirirken Nye, Ludovic'i ziyaret etme fırsatını değerlendirdi. Az sonra geri döndü ve lord hazretlerinin uzun süre sabırlı kalmayacağını, hatta saklandığı yerden çıkmakla tehdit ettiğini bildirdi.

Runners'la kendi tarzında başa çıkacak.

"Gerçekten de onu suçlayamayız," dedi Bayan Thane yargılayıcı bir tavırla. 'Bu insanların bize musallat olmaya devam etmeleri çok can sıkıcı. Maceralarımıza tamamen son veriyor.

"Evet, ," diye kabul etti Eustacie. "Ayrıca, Ludovic'in kilerde üşütmesinden korkuyorum.

"Çok doğru," dedi Bayan Thane. 'Yapacak bir şey yok: Hugh bu konuda hiçbir işe yaramadığına göre Runner'lardan kendimiz kurtulmalıyız.

"Onları görmediniz," dedi Eustacie acı acı. "Onlar öyle adamlar ki, hep kalıyorlar, hep kalıyorlar, hep kalıyorlar.

'Evet, inatçı bir çift olduklarını söylemeliyim. Korkarım inatçılıklarının kökeninde sizin Abigail'iniz var. Sözünü kesti ve aniden ayağa kalktı. "Aşkım, sanırım bir fikir buldum! Sen - şimdi, benim bir fahişe olduğumu söyler miydin?

Eustacie, kendisinin böyle bir nezaketsizlik yapabileceğinin ima edilmesine kızarak, "Elbette böyle bir şey söylemem!" diye cevap verdi. "Çok uzun boylusunuz, *bien entendu*, ama -

"Başka bir şey söyleme!" diye emretti Bayan Thane. "Bir planım var!

On

Planına uygun olarak Bayan Thane günün geri kalanında iki Koşucu'nun görüş alanından uzak kalmaya özen gösterdi. Kendi odasına çekilip orada hoş ve kan dondurucu bir romantizmle oturdu ve zaman zaman Eustacie gelip alt kattaki gelişmeleri rapor etti.

Bay Stubbs ilk fırsatta Eustacie'yi ayrıntılı bir çapraz sorgulamaya tabi tuttu, ama Eustacie bundan zaferle çıktı. Heyecanlılığıyla ün salmış olan Eustacie'nin, zor durumda kaldığında tutarsız ve dolayısıyla (hemen Fransızca'ya sığındığı için) anlaşılmaz olması kolaydı. Yarım saatlik sorgulamanın sonunda, Bay Stubbs değil ama kurbanı kendini oldukça hırpalanmış hissetti.

O ve arkadaşı yorucu ve tatmin edici olmayan bir gün geçirdiler. Kiler, son derece soğuk olmasının yanı sıra hiçbir sır barındırmıyordu ve Bay Peabody'nin mutfığa giden geçidin karanlık bir köşesinde keşfettiği kilitli bir dolap, ev sahibiyle aralarında geçen tatsız bir tartışmanın sorumlusu oldu. Bay Peabody, bir kısmı boş kasa ve sepet yığınının arkasına gizlenmiş olan dolabı keşfeder keşfetmez Nye'dan anahtarını istedi. Ev sahibi, Clem'in de katıldığı uzun bir aramadan sonra anahtarı kaybettiğini açıklayınca, iki Runner'ın da umutları arttı ve Bay Stubbs, Nye'ı anahtarı hemen getirmezse kapıyı kıracakları konusunda uyardı. Nye, mülküne zarar verilmesi halinde Bow Sokağı'na şikayette bulunacağını söyleyerek karşılık verdi. Dolapta yedek çanak çömlekten başka bir şey olmadığını o kadar çok kez ve o kadar alışılmadık bir vurguyla söyledi ki, Runner'ların ikisi de kuşkuya kapıldı ve fare deliğine girmiş bir çift teriyere benzediler. Bütün boş kutuları dolabın kapısından uzaklaştırdılar, böylece mutfaktan dolu bir tepsiyle çıkan Bayan Nye üzerlerine düştü, üç tabağı kırdı ve bir tabak peynirli keki dar koridora saçtı. Bay Peabody'nin bolca dilediği özürleri duyamayacak kadar sağır olan Bayan Nye, acı acı ve uzun uzun konuştu

Genel olarak erkekler, özel olarak da Bow Street Runner'lar hakkında konuşurken, Bay Peabody, hasarı onarmak gibi şanssız bir düşünceyle, kırık tabağın büyük kısmındaki tozlu peynirli kekleri araya toplayıp ona uzattığında, kulaklarını çınlatacak kadar kendini unutmuştu.

Bayan Nye kaynar sular içinde mutfığa çekildikten sonra yapılması gereken bir sonraki şey dolabın kapısını kırmaktı. Bay Stubbs bu işi Bay Peabody'nin yapması gerektiğini düşünüyor, Bay Peabody ise daha iri yapılı olan Bay Stubbs'ın bu iş için uygun olduğunu düşünüyordu. Tartışma sonuçlanana kadar kapının dışarıya doğru açıldığını fark etmediler. Bay Stubbs, Nye'a bu gerçeği neden en başta söylemediğini sorduğunda, Nye onların o dolaba girmelerini istemediğini söyledi. Bunu yaparlarsa pişman olacaklarını da ekledi. Bay Stubbs'ın cebinden hantal bir tabanca çıkarmasına ve dolabın sözde sahibini hemen teslim olmazsa kapının kilidinin patlatılacağı konusunda uyarmasına neden olan bir ipucu. Cevap gelmeyince, Bay Stubbs yardımcısına Pounce'a hazır olmasını söyledi ve tabancasının namlusunu kilide dayayarak tetiği çekti.

Atışın çıkardığı gürültü oldukça sağır ediciydi ve uğursuz bir Camın kırılma sesi, yankıları arasında belli belirsiz duyuluyordu. Bay Peabody'ye kendi tabancasıyla dolabı örtmesini emreden Bay Stubbs, kapının kolunu tutup çekerek açtı ve bunu yaparken dikkatlice dolabın arkasında durdu.

Bay Peabody silahını indirdi. Dolap oldukça sığıdı ve içinde cam ve çanak çömlek dolu raflardan başka bir şey yoktu. Atış menziline girmiş olan örnekler kötü bir şekilde ölmüştü ve bu durum Nye'ı anında ve yüksek sesle öfkeye sevk etti.

Patlama evin diğer bölümlerinden de duyulmuş, hatta Bayan Nye tarafından belli belirsiz bir yankısı bile duyulmuştu. Mutfaktan bir kez daha fırladı, bu kez elinde oklava vardı, tam da Sir Hugh Thane'in gözlüklerini kaldırmış, koridorun diğer ucunda belirdiği anda.

"Ne oluyor?" diye sordu Sir Hugh, öğleden sonra uykusundan kabaca uyandırılmış bir adamın tüm sinirliliğiyle.

Bay Stubbs bunun sadece bir görev meselesi olduğunu söylemeye çalıştı, ancak çoğu sağır insana özgü yankılı bir sahip olan Bayan Nye aynı anda, kendisine seçme şansı verildiği takdirde

Evde iki Runner olacağına bir çift vahşi boğa olsun daha iyi, açıklaması duyulmadı. O daha tekrarlayamadan Nye, Sir Hugh'a olayı kısa ve sadık bir şekilde anlatmış, özellikle de bu olaydaki kendi rolünü vurgulamıştı. "Onlara dolapta sadece yedek tabak çanak olduğunu defalarca söyledim, efendim, ama beni dinlemediler. Umarım sabırlı bir adamımdır, ama iş en iyi dört bardağımı kırmalarına gelince, hele bir de zat-ı alinizin akşam yemeği için hazırlanan bir tabak peynirli keki mahvetmelerine gelince, bu benim dayanabileceğimden çok daha fazla!

"Benim inancım," dedi Sir Hugh, talihsiz Koşuculara sabit bir şekilde bakarak, "sarhoş oldukları yönünde. Her ikisi de.

Kendisine hiçbir sıvı içecek ikram edilmemiş olan Bay Stubbs, neredeyse gözyaşları içinde itiraz etti.

"Eğer sarhoş değilsen," dedi Sir Hugh kesin bir ifadeyle, "delisin sen. Başından beri bundan şüpheleniyordum.

Bu acı verici olaydan sonra Koşucular hanı dışarıdan izlemek üzere geri çekildiler. Biri postacı çocuğun odasından arka kapıyı gözetlerken, diğeri hanın önünde bir aşağı bir yukarı yürüyordu. Zaman zaman karşılaşıyor ve yer değiştiriyorlardı. Ara sıra Nye'in ya da Clem'in kapılardan birinden ya da diğerinden dışarı bakıp etrafın temiz olup olmadığını kontrol ettiklerini görerek ödüllendiriliyorlardı. Bu hareketlilik işaretleri onları görev yerlerinde tutmak için yeterince yüreklendiriciydi. Ama bu, ham bir şubat günü için berbat bir işti ve gözetim altındaki ev bir handan başka bir yer olsaydı, görev duygusunun galip gelmesi pek olası değildi. Ancak Nye, Koşuculara daha fazla iyi davranamayacağına göre, konyak tekliflerini geri çevirse de, onlara müşteri olarak hizmet etmeyi reddedemezdi. Öğleden sonranın geri kalanında geçirdikleri tek keyifli anlar rahat içki salonundaydı ve bunlar bile ev sahibinin onlara attığı kara bakışlar ve kanun adamlarının içki içme eğilimleri hakkında yaptığı iğneleyici yorumlar yüzünden biraz gölgelendi.

Ama alacakaranlık çöktüğünde ödülleri aldılar. Bay Stubbs'ın oturma sırası Ahır odasının penceresinden bakarken arka kapının yavaş yavaş açıldığını ve Eustacie'nin dikkatle avluya baktığını gördü. Onun geldiğini biliyordu, çünkü evin içinde mumlar yakılmıştı ve Eustacie bir ışık huzmesi içinde duruyordu.

Bay Stubbs pencereden geri çekildi ve pencerenin arkasından şunları izledi

Perde. Arkasında bir postacı çocuk ateşin yanındaki sandalyeye yayılmış, ritmik bir şekilde horluyor, diğer ikisi de masada oturmuş kâğıt oynuyorlardı.

Eustacie, alacakaranlıkta etrafına göz gezdirdikten sonra döndü ve evin içinden birine seslendi. Bay Stubbs nefes nefese, sert kül bitkisine uzandı ve onu sağ eliyle kavradı. Gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı ki, tepeden tırnağa koyu renk bir pelerine bürünmüş, uzun boylu bir kadın figürünün evden dışarı süzüldüğünü ve duvarın gölgesinde kalarak ön tarafa doğru süzüldüğünü gördü. Eustacie kapıyı usulca kapattı; ama Bay Stubbs bunu görmek için beklemedi. Eki adında avluya ulaKımıK, avının arkasından sürünerek ilerliyordu, ama Bay Peabody'yi yardıma çağırıcaya kadar geride kalmaya dikkat ediyordu.

Pelerinli figür hızla ama temkinli bir şekilde ilerliyor, daha ileri gitmeden önce evin köşesinde durup yolun aşağısına ve yukarısına bakıyordu. Bay Stubbs da durdu, gölgelerin arasında kayboldu ve av yolun karşısına doğru bir hamle yaptığında Bay Peabody'nin meyhanede bir seansın tadını çıkarıyor olması gerektiğini anladı, meçhul kadının (ya da erkeğin) çitin örtüsü altında aceleyle yola indiğini belli belirsiz gördü ve yüksek sesle Bay Peabody'ye destek için seslenerek hana girdi.

Her zaman hevesli olan Bay Peabody, elinin tersiyle ağzını silerek onun yanına koştu. Bu muhteşem haberi duyunca sadece sopasını almak için kaldı ve Bay Stubbs'la birlikte kaçağın peşine düştü.

Bay Stubbs, "Aynı Abigail'di, William," diye nefes nefese kaldı. 'Başından beri bir dişi için fazla büyük olduğunu düşünmüştüm! İşte gidiyor!

Ağır adımlarla takip seslerini duyan öndeki figür omzunun üzerinden bir kez baktı ve sonra koşmaya başladı. Bay Stubbs'ın konuşacak nefesi kalmamıştı ama daha zayıf bir adam olan Bay Peabody bağırmaı başardı: "Dur!

Öndeki figür durgunlaşma belirtileri gösteriyordu; Koşucular ikinci bir rüzgârla ona doğru ilerlemeye başladılar ve birkaç dakika içinde ona ulaştılar ve nefes nefese, "Kanun adına!" diye haykırarak kendilerini saran pelerini yakaladılar.

Figür döndü ve Bay Stubbs'a burnunu kanatacak bir darbe indirdi.

"Babasına dikkat et, Jerry!" diye bağırdı Bay Peabody düşmanla boğuşurken. 'Tanrım, ne vahşi bir kedi! Ah, o zaman!

Bay Stubbs adamın sol kolunu sıkıca kavradı ve nefes nefese: "Seni Kanun adına tutukluyorum!" dedi.

Tutsak alçak ve nefessiz bir sesle şöyle dedi: 'Bırakın beni! Bırakın hemen gideyim! "Bizimle birlikte geliyorsun, yapacağın şey bu," diye yanıtladı Bay Stubbs.

Onlara doğru koşan bir atın sesi Koşucular'ın tutsaklarını yolun kenarına sürüklemesine neden oldu. At ve binicisi göründü ve mahkûm biniciyi tanıyarak bağırdı: 'Sör Tristram, yardım edin! İmdat!

At ani bir mahmuzun altında kalmış gibi ileri atıldı. Çılgınca çırpınan mahkûm yardım için tekrar bağırdı ve hemen ardından Sir Tristram grubun arkasına geçerek kendini eyerden dışarı attı. Koşucular daha durumu açıklayamadan, olayın yönetimini kendi hızlı ve becerikli ellerine . Bay Stubbs, çağrısını duyurmaya başlarken, onu bir kütük gibi yere düşüren bir sağ ve sol darbesiyle karşılaştı ve Bay Peabody, esirini serbest bırakıp sopasıyla Sir Tristram'a bir darbe indirmeyi hedeflerken, hedefini bulamadı ve bir sonraki an, Sir Tristram'ın kalçasına düzgün bir şekilde fırlatılmış olarak yola yayıldı.

Sir Tristram ikisine de daha fazla kulak asmadı ama pelerinli figüre doğru hızlı adımlarla ilerleyerek sert bir sesle, 'Yaralandınız mı? Tanrı aşkına, bunun anlamı nedir, Bayan Thane?

"Ah, tepeden tırnağa yara bere içindeyim!" diye ürperdi Bayan Thane. 'Bu korkunç yaratıklar bana sopalarla saldırdılar! Şoktan öleceğim!

Bu dramatik duyuru, Sir Tristram'ın şövalyelik içgüdülerini yeniden uyandırmak yerine, bir an için ona dikkatle bakmasına ve eğlence ile öfke arasında gidip gelen bir sesle şöyle demesine neden oldu: 'Aklını kaçırmış olmalısın! Böyle çılgınca bir şeyi yapmaya nasıl cüret edersin?

Koşucular bu sırada kendilerini toparlamaya başlamışlardı. Bay Stubbs burnunu tutarak biraz sersemlemiş görünüyordu, ama Bay Peabody kahramanca ilerledi ve şöyle dedi: "Seni tutukluyorum, Ludovic Lavenham, Kanun adına, ve müdahale etmeye çalışanlarla birlikte zor olacak!

Sir Tristram, Bayan Thane'in destekleyici bir tavırla tuttuğu ellerini bıraktı ve şöyle cevap verdi: 'Seni aptal, bu Ludovic Lavenham değil! Bu bir hanımefendi!

Bay Stubbs kalın bir sesle şöyle dedi: 'Bu Abigail. Dişi değil.'

"Ah, bana dokunmalarına izin vermeyin!" diye yalvardı Bayan Thane, Sir Tristram'a doğru artistik bir çığlık atarak.

'Sana dokunmalarına izin vermek gibi bir niyetim yok, ama yoluma çıkma,' dedi.

Sir Tristram romantik olmayan bir şekilde. "Şimdi, adamım, belki de bana bu bayanı tutuklamakla ne demek istediğini söylersin?"

"O bir hanımefendi değil!" dedi Bay Peabody aceleyle. 'Abigail kılığına girmiş gözü dönmüş bir suçlu! Hiçbir hanımefendi onun gibi dövüşemez!"

Sör Tristram, "Size onun Sör Hugh Thane'in kız kardeşi olduğunu söylüyorum!" dedi. "Bakın, bu bir erkek yüzü mü? Konuşurken döndü ve Bayan Thane'in başındaki örtüyü kaldırdı.

Koşucular şüpheyle ona baktılar. Bayan Thane ağlamaklı bir sesle, "Kardeşim bunu duyduğunda çok pişman olacaksın!" dedi.

Bay Stubbs'ın sulanan gözlerinde derin bir önsezi belirdi. "Eğer bir hata yaptırırsak -" kararsızca başladı.

Bay Peabody, "Bunun bir komplo olduğuna inanıyorum ve ikisi de bu işin içinde!" dedi. "Beni kardeşime götürün!" diye yalvardı Bayan Thane, Sör Tristram'ın koluna yapışarak

Kol. "Korkarım bayılacağım!"

Bay Stubbs burnuna tuttuğu mendilin üzerinden baktı. Ayrıca Sir Tristram'a da baktı ve onu akılsızca bir kanun adamına saldırmakla suçladı.

"Oh, siz kanun , öyle mi?" dedi Sir Tristram suratsızca. 'O zaman gelip kendinizi Sör Hugh Thane'e açıklayabilirsiniz. Yürüyebilir misiniz hanımefendi, yoksa sizi taşıyayım mı?"

Bayan Thane bu teklifi güçlükle de olsa reddetti ve onun yerine kolunun desteğini kabul etti. Bütün grup yavaş yavaş Red Lion'a doğru yürümeye başladı; Sir Tristram Bayan Thane'in sendeleyeni adımlarına özenle rehberlik ediyor, Bay Peabody de Sir Tristram'ın atına yol gösteriyordu.

Hana kahve salonunun kapısından girdiler ve burada onları Eustacie karşıladı; Bayan Thane'i görünce dramatik bir şekilde irkilerek, "*Bon Dieu!*" diye bağırdı. Ne oldu böyle? Sarah, hasta mısın!"

Bayan Thane belli belirsiz şöyle dedi: 'Neredeyse bilmiyorum... İki adam bana saldırdı...'

"Ah, bayılıyor!" diye haykırdı Eustacie. 'Bu ne rezalet! Ne alçaklık!"

Bayan Thane, Sör Tristram'ın kendisini yakalayabilecek kadar yakın olduğundan emin olduktan sonra gözlerini kapadı ve zarıfçe onun kollarına gömüldü.

"Hartshorn! Sirke!" diye bağırdı Eustacie. "Onu yatır, *kuzenim!*"

Musluk odasından gelen Nye, 'Ne!"

Bayılmak mı? Hemen Sör Hugh'yu çağıracağım!" dedi ve salona doğru yürüdü.

Sir Tristram güzel yükünü sedire kadar taşıdı ve onu sedire yatırdı. Büyüleyici tenine bir bakış, başka türlü hissedebileceği her türlü endişeyi yatıştırmaya yetti ve parmaklarını sabit nabzının üzerinde gezdirerek şöyle dedi: 'Sanırım üzerine su dökmeliyiz, sevgili kuzenim. Soğuk su.

Bayan Thane'in dudakları biraz aralandı. Çok yumuşak bir fısıltı Sir Tristram'ın kulaklarına ulaştı. "Bu ne cüret!" diye nefes aldı Bayan Thane.

"Bekle! Hemen hartshorn'u getireceğim!" dedi Eustacie ve hızla topuğunun üzerinde dönerek, omzunun üzerinden Bayan Thane'in cansız halini endişeyle gözetleyen Bay Peabody ile çarpıştı. "Vahşi! *Imbécile!*" öfkeleni.

Bay Peabody aceleyle kenara çekildi. Mum ışığında Bayan Thane'in düzgün endamını gördükten sonra, şimdi bir hata yapıldığından emindi ve kapıda asık suratla duran Bay Stubbs'a derin bir sitemle baktı.

Eustacie merdivenlerden tekrar koşarak indi, tam o sırada Sir Hugh da ev sahibiyle birlikte kahve odasına girdi.

"Bütün bunlar da ne?" diye sordu Sir Hugh. 'İşte Nye bana Sally'nin bayılmasıyla ilgili bir hikâye anlatıyor. O asla bayılmaz!'

Sir Tristram, Bayan Thane'e bakarken yüzünde bir ifadesi gördü. Dudakları hafifçe kıpırdadı ama ciddi bir sesle cevap verdi: 'Korkarım doğru. Kendiniz de görebilirsiniz.

"Ne kadar tuhaf şeyler!" dedi Sir Hugh, gözlük camının ardından belli belirsiz bir şaşkınlıkla onu inceleyerek. "Daha önce böyle bir şey yaptığını hiç görmemiştim.

Shield ciddiyetle, "Sinirleri büyük bir şok geçirmiş," dedi. "Sadece ciddi bir yara almadığına güvenebiliriz.

"Ah, *la pauvre!*" diye haykırdı Eustacie, büyük bir keyifle. "Korkudan ölmemiş olmasına şaşıyorum! Konuşurken kuzenini yoldan itti ve dizlerinin üzerine çökerek hartshorn'u Bayan Thane'in burnunun altında tuttu. "Bakın, iyileşiyor! *C'est cela, ma chère! Doucement, alors, doucement!* Omzunun üzerinden Sör Hugh'a seslendi. "O kötü adamlar ona saldırdı - sopalarla!" diye ekledi, Koşucuların gözlemleyerek.

Sör Hugh'nun bunu özümsemesi bir an aldı. Dönüp iki Koşucu'ya baktı, gözlerinde yavaş yavaş biriken inanılması güç bir öfkeyle. "Ne!" dedi. 'Kız kardeşime mi saldırmışlar? Bu cin içen, şaşı gözlü mankafalar mı? Bu bir çift konyak suratlı, mantar beyinli -'

Bayan Thane bu ağlamaklı konuşmayı hafif bir iniltiyle böldü ve gözlerini açtı. "Neredeyim ben?" dedi zayıf bir sesle.

"Ya şükür!" dedi Eustacie içtenlikle. "O daha iyi!

Bayan Thane doğruldu, elini alnına götürdü. "Sopalı iki adam," dedi el yordamıyla. "Peşimden koştular ve beni yakaladılar... Ah, gerçekten güvende miyim?

"Biraz konyak, hanımefendi?" diye önerdi Nye. 'Çok sarsılmışsınız ve bunda şaşılacak bir şey yok! Bu tam bir skandal! Hiç böyle bir şey duymamıştım!

"Sally," dedi Sir Hugh, "bana bu sersem ahmakların sana saldırdığını mı söylüyorsun?

Kız, adamın işaret parmağının yönünü takip etti ve küçük bir çığlık atarak adamın koluna yapıştı. "Bana dokunmalarına izin verme!

"Sana dokunmalarına izin mi vereyim?" dedi Sir Hugh, gözlerinde savaşçı bir ışıkla. "Deneseler iyi olur!

'Hepsi bir hataydı, hanımefendi! Kimse size dokunmak istemiyor!" dedi Bay Peabody. 'Zarar vermek istemediğimize eminim! Sadece zayıf ışık ve sizi tanımıyor olmamızdı.

Bay Stubbs mendilini hâlâ burnuna tutarak, "Hepsi Dooty'nin meselesi," dedi.

"Dilini tut!" dedi Sir Hugh. "Sally, ne oldu?

"Neredeyse biliyorum," diye yanıtladı kız kardeşi. "Hava almak için dışarı çıktım ve daha bir düzine adım atmadan arkamdan birinin koştüğünü duydum ve döndüğümde bu iki adamın sopalarını sallayarak bana doğru geldiğini gördüm. Kaçmaya çalıştım ama beni yakaladılar ve o kadar sert dövdüler ki neredeyse bayılacaktım. Derken, takdiri ilahi, atını süren Sir Tristram'dan başka kim gelebilirdi ki! Yardım için ona bağırdım - gerçekten de öldürüleceğimi ya da duyarsız hale gelene kadar dövüleceğimi düşündüm - ve kendini atından fırlattı ve beni kurtardı! Şişman adamı yere serdi ve diğeri sopasıyla ona saldırdığında onu yola fırlattı!

"Bunu Tristram mı yaptı?" diye haykırdı Eustacie. "*Voyons, kuzenim*, senden gerçekten çok hoşlanmaya başladım!

Sir Hugh, öfkesi bir an için yerini mesleki ilgiye bırakarak, "Ona bir kalça attın, değil mi?" dedi.

"Kalçamda," dedi Shield. "Numarayı biliyorsun.

Sir Hugh kadehini kaldırdı ve Bay Stubbs'ın rahatsız burnunu inceledi. "Drew

Mantarı da,' diye memnuniyetle gözlemledi.

"Hayır," diye cevap verdi Sir Tristram. "Sanırım Bayan Thane bu konuda övgüyü hak ediyor. "Ona vurdum," diye itiraf etti Sarah.

"Aferin kızıma!" diye onayladı ağabeyi. 'Güzel, sifonlu bir vuruş olmalı. Ama seni neden kovalıyorlardı? Beni şaşırtan da bu.

"Benim Ludovic Lavenham olduğumu söylediler ve beni tutukladılar," dedi Bayan Thane.

Sir Hugh boş boş tekrarlardı: Ludovic Lavenham olduğunuzu mu söylediniz? Koşuculara tekrar baktı. 'Bunlar deli,' dedi.

"Daha çok sarhoş gibiler, efendim," dedi ev sahibi kaba bir şekilde. 'Öğleden sonranın büyük bir bölümünü benim meyhanemde geçirdiler, Blue Ruin içtiler, öyle ki düz yürüyebildiklerine şaşarsınız.

Bay Stubbs'ın mendilinin arkasından itiraz eden bir ses geldi.

"Demek , öyle mi?" dedi Sir Hugh. "Haklısınız: cin kokuyorlar!

"Bu doğru değil, Sayın Yargıç!" dedi Bay Peabody, çok heyecanlanmıştı. 'Sadece soğuğu dışarıda tutmak için bir damla olsaydı -'

"Bırak!" diye bağırdı ev sahibi. "Neredeyse evdeki her şeyi aldınız!

Bay Stubbs mendilinin arkasından çıkmaya cesaret etti. "Yemin ederim ki bu doğru değil," dedi. 'Bayanın Loodervic Lavenham olduğundan şüpheleniyorduk - olay böyle gelişti.

Sir Tristram ona eleştirel bir gözle baktı. 'Bu her şeyi açıklıyor: fena halde tilkileşmiş olmalılar,' dedi.

"Elbette öyleler," diye kabul etti Thane. 'Kız kardeşimin bir erkek olduğunu mu sanıyordun? Buna denk bir şey hiç duymadım! O kadar tilkileşmişler ki doğru dürüst göremiyorlar.

Bay Peabody açıklamak için acele etti. 'Hayır, Sayın Yargıç, hayır! Her şey burada gördüğümüz ve birdenbire ortadan kaybolan ve hanımefendi olduğunu sandığımız Abigail yüzünden oldu.

Sir Tristram, "Kendiniz için işleri daha da kötüleştiriyorsunuz," dedi. 'Önce Bayan Thane'in Ludovic Lavenham olduğunu sandığınızı söylediniz, şimdi de kuzenimin abigail'i olduğunu sandığınızı söylüyorsunuz. Lütfen, bir abigail'in peşine düşmek de neyin nesi?

Thane ciddi bir tavırla, "Ne çalıştıkları bir mızrak sapı kadar açık," dedi.

Eustacie, "Onun adi, bayağı bir sefil olduğunu biliyordum!" diye bağırdı, bu noktayı geliştirmek için acele ediyordu.

Hor görülen Koşucular dehşet içinde ona bakakaldılar.

"Wright, değerli Koşucuları onun erişiminden çıktığında nasıl davranacaklarını öğrenecek!" diye söz verdi Sir Hugh.

"Ama, Sayın Yargıç - ama, efendim - hiç de öyle değildi! Abigail'in Loodervic Lavenham olduğunu sanıyorduk, çünkü çok iri yarı bir kadındı ve Bayan Here arka kapıdan o kadar temkinli çıktı ki, sanki birinin onu görmesinden korkuyormuş gibi, onu yanlış anlamamız doğaldı. Neredeyse hava kararmak üzereyken hanımefendi ne diye yürüyüşe çıksın ki?

Sir Hugh dönüp kız kardeşine baktı, adli içgüdüleri harekete geçmişti. "İtiraf etmeliyim ki bana biraz tuhaf geldi," diye kabul etti. "Ne yapıyordun, Sally?

Bayan Thane, kısmen saf bir fesatlık ruhuyla, kısmen de Sir Tristram'ın üzerine soğuk su dökmek gibi insanlık dışı bir öneride bulunmasının intikamını alma arzusuyla yüzünü başka yöne çevirdi ve ağabeyine kendisine bu soruyu sormaması için yalvardı.

"Hepsi çok iyi," diye itiraz etti Thane, "ama arka kapıdan mı çıktınız?

Bayan Thane elleriyle yüzünü kapatarak, "Evet," dedi.

"Neden?" diye sordu Sir Hugh, belli belirsiz bir şaşkınlıkla.

"Ah," dedi Bayan Thane, tam bir genç kız şaşkınlığıyla, "size söylemem mi gerekiyor? Sör Tristram'la buluşmaya gittim.

"Eh?" dedi Thane, şaşırmış bir halde.

Bayan Thane rakibini hafife aldığını fark etti. Shield'in yüzünde tek bir kas bile titremedi. Hemen şöyle dedi: 'Bu haber size daha uygun bir zamanda verilmeliydi, Thane. Yalvarırım kız kardeşinin yüzünün kızarmasına izin verme!

Bayan Thane bu kez yüzünü ekşiterek aceleyle araya girdi. 'Böyle konuları şimdi tartışamayız! Dua edin, şu yaratıkları uzaklaştırın! Bana zarar vermek istemediklerine inanıyorum ama yemin ederim ki onları görmek bile bana spazm geçiriyor!

Bu istek Runner'ların kendi istekleriyle kadar uyumluydu ki, ikisi de Sir Hugh'ya umutla baktılar ve eğer onlara Londra'ya dönmelerini emrederse, ona itaat etmekten memnun olacaklarını belirttiler. O gün yaşadıkları felaketler onları işlerinin boşuna olduğuna ikna etmeyi başarmıştı;

Artık asıl dertleri bir kanun kaçağını yakalamak değil, Sir Hugh'yu, onları arkadaşı Sampson Wright'a şikâyet etmekten vazgeçirmektir. Sarhoş değillerdi ve niyetleri de çok temizdi, ama Sir Hugh'nun, kız kardeşinin, Sir Tristram'ın ve ev sahibinin ifadeleri karşısında, Bow Sokağı'nda kendileriyle ilgilenileceğine dair bir umutları olmadığını düşünüyorlardı.

Bayan Thane onları biraz şaşırtarak destekledi ve yüce gönüllülükle, kendi payına meseleyi geride bırakmaya hazır olduğunu söyledi.

Sir Hugh başını sallayarak, "Wright'ın bunu bilmesi gerekir," dedi.

'Çok doğru, ama aptallıkları yüzünden zaten cezalandırıldıklarını unutuyorsunuz. Sör Tristram onlara karşı çok sertti, biliyorsunuz.

Sir Hugh bu düşünceyle biraz yumuşamıştı. Runner'lara bunun kendilerine bir ders olmasını umduğunu söyledikten ve Red Lion'ın kapılarında bir daha yüzlerini görürse kendileri için daha kötü konusunda onları uyardıktan sonra el sallayarak onları uğurladı. Gece postasıyla Londra'ya döneceklerine dair ona güvence verdiler ve Bayan Thane'den tekrar özür dileyerek hanı olabildiğince hızlı bir şekilde terk ettiler.

Nye, "Pekala, şimdi onlar kendilerini dışarı attıklarına göre," dedi, "ben gidip Bay Ludovic'i mahzenden çıkaracağım.

Sir Hugh o anda Ludovic'in serbest bırakılmasıyla ilgilenmiyordu. Shield'e şaşkın şaşkın bakıyordu ve ev sahibi Eustacie'nin eşliğinde odadan çıkar çıkmaz şöyle dedi: 'Sally'nin ne hakkında olduğunu bildiğini söyleyebilirim, ama onu bu şekilde sizinle buluşması için görevlendirmeniz gerektiğini sanmıyorum. Bu hiç de doğru değil. Ayrıca, bunun bir anlamı yok. Eğer onu görmek istiyorsan, bunu burada yapabilirsin, değil mi? İtirazım yok.'

Bayan Thane daha konuşmadan Shield, "Korkarım romantik eğilimleriniz olamaz," dedi. 'Yıldızlarla aydınlanmış bir gökyüzü, ılık gece esintileri -'

'Ama Şubat ayındayız! Esinti hiç de ılık değil - aslında bütün gün sert bir kuzey rüzgârı esti,' diye belirtti Sir Hugh.

Sir Tristram duygulu bir sesle, Aşık insanlar için her meltem ılıktır," dedi.

Bayan Thane derin bir duyguyla, "İğrenç herif!" dedi, "Ona aldırmayın, Hugh! Elbette, onunla buluşmaya gitmedim!"

Sir Tristram yenilmiş gibi görünüyordu. "Benimle hızlı ve gevşek oynuyorsun," dedi sitemle. 'Umutlarımı yerle bir ettiniz, kendime olan saygımı paramparça ettiniz -'

"Bir kelime daha edersen kulaklarını tıkarım!" diye tehdit etti Bayan Thane.

Sir Hugh hafif bir onaylamazlıkla başını salladı. 'Ne olduğunu anladım: yine flört ediyorsun,' dedi.

"Bu kadar kaba olmayın!" diye Bayan Thane. 'Tek kelimesi bile doğru değil! Ben sadece Koşucuları kandırmak için dışarı çıktım. Sör Tristram'ın gelişi tamamen tesadüftü.

"Ama bana söyledin -

Sör Tristram büyük bir içtenlikle, "Gerçek şu ki, gizli bir aşka rastladınız, Thane," dedi.

Thane, Sör Tristram'ın soğukkanlı yüz ifadesinden kız kardeşinin öfkeli yüz ifadesine baktı ve vazgeçti. "Sanırım bunların hepsi bir uğultu," dedi. 'Salona geliyor musun? Burada şeytani bir cereyan var.

"Birazdan," diye cevap verdi Sir Tristram, elini uzatıp bileğini kavrayarak Bayan Thane'i alıkoydu.

Buna boyun eğdi ve ağabeyi salona döndüğünde, 'Sanırım bunu hak ettim,' dedi.

Sör Tristram onu serbest bırakarak, "Kesinlikle öyle," diye onayladı. 'Üzerinize gerçekten soğuk su dökmüş olsaydım iyi hizmet etmiş olurum. Yaralandınız mı?

'Oh hayır, sadece bir iki çürük! Müdahaleniz çok yerindeydi. "Peki ya ben orada olmasaydım?

"Elbette beni buraya sürüklemelerine izin vermeli ve senin yerine Hugh'un kollarında .

Biraz gülümsedi ama sadece 'Bunu yapmamalıydın' dedi.

"Ah, belki de Eustacie'nin dediği gibi pek *uygun* değildi," diye cevap verdi, "ama kabul edersiniz ki bizi büyük bir tehlikeden kurtardı.

'Kötü yaralanmış olabilirsiniz,' diye cevap verdi.

"Şey, kötü yaralanmadım, bu yüzden bunu dikkate almayacağız.

Tam o sırada Ludovic odaya girdi ve sağlam kolunu Bayan Thane'in beline dolayarak yanağından öptü. "Sally, yemin ederim sen bir meleksin!" dedi.

Sir Tristram, "Son yarım saat içindeki davranışından az melekçe bir şey görmedim," diye gözlemledi. "Başarılı bir yalancı desek daha doğru olur.

'*Quant à ça*, sen de yalanlar söyledin,' dedi Eustacie. 'Aşıkmiş gibi davrandın

onunla: biliyorsun yaptın!"

"Öyle mi?" dedi Ludovic. 'Belki de ona aşıktır. Yemin ederim öyleyim!"

Bayan Thane sakın bir tavırla, "Kremalı tencere aşkı, çocuğum," diye araya girdi. "Sen

Seni o Kaçaklardan kurtardığım için bana minnettar olacaksın. Ve şimdi onlar gittiğine göre, Dower House'a ne zaman gireceğiz?"

Shield, "O gruptan biri olacağın fikrini aklından çıkar," dedi. 'Ne sen ne de Eustacie bizimle geleceksiniz - eğer gidersek tabii.

"Hey, bu da ne?" diye sordu Ludovic. "Elbette gideceğiz!"

Bayan Thane gözlerinde mizahi bir parıltıyla Shield'e baktı. "Şimdi lütfen bana maceramızın parmaklıklarını kaldırmak için çektiğim onca zahmetten sonra macera yaşamayacağımızı söyleme!"

Shield, "Sanırım Dower House'a gidip macera aramadan da istediğin kadar macera yaşayabilirsin," diye cevap verdi. 'Sanırım Beau'nun şüpheleri Runners'inkiler kadar kolay .

Ludovic neşeyle, "Eğer Basil peşimden casusluk yapmaya gelirse, biraz eğleniriz," dedi. "Umarım kasabaya ne zaman gideceğini öğrenirsin, Tristram.

Bunu başarmak zor olmadı, çünkü Beau o akşam yemekten sonra kuzenine dostça bir ziyarette bulunarak bu bilgiyi hiç beklenmedik bir anda gönüllü olarak verdi. İnci grisi ve somon pembesi bir görüntüyle Saray'ın kütüphanesine girdi ve ateşin yanındaki kanepeye uzanmış olan Shield'e tatlı tatlı gülümsedi.

Shield onu duygusuzca selamladı ve bir sandalyeye doğru başıyla işaret etti. 'Otur Basil: Seni gördüğüme sevindim.

Beau şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. "Sevgili Tristram, ne kadar beklenmedik!"

"Evet," dedi Shield, "öyle olduğuna hiç şüphem yok. Size son derece tuhaf bir durumdan bahsetmem gerektiğini düşünüyorum. Bu civarda Ludovic'i arayan Bow Street Runner olduğunu biliyor musunuz?"

Bir an için Beau cevap vermedi. Dudaklarında hâlâ gülümseme vardı, ama gözlerine sanki böyle doğrudan savaş yöntemlerini rahatsız edici buluyormuş gibi durgun bir ifade yerleşmişti. Ateşin yanına bir sandalye çekip oturdu ve şöyle dedi: 'Ludovic için mi? Herhalde olmalısınız? Ludovic Sussex'te değil, değil mi?"

"kadarıyla hayır," diye cevap verdi Sir Tristram soğukkanlılıkla, "ama anladığım kadarıyla

"Runners'dan öğrendiğime göre birisi Eustacie'nin kaçakçısının o olduğuna dair bir söylenti çıkarmış.

Beau enfiye kutusunu açtı. "Saçma!" mırıldandı. "Ludovic Sussex'te olsaydı bana haber gönderirdi.

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye kabul etti Shield. "Sana haber göndermediğinden emin misin?

Beau bir tutam enfiyeyi burnuna götürmek üzereydi ki durdu ve kaşlarını hafifçe çatarak kuzenine baktı. "Kesinlikle hayır," diye cevap verdi.

"Ondan haber alırsanız bana söylemekten çekinmeyin," dedi Sir Tristram. 'Çocuğun zarar görmesini istemem. Ama sonuçta söylenti doğruysa, onu tekrar ülkeden çıkarmakla akıllılık etmiş olursunuz.

Beau birkaç dakika boyunca hiçbir şey söylemedi, enfiyesini de içine çekmedi. Gözleri Shield'ın yüzünde sabit kaldı. Enfiye kutusunu tekrar kapattı ve sonunda cevap verdi: 'Belki. Evet, belki. Ama ondan haber alacağımı sanmıyorum. Sandalyesinde arkasına yaslandı ve bir bacağı diğerinin üzerine çaprazladı. "Böyle bir söylentinin ortaya çıkmış olmasına hayret ediyorum - oldukça hayret. Kulağıma ulaşmamıştı. Aslında size getirip götürdüklerimin, her nerede olursa olsun zavallı Ludovic'le hiçbir ilgisi yoktu.

'Böyle söylediğinizi duyduğuma sevindim. Benim için göreviniz nedir?"

'Oh, oldukça önemsiz bir şey, sevgili dostum! Sadece yarın çok önemli bir iş için Londra'ya gitmek zorundayım - yeni paltom, biliyorsunuz: omuzlarımdan sarkıyor: çok acıklı bir iş! - Aklıma, benden bir komisyon almak isteyebileceğiniz geldi.

'Çok nazıksın Basil, ama sanırım seni rahatsız etmeme gerek yok. Neredeyse her an buradan ayrılmayı umuyorum.

"Ah? Beau ona düşünceli düşünceli baktı. 'O zaman Eustacie'nin de buradan ayrılacağı sonucunu çıkarıyorum?

Sör Tristram sertçe cevap verdi. 'Sanırım öyle. Londra'da günlerce kalacak mısınız? Buraya dönmeyi düşünüyor musunuz?

"Evet, sanırım öyle. Kasabada sadece bir gece kalacağıma inanıyorum. Hizmetçilere daha fazla kalmamaları için izin verdim. Ah, bu bana şunu hatırlattı, Tristram! Keşke o adamı istesen - şimdi, Sylvester'ın marangozunun adı neydi? Oh, Johnston! - Evet, umarım bir Dower House'a uğramasını istersiniz. Adamım bana sürgünün kapalı olduğunu söyledi.

kütüphane pencerelerinden birinde. Belki o ilgilenebilir.'

"Elbette," dedi Shield kayıtsızca. Ama kuzeni birazdan uzaklaştığında, dudaklarında belli belirsiz bir gülümsemeyle arkasından baktı ve şöyle dedi: "Ne kadar sakarca!

Ancak Ludovic, ertesi sabah karşılaşma kendisine anlatıldığında, karakteristik bir acelelilikle haykırdı: 'O halde bu gece bizim için bir fırsat! Beau'ya oyun oynadık!'

Shield kuru bir sesle, "O da aynı derecede şanslı görünüyor," dedi.

Ludovic zeki bir kaşını kaldırdı. "Şimdi bununla ne demek istiyor olabilirsiniz?" diye sordu.

"Pek eşit sayılmaz," dedi Bayan Thane gülümseyerek.

"Hayır," diye itiraf etti Shield. "Beni biraz küçümsedi.

Ludovic masanın kenarına tünemiş, bir bacağını sallıyordu. 'Yani bunun bir tuzak olduğunu düşünüyorsun, öyle mi? Saçmalık! Neden düşünesin ki? Benim burada olduğumdan asla şüphelenmemiştir ve onu yanılttığına ikna ettiğimizden emin olabilirsiniz.

"Böyle bir şeye güvenmiyorum," diye yanıtladı Shield. 'Aslında, bu tuzağın kabalığı karşısında hayrete düştüm. Bir an düşün, Ludovic! Bana bu gece Londra'da olacağını, hizmetçilere izin verdiğini ve kütüphane pencerelerinden birinin sürgüsünün kapalı olduğunu söyledi. Eğer bunu yutacak kadar aptalsan, en azından daha sağduyulu olduğum için bana kredi ver!

"Oh iyi!" dedi Ludovic neşeyle. 'Ne de olsa insan arada bir risk almalı. Basil kendi evinde bana tuzak kurmaya cesaret edemez. Kahretsin dostum, beni esir alıp Kanun'a teslim edemez! Bu hiç de iyi görünmez.

"Kesinlikle hayır," diye cevap verdi Sir Tristram. 'Basil'in kendisinin ortaya çıkmasından korkmuyorum, ama uşağı gibi çok yetenekli bir yardımcısı olduğunu unutuyorsunuz. Eğer hizmetkârları seni Dower House'da yakalayıp adi bir hırsız olarak Kanun'a teslim etselerdi, Basil hâlâ gizlice Londra'dayken kimliğin tespit edilir ve kimsenin yardımına ihtiyaç duymazdın. Kimsenin en ufak bir kınamasına maruz kalmadan seni ortadan kaldırabilirdi.

"Eğer isterlerse beni esir almaya çalışabilirler," dedi Ludovic. "Bunu yaparlarsa işleri zorlaşır.

Bayan Thane ona biraz eğlenerek baktı. 'Evet, Ludovic, ama bu

Eğer arkanızda cesetler bırakacaksanız, bu her şeyi çok garip bir hale getirir,' belirtti. 'Sör Tristram'ın haklı olduğunu düşünmeden edemiyorum. Neredeyse her zaman öyle olan o huysuz insanlardan biridir.

Ludovic çenesini biraz dışarı çıkardı. "Bunun için ölürsem rahibin deliğine bir göz atacağım!" dedi.

"Gidersen yalnız gideceksin Ludovic," dedi Sir Tristram.

Ludovic'in gözleri parladı. 'İspiyonculuk, ha? Senin yerine Clem'i getireceğim.

Sir Tristram, "Clem'in bu girişimde sizinle birlikte olmayacağını benden duyabilirsiniz," diye cevap verdi.

'Oh, onun üzerinde çalışıyordun, değil mi? Lanet olsun sana, Tristram, yüzüğü bulmalıyım!'

'Bu şekilde yapmayacaksın. Bu kafanı ilmiğe geçirmek olur. Yüzüğü bir rahibin deliğinde bulmak gibi zayıf bir şanstın daha iyi bir umudun var.

"Ne oldu? Ludovic sabırsızlıkla sordu.

"Basil'in uşağı," diye yanıtladı Shield. 'Size karşı bilgi verdi. Basil'in güveninde oldukça derin bir yeri olduğunu düşünüyorum. Ne kadar derin bilmiyorum ama öğrenmek için elimden geleni yapıyorum.

'Öyle olduğunu söyleyebilirim, ama ne var ki? Emin olun, Beau'nun sırlarını saklamak için para alıyor. Sümüklü haydut,' diye ekledi Ludovic hüznle.

"Hiç şüphesiz," diye kabul etti Shield. 'Bu yüzden Kettering'i onun üzerinde çalışmaya ayarladım. Eğer bir şey biliyorsa, Basil'den daha fazla teklif verebilirsiniz.

"Kettering kim?" diye araya girdi Bayan Thane. "Her şeyi açıklığa kavuşturmalıyım.

'Kettering, Saray'ın baş seyisi ve Ludovic'in yandaşlarından biri. Oğlu Beau için çalışıyor ve Dower House'daki hizmetçilerle arası iyi. Gregg'in kafasına, Basil için işleri çirkinleştirecek kanıtlar topladığını sokabilirse, adamı konuşmaya ikna etmek oldukça kolay olabilir. Sabırlı ol, Ludovic!'

Ludovic, "Her yaşlı kadın kadar ihtiyatlısın!" dedi. 'Sadece Dower House'a adım atmama izin ver -'

"Böyle bir şey yapmana izin vermeyecek kadar dostun olduğuma inanabilirsin," dedi Sir Tristram son bir kararlılıkla.

On bir

Ludovic, kuzenini kararını verdikten sonra onunla tartışmaya kalkışmayacak kadar iyi tanıdığından, kendi planını destekleyecek başka bir şey söylemedi, ama kendisi talihsiz Clem'i ikna etme gücünü denemeye giderken Shield'i eğlendirmesi için Bayan Thane'i bıraktı. Herhangi bir yabancı tarafından görülme riskini göze almaması gerektiğini tamamen unutarak musluk odasına girdi ve şöyle dedi: "Clem, burada mısın? Seni istiyorum!"

Clem ortalıkta görünmüyordu, ama tam Ludovic tekrar uzaklaşmak üzereydi ki, yola açılan kapı açıldı ve fustian giysili, kalın yapılı bir adam hana girdi. Ludovic ona şöyle bir baktı ve "Abel!"

Bay Bundy kapıyı arkasından kapattı ve başını salladı. "Burada olduğunuzu duymuştum," dedi.

Ludovic, Clem'in olduğunu tahmin ettiği mutfak bölümüne açılan kapıya doğru hızlı bir bakış attı ve Bundy'yi bir bileğinden kavradı. "Nye burada olduğunu biliyor mu?" sordu usulca.

"Hayır," diye yanıtladı Bundy. 'Henüz yok, ama onunla konuşmak istiyorum.

"Benimle konuşacaksın," dedi Ludovic. 'Nye'ın burada olduğunu bilmesini istemiyorum. Yatak odama gel!"

"Yapmayın, efendim!" diye bağırdı Bundy, dimdik durarak. 'Ne için geldiğimi biliyorsunuz. Nye haber verir vermez buraya teslim edilmek üzere bekleyen bir sürü fiçı konyağım var.

'Henüz vermeye cesaret edemez; ev dolu. Senin için yapacak başka işlerim var. Bundy ona şöyle baktı. 'Saucy'de Dickson'a katılacak mısın?

Yine mi *Annie*?" diye sordu.

"Hayır; büyükbabam öldü," dedi Ludovic.

Bundy düşünceli bir tavırla, 'O bir kayıp olacak,' dedi. 'Yine de, eğer kaçakçılık işinden vazgeçiyorsanız, buna çok memnun olurum. Benden ne yapmamı istiyor olabilirsin?

"Yukarı gel de sana anlatayım," dedi Ludovic.

Şansa bakın ki, kahve odasında kimse yoktu. Ludovic Bundy'yi oradan geçirdi ve merdivenlerden yukarı, bir zamanlar Bayan Thane'in olan ön yatak odasına çıkardı. Hâlâ hafif egzotik kokuyordu, bu durum Bay Bundy'nin gözünden kaçmamıştı. "İçinde bir fahişe olduğunu sanmıştım," gözlemledi.

Ludovic bu akıllıca söze aldırmadı, ama Sir Tristram'ın handan ayrılmadan önce onu tekrar görmeye gelme ihtimaline karşı kapıyı kilitledikten sonra Bundy'yi bir sandalyeye doğru itti ve oturmasını söyledi. "Abel, neden kaçakçılık yaptığımı biliyorsun, değil mi?" diye sordu aniden.

Bay Bundy şapkasını yanına koydu ve başıyla onayladı.

"Pekala, şunu anlayın!" dedi Ludovic. "O cinayeti ben işlemedim.

"Öyle mi?" dedi Bundy, pek de ilgilenmeden. Bir an düşündükten sonra ekledi: 'Eğer yaşlı lordun yerini almak istiyorsan bunu kanıtlaman gerekecek.

"Ben de bunu yapmak istiyorum," diye yanıtladı Ludovic. "Ve sen de bana yardım edeceksin.

"Ben varım," dedi Bundy. 'Bana senin şu kuzeninin sarayda olacağını söylüyorlar, ona Beau diyorlar. Eğer bu gerçekleşirse ticaret için hesaplanamaz bir kötülük olur. Beyefendiye hiç yardım etmez.

Ludovic, "Eğer suçlandığım cinayeti onun işlediğini kanıtlamama yardım edersen, Beau'yu mahkemede göremezsin," dedi.

Bay Bundy oldukça memnun görünüyordu. 'Bu nadiren iyi bir fikir,' diye onayladı. 'Size yapmaktan memnun olacağı gibi, onu da sessiz sedasız ortadan kaldırın. Bunu nasıl yapacağız?

Ludovic, 'Bana ait olan bir yüzüğün onda olduğuna inanıyorum,' diye cevap verdi. 'Şimdi size her şeyi açıklayacak vaktim yok ama o yüzüğü bulabilirsem Plunkett'in ölümünde masum olduğumu kanıtlayabilirim. Bu gece kuzenimin evine girmeme yardım edecek bir adam istiyorum. Benim nasıl olduğumu görüyorsun: O lanet olası atlı polis memuru beni kanatlandırdı.

"Evet, öyle olduğunu duydum," dedi Bundy. "Sana gelmemen gerektiğini söylemiştim. Düşünceli düşünceli Ludovic'e baktı. "Ne demek istediğini tam olarak anladığımı sanmıyorum. Değirmencilik benim işim değil. Bana öyle geliyor ki, eğer gitmiş olsaydı Clem'i de yanında .

'Onu yapabilirim ama burada bir kuzenim var - lanetli, tedbirli biri,

Benim bu işe kalkışmamı istemeyen, işime karışan kuzenim. Bunun çok tehlikeli olduğunu düşünüyor ve Clem'i kendisiyle göz göze gelmeye ikna etmiş olması da ihtimal dahilinde.

Bay Bundy düşünceli düşünceli burnunu kaşıdı. "Öyle ya da böyle, büyüdüğünden beri çok büyük tehlikeler atlattın," dedi.

Ludovic sırttı. "Biraz geleceğim.

"Olur öyle şeyler," diye kabul etti Bundy. 'Bazıları bu iş için doğmuş gibi görünüyor, bazıları da derilerine olağanüstü özen gösteriyor. İnsanların beladan uzak durmayı nasıl başardıkları beni şaşırtıyor. Ben hiç yapmadım ama yapanları tanıyorum.

"Şeytani sıkıcı köpekler, eminim. Bu gece Dower House'da sorun çıkabilir ve tek bildiğim bana bir tuzak kurulduğu. Bu riski alacak mısın?"

"Ben olaya bakıyorum," dedi Bundy özenle. 'Eğer doğuştan belaya bulaşmışsan, beladan uzak durmaya çalışmanın hiçbir yararı yok. Neden mi? Çünkü sen bela aramazsan, bela seni aramaya gelir - ah, arkandan sinsice gelip seni gafil avlar, daha ne olsun. Joe Nye rüzgarda ne olduğunu biliyor mu?"

"Hayır. Kuzenimle el ele.

Bay Bundy oldukça şaşırmış görünüyordu. "Ne, o dişçi beyefendiyle mi?"

Tanrım, hayır! Onunla olmaz! Kuzenim Shield - ihtiyatlı .

Bay Bundy çenesini sıvazladı. "Joe'nun bir erkekte yanıldığını hiç görmedim," dedi. 'Onun kararına karşı gelmekle yanlı\$ yaptığımı sanmıyorum. Yine de, eğer gitmek istiyorsan, seninle gelsem iyi olur, çünkü nasıl olsa gideceksin, tabiatını değıştirmediyse, ki bana pek öyle görünmüyor. Emirler nedir?"

Ludovic hemen, 'Gece yarısı benim için bir atın eyerlenip dizginlenmesini istiyorum,' diye cevap verdi. 'O zamana kadar burada herkes uyumuş olur ve ben de sıvışabilirim. Warninglid yolunun aşağısında, kimseyi uyandırmadan gelebildiğin kadar yakın bir yerde bir çift at beklet. Orada size katılacağım. Dower House'a gideceğiz - sadece beş mil kadar - ve içeri girdikten sonra gerisi kolay olacak. Tabancalarınızı isteyebilirsiniz, gerçi bunu bir atış meselesi haline getirmek istemem ve kesinlikle bir fenere ihtiyacımız olacak.

"Bu yeterince kolay," dedi Bundy. 'Beni zorlayan tek bir şey var

Joe'nun ne yapacağımızdan kuşulanmasını engellemenin yolu da bu. Joe'nun saçları zekâsından daha fazla olanlardan biri değil: çükünde çok fazla mantık var.

"Bugün burada olduğunu bilmemeli," dedi Ludovic. "Her şeyin yolunda olduğundan emin olursam seni görmeden gidebilirsin.

"Ah, evet, bunu yapabilirim," diye kabul etti Bundy, "ama etrafta olduğumu ahırlarda ona söyleme ihtimalleri var. Kocakarımı orada bıraktım.

"Sende şeytan var! Eğer öyleyse Joe'yu iyi olur, ama dikkat et de benimle konuştüğünü anlamasın. Beni sorabilirsin. Beni görmene izin vermez ve bu iyi görünür.

Bu plana uygun olarak Bundy, arka kapıdan hanın dışına kaçırıldıktan on dakika sonra ikinci kez ön kapıdan içeri girdi. Clem'i musluk odasında buldu ve Clem onu görür görmez, Bay Ludovic'in varlığından hiçbir şekilde haberdar olmaması gerektiğini söyledi. Onu Nye'ın havasız küçük özel odasına soktu ve ev sahibini çağırmaya gitti. Bay Bundy masanın yanına oturdu ve bir saman çiğnedi.

Nye'la görüşmesi uzun sürmedi ve her iki adam da doğaları gereği suskun oldukları için fazla konuşmadılar. "Genç efendi nerede?" diye sordu Bundy tankardının üzerinden.

Nye başparmağını yukarı doğru salladı. "Yeterince güvenli.

"Onu saklayacağını tahmin etmişim," diye başını salladı Bundy, konuyu kapatarak. "Evet. Ev sahibi ona düşünceli düşünceli baktı. 'Yaramazlık için olgunlaşmış.

Sana söyleyeyim. Belki de onun yolundan çekilseniz iyi olur. Seni parmağında oynatmasına izin verdiğin için sen de en az Clem kadar kötüsün.

"Haklı olabilirsin," diye kabul etti Bundy, içkisine gömülerek.

Sir Tristram, Ludovic'in yeniden ortaya çıkmasını beklemedi ve Nye da belli nedenlerden dolayı ona Bundy'nin handa olduğundan bahsetmedi. Sör Tristram için çok değerliydi ama serbest tüccarlarla olan ilişkilerini mümkün olduğunca gizli tutmayı tercih ediyordu. Böylece Sir Tristram, Clem'den o gece Ludovic'in hanı terk etmesine yardım etmeyeceğine dair bir söz alarak, pervasız genç kuzeninin destek olmadan ev soyma konusunda hiçbir şey başaramayacağı inancıyla yola çıktı.

Bayan Thane kötümser bir tavırla, "Korkarım Ludovic'i başı ağrıyan bir ayı gibi yakalayacağız," diye kehanette bulundu.

Ama Ludovic tekrar aşıya, salona indiğinde

Bu durum Bayan Thane'in zihnini önce rahatlattı, sonra da endişeyle doldurdu. Ludovic'in melek mavisi gözlerindeki ışıltının her zamankinden daha belirgin olduğunu düşündü ve buna bir süre katlandıktan sonra dolaylı bir şekilde de olsa yorum yapmak zorunda kaldı. Sör Tristram'ın kararının onun için hoş karşılanmayacağından korktuğunu söyledi. O sırada ipek bir kumaş işliyordu, ama konuşurken gözlerini işinden kaldırdı ve dikkatle ona baktı.

"Oh iyi!" dedi Ludovic. 'Düşündüm de, belki de haklıdır.

Sesi ve yüzü oldukça ciddiydi ama Bayan Thane onun gizliden gizliye eğlendiği kuşkusundan kendini kurtaramadı. Adam onun araştıran bakışlarını son derece gevşek bir tavırla karşıladı ve bir an sonra gülümseyerek ona bakmanın nezaketsizlik olduğunu hatırlattı.

Gerçekten de çok çekici olan gülümsemesine karşı koyamadı, ama ciddi bir tonda şöyle dedi: 'Bu girişimi tek başına yaparsan faydasız olur, biliyorsun. Aptalca bir şey , değil mi?

"Oh, o kadar da deli değilim!" diye onu temin etti.

Nakışını indirdi. 'Ve siz - hayır, elbette yapmazsınız! - Eustacie'yi böyle bir maceraya atmazsınız?

'Yüce Tanrım, hayır! İsterseniz yemin ederim'

Dikiş dikmeye devam etti ve o sırada ağabeyi odaya girince başka bir şey söylemedi. Daha sonra Ludovic, Beau'nun uşağının bildiklerini açıklamaya ikna edilebileceği çeşitli yolları etraflıca tartıştığında, şüphelerinin yersiz olduğu sonucuna vardı; ve akşamın ortalarında, Sir Hugh ile piquet oynamak için oturduğunda, kendini sakin bir zihinle yatağa çekilebilecek durumda hissetti. Onu daha önce piquet oynarken görmüştü ve önünde yeşil bir bez, elinde de bir deste kâğıt olduğu zaman diğer bütün düşüncelerin unutulacağını biliyordu. Ne onun ne de Sör Hugh'nun, sabahın ilk ışıklarına kadar yataklarını aramayacağını, o zamana kadar da Hugh'nun çok uykulu olacağını ve yalnız başına bir maceraya atılmak için kafasının yeterince açık olmayacağını (çünkü oyun sırasında bolca şarap içileceğini varsaymak yanlış olmazdı) düşündü. Adam ona dalgın dalgın iyi geceler diledi ve kadın en ufak bir endişe duymadan oradan ayrıldı. Ancak kapıdan çıkarken adamın ona attığı hızlı ve yan bakışı görme ayrıcalığına sahip değildi.

Bu dokuz buçukta oldu. onda Ludovic, Sör Hugh'nun hoşuna gitmesi için bir kâse romlu punç hazırlamayı üstlendi. Ona alışılmışın oldukça üstünde bir şey vaat etti ve Sir Hugh sıcak, güçlü içkiden bir yudum aldıktan sonra bunun kesinlikle alışılmışın üstünde olduğunu kabul etti. Ludovic bir bardak içti ve ondan sonra Sir Hugh'un kapasitesine hayranlıkla baktı. Sir Hugh onun perhizini yorumladığında, Ludovic açık yüreklilikle karışımın çok az bir kısmının onu masanın altına koymaya yeteceğini söyledi. Sir Hugh oldukça memnun bir şekilde, onun çoğu erkekten daha sert bir kafası olduğunu düşündüğünü söyledi. Sonraki yarım saat boyunca bu iddiasının doğruluğunu göstermeye devam etti. Ludovic'in yumruğunun onun üzerindeki tek etkisi, alışılmadık bir şekilde uykusunu getirmesi oldu ve Ludovic, saat on biri vurduğunda esneyip yatacağını söylediğinde, neredeyse hiç sendelemen masadan kalkabildi ve yere tamamen uygun olandan daha fazla balmumu dökmeden mumunu alabildi. Ludovic, en azından içtiği biranın onu alışık olmadığı bir saatte yatmaya hazır hissettirdiğini fark edince rahatladı ve onu yukarı odasına kadar götürdü ve koridor boyunca sessizce kendi dairesine geçmeden önce onu güvenle odasına uğurladı.

Nye bir süre önce hanı kilitlemiş ve yatmaya gitmişti. Ludovic Şöminesindeki kütükleri karıştırarak alevlendirdi ve oturup yarım saat kadar vakit geçirdi.

Bu girişim için hazırlanması biraz zaman aldı, çünkü sol kolu hâlâ neredeyse işe yaramaz durumdaydı, ama acı çekerek de olsa bir çift çizme giymeyi ve büyük paltosunu giymeyi başardı. Tabancalarının düzgünce doldurulduğundan emin olduktan sonra birini sağ botunun üstüne, diğerini de paltosunun sağ cebine yerleştirdi ve üç yıl öncesinin modası olan üç köşeli bir şapka giyerek elinde mumla usulca koridora çıktı.

Aşağı inerken merdivenler ayaklarının altında gıcırdayıyordu ama Bayan Thane'i uyandıran bu ses değildi. Bayan Thane'i uyandıran, ironik bir şekilde, geçidin karşısındaki ağabeyinin odasından gelen ritmik ve yankılı horlama sesleriydi. Uyanmakla uyumak arasında birkaç dakika yattı, bu iğrenç sesleri dinledi ve kalkıp Sir Hugh'yu uyandırmaya değil değmeyeceğini ya da tekrar uykuya dalar dalmaz horlamanın yeniden başlayıp başlamayacağını merak etti. Tam yapılacak en iyi şeyin yatak örtülerini kulaklarına çekmek ve horlamayı duymazdan gelmeye çalışmak olduğuna karar vermişti ki, hafif bir ses duyuldu,

Sanki alt katta bir sürgü çekiliyormuş gibi, onu tamamen uyandırdı. Yatakta doğruldu, bir mandal sesi duyduğunu sandı ve bir an sonra yerde durmuş, el yordamıyla sabahlığını arıyordu.

Yatağın yanındaki masanın üzerinde bir kandil yanıyordu. Fitili çevirdi ve lambayı alarak usulca koridora çıktı.

Ev zifiri karanlıktaydı ve sessizliği sadece Sir Hugh'nun horultuları bozuyordu ama Bayan Thane başka ve çok sinsi sesler olduğuna ikna olmuştu. İlk aklına gelen, muhtemelen Ludovic'i aramak için birinin eve girdiğiydi ve Nye'ı uyandırmak için geçitten geçmek üzereydi ki, aklına belli belirsiz seslerin başka bir açıklaması geldi. Hızla Ludovic'in odasına gitti ve kapı panelini tırmaladı. Cevap gelmeyince en ufak bir tereddüt göstermeden kapının kolunu çevirdi ve içeri baktı.

Karışmamış yatağa bir bakış atması, Nye'ı uyandırmak için pasaj boyunca uçmasına yetti. Bu kolaylıkla gerçekleşti ve Nye anahtar deliğinden ona alçak sesle seslendikten iki dakika sonra, gece gömleğinin üzerine giydiği bir çift pantolon ve bağındaki gece bağılığıyla pasajda onun yanındaydı. Ludovic'in odasında olmadığını duyunca kaşları çatılmış bir halde Bayan Thane'e baktı ve yavaşça, "Bunu yapmaz, tek başına yapmaz!" dedi.

"Clem nerede?" diye sordu Bayan Thane nefesinin altında.

Başını iki yana salladı. 'Hayır, hayır, Clem bu konuda kendi aklımdaydı. Yanılmış olmalısınız, hanımefendi. O mesafeyi yürümek için yola çıkmaz ve kolu askıdayken bir atı eyerleyemez. Birden sözünü kesti ve gözleri kısıldı. "Tanrım, haklısınız hanımefendi!" dedi. 'Habil'i görmüş olmalı! Bu onun neden bu kadar neşeli olduğunu açıklıyor, lanet olası çocuk! Lütfen sizi odanıza götürelim hanımefendi. Clem bana bir at eyerlesin, ben de üzerime bir şeyler giyip onların peşinden gideyim.

Bayan Thane düşünüyordu. 'Bekle, Nye, daha iyi bir fikrim var. Sör Tristram'a haber vermesi için Clem'i gönder. O sefil çocuğu Dower House'a girmesini engellemek için zamanında yakalayamazsınız ve kendisi için kurulmuş olabilecek tuzağa bir kez adım attığında, Sör Tristram belki de onu oradan çıkarabilecek tek kişidir.

Nye durakladı. Bir an düşündükten sonra isteksizce şöyle dedi: 'Evet, bu yeterince doğru. Ve Clem daha küçük bir adam ve daha hızlı sürecektir. Bu

"Kafası olan sizsiniz, hanımefendi.

Clem elbiselerini giyerken, Nye ahırda bir ata eyer vururken ve Bayan Thane yatağının kenarında oturmuş Ludovic'in başına gelecek felaketi önlemek için yapabileceği başka bir şey olup olmadığını düşünürken, tüm bu karmaşanın nesnesi, takip edilme ihtimalinden tamamen habersiz, Warninglid'e giden yolda ilerliyordu. Zaman zaman sürüklenen bulutların ardına gizlenen ay, yolunu görmesini sağlayacak kadar ışık veriyor ve kısa bir süre sonra ona gürgenlerden oluşan bir çitin gölgesinde duran iki atı gösteriyordu.

Abel onu homurdanarak karşıladı ve cebinin derinliklerinden çıkardığı bir şişeyi ona uzattı. "Başlamadan önce tozunu at," önerdi.

Ludovic, "Hayır, aklımı başımda tutmalıyım," diye cevap verdi. 'Sen de öyle yapmalısın, dahası.

Kılık değiştirmeni istemiyorum.'

"Beni malt suyun üzerindeyken hiç görmediniz - fark etmemek için," dedi Bay Bundy, bir yudumla kendini tazeleyerek.

"Seni bir el arabası kadar sarhoş gördüm," diye karşılık verdi Ludovic, şişeyi ondan alıp kendi cebine koyarak. 'Bu seni şeytani bir şekilde hızlı çekiyor ve yağlıyı yağsızla birlikte alırsak, sanırım zorlanmadıkça ateş etmeyeceğiz. Temkinli kuzenim buna karşı ve söylediklerinde bir anlaşma olduğunu kabul ediyorum. Daha fazla cesetle uğraşmak istemiyorum. Bana yardımcı olur musun?'

Bundy bu talebi kabul etti ve kavga çıkması durumunda ne yapması gerektiğini sordu.

"Yumruklarını kullan," diye yanıtladı Ludovic. 'Aklınızda bulunsun, kavga çıkmayacağını söyleyebilirim.

"Olmasa da olur," dedi Bundy, kendini eyere atarak. 'Tek kolunla değirmene girersen çok kötü olur! Seninle gelmekle hata ettiğimi sanmıyorum.

Bunu şikayetçi bir ruh haliyle değil, sadece bir gerçeğin ifadesi olarak söylemişti. Bay Bundy'nin düşünce tarzına alışkın olan Ludovic de aynı fikirdeydi ve bu geceki macerayı County Gaol'de sonlandırmalarının kuvvetle muhtemel olduğunu söyledi.

Kolay bir tırısyla yola koyuldular ve Clem, Orman'ın içinden geçen Saray'a giden daha kısa ama daha engebeli yolu seçtiği için, herhangi bir takip sesi onları rahatsız etmedi. Atlarını sürerlerken Ludovic

Dower House'da ne yapacaklarına dair kısa bir açıklama yaptı. Bundy sessizce dinledi ve sonunda Beau Lavenham'ın gününü karartma fırsatının kendisine verilmeyecek olmasından duyduğu üzüntüyü dile getirmekle yetindi. Beau'ya karşı duyduğu düşmanlık yersiz ama derin görünüyordu; ona karşı duyduğu asıl kin, Sylvester'in yerine geçme şansının yüksek olmasıydı. Sylvester'dan bahsederken, onun gibi balgamlı bir mizaca sahip bir adamın hissedebileceği kadar coşkuya yakın bir şeyler söylüyordu. "Nadir bulunan biriydi, yaşlı lord," dedi basitçe.

Dower House'un görüş alanına girdiklerinde atlarını dizginlediler ve attan indiler. Ev, yoldan biraz geride, Saray'a ait parkın dışında bir kama gibi kesilmiş bir arazide duruyordu. Kısa bir istişareden sonra atlarını çitlerin arasındaki bir aralıktan geçirerek parkın içine bağladılar. Ludovic keşfe çıkarken Bundy de yanında getirdiği feneri yakma işine koyuldu.

Evin etrafını dolaştıktan sonra Bundy'nin yanına döndüğünde, fenerini bir susturucuyla örtmüş olan o değerli adamın bir ağaç kütüğünün yanında sakin sakin oturduğunu gördü.

Ludovic, 'Görebildiğim kadarıyla hiçbir pencerede ışık yok,' diye rapor verdi. "Şimdi, Beau ihtiyatlı kuzenime sürgünün kütüphane pencerelerinden birinde olduğunu söyledi ve istediğim oda orası olduğuna göre, bir tuzak riskini göze alıp o pencereden girmeye çalışacağız. Konuşurken çizmesinden tabancasını çıkardı ve şöyle dedi: 'Eğer bir tuzak varsa, bu bizim en iyi güvencemiz. Buralarda ıskalamayacağıma inanırlar ve bu da onları benimle mücadele etmekten çekinir hale getirir. Eğer beni yakalamak istiyorlarsa, gafil avlamaya çalışacaklardır.

"Şey," dedi Bundy yargılayıcı bir tavırla, "hedefini ıskaladığını gördüğümde hatırlamadığımı söylemek zorundayım.

Ludovic kısa bir kahkaha attı. "Bir keresinde bir baykuşu kaçırmıştım, ne !

Bundy ona onaylamayan bir ifadeyle baktı. "Neden baykuş vurmaya gitmek istiyorsun ki zaten?

'Sarhoş,' dedi Ludovic kısaca. 'Şimdi, şunu kafana sok, Abel! Eğer bir tuzağa düşersek, bu senin için değil, benim için kurulmuş bir tuzak olur ve ben kendimi kurtarırım. Kendini bu işten kurtar ve benim için kafanı yorma. Senden tek istediğim eve girmeme yardım etmen.

Bay Bundy ağaç kütüğünden kalktı ve feneri aldı,

cevap vermeyeceğim.

"Anladınız mı?" dedi Ludovic, sesinde bir otorite tınısıyla.

"Oh evet!" dedi Bundy. 'Ama işte! Bir sorun gördüğümde onunla kavgadan sıkılırım. Eğer tavsiyemi dinlersen, ki bunu yaptığını hiç görmedim, ceketinin yakasını kaldırır ve şapkanı yüzüne kapatırsın. "Kimsenin seni fark etmesini istemezsin.

Ludovic bu bilgece öğüdü dinledi ama tanınmak gibi bir beklentisi olmadığını da belirtti. "Eğer uşak oradaysa beni tanıyabilir, ama uşak benim zamanımdan beri orada.

"Belki," dedi Bundy. 'Ama arkanızdan defalarca söylediğim şeyi başınıza söyleyeceğim, Efendi Ludovic, yani eski lordun tükürüğü ve görüntüsü olan bir pruva direğine sahipsiniz.

Ludovic, "Lanet olsun bu pis aile burnuna!" dedi. "Beni mahvedecek.

'Ben de öyle düşünüyorum,' diye onayladı Bundy. 'Ancak, elimizde olmayan şeyler üzerinde durmanın bir anlamı yok. Eğer bu ken'i öğütmeye hazırsanız, daha fazla zaman kaybetmeden başlasak iyi olur. Ve eğer aklınızda tutarsanız, belki de kimsenin sizi tanıması için yeterli ışık olmasa da, evin içinde silahla oturan herhangi bir koy için sizi kolay bir hedef haline getirecek kadar yeterli ve yedek var, yine de güvende olacağınızı söyleyebilirim.

Ludovic, "Orada hiç kimsenin bulunmama ihtimali var," diye karşılık verdi. 'Ama benden korkmanıza gerek yok: Bu gece risk almayacağım.

Bu söz Bundy'nin espri anlayışını gıdıklamış gibiydi. Hiçbir uyarıda bulunmadan sessiz bir kahkaha krizine girdi, gözleri doldu ve bütün vücudu jöle gibi titredi. Ludovic bu nöbete en ufak bir aldırış göstermedi ama evin arka tarafında, çalılıkların arasından parka açılan küçük kapıya doğru ilerledi.

Çalılıkların arasından geçerek evin önüne doğru ilerlediler, çakıllı patikaya basmamaya dikkat ediyorlardı. Yüksek kanatlı pencerelerin altında, birkaç kardelen çiçeğinin başlarını kaldırdığı çiçek tarhları vardı. Ludovic pencereleri saydı, hangi odanın kütüphane olduğuna karar verdi ve başını sallayarak Bundy'ye orayı işaret etti. Bundy patikadan çiçek tarhına doğru adım attı ve kulağını çimlere dayadı. Odanın içinde ne bir ses ne de çekili perdelerin ardında bir ışık algılayabildi ve birkaç dakika dikkatle dinledikten sonra boğuk fenerini yere bırakıp cebinden işe yarar bir bıçak çıkardı. Bıçakla uğraşırken

Ludovic onun yanında durmuş, bahçede olası bir pusuya karşı tetikte bekliyordu. Şapkası yüzüne derin bir gölge düşürüyordu ama ay ışığı tabancasının gümüş kabzalarını yakalıyor ve parıldamalarını sağlıyordu. Bahçede kimsenin saklanmadığından emin olmasını mümkün kılmayacak kadar çok ağaç ve çalı vardı ama gölgelerin hiçbirinde bir hareket göremiyordu ve kuzeni Tristram'ın önsezilerine her zamankinden daha fazla inanmaya meyilliydi.

Arkasından gelen bir tıkırtı başını çevirmesine neden oldu. Bundy başparmağını anlamlı bir şekilde pencerelerden birine doğru salladı ve bıçağını kapattı. Mandalı zorladıktan sonra parmak tırnaklarıyla pencereyi hafifçe araladı. Menteşeleri hafif bir iniltiyle dışarı doğru sallandı. Bundy sol eliyle fenerini aldı, açtı ve sağ eliyle kadife perdenin bir kıvrımını kavrayıp kenara çekti. Ludovic'in silahının namlusu neredeyse omzuna dayanacaktı ama buna gerek yoktu. Fenerin odanın içinde dolaşan altın ışını, gizlenen hiçbir tehlikeyi göstermiyordu. Oda boştu, sandalyeler düzenli bir şekilde yerleştirilmişti, ocak, efendisi döndüğünde yakılmak üzere çubuklarla donatılmıştı.

Bundy etrafına bir kez daha baktı ve sonra fısıldadı: "İçeri girecek misin?"

Ludovic başını salladı, tabancayı çizmesine geri soktu ve bir bacağına pencere pervazına doğru salladı.

"Sakin ol! Bundy kendini odaya taşımasına yardım ederek mırıldandı. "Ben seninle olana kadar bekle!"

Odaya giren Ludovic, nefesinin altından şöyle dedi: 'Olduğun yerde kal: İstedığimin bu oda mı yoksa başka bir oda mı olduğundan emin değilim. Feneri bana ver!'

Bundy ışığı ona uzattı ve o da ışığını batı duvarını kaplayan lambri kaplamaya yönlendirdi. Altın ışık, oymalı sütun başlıkları, yivli pilastrlar, kartuşlar ve aygıtlardan oluşan frizin zengin incelikleri üzerinde bir ileri bir geri gidip gelirken, Bundy sorunsuz bir sessizlik içinde bekledi.

Frizin bir bölümünde durdu, diğerine geçti, bir an oyalandı ve tekrar ilkinde döndü. Ludovic pilastrlar arasındaki bölümleri sayarak ilerledi. Odanın pencere ucundan itibaren üçüncü sırada durdu ve feneri duvara yakın tuttu. Sol kolunu askıdan acı içinde çekti ve frizdeki oymayı kurcalamak için irkilerek kaldırdı. Kendi çaresizliği karşısında dili sabırsızca tıkırdadı; geri döndü

Kolunu askıya aldı ve pencereye doğru geri adım attı. "Feneri gerekecek, Abel.

Bundy odaya tırmandı ve feneri alarak ışığını lambri kaplamaya değil, kapının kilidine tuttu. Düşünceli düşünceli ve şöyle dedi: "Anahtar yok.

Ludovic biraz kaşlarını çattı ama cevap verdi: 'Kaybolmuş olabilir. Bekle! Halının üzerinden usulca kapıya doğru yürüdü ve kulağını kapı aralığına dayayarak dinlemeye koyuldu. "Eğer istediğim şeyi rahibin deliğinde bulamazsam kapıyı açar ve evin geri kalanına bir göz atarız," dedi. 'Işığı tut ki frizi görebileyim. Hayır, daha sağa.' Elini kaldırdı ve oymalı aletlerden birini kavradı. 'Sanırım - hayır, yanılıyorum! Bu dördüncü değil, üçüncü! Şimdi izle!

Bundy onun uzun parmaklarının cihazı çevirdiğini gördü ve aynı anda bir kapının geri kayma sesini duydu. Ani gürültü, hafif olmasına rağmen, durgunlukta anormal derecede yüksek geliyordu. Feneri çevirdi ve alt kattaki pilastrlardan ikisinin arasındaki kaplamanın kaybolduğunu ve karanlık bir boşluğun ortaya çıktığını gördü.

"Fener, dostum, feneri bana ver! dedi Ludovic ve neredeyse elinden kapıyordu.

İki adımda rahibin deliğine ulaşan Bundy, eğilip deliğe bakarken belli belirsiz bir ses duydu ve dönüp baktığında odanın bir ucunda beliren ve giderek genişleyen ince bir ışık çizgisi gördü. Birisi gizlice kapıyı açıyordu.

"Dışarı, efendim! Kendinizi kurtarın!" tısladı ve cebinden tabancasını çıkararak Ludovic pencereden çıkana kadar gelenleri uzak tutmaya hazırlandı.

Ludovic uyarıyı duydu ve hemen feneri rahibin deliğine sokup arkasını döndü. Açıkça şöyle dedi: 'Pencere, dostum! Çekil!' dedi ve neredeyse iki büklüm olana kadar eğilerek geriye doğru rahibin deliğine kaydı ve paneli üzerine çekti.

Dalgalanan mum ışığı odayı aydınlattı, bir ses bağırdı: 'Ayağa kalk! Ayağa kalk!' ve pencere perdelerinin arkasına gizlenmiş olan Bundy, elinde tabancası olan zayıf bir adamın odaya, rahibin deliğine doğru koştuğunu ve panele boş yere pençe gördü: "O burada, o burada! Onu gördüm!

Elinde bir dal mumla eşikte duran uşak, gözlerini lambri döşemeye dikerek: "Nerede?" diye sordu.

'Burada, panelin arkasında! Yakından gördüm, sana söylüyorum! Orada bir rahip deliği var; onu tuzağa düşürdük!

Uşak hayretle baktı ve odaya doğru ilerleyerek şöyle dedi: 'Bu ev hakkında bu kadar çok şey bildiğinize göre, Bay Gregg, belki de bahsettiğiniz şu rahip deliğine nasıl girileceğini biliyorsunuzdur?

Uşak tırnaklarını yiyerek başını salladı. 'Hayır, çok geç kaldık. Bu işin sırrını sadece efendi biliyor. Onu saklamalıyız.

"Bana öyle geliyor ki bunu bilen başka biri daha var," dedi uşak sert bir sesle. 'Ne yapmaya çalıştığınızı anlamadığımı söylemek zorundayım, Bay Gregg, ev hırsızları hakkındaki tüm bu gizemli konuşmalarla ve herkesi sizin gibi nöbet tutmaya zorlamakla. Panelin arkasında kim var!'

Gregg kaçamak bir cevap verdi: "Nereden bilebilirim ki? Ama bir adamın duvarın içinde kaybolduğunu gördüm. Efendi geri dönüp paneli açar açmaz onu alması için Bölge Polis Memurunu buraya getirmeliyiz.

Kâhya soğuk bir ses tonuyla, "Sanırım ne yaptığınızı biliyorsunuz, Bay Gregg," dedi. 'Eğer bir fikir beyan edecek olsaydım, efendinin yokluğunda burada emir vermenin sizden çok benim görevim olduğunu söyledim. Bu olup bitenler hiç de alışık olduğum şeyler değil.

"Boş ver onu!" dedi Gregg sabırsızlıkla. "Seyislerden birini gönder de polis memurunu getirsin!

"Olduğunuz yerde kalın!" diye pencereden bir ses. 'Silahını bırak! Seni koruyorum ve babam aniden hesapta olmayan bir şekilde patlayabilir.

Uşak döndü, Bay Bundy'yi gördü ve elindeki tabancayı kaldırdı. İki silah neredeyse aynı anda patladı ama belirsiz ışıktaki iki kurşun da hedefini bulamadı. Uşak irkilerek soluk soluğa kaldı ve neredeyse mumu düşürecek ki, pencereden üçüncü bir adam fırladı ve arkadan Bundy'nin üzerine atılarak, nefes nefese: "Ah, *öyle* mi!" dedi.

Ancak Abel Bundy kolay alt edilebilecek bir adam değildi. Kendini damadın elinden kurtardı ve yüzüne bilimsel bir yumruk indirdi. Genç ve hevesli bir adam olan damat sendeleyerek geri çekildi ama kendini toparladı ve tekrar içeri daldı.

Bir değirmenin dönmekte olduğunu gören uşak, elindeki mum dalını masanın üzerine bıraktı ve iri yarı ama güçlü bir şekilde kavgaya katılmak için acele etti. Gregg seslendi: 'Bu o adam değil! Diğer burada, kaplamanın arkasında! Bu hiç şans tanımıyor!'

"Bu benim için yeterince iyi!" dedi damat dişlerinin arasından.

Tam bu sırada Clem'in atına binmiş olan Sir Tristram bahçenin arka tarafındaki küçük kapıya ulaştı. Parktan geçerken tabanca seslerini duymuş ve atını dörtlale mahmuzlamıştı. Homurdanarak ve titreyerek atını çekti, eyerden fırladı ve elini küçük kapının üzerine koyarak atladı ve hızla evin etrafından dolanıp kütüphanenin penceresine gitti.

Gözlerini inanılmaz bir manzara karşıladı. Ludovic'ten eser yoktu ama görünüşe bakılırsa birbirine dolanmış üç adam yerde sallanıp debelenirken, Beau Lavenham'ın baş uşağı grubun etrafında dolanıyor ve şöyle diyordu: 'O değil! Diğerini istiyorum!'

Sir Tristram bir an durup düşündü. Sonra cebinden uzun namlulu bir tabanca çıkardı ve dikkatli bir hareketle horozunu kaldırıp nişan aldı. Bir şimşek çaktı, kulakları sağır eden bir ses duyuldu ve masanın üzerindeki mum dalı yere düşerek odayı karanlığa gömdü.

Pencereden kütüphaneye giren Sir Tristram, uşağın feryadını duydu: 'Tanrım, dışarı çıkmış olmalı! O atışı başka kimse yapmış olamaz!'

"Ah, öyle mi?" diye mırıldandı Sir Tristram, belli belirsiz bir memnuniyetle.

Yarı içeride yarı dışarıda, ay ışığıyla aydınlanmış gökyüzünde bir an için silueti belirdi. Uşak bir uyarı çığlığı attı ve Sör Tristram onun sesini duyunca soğukkanlılıkla pozisyonunu alarak ileri atıldı. Uşak onu cesurca karşıladı ve kendini belli belirsiz görünen figürün üzerine fırlattı, ama Sir Tristram'ın dengi değildi, onun elinden kurtuldu ve onu neredeyse iki katına çıkaran bir vücut darbesi attı. O daha toparlanamadan Sir Tristram onu tekrar buldu ve çenesine indirdiği müthiş bir sağ yumrukla yere serdi. Adam yere düşüp hareketsiz kaldı ve gözleri karanlığa alışmaya başlayan Sir Tristram dikkatini Bundy'yi yakalayanlara çevirdi. Birkaç saniye boyunca vahşi bir kavga yaşandı. Bundy'yi kâhyaya bırakan damat, Shield'la boğuşmaya çalıştı, savruldu ve bir çakıl taşı gibi tekrar içeri girdi. Bilime yer yoktu; vuruşlar göz kamaştırıcı bir şekilde dışarıya gitti, mobilyalar uçtu ve karışık dövüş Shield'in rakibini sallanarak düşürmesiyle sona erdi.

Çok geçmeden uşağı hesaba katan Bundy, ona yardım etmek için döndü.

Bilinmeyen bir destekçi, ama buna gerek görmedi. Pencereye doğru itildi ve damat tekrar ayağa kalkmaya çabalarken pencereden dışarı fırladı. Sir Tristram onu hızla takip etti ve iki dakika sonra, ikisi de nefes nefese, Shield'ın sağ elinin eklemleri hafifçe kanarken ve Bundy'nin sol gözü hızla kırmızıdan mora dönerken, wicket-gate'in park tarafında karşı karşıya geldiler.

"Kim olduğunuzu biliyorsam ne olayım!" dedi Bundy, nefes nefese. 'Ama tuvalini sergilemeye bu kadar hazır bir koyla karşılaştığıma çok sevindim, bunu söyleyebilirim!

"Sen beni tanımıyor olabilirsin," dedi Shield öfkeyle, "ama ben seni tanıyorum, seni şaşkın, ahmak herif! Bay Ludovic nerede?"

Bundy, bu hitap şeklinden memnun olmaktan ziyade, yumuşak bir sesle, "Yaylara ne için çıkmış olabilirsiniz, efendim?" dedi. Neden bahsettiğinizi bilmediğimden kuşkuluyum.

'Seni lanet olası aptal, ben onun kuzeniyim! Nerede o?'

Bundy ona baktı, şişmiş yüzünde yavaş bir gülümseme belirdi. "Dikkatli kuzeni!" dedi. "Eğer beni yanıltmasaydı, kesinlikle tahmin ederdim, çünkü konuşma tarzına bakılırsa sen yaşlı lordun ta kendisi olabilirsin! Ne kadar temkinlisin! Oh, çok yazık!"

Shield vahşice, "İki iğneye seni tehlikeli bir kanun kaçağı olarak gözaltına alırım!" dedi. 'Bana cevap verecek misin, yoksa ben mi seni boğayım? Kuzenim nerede?'

"Şimdi benimle tartışarak zaman kaybetme!" diye yalvardı Bay Bundy "Seninle tartışmak istemediğimi söylemiyorum, ama bunun zamanı değil. Bay Ludovic bulmaya can attığı o rahip deliğine girdi.

'Rahibin deliğinde mi? O zaman mumları ateşlediğimde neden dışarı çıkmadı?

Bundy, 'Girmek kadar çıkmak da kolay değil,' diye önerdi. 'Dahası, kedi şimdi tam anlamıyla krema kabının içinde, çünkü o çığırtnan uşak onun nerede olduğunu ve kim olduğunu biliyor! Değerli efendisi eve dönene kadar onu izleyecek.

Sir Tristram, 'Bir süre daha gözcülük yapmayacak,' dedi. 'Onu uyutmak için çok özen gösterdim. Korkmamız gereken tek kişi o. Kâhya kuzenimi hiç görmedi ve efendisine güvenmediğinden de kuşkuluyum.

"Haklısın," diye Bundy, "değil. Ama rahibin deliğinde bir adam olduğunu biliyor, çünkü diğer koy ona öyle söyledi.

"Onunla başa çıkabilirim," dedi Shield kısaca ve atının dizginini yakalayarak ayağını üzengiye koydu. 'Burada kal ve ısıklık çalarsam pencereye gel. Paneli açan mandalı nerede bulacağımı göstermen gerekebilir. Konuşurken kendini eyere attı, atı döndürdü ve Ludovic ile Bundy'nin parka girdikleri çitteki boşluğa doğru ilerledi.

Bay Bundy, incinmiş gözünü şefkatle yoklayarak, o akşam ikinci kez içten içe bir neşeyle sarsıldı. "Acınacak derecede tedbirli!" tekrarladı. "Ah, evet, acınası!

Sör Tristram, yoldan geçerek Dower House'a doğru döndü ve atını dörtnala sürerek düzgün yola çıktı. Atından inerek demir çanı şiddetle çekmekle kalmadı, aynı zamanda ön kapıdaki tokmağa vurarak zorunlu bir çağrı yaptı.

Birkaç dakika içinde kapı dikkatle zincire vurularak açıldı ve uşak solgun ve sarsılmış bir halde, neredeyse Bundy'ninki kadar morarmış bir gözle dışarı baktı.

"Yanlış olan ne?" diye sordu Sir Tristram. 'Beni burada bekletmeyin! Kapıyı açın!'

"Oh, sizsiniz, efendim!" diye soludu uşak, çok rahatlamıştı ve zinciri çözmek için acele ediyordu.

"Tabii ki benim!" dedi Sir Tristram, onun yanından geçip salona doğru ilerlerken. 'Hand Cross'tan eve dönüyordum ki buradan gelen silah seslerini duydum. Bunun anlamı nedir? Bu saatte ne yapıyorsun?'

'Geldiğinize çok sevindim efendim,' dedi uşak yüzünü silerek. 'Gerçekten çok sevindim, efendim. O kadar sarsıldım ki ne yapacağımı bilemiyorum. Gregg'in işiydi, efendim. Hayır, tam olarak o da değil, ama bu gece bir soygun planlandığından şüphelenen Gregg'di. Çok haklıydı, efendim: evimize hırsızlar girdi ve içlerinden biri şimdiye kadar hiç duymadığım bir rahibin deliğine saklanmış. Hayatım boyunca hiç bu kadar kullanılmamıştım, efendim, hiç!'

'Rahibin deliği! Ne rahip deliği?' dedi Shield. 'Kaç tane ev hırsızları vardı? Herhangi birini yakaladınız mı?'

'Hayır efendim, Gregg de ölü gibi yatıyor. Orada çok sayıda

Onlar. Elimizden geleni yaptık ama şamdan devrildi ve karanlıkta kaçtılar. Gregg'in yakalamak için bu kadar uğraştığı şamdandı, bu yüzden seyislerden birini nöbet tutması için oraya bıraktım. Kütüphanede, efendim.'

Sir Tristram öfkeyle, "Bana öyle geliyor ki, bir grup aptal gibi davranıyorsunuz!" dedi ve kütüphaneye doğru yürüdü.

Şamdanlar yerdeki enkazdan toplanmış ve çoğu düşerken kırılmış olan mumlar yeniden yakılmıştı. Uşağın cansız bedeni bir kanepeye uzanmıştı ve genç damat, yara bere içinde ve üstü başı dağınık ama hâlâ son derece hırçın görünüyordu, odanın ortasında durmuş, ciddi gri gözlerini lambri döşemeye dikmişti. Ön ayaklarını Sör Tristram'a dokundurdu ama hakim pozisyonundan kıpırdamadı.

Shield, nefes nefese kalmış uşağa bakmak için yanına gitti. 'Bayılmış,' dedi. 'Onu yatağına taşısanız iyi olur. Şu bahsettiğin değerli panel nerede?

"Burada efendim," diye cevap verdi damat. 'Onu izliyorum. Tek istediğim koyun dışarı çıkmasına izin verin!

"Ben ona göz kulak olurum," diye verdi Sir Tristram. 'Sen bu adamın bacaklarını tut ve Jenkyns'in onu odasına taşımasına yardım et. Su ve sirke getirin ve onu kendine getirmek için ne yapabileceğinize bakın. Yavaşça, şimdi!'

Yetkili talimatları doğrultusunda seyis ve uşak Gregg'i koltuktan kaldırdılar ve şefkatle odadan çıkardılar. Merdivenleri çıkmaya başladıklarında Sir Tristram kütüphanenin kapısını kapattı ve usulca seslendi: 'Ludovic! Her şey yolunda, dışarı çık!

Pencereden gelen Bay Bundy'nin kaderci sesi, "O delikte boğulmuştur," dedi.

'Saçmalık, yeterince hava olmalı! Paneli açan mandal nerede?'

Bundy, başını ve omuzlarını pencereden içeri eğerek frizin bulunabileceği kısmı gösterdi. Shield ellerini oymanın üzerinde gezdirdi, hemen ardından Ludovic'in çevirdiği aleti buldu ve çevirdi. Panel bir kez daha geriye kayd ve Shield şamdanı alarak yanına gitti ve sertçe şöyle dedi: 'Ludovic! Yaralandın mı?

Cevap gelmedi. Sir Tristram eğildi, böylece mumlar

ve içeri baktım. Oldukça boştu.

On iki

Sir Tristram şamdanı yere bıraktı ve cihazı bir kez daha çevirerek paneli kapattı. "Orada değil," dedi.

Bay Bundy hiç şaşırmamıştı. "Ah!" dedi, odaya girmeye hazırlanırken. 'Bu işten bu kadar kolay sıyrılamayacağımızı düşünmüştüm. Ludovic Usta'nın maceralarından birine atılmak kadar ördekler tarafından kemirilerek öldürülmek de iyidir! Senin hesabına göre o nereye gitti?'

"Tanrı bilir! Mumlar devrildikten sonra kaçmış olmalı. İçeri girmeyin!"

Bundy itaatkâr bir şekilde olduğu yerde kaldı. 'Aynen dediğiniz gibi, efendim. Ama kavgadan uzak durmak ona göre değil.

Sir Tristram, 'Bir kolu askıdayken değirmende bir işe yaramaz,' diye cevap verdi. 'Git ve atlarınızı bıraktığınız yere dönüp dönmediğine bak. Eğer orada değilse evin içinde bir yerlerde olmalı.

"Peki, yapacağım," dedi Bundy, "ama sanırım bunun bir yararı yok. 'Genç efendinin birdenbire mantıklı davranmaya başlaması hiç de doğal olmazdı. Bu iki yıl içinde kendini ne kadar çok mantar beyinli belaya bulaştırdığını bilerseniz şaşarsınız.

"Yanıliyorsunuz; yapmamalıyım," diye karşılık verdi Sir Tristram.

"Ah pekala, o yiğit bir delikanlı, kesinlikle!" dedi Bundy, hoşgörüsüyle ve geri çekildi.

Sir Tristram olduğu yerde kaldı ve birkaç dakika içinde Bay Bundy bir kez daha pencerede belirdi ve basitçe, 'Orada değil,' dedi.

"Lanet olsun çocuğa!" dedi Sir Tristram. 'O pencereden uzaklaş! Biri geliyor!'

Bundy hemen pencere pervazının hizasının altına eğildi, tam o sırada kapı açıldı ve Gregg uşağın desteğiyle sendeleyerek içeri girdi.

Çenesi çok şişmişti ve iki ön dişi kırılmıştı. Sör Tristram sıyrıklarla dolu sağ elini cebine soktu. Belli ki, kafası kırılmış olmasına rağmen

Yüzüyor olabilirdi, ama uşanın aklı hala başındaydı, çünkü kanlı bakışları Shield'a düşer düşmez rengi daha da soldu ve kendini sabitlemek için bir sandalye arkılığına tutunarak kalın bir sesle şöyle dedi: 'Öyle, değil mi? Ama ben izleyeceğim. Kapıların anahtarları bende. Eğer hala oradaysa kaçamaz!

Damat odaya girdi ve ciddi genç sesiyle şöyle dedi: 'Yerinizde olsam ona bir damla konyak getirirdim, Bay Jenkyns. Düzenli olarak sarsılıyor. Sakın üzülmeyin Bay Gregg! Anahtarlar sizdeyken kimse dışarı çıkamaz.

Bir damla konyağın kendisine iyi geleceğini düşünen uşak, delikanlının haklı olduğuna inandığını nazikçe söyledi ve sürahiyi getirmeye gitti. Damat, uşanın arkasından yaklaşarak özenle şöyle dedi: "Aşağı inmemeliydiniz, Bay Gregg," dedi ve kulağının altına güzelce indirdiği bir darbeye onu bayılttı. Talihsiz uşak yere yığıldı ve damat, hoş gri gözlerinde için için yanan bir öfke ifadesiyle ona bakarak suratsızca şöyle dedi: 'Belki bu sana bir ders olur, seni hödük suratlı dış çekmecesini, seni!

Olayların beklenmedik bir şekilde gelişmesi karşısında oldukça şaşırılmış olan Sir Tristram konuşmaya vakit bulamadan, Gregg'in düşme sesini duyan uşak aceleyle odaya geri döndü. Damat hemen onu karşılamak için döndü ve şöyle dedi: 'Eğer yine bayılmadıysa ne mutlu, Bay Jenkyns! Bir ineğin başparmağına dönüştü!

"Zavallı adamı tekrar odasına götürün ve bu kez orada tutun!" diye emretti Sir Tristram şaşkınlığını üzerinden atarak.

"Ben de tam bunu yapacaktım, efendim," dedi seyis. 'Şimdi, Bay Jenkyns, eğer bacaklarını tutarsanız onu yakında yatağına yatırırız!

"Ah, onu ayağa kalkmaması için uyarmıştım!" dedi uşak başını sallayarak.

Seyis elini Gregg'in cebine soktu ve anahtarları çıkardı. "Sanırım bunlar sizde kalsa iyi olur," dedi ve anahtarları Sir Tristram'a uzattı.

Gregg'i kaldırmak için eğilirken nefes nefese kalan uşak, Sör Tristram'ın kesinlikle anahtarların sorumluluğunu üstlenecek adam olduğu konusunda hemfikir. Uşak ikinci kez üst kata çıkarıldı. Bay Bundy pencerenin önünde yeniden belirdi, tıpkı kutudaki bir jack-in-the-box gibi, soğukkanlılıkla şunları söyledi: 'Bana öyle geliyor ki genç efendi bir arkadaşla tanıştı. Kim bu genç koy?'

"Sanırım Jim Kettering'in oğlu olmalı," diye cevap verdi Sir Tristram.

"Bu gece başımıza bir sürü bela açtı," dedi Bundy, "ama iyi bir delikanlıya benzediğini söylemek zorundayım! Beşlikleriyle çok becerikli.

Tam o sırada Ludovic odaya girdi. Etrafına bakarak, "Ne kadar da berbat!" dedi. 'Beau'nun eve döndüğünde yüzünü görmek için bir maymun verirdim! Seni buraya ne getirdi, Tristram?

"Beni Clem getirdi," diye yanıtladı Shield. "Rahibin deliğinden nasıl çıktın ve bunca zamandır ne halt ediyordun?

'Delikten başka bir çıkış yolu daha var,' diye açıkladı Ludovic. 'Olabileceğini düşünmüştüm. Basil'in yatak odasına çıkıyor. Bana öyle geldi ki, sen burada işi bu kadar iyi hallettiğine göre ben de yüzüğü aramaya çıkabilirim. Sonra Bob Kettering'in sesini duydum ve ona bir ıslık çaldım -'

"Ona ıslık mı çaldın?" diye yankılandı Sir Tristram. "Bütün ev halkı seni ararken *ıslık* mı *çaldın*?

'Evet, neden olmasın? Bunu tanıyacağını biliyordum. Çocukken kullandığımız bir işaretti. Bob'un beni avlamak için görevlendirildiğinden haberi yoktu. Tanrım, birlikte kuş yuvası yapardık!'

"Bir arkadaşla tanıştığını ," diye başını salladı Bundy. "Şu yüzüğünü bulabildin mi?

Ludovic'in yüzü bulutlandı. "Hayır. Bob, Basil'in odasını yağmalamama yardım etti ama orada değil ve rahibin deliğinde de değildi.

"Genç Kettering Basil'in hizmetinde olduğunu hatırladı mı acaba?" diye sordu Sir Tristram.

Ludovic ona baktı. "Evet, ama bu *benim* içindi, sevgili dostum!

Sir Tristram belli belirsiz gülümsedi. 'Sanırım o da senin kadar utanmaz. Bir gece için yeterince zarar verdiğinizi düşünüyor musunuz, yoksa gitmeden önce elinizi atmak istediğiniz başka bir şey var mı?

"Hasar!" dedi Ludovic. 'Eğer bu her şeyi alt etmezse! Bütün bu mobilyaları kim parçaladı, bilmek isterim? *Ben* kırmadım!'

O konuşurken damat kütüphaneye geri geldi ve aceleyle şöyle dedi: 'Bay Ludo, fırsatınız varken iyi olur. Nerede olduğumuzu anlayamadan Jenkyns'i tekrar aşağı indireceğiz!

"Ödül törenine katılmayı hiç düşündün mü, genç adam?" diye sözünü kesti Bundy, kollarını pervaza kavuştırdu, sonsuza dek orada kalmaya hazır birinin tarzıyla pencereye doğru eğilmişti.

"Oldukça büyük bir beşli grubunuz var ve hiç de görünmüyorsunuz.

Kettering küçümseyerek sırttı ve özür dileyen bir ses tonuyla Sir Tristram'a şöyle dedi: 'Bay Ludo olduğunu bilmiyordum, efendim. Ben de sizin olduğunuzu bilmiyordum. Karanlıkta da olsa sizinle birlikte olmaktan gurur duyuyorum.

Ludovic, "Bu benim yapmak istediğimden de fazla," dedi. 'Canın cehenneme, Bob! Beni pencereye doğru itip durma! Zamanında gideceğim, ama şu lanet feneri kaybettim.

Sir Tristram onu sağlam omzundan kavradı ve pencereye doğru itti. 'Götür onu Bundy. Sen gittiğinde Kettering feneri bulabilir. Eğer gitmezsen kendini yine zor durumda bulacaksın ve seni uyarıyorum, artık seni hiçbir dar köşeden çıkaramayacağım.

Ludovic, pencerenin pervazına çıkarak, 'Buraya dar köşe demiyorsun, değil mi? Lanet olasıca kadar güvendeydim!

"Neredeyse," diye homurdandı Bundy, onu pencereden çekmeye çalışarak, "aptal duvar faresi numaralarını oynuyordun, bir sürü aptal seni ilk kim bulacak diye kavga ediyordu! Ve sen de risk almayacağını söylüyordun! Şimdi, kendine gel usta!"

Ludovic öfkeyle, "Emirlerime itaatsizlik edersen elimden bir şey gelmez!" dedi. 'Sana kendini kurtarmanı söylemedim mi? Böyle bir şey yapmak yerine tabancanı ateşledin (ve çok kötü bir atış olmalıydı) ve bir değirmen başlattın, böylece kuzenim seni kurtarmak için burayı enkaza çevirmek zorunda kaldı! Dahası, bu onun hoşlanacağı türden bir şey değil. O temkinli bir adamdır, değil mi Tristram?"

"Öyleyim," diye yanıtladı Sir Tristram, onu pencereden Bundy'nin kollarına iterek, "ama tedbirli olmayı sevmem, hemen gitmezsen kafana vurup seni götürmemi engellemeyecek. Beni atlarınızın yanında bekleyin. Çok uzun sürmez.'

Ludovic'in Bundy'nin eskortluğunda gittiğini gördü ve Kettering'e döndü. Düzgün bakışları genç adamı ölçüyor gibiydi. "Sanırım çeneni kapalı tutabilirsin?" dedi.

Damat başını salladı. "Evet, efendim, bunu yapabilirim. Bay Ludo'yu tuzağa düşürmeye yardım edeceğim! Özür dilerim efendim ama bunu düşünmek beni çok kızdırıyor!

Sir Tristram, "Bu geceki işiniz biterse bana gelin," dedi. "Şimdi şu uşak nerede? Salona çıktı ve

Jenkyns, az sonra aceleyle merdivenlerden indi. "İşte anahtarlarınız," dedi Sir Tristram, anahtarları ona uzatarak. "Şimdi çıkar beni!"

Kâhya anahtarları aldı ama boş bir sesle: "Şimdi mi gidiyorsunuz efendim?" dedi.

"Elbette gidiyorum," diye yanıtladı Shield, en soğuk bakışlarından biriyle. "Bütün gece burada kalıp, eğer rahibin deliğine girdiyse (ki bundan kuşkuluyum) yarım saat önce kaçmış olması gereken bir ev hırsızı için nöbet tutmayı önerdiğimi mi sanıyorsun?"

"Hayır, efendim. Hayır, efendim!" dedi uşak çok üzgün bir ifadeyle. Shield, "Bir kez olsun çok haklısınız," dedi.

Beş dakika sonra parkta Ludovic'e katıldı ve Clem'in atından indi. Clem bu sırada saraydan yürüyerek olay ulaşmıştı ve Ludovic de eyerine binmiş, bitkin ve yorgun görünüyordu. Sir Tristram dizginini Clem'in eline verdi ve kurnazca genç kuzenine baktı. 'Evet, yararı biraz hissediyorsun,' dedi. 'Buna hiç şaşırmadım ve üzülmедim de. Bu geceki aptallığın cezasını çekmiş olsaydın hapse girmiş olurdun.'

"Oh, yaram yeterince iyi!" diye verdi Ludovic. 'Haklı olduğunu ve bir tuzak olduğunu söylememi mi istiyorsun? O zaman yüzüğümü bulamayacağımı söylerken bile çok haklıydın. Onu bulamadım. Başka ne var?'

'Başka bir şey yok. Hand Cross'a geri dön ve Tanrı aşkına orada kal! Ludovic dizginleri bıraktı ve elini aşağı uzattı. 'Lanet olsun sana, Tristram, üzgünüm ve sen de benim çılgın işlerime kadar iyi bir arkadaşsın! Bu gece geldiğiniz için teşekkür ederim!'

Shield bir an için onun elini tuttu ve daha yumuşak bir sesle şöyle dedi: 'Aptal olma! Yüzüğünü bulacağız, Ludovic. Yarın görüşürüz.'

"O zamana kadar beladan uzak durmaya çalışacağım," diye söz verdi Ludovic. Dizginleri tekrar topladı ve gözlerindeki o önlenemez pırıltı geri geldi. "Bu arada, saygılarımı sunarım: güzel atış!"

Shield buna güldü. 'Öyle değil miydi? Gregg onu senin ateşlemiş olabileceğini düşündü. "Abartılı övgüler, Tristram: kulak asmamalısın," diye karşılık verdi

Ludovic, sırtıyor.

Maceracılar Red Lion'a döndüklerinde Nye ve Bayan Thane'i kahve odasındaki ateşin başında onları beklerken buldular. Ludovic'i görünce rahatladılar.

Nye'in üzerinde doğal bir etki yarattı ve nezaketsiz sorumluluğunu şefkatle selamlamak yerine onu öyle bir ciddiyetle değerlendirdi ki, Bundy açıklama yapmak zorunda kaldı. "Adone-do, Joe!" dedi. "Zarar görmedik ve küçük, güzel bir değirmenimiz oldu. Sadece gözüme bir bak.

"Ona bakıyorum," diye yanıtladı Nye. 'Eğer bunu sana veren adamlarla karşılaşsam elini sıkacağım! Keşke diğerini de karalaysaydı.

Ludovic, "Öyle olsaydı onu öperdin," dedi. "Bob Kettering'di.

"Bob Kettering!" diye bağırdı ev sahibi. "Şimdi, ne yapıyordunuz, efendim? Eğer böyle bir belayla karşılaştıysam - Sör Tristram nerede?

"Eve yatmaya gitti," diye esnedi Ludovic. 'Oraya gittiğine sevineceğini söyleyebilirim; senin sayende dolu dolu bir akşam geçirdi, Sally.

Bay Bundy yavaşça Nye'a başını salladı. 'O koyda bir dönük görmek kalbine iyi gelir Joe. Olağanüstü bir avantaj sergiliyor. Bütün numaraları yapıyor.

"Sir Tristram'la birçok kez tartıştım," diye cevap verdi Nye ezici bir şekilde. 'Sizinle boy ölçüşebileceğinden kuşku yok, ama yanlış adama vurduğunu söylüyor ve buna inanıyorum.

"Bir koydan ne zaman bu kadar hoşlandığımı bilmiyorum," dedi Bundy, bu anlamlı sözü dikkate almayarak. "Uşağa kemik kutusunda bir tane verdi, çenesine de sıkıcı bir hintkamışı. Genç Kettering'e ne yaptı bilmiyorum, ama duyduğuma göre ona nadir bir çapraz kalça atmış.

Bu noktada Bayan Thane onun sözünü keserek geceki maceranın tamamının anlatılmasını talep etti. Bu durum onu eğlendirmişe benziyordu ve Sir Tristram ertesi sabahın ortalarında Red Lion'a vardığında onu gözlerinde belirgin bir parıltıyla karşıladı.

Bunu gördü ve kendi gözlerine de hüzünlü bir gülümseme yerleşti. Kadının kendisine uzattığı eli tuttu ve şöyle dedi: '? Bugün senin için bir zafer günü olmalı.

Kaşlarını kaldırdı. 'Sanırım beni sorguya çekiyorsun. Neden bugün benim için bir zafer günü olsun ki?

"Sevgili hanımefendi, sonunda size karşı minnettarlık duymamı sağlamayı başardığınızı tahmin etmediniz mi?

"İğrenç yaratık!" dedi Bayan Thane, öfkelenmeden. "Ludovic'i kurtarmak için kendim gitmeyi düşünüyordum.

'Sizi temin ederim, çok fazla ayak altında olurdunuz. Çocuk bu sabah nasıl?'

'Sanırım zarar görmedi. Biraz morali bozuk. Söyleyin bana, yüzüğünü bulma konusunda gerçek bir umudunuz var mı?'

'Onun adını temize çıkaracağıma dair umudum var,' diye cevap verdi. 'Dün geceki macerası, en azından Beau'yu onu yakalamak istediğimize ikna etmeye yarayacaktır. Tehlike Basil soğukkanlı ve sağduyulu davranabiliyordu ama çok ciddi bir tehlike karşısında soğukkanlılığını koruyabilecek biri olduğunu sanmıyorum.

'Kendisine ihanet edebileceğini düşünüyorsunuz. Ama unutmamak gerekir ki dün geceki olay kesinlikle *size* ihanet etmiş olmalı'.

"Böylesi daha iyi," dedi Shield. "Beau benden biraz korkuyor.

'Öyle olabileceğini tahmin ediyorum. Ama evindeki gerçek amacınızın ne olduğunu anlamayacak kadar aptal olamaz.

'Kesinlikle,' kabul etti, 'ama durumu garip. Varisi olduğu adama tuzak kurduğunu pek kabul etmeyecektir. Hikâyemi kabul etmiş gibi davranmak zorunda kalacak. Bu arada Ludovic nerede?'

Eustacie onu bu sabah yatakta kalmaya ikna etti. Dower House'a beş mil gitmek ve beş mil dönmek, üstelik arada bir macera da var, bir sakattan biraz daha iyi olan biri için biraz fazlaydı. Yukarı çıkmak ister misin? Sanırım Hugh'u yanında bulacaksınız.'

Başını salladı, kapının yanında onu bekledi ve gelmeyecek gibi görüldüğünde şöyle dedi: "Umarım konseyimizden ayrılmak niyetinde değilsinizdir?

Gülümsedi. 'Bu kadar medeni olmaya alışık değilsin. Sanırım savaşmak seni yumuşatıyor olmalı.

"Nezaketsizlik mi ettim?" diye sordu ona rahatsız edici bir ciddiyetle bakarak.

"Belki de nezaketsiz değil," diye kabul etti. "Sadece onaylamıyor.

Onu odadan çıkarken takip etti ve merdivenleri çıkarken, "Umarım seni onaylamadığım gibi saçma bir düşünceden kurtulursun," dedi.

"Ama değil mi?" diye sordu Bayan Thane başını çevirerek.

Onun iki basamak altında durdu ve gözlerinin arkasında tam olarak gülümseme olmayan bir şeyle ona baktı. "Bazen,dedi.

Ludovic'i Constantia şarabı içerken ve Sir Hugh'la başkalarının evine zorla girmenin uygunluğu hakkında tartışırken buldular.

kendi mülkü. Pencere kenarında oturan Eustacie onun görüşlerinin haklılığını savunuyor, ama böyle maceralar yaşanırken başkalarının uyumasına izin veren insanların duyarsızlığını şiddetle kınıyordu. Kuzeni Tristram'dan destek isteyecek kadar aceleciydi, ama Tristram dün geceki olayla ilgili olarak şimdiye kadar şükredecek bir şey bulamadığını söylemekle yetince, Bayan Thane'in kötü niyetine o da katıldı.

Ludovic'ilk arzusu kuzeninden tılsımlı yüzüğü hangi yolla bulmayı önerdiğini öğrenmekti, ama konuyu tartışmaları beş dakikayı bulmamıştı ki, yolda hızla yaklaşan bir karavanın sesi duyuldu. Araba hanın önüne yanaştı ve Eustacie perdenin arkasından bakarak, içindekinin Beau Lavenham'dan başkası olmadığını şaşkın bir sesle duyurdu.

"Bu ne !" diye haykırdı Bayan Thane.

Eustacie, "Evet, üzerinde de coquelicot çizgili bir yelek var," dedi. "Ne!" diye bağırdı Ludovic. 'İşte, nerede? Almalıyım ona bir bak!'

"Hayır, yapmamalısınız!" dedi Sir Tristram, onun yataktan fırlama girişimini engelleyerek.

'Artık çok geç: eve girdi. Ne istiyor olabilir?'

"Muhtemelen dün gece gerçekten Londra'da olduğuna bizi ikna etmek için," dedi Shield. 'Onun yanına gideceğiz, Eustacie.

'*Je le veux bien!* Ona ne söyleyeyim?'

"Ludovic'i ilgilendirmedeği sürece ne isterseniz. Odanın öbür ucundan Bayan Thane'e baktı. "Seni son gördüğü zamanki kadar aptal ve konuşkan olmayı başarabileceğini mi sanıyorsun?

"Oh, benim de katılmama izin verilecek mi?" diye sordu Bayan Thane. 'Elbette aptal gibi . Ne amaçla?

"Sanırım Basil'i biraz korkutmanın zamanı geldi," dedi Sir Tristram. 'Ludovic'in Sussex'te olduğundan artık çok emin olduğuna göre, Plunkett'in gerçek katili olduğundan şüphelendiğimizi ona bildireceğiz.

"Hepsi çok iyi," diye itiraz etti Ludovic, "ama ondan ne yapmasını bekliyorsunuz?

"Hiçbir fikrim yok," dedi Shield sakince, "ama bir şeyler yapacağından oldukça eminim.

Bayan Thane, "Bana ne söylememi istediğinizi söyleyin!" diye yalvardı.

Beau Lavenham salonda fazla bekletilmedi. Birkaç dakika içinde kuzenleri de ona katıldı. Kirpiklerinin altından onlara hızlı, araştırmacı bir bakış fırlattı ve gülümseyerek ve nezaketle ilerledi. "Sevgili Eustacie - Tristram da öyle! Beni kentteki sıkıcı ve nahoş bir gezintiden eve dönerken görüyorsunuz. Size bir sabah ziyareti yapma fırsatına karşı koyamadım. Umarım uygunsuz bir zamanda gelmemişimdir?

"Ama hayır!" dedi Eustacie, gözlerini ona doğru açarak. "Neden olsun ki?

Sir Tristram yavaşça ateşin yanına geldi ve ayağıyla ateşi karıştırdı. "Demek henüz eve gitmedin Basil?" sordu.

"Hayır, henüz değil," diye yanıtladı Beau. Süslü sınav bardağını kaldırdı ve içinden Shield'a baktı. "Neden bana böyle tuhaf sorular soruyorsun, sevgili dostum? Dower House'da yanlış bir şey mi var?

"Korkarım çok yanlış bir şey var," dedi Shield. Bir an bekledi, Beau'nun gözlerindeki heves parıltısını gördü ve ekledi: 'Jacobean sandalyelerinizden biri kırılmış.

Bir an sessizlik oldu. Beau bardağını yere bıraktı ve oldukça mekanik bir sesle cevap verdi: 'Bir sandalye mi kırıldı? Neden, bu nasıl olur?

Kapı açılarak Bayan Thane içeri alındı. Bayan Thane, Beau'yu karşısında görünce haykırana, onu selamlayana, sağlığını, yolların durumunu ve Londra'daki havanın durumunu sorana kadar, konuşmanın asıl konusuna dönme fırsatı bulamadı. Ama nefes almak için duraklar durmaz Beau tekrar Shield'a döndü ve şöyle dedi: 'Bana sandalyelerimden birinin kırıldığından bahsediyordunuz. Korkarım bilmiyorum -'

"Ah!" diye haykırdı Bayan Thane, "duymadınız mı? Sör Tristram dün gece sizi soymak için yapılan şok edici girişimi anlatmadı mı? Bu akşam yatağa nasıl gireceğimi bilemeyeceğim!

"Hayır," dedi Beau yavaşça. 'Hayır. Bana söylemedi. Evime zorla girilmiş olması mümkün mü?

"Kesinlikle," diye başını salladı Sir Tristram. 'Eğer hizmetkârlarınıza inanılacak olursa, bir grup gözü dönmüş serseri kütüphanenin penceresinden içeri girmiş.

Bayan Thane, "Evet," diye ekledi, "ve sadece hayal edin, Bay Lavenham! Sir Tristram burada bizimle yemek yiyordu ve Dower House'dan gelen silah seslerini duyduğunda Saray'a dönüyordu. Şaşkınlığını tahmin edebilirsiniz! Eminim ona minnettar olmalısınız, çünkü hemen atına atlayıp eve geldi. Emin olabilirsiniz ki, onun gelişinin gürültüsü

sefillerin için.'

Beau'nun kuzenine attığı bakış pek de minnettarlık dolu değildi. Beti benzi atmıştı, ama oldukça sakın bir ses tonuyla şöyle dedi: 'Gerçekten minnettarım. Tam o anda evden geçiyor olman ne büyük bir şans, Tristram! Sanırım bu haydutlardan hiçbiri yakalanmadı?

"Korkarım değil," diye yanıtladı Shield. 'Eve girdiğimde onlardan hiçbir iz yoktu. Kütüphanede (birazdan kendiniz de göreceksiniz) müthiş bir boğuşma olmuş - anladığım kadarıyla tam bir değirmen. Korkarım arkadaşlarınız çok hırpalanmışlardı. Aslında uşağınız," diye devam etti, "ateşe bir kütük daha koymak için eğildi," "gelişimi derin bir rahatlamayla karşıladı.

"Hiç kuşkum yok!" dedi Beau, hızlı hızlı soluyarak. "Bundan hiç kuşkum yok!" "Zavallı uşak!" dedi Bayan Thane çınlayan bir . "Eminim öyledir. Telaşlanmasına şaşmamalı! Sizin onun koruyucusu olduğunuzu hissediyor olmalı, Sör Tristram. Efendilerini değiştirmekten iki kat memnun olacaktır!"

Beau ona baktı. "Affedersiniz, hanımefendi?

Bayan Thane: 'Ben sadece, Sör Tristram'ın hizmetine girmek üzere olduğu için -' dedi.

Sir Tristram kaşlarını çatarak, "Yanılıyorsunuz Bayan Thane," diye araya girdi. 'kadarıyla kuzenimin uşağının onun hizmetinden ayrılması söz konusu değil. "Ah, ne kadar ! Sadece Eustacie'ye Bay Lavenham'ın uşağını bulduğunuzu söylüyordunuz ve o da hatırlamıyor musunuz, diye sordu. onun hafızası -'

Eustacie aceleyle, 'Umarım evinden bir şey çalınmamıştır, Basil,' dedi. Sahip olmak için -'

'Ben de öyle umuyorum kuzenim. Ama dua et de Bayan Thane devam etsin!'

Eustacie'nin kaşlarını çatmasıyla karşılaşan Bayan Thane kekeledi: 'Ah, gerçekten de bir şey değildi! Dünya için yapmazdım - yani, ! Bir şeyi başka bir şeyle karıştırmışım. Kardeşim bana üzgün bir kırık beyinli olduğumu söylüyor.

Sir Tristram araya girdi ve soğukkanlı bir tavırla, 'Seni temin ederim ki uşağını senden çalmaya çalışmıyorum, Basil,' dedi.

"Tabii ki hayır! Ne aptalca bir hata!" dedi Bayan Thane, telafi etme hevesiyle. 'Şimdiki uşağınız değil, Bay Lavenham, eskiden çalıştırdığınız bir uşak. Şimdi çok iyi hatırlıyorum! Sir Tristram'dan Eustacie'ye baktı ve duraksadı: 'Söylememem gereken bir şey mi söyledim? Ama Eustacie'ye *söylediniz*.

Beau enfiye kutusunu sıkıca kavıyordu. "Evet? Bir zamanlar bir uşak

İşe mi? Onu kendi hizmetine almayı mı düşünüyorsun, Tristram?" "Evet, itiraf etmeliyim ki böyle bir düşüncem vardı," diye etti Shield. 'Sende var İtirazınız yoktur umarım?

"Nedenmiş o?" dedi Beau, neşesiz bir gülümsemeyle. "Yine de onu beklediğiniz kadar yararlı bulacağınızdan şüpheliyim.

Shield, "Oh, sanırım onunla bir daha görüşmeyeceğim," diye cevap verdi ve konuyu değiştirmek için acele etti.

Beau oyalanmadı. Eğer varsa, ne gibi kayıplar verdiğini öğrenmek için eve gitmek zorunda olduğunu bahane ederek, çok geçmeden partiden ayrıldı ve arabasıyla Warninglid yönünde uzaklaştı.

O handan ayrılır ayrılmaz Eustacie kendini Bayan Thane'in koynuna attı ve bir gece önceki duygusuz davranışından dolayı onu affettiğini söyledi. 'Çok iyi yaptın Sarah. O çok *kabaydı* ve sanırım korkmuştu.

"Kesinlikle korkmuştu," diye onayladı Bayan Thane. 'Gülümsemeyi unuttu. Sizce ne yapacak, Sör Tristram?"

'Umarım Cleghorn'u bulmaya ve sessizliğini satın almaya çalışır. Eğer bunu yaparsa, kendini bizim elimize teslim etmiş olacak. Ama Ludovic'in evden ayrılmasına izin vermeyin! Nye'ı hana kimi aldığına dikkat etmesi için uyaracağım.

Bayan Thane ürpererek, "Şimdiden tüylerimin diken diken olduğunu hissediyorum," dedi. "Birden aklıma Ludovic'in arka yatak odasını işgal ettiğini düşünen o nahoş kişi geldi.

Eustacie'nin nefesi kesildi. "Ah, Sarah, Ludovic'i öldürmeye geleceğini düşünmüyorsun, değil mi?

"Hiç şaşırmam," dedi Bayan Thane. 'Ve *ben* de arka yatak odasını işgal ediyorum! Sadece bundan söz ettim, biliyorsunuz.

"Demek öylesin! Eustacie'nin yüzü aydınlandı. 'Ama bu her şeyin en talihlisi! Bundan daha iyisi olamazdı!

"Bu," dedi Bayan Thane, güçlü bir duyguyla, "bir görüş meselesi. Çok daha iyi olabileceğini görebiliyorum.

'Ama hayır, Sarah! Basil gece Ludovic'i öldürmeye gelirse karşısında Ludovic'i değil, seni bulur!

"Evet, ben de öyle düşünüyordum," dedi Bayan Thane.

"Ama bu iyi bir şey olurdu, Sarah!

"Kimin için iyi bir şey?" diye sordu Bayan Thane hiddetle.

'Ludovic için, tabii ki! Yardım etmek için böyle küçük bir şey yapmanın *sakıncası* yok, değil mi? Bir macera yaşamak istediğini söylemiştin!

"Bir macera yaşamak istediğimi söylemiş olabilirim," diye yanıtladı Bayan Thane, "ama yatağında öldürülmek istediğimi asla söylemedim!

"Ama senin saçmaladığını görüyorum, Sarah! Tabii ki seni öldürmezdi!"

"Tabii, bunu geveze bir kadından kurtulmak için iyi bir fırsat olarak görmüyorsa," dedi Sir Tristram, yüzündeki ciddiyetle Gözlerinde pırıltı. "Ancak bu, göze almamız gereken bir risk.

Bayan Thane ona baktı. "Biz dediniz, değil mi?" dedi güçsüz bir sesle.

Güldü. "Evet, söyledim. Ama ciddiyim Bayan Thane, herhangi bir risk olacağını sanmıyorum. Eğer korkuyorsanız, Eustacie'nin yatağını paylaşın."

"Hayır," dedi Bayan Thane, kazığa oturtulacakmış gibi bir havayla. "Kanımın başınıza bulaşmasını tercih ederim.

Şaka yollu konuşmuştu ve bu konu üzerinde bir daha düşünmemişti ama bu konuşma Eustacie'nin zihninde bir etki yaratmıştı ve günün geri kalanında Ludovic'i gözünün önünden ayırmaya dayanamadı. Sir Tristram gittiğinde ve Bayan Thane her zamanki sabah yürüyüşlerini yapmalarını önerdiğinde, Ludovic öyle bir kararlılıkla reddetti ki, Bayan Thane konuyu zorlamaktan vazgeçip kardeşiyle birlikte dışarı çıktı ve Eustacie'yi bir kedi yavrusunun başında bekler gibi Ludovic'in başında bekler halde bıraktı.

Gün akşama doğru yaklaştıkça Eustacie'nin korkuları daha da belirginleşti. Mumlar yakıldığında ve perdeler çekildiğinde, ayak sesleri duymaya devam etti ve bir yabancıнын hana girdiğini düşündü. Bayan Thane'e evde birinin saklandığından emin olduğunu söyledi ve Nye'ın, onun bilgisi olmadan kimsenin giremeyeceğini söylemesine rağmen, her köşeyi araması konusunda ısrar etti. Ev eski ve dağınık bir evdi ve tahtaları çok gıcırdıyordu. Bayan Thane, Eustacie beşinci kez parmağını havaya kaldırıp sessizlik emri verdiğinde, hayali bir gürültüyü dinleyebilmek için yuvarlak bir sesle şöyle dedi: 'Biraz daha ve bütün gece gözümü kırpmadan uyuyamayacağım. *Şimdi* yanlış olan ne?'

Eustacie perdeleri pencereye daha yakından çekerek, 'Sadece bir çatlak vardı. Biri içeri bakıp Ludovic'i görebilir. Sanırım perdeleri birbirine tutturursam daha iyi olacak.

Sir Hugh, Ludovic'le her gece oynadığı piquet oyunuyla meşguldü,

onun huzursuzluğunun farkına vardı ve dönüp ona baktı. "Ah!" dedi. 'Demek sen de ay ışığını sevmiyorsun! Garip bir Gey, ama ne zaman kötü bir rüya görsem ayın doğduğuna emin olabilirsin. Bir şey daha var: Eğer odama girerse beni uyandırıyor. Aynı şeyleri hisseden başka biriyle tanıştığıma sevindim.

Kimse Eustacie'nin gerçek nedenini ona açıklamaya değmeyeceğini düşündü, bu yüzden ayın insanlar üzerindeki zararlı etkisini gösteren çeşitli olayları anlattıktan sonra oyununa döndü ve Eustacie'nin kıpırdanmalarından hızla habersiz hale geldi.

Eustacie, Ludovic'i tehlikeye aldirmeden alt katta bırakıp yatmaya cesaret edemediği için, piknik erken sona erdi ve saat ondan kısa bir süre sonra bütün parti yatağa . Eustacie, Ludovic'in odasındaki pencerelerin sıkıca kapatıldığından, tabancalarının dolu ve yastıklarının altında olduğundan emin olduktan sonra, sonunda isteksizce de olsa kendi koltuğunu aramaya razı oldu. Ludovic onu sağlam kollarına aldı, öptü ve korkularına güldü. Ciddi bir şekilde şöyle dedi: "Ama korkuyorum. Seni o kadar çok seviyorum ki, benden koparılıp alınman bana çok olası geliyor. Kapını kilitleyeceğine ve sürgüleri çekeceğine söz ver bana!

Yanağını onun saçlarına yasladı. 'Her şeye söz veririm, tatlım. O güzel kafanı benim için yorma! Ben buna değmem.

"Bana göre .

"Keşke iki kolum olsaydı!" iç geçirdi. "Ne yapacağını bilmeyen biriyle evlendiğinin farkında mısın?

'Kesinlikle biliyorum. Bu tam da her zaman istediğim şeydi,' diye cevap verdi.

Bayan Thane tam bu sırada koridordan geldi ve *baş başa* konuşmalarına son verdi. Ludovic'in kapısını kilitlemesi gerektiği konusunda Eustacie'ye tamamen katılıyordu. Kendi kapısını da kilitlemek niyetinde olduğunu söyledi. Eustacie'yi odasına götürdü, yatağına güvenle yatıncaya kadar yanında kaldı, lambayı söndürdü, ateşi yaktı ve gerçekten korkulacak bir şey olup olmadığını ya da hayallerinin izin verip vermediklerini merak ederek oradan uzaklaştı. Bu sorun onu bir süre uyanık tuttu, ama bir ayak sesi duymak için kulaklarını zorlayarak geçirdiği birkaç saatten sonra, sonunda uykuya daldı, ağabeyinin horultularının monoton yükselip alçalması, koridorun öbür ucundan kulaklarına kadar geliyordu.

Saat birde bunlar aniden kesildi. Ay, gökyüzünde bir noktaya ulaşmıştı.

Işınları Sir Hugh'un penceresindeki panjurlar arasında bir aralık bulabildi. Gümüş ışığın bir şeridi yüzüne vurdu. Uğursuz etkisi anında hissedildi. Sör Hugh uyandı.

Kendisini neyin uyandırdığını hemen anladı ve mırıldandığı bir lanetle yataktan kalkıp pencereye doğru yürüdü. Perdeyi çekiştirmek işleri yoluna koymadı ve Sir Hugh uyku sersemliğiyle gözlerini kırptırırken, kanadın kapatılması sırasında basma kumaşın bir katının menteşeye sıkıştığını fark etti. "Lanet olası dikkatsizlik!" dedi sertçe ve perdeyi açmak için pencereyi açtı.

Sert bir rüzgâr esiyordu; ani bir fırtına kanadı gevşek tuttuğu yerden söktü ve ardına kadar açtı. Tekrar yerine çekmek için eğildi ve bunu yaparken yatak odasının hemen altındaki kahve odasının pencerelerinden birinin de açık durduğunu fark etti. Pencerelerin bütün gece açık kalması ona olağandışı ve istenmeyen bir şeymiş gibi geldi ve bir iki dakika bu durumu biraz uyuşuk bir onaylamazlıkla inceledikten sonra başını içeri çekti, yatağının yanında duran lambanın fitilini yukarı kaldırdı ve alevinde bir mum yaktı. Esnedi, el yordamıyla sabahlığını giydi ve sonra şamdanı alıp evdekileri uyandırmaktan korktuğu için usulca yürüyerek Nye'in ihmalini düzeltmeye gitti.

Mumun alevini cereyandan koruyarak dik merdivenlerden dikkatle indi. Merdivenin dönemecine ulaşıp döndüğünde, aniden sönen bir ışığın parıltısını yakaladı ve kahve odasında birinin olduğunu anladı.

Sir Hugh doğuştan tembel bir mizaca sahip olabilirdi ama evde sinsice dolaşan adamlara karşı köklü bir itirazı vardı. Merdivenlerin dibine şaşırtıcı bir çabuklukla ulaştı ve mumu kaldırarak dikkatle odaya baktı.

Karanlığın içinden bir an için bir figür belirdi; yüzünde maske, elinde hançer olan bir adam gördü ve bir sonra mumu elinden bıraktı.

Sör Hugh kendini ileri atarak meçhul yağmacıyla boğuşmaya başladı. Sağ eli boyun örtüsüne benzeyen bir şeyle karşılaştı ve onu kavradı, tam o sırada hançerin kabzası omzuna çarptı ve başını kıl payı ıskaladı. Meçhul tekrar saldıramadan önce hançerin elini yakaladı ve acımasızca bükerek buldu. Hançer yere düştü ve Sir Hugh'nun eli biraz gevşedi. Maskeli adam ileri atıldı

Bütün gücünü toplayarak kendini kurtardı ve pencereye doğru bir hamle yaptı. Sir Hugh peşinden atıldı, bir tabureye takıldı ve bir gümbürtüyle ellerinin ve dizlerinin üzerine düştü. Davetsiz misafir ay ışığında kısa bir an için görüldü; Sir Hugh kendini toparlayamadan pencereden içeri girip gözden kaybolmuştu.

On üç

Sir Hugh küfretti ve ayağa kalktı. Düşüşünün gürültüsü yukarıdaki odalara kadar ulaşmış gibiydi, çünkü bir kapı açıldı, yatak odasına doğru giden koridorda ayak sesleri duyuldu ve Eustacie'nin sesi duyuldu, ev sahibine uyanması ve hemen gelmesi için yalvarıyordu.

"Sadece benim!" diye seslendi Sir Hugh, sıyrılan incik kemiğine şefkatle masaj yaparak. 'Tanrı aşkına çılgılık atmaya başlama! Bana bir ateş getirin!

Başka bir kapı açıldı; Bayan Thane'in sesi şöyle dedi: 'O da neydi? Bir çarpma sesi duyduğumu sandım!'

" olduğunu söyleyebilirim," diye karşılık verdi kardeşi. 'Demlenmiş bir taburenin üzerine düştüm. O alçak Nye'ı buraya gönder. Onunla bir derdim var.

"Aman Tanrım, Hugh!" diye haykırdı Bayan Thane merdivenlerden yarı yolda inerek ve bir mum tutarak. 'Ne yapıyorsun orada? Beni ne kadar korkuttun bilemezsin!

"Boş ver onu," dedi Sir Hugh sert bir sesle. "Benim istediğim bir ışık.

"Canım, sesin çok huysuz geliyor," dedi Bayan Thane, merdivenin geri kalanından inip şamdanını masanın üzerine koyarken. "Neden buradasın? Pencereden yarıya kadar çekilmiş perdeyi ve ardına kadar açılmış kanadı görünce hızla, "O pencereyi kim açtı?" diye sordu.

"Tam da Nye'a sormak istediğim şeyi," diye yanıtladı Sir Hugh. 'Ay beni uyandırdı ve tesadüfen kendi pencereden dışarı baktım ve bunun açık olduğunu gördüm. Aşağı indim ve daha merdivenlerin dibine varmamıştım ki, tuvalet maskesi takmış bir adam elimdeki mumu alıp kafama vurmaya çalıştı. Hayır, onu aramanın faydası yok: Nye tabureleri yere saçtığı için gitmiş.

Nye'la birlikte aşağı inen Eustacie korkudan hıçkırarak ağladı ve Bayan Thane'e baktı. "Geldi!" dedi. "Ludovic! "Ludovic, Ludovic, güvende misin?" diye seslenerek yukarı kaçtı.

Sir Hugh biraz sinirli bir şaşkınlıkla ona baktı. "Fransız!" dedi.

Silah! Bu lanet olası bir terbiyesizlik, ruhum üzerine yemin ederim ki öyle!

Bayan Thane, "Emin olun, siz uyurken sizi öldürmeyi ve böylece hiç ses çıkarmayı umuyordu," dedi. "Ve biliyor musun, Sör Tristram'la bu konuda ne kadar şakalaşırsam şakalaşayım, gerçekten geleceğini hiç düşünmemiştim!

Sir Hugh Ludovic'e baktı ve şöyle dedi: 'Keşke ciddi olsanız. Bana bu gece burada olanın gerçekten kuzenin olduğunu mu söylüyorsun?

Ludovic hançerin keskinliğini ince işaret parmağıyla test ederek, "Ah, hiç şüphe yok!" diye cevap verdi.

"Kuzenlerinden biri tuvalet maskesiyle mi dolaşıyor?

"Öyle miydi?" dedi Ludovic, ilgiyle. 'Tanrım evet, Basil'in işi bitti! Tanınma riski yok.

"Ve buraya sizi yatağınızda öldürmeye geldiğini mi düşünüyorsunuz?" diye sordu Sir Hugh.

Ludovic cevap olarak hançeri kaldırdı.

Sir Hugh derin bir sessizlikle ona baktı ve sonra ağır bir sesle, 'Sana ne olduğunu söyleyeyim, Lavenham, o bir alçak. Hiç böyle bir şey duymamıştım!

Bir sandalyeye çökmüş olan Eustacie, bembeyaz olmuş yüzünü ellerinin arasından kaldırdı ve alçak, öfkeli bir sesle: 'Evet, eğer darağacına gitmezse onu ben öldüreceğim! Onu öldürmek için kutsal bir yemin edeceğim!

"Hayır, bunu yapmayın!" dedi Sir Hugh, ona endişeyle bakarak. "Kendi ülkende ne yaparsan yap, İngiltere'de dolaşıp insanları öldüremezsin.

'Evet, yapabilirim ve yapacağım,' diye karşılık verdi Eustacie. 'Düello yapmak başka bir şey! Ludovic'e ait olanı almaya çalışmayı bile affedebilirim! Ama Ludovic'i karanlıkta, o uyurken bıçaklamaya çalışmak, *voyonlar*, bu en alçakça rezilliktir!

"Söylediklerinizde çok şey var," diye onayladı Sir Hugh, "ama bence ihtiyacınız olan şey bir yudum brendi. Bunun için kendinizi daha iyi hissedeceksiniz.

"Bir yudum konyağa ihtiyacım yok!" diye tersledi Eustacie.

"Siz istemiyorsanız ben istiyorum," dedi Sir Hugh açık yüreklilikle. 'Bu karanlık ve cereyanlı kahve odasına geldiğimden beri giderek daha çok üşüyorum.

Bayan Thane, Eustacie'nin elini tutarak güven verici bir şekilde okşadı ve yatağa dönmelerini önerdi. Beau'nun her an ikinci bir girişimde bulunmak üzere geri dönebileceğini düşünen Eustacie önce böyle bir fikre kulak asmak istemedi, ama Nye'in yüzünü buruşturarak korkmasına gerek olmadığını söylemesi üzerine

Ludovic'in güvenliği için, gecenin geri kalanını kahve odasında geçirmeyi önerdiğinden, Bayan Thane'le birlikte yukarı çıkmaya razı oldu ve önce Nye ile Sir Hugh'a, Ludovic'in yatak odasına güvenli bir şekilde sürgülendiğini görene kadar gözlerinin önünden ayrılmamalarını tembihledi.

Sir Hugh her şeye söz vermeye hazırđı ama mantıklı düşünen aklı o gece başka maceralar yaşanacağına pek ihtimal vermiyordu ve iki kadın merdivenin kıvrımında gözden kaybolur kaybolmaz uzun kolunu kaldırıp Beau'nun sınav bardağını başının üstündeki şöminenin rafına yerleştirerek şöyle dedi: 'Eh, onlar gittiğine göre artık rahatımıza bakabiliriz. Git ve konyağı getir Nye, kendine de bir bardak al.

Gecenin geri kalanında başka alarm olmadı, ama ertesi sabah Nye, Bayan Thane ve Eustacie bir araya gelerek istişarede bulundular ve ne kadar tatsız olursa olsun, Ludovic'in en azından gün boyunca mahzende kalması gerektiği konusunda anlaştılar. Red Lion'da kilitlenmemesi gereken en az üç kapı ve bir adamın fark edilmeden girebileceği çok sayıda pencere olduğunun farkında olan Nye, Ludovic'in handa başıboş dolaşmaya devam etmesi halinde onu barındırma sorumluluğunu kesinlikle reddetti. Gece yapılan girişimin cesareti, Beau'nun Ludovic'ten kurtulma amacından kolay kolay vazgeçmeyeceğine onu ikna etti ve böyle bir amaç için halka açık bir handan daha uygun bir yer olamayacağını fark etti. Şubat ayındaydık ve Brighton yolunda çok az özel karavan vardı, ama zaman zaman bir tanesi geçiyor ve büyük olasılıkla Red Lion'da durup yolcuların kahve salonunda dinlenmelerini sağlıyordu. Bu kibar geleneğe ek olarak, musluk odasına girip çıkan, ince de olsa, oldukça sürekli bir taşralı akışı vardı, böylece ev sahibi ve Clem müşterileriyle meşgulken bir yabancının hana adım atması oldukça kolay bir mesele olurdu.

Beklenebileceği gibi, Ludovic, bu karar verildiğinde Kendisinin de bildiği gibi, hapse atılmasına şiddetle karşı çıkıyordu. Nye'ın rahat etmesi için her türlü düzenlemenin yapılacağına dair verdiği tüm sözler onu bu plana ikna edememişti. Her türlü içki kokan, borularla, fiçılarla, örümceklerle ve büyük olasılıkla farelerle dolu karanlık bir mahzende rahat edemeyeceğini söyledi.

Bu konuşmanın ortasında salona giren ve konuşmanın anlamını tam olarak kavrayamayan Sir Hugh, kendi payına hiç bir şey bilmediğini söyledi.

iyi likör kokusuna itiraz ediyordu; aslında oldukça hoşuna gidiyordu, Ludovic'in karşılık vermesine neden olan bir söz: "Likör kokusunu sevebilirsiniz, ama gün boyu bir şarap mahzeninde kapalı kalmayı nasıl isterdiniz?"

Sir Hugh bu soruyu iyice düşündükten sonra, "Şaraba bağlı," dedi.

Sonunda iki hanımın ortak argümanları ve yalvarışları Ludovic'e galip geldi ve yeraltındaki inzivasına çekilmeye razı oldu; Eustacie paylaşmayı teklif etti ve kız kardeşi tarafından çağrılan Sir Hugh da öğleden sonra bir piquet oyunu için onu ziyaret edeceğine söz verdi. 'Gerçi içki kokusundan hoşlanmıyorsan neden gidip mahzende oturmak istediğini anlayamıyorum,' dedi.

Ludovic'in kendi görüşünü desteklemek için hemen üzerine atladığı bu talihsiz söz, Bayan Thane'den sert bir azar işitmesine neden oldu. Bayan Thane, Ludovic'in içinde bulunduğu durumun zorunluluklarını Sir Hugh'a açıklamaya çalıştı, ama Sir Hugh onu birkaç dakika boyunca kuşkuyla dinledikten sonra, başını iki yana sallayarak bütün bunların kendisine saçma geldiğini ve hana daha fazla insan gelip burnunu sokmaya kalkarsa kendisiyle uğraşmak zorunda kalacaklarını söyledi.

"Büyük olasılıkla," dedi Bayan Thane, takdire değer bir sabır göstererek, "ama Beau Lavenham'ın eve girdiğini görmediyseniz, siz daha bir şey öğrenmeden Ludovic'i öldürebilir.

"Eğer o adam bugün buraya gelirse onunla konuşmak istiyorum," dedi Sir Hugh, alnı karararak. 'Beni sabahın köründe yataktan kaldırdığı için bir kez daha soğuk algınlığına yakalandığıma dair güçlü bir his var içimde.

"Tek bir sağlam kolum olabilir," diye araya girdi Ludovic, "ama kendimi savunamayacağımı düşünüyorsan, büyük bir yanılgı içindesin, Sally.

"Kendini savunabileceğinden eminim, sevgili oğlum, ama kuzeninin cesedinin ellerimde olmasını, seninkini istediğim kadar az istiyorum.

Sir Hugh sabahın erken saatlerinde hiçbir zaman en iyi halinde olmazdı, bolca taçlandırılmış rahatsız bir gece de ona yapışmış olan uykulu belirsizliği ortadan kaldırmaya yardımcı olmazdı, ama bu anlamlı sözler onu yeterince uyandırdı ve kararlı bir şekilde, eve girip çıkan Bow Street Runners, mahzenlerde yaşayan insanlar ve pencerelerden içeri giren alçaklar yüzünden Red Lion'da çok fazla düzensizliğe katlandığını, ancak hoşgörüsünün hiçbir şekilde cesetlerin etrafı kirlletmesine uzanmayacağını söylemesini sağladı.

tesisler.

"Sally'ye dikkat et!" dedi. 'Bulduğum ilk ceset Londra'ya geri dönmemiz anlamına geliyor, şarap olsun ya da olmasın!

'Bu durumda,' dedi Bayan Thane, 'Ludovic kesinlikle mahzene inmeli. Şu anda istediğimiz adam tabii ki Sör Tristram. Acaba bugün bizi ziyaret edecek mi, yoksa biz mi onu çağirtmalıyız?

"Çağırarak mı?" diye tekrarlardı Sir Hugh. "Neredeyse burada yaşıyor!

Ludovic mahzene inerek sabahı uykusuz geçireceğini söyledi ve Bayan Thane'i bir kenara çekerek Eustacie'yi yukarı çıkarmasını, mümkünse yürüyüşe çıkmasını söyledi. 'Burası onun için uygun değil,' dedi. 'Benim için endişelenmesine izin verme! Bütün bu romantizm onu biraz yordu.

Güldü, Eustacie'nin üzülmemesi için elinden geleni yapacağına söz verdi ve Sör Tristram'la karşılaşma umuduyla ona Warninglid yönünde bir yürüyüşe çıkmalarını önererek oradan ayrıldı.

Saat on bire doğru kötü hava düzelmeye başladı ve öğle vakti bulutların ardındaki güneş ışığı Eustacie'yi şapkasını ve pelerinini giyip Sir Hugh ve kız kardeşiyle birlikte her zamanki anayasalarına gitmeye teşvik etti. Ludovic mahzendeyken zihninin dinlendiğini hissedebiliyordu ve Ludovic ona katılmasına izin göre, sokakta sakın bir yürüyüş yapmak bile hanın salonunda yapacak hiçbir şey ve konuşacak kimse olmadan oturmaya tercih edilebilirdi.

Onlar Red Lion'dan ayrıldıktan kısa bir süre sonra güneş bulutların arasından iyice kendini göstermiş ve yürümeyi keyifli hale getirmişti. Hızlı adımlarla dışarı çıktılar; iki hanımefendi geceki macerayı tartışıyor ve bundan sonra ne yapmaları gerektiğine karar vermeye çalışıyorlardı; Sir Hugh da ara sıra yerinde, çoğu zaman da uygunsuz yorumlar yapıyordu. Warninglid'e vardıklarında Sir Tristram'la buluşma planlarından vazgeçmek zorunda kaldılar ve geri dönüp adımlarını takip etmeye başladılar, ama daha fazla uzaklaşmamışlardı ki, Sir Hugh'un dikkatini anında çeken ve onu kendine bağlayan güzel bir doru avcıyla karşılaştılar.

Yürüyen grubun yanına yaklaşır yaklaşmaz atından indi ve karşılaşmadan memnun görünüyordu. Eustacie, Thanes'lerle selamlaşmasına bile izin vermeden, geceki maceranın tüm hikâyesini kulaklarına akıtırken, Sir Hugh da avcının yorumladı. Maskeli avcının anlattıkları

Adamlar, hançerler ve kırık kepenkler, bir tatlıcı, güzel bir adımcı gibi alakasız ifadelerle noktalandı ve Sir Tristram, umutsuzca kafasının karışmasını önlemek için tüm konsantrasyon güçlerini kullanmak zorunda kaldı. Bayan Thane resitale katılmadı ama iki konuşmayı parçalarına ayırmaya çalışırken Shield'in yüzünü izlemekten büyük keyif aldı.

"- diz hareketleri gibi - Ludovic'i öldürmeye geldi - bir zamanlar onun gibi safkan bir atı vardı - bir hançeri vardı - bir atel fırlatıp durdu - Sir Hugh'u sersemletmeye çalıştı - çitlerini uçarken olduğu kadar ayakta da aldı - bir maske taktı - ibiğinde hafif bir eğrilik vardı!" Eustacie ve Thane koro halinde açıkladılar.

Sir Tristram derin bir nefes aldı ve Bayan Thane'den kendisine olayı açıkça anlatmasını istedi.

Kadın öyle yaptı, adam sessizce dinledi ve sonunda, üstü kapalı meydan okumasına bu kadar çabuk ya da bu kadar çaresiz bir yanıt beklemediğini fark etti. "Korkarım ki endişe verici bir gece geçirdiniz," dedi, "ama Beau'yu korkutmayı bu kadar iyi başardığınızı duyduğuma sevindiğimi itiraf etmeliyim. Durumunun sandığımızdan daha tehlikeli olduğunu düşünüyor olmalı.

Eustacie, "Bana öyle geliyor ki tehlikeli bir konumda olan Ludovic," diye belirtti.

Sir Tristram, "Eğer onu mahzene saklayacak kadar akıllıysanız, hayır," diye cevap verdi.

Bayan Thane, "Öyle yaptık ama protesto için gitti ve sanırım orada uzun süre kalmayacak," dedi.

Sir Tristram kısaca, 'Orada kalmayı ya da ülke dışına gönderilmeyi seçebilir,' dedi. 'Basil'in Ludovic'i kendi elleriyle öldürmeye teşebbüs edecek kadar ileri gitmesi, bir zamanlar uşağı olan bu adamın bir şeyler bildiğine beni ikna ediyor.

"Onu henüz bulamadınız mı?

Hayır. Ortadan kaybolmuş gibi görünüyor. Eğer Basil nerede olduğunu biliyorsa ve onu arıyorsa bunu duymalıyım. Genç Kettering'i görmek için çok uğraştım ve ona Beau'nun hareketlerinden beni haberdar etmesini söyledim. Emin olun, Basil o uşağı görürse, ben de görürüm.

Yolda yürümeye devam ettiler, gökyüzü bir kez daha bulutlanıp yağmur tehdidi başlayınca adımlarını hızlandırdılar. Sir Hugh bir saatten fazladır dışarıda olduklarını fark etti ve Shield'e bir bardak çok hoş bir içki sözü verdi.

Red Lion'daki Madeira'ya gitti ve avcının puanlarını bir kez daha değerlendirek atı satmayı düşünüp düşünmediğini sordu.

"Yok," diye yanıtladı Shield. "Bu benim değil.

"Nasıl yani?" diye sordu Sir Hugh.

"O benim değil," dedi Shield. "Büyük amcama aitti ve -çocuğu geri getirebilirsek- artık Ludovic'in malı.

"Ondan çok hoşlandım," dedi Sir Hugh. "Benim ağırlığıma göre iyi görünüyor. Bana öyle geliyor ki genç Lavenham mirasına ne kadar çabuk sahip olursa o kadar iyi olur. Hana döner dönmez onunla bu konuyu konuşacağım.

Ancak Red Lion'a vardığında Sir Hugh'un aklına gelen ilk şey, bir şişe Madeira getirmesi için Nye'a seslenmek oldu. Cevap alamayınca onu aramak için içki odasına girdi. Ne Clem'den ne de Nye'dan bir iz vardı ve barın yanında sabırla bekleyen kösele yelekli bir beyefendi, kendisinin de kavrulana kadar ev sahibini çağırdığını gönüllü olarak söyledi. Eğer Red Lion müşteri istemiyorsa, başka hanlar da olduğunu ekledi ve bu acı söz üzerine müşteri aramak için dışarı çıktı.

Sir Hugh kahve odasına geri döndü ve tam Nye'in dışarı çıkmış gibi göründüğünü söylemeye başlamıştı ki, yukarıdan gelen bir çığlık onun sözünü kesmesine ve merakla merdivenlere doğru bakmasına neden oldu. Şapkasını ve paltosunu çıkarmak için yukarı çıkan Bayan Thane hızla aşağı indi, tedirgin ve ürkmüş görünüyordu. "Sör Tristram, biz dışarıdayken bir şeyler olmuş! Biri buraya gelmiş: odam yağmalanmış, bütün odalarımız! Nye nerede?"

"Bunu," dedi Sör Tristram acımasızca, "öğrenmemiz gerekecek. Daha acil bir soru, Ludovic nerede?"

Ludovic'in yeraltındaki sığınağında huzur içinde uyuduğu görüldü. Hiçbir şey duymamıştı ve evdeki her odanın bilinmeyen eller tarafından alt üst edildiğini öğrendiğinde, belirgin bir gülme eğilimi gösterdi ve Basil'in yine onu aradığını düşündüğünü söyledi.

Bayan Thane, "Eğer sizi giysilerimin arasında bulmayı umuyorsa, benim hakkımda çok kaba bir fikre sahip olduğunu söyleyebilirim," dedi. "Sör Tristram, onun Nye ve Clem'i kaçırdığını mı düşünüyorsunuz?"

"Pek sayılmaz," diye cevap verdi Shield, Ludovic'in üzerine kiler kapısını kapattı ve tuzağın üzerinde duran sandığı yerine koydu. Geçit boyunca yürüyerek

musluk odasına girdiğinde, ana mahzene inen kapağın kapalı olduğunu fark etti ve yukarı çekerek şöyle seslendi: 'Nye! Orada mısın, dostum?'

Kimse ona cevap vermedi; Sir Hugh içeri girerek Nye'in izine rastlamadığını bildirdi ve Shield'in kapıyı açtığını görünce aklındaki Madeira'nın o mahzende olmadığını söyledi.

Shield bu sırada bir çıra bulmuş ve ateşte yakmıştı. "Bulmak istediğim şey Nye, Madeira değil!" dedi ve merdivenlerden aşağı, mahzenin karanlığına indi. Bir an sonra Sör Hugh'yu yardımına çağıran sesi duyuldu. 'Thane! Buraya bir lamba getir, onları buldum!

Sir Hugh rafta duran birkaç lambadan birini seçti ve yavaşça yaktı. Bununla mahzene indi ve orada Shield'ı elinde lambayla, ayaklarının dibinde de düzgünce bağlanmış, ağzı tıkanmış iki adamla sakince beklerken buldu. "Vay canına!" dedi Sir Hugh gözlerini kırıştıtarak. 'Önce bir şey, sonra başka bir şey! Burası hayatımda kaldığım en tuhaf han.

Shield lambasını söndürdü, Sir Hugh'ya lambayı indirmesini ve Clem'i çözmesini söyledi ve ev sahibini kurtarmak için işe koyuldu. Bu iş çok geçmeden tamamlandı ve Nye konuşmaya başlar başlamaz şöyle dedi: "Bay Ludovic hâlâ güvende mi?

'O yeterince güvende,' diye yanıtladı Shield. 'Ne oldu böyle? Sana kim saldırdı?'

"Bildiğim kadarıyla onları daha önce hiç görmedim," dedi Nye, sıkışık bacaklarını ovuşturarak. 'Tanrım, beni gafil avladıklarını düşünmek! *Beni!* Düşündüğüm gibi Brighton sahnesinden geldiler. O sırada meyhanede benden başka kimse yoktu ve kafama bir şey çarptığında raftan birkaç fincan almak için arkamı dönmekten başka bir şey yapmamıştım ve uyandığımda, işte gördüğünüz gibiydim ve Clem ! Kafamın arkasında tavuk yumurtası gibi bir yumru var.

Sir Tristram küçümseyerek, "Aman Tanrım, Nye, dünyanın en eski hilesi ve senin de buna kurban gitmen gerekiyor!" dedi.

'Biliyorum efendim, bana söylemenize gerek yok. Çok fena . "Böyle bir şey," dedi Sir Hugh, Clem'in kollarını bağlayan ipi keserek, "Şaka bir yana! Sen de mi kafana darbe aldın?"

Ancak Clem bu özel şiddetten kurtulmuştu. Oldukça sarsılmış ve yaralanmıştı, ancak saldırganlar onu bayıltmak zorunda kalmadan etkisiz hale getirmişlerdi. Anlattığına göre, birisinin Clem'i çağırdığını duymuş.

Çekmeceyi açmış ve hemen içki salonuna gitmişti. Barın yanında oldukça masum görünen tek bir adam görmüştü, ama odaya girer girmez kapının arkasına gizlenmiş biri tarafından başına ağır bir palto geçirildi ve daha paltonun kıvrımlarından kendini kurtaramadan iki adam birden üzerine çullandı ve tıpkı ev sahibi gibi hızla ağzı kapatılarak bağlandı.

Tutsakları serbest bırakan Sir Tristram'ın bir sonraki kaygısı, davetsiz misafirlerin handa ne yaptıklarını öğrenmekti. Bu kısa sürede anlaşıldı. Bütün yatak odalarını gezmişler, çekmeceleri sandıklardan çıkarıp içindekileri yere atmışlar, giysileri dolaplardan sökmüşler, Sir Hugh'nun pelerin torbalarının kilitlerini kırıp açmışlar ve içindekileri hışımla dışarı atmışlardı.

Sir Hugh, eşyaları arasındaki tahribatı görünce nutku tutuldu. Kız kardeşi etrafına bakarak şöyle dedi: 'Ama bu delilik! Bu Ludovic'i aramak olamaz! İnsan onların sıradan ev hırsızları olduğunu düşünüyor, ama biblo kutum kırılmış ve biblolarım tuvalet masamın üzerinde bir yığın halinde duruyor. Bir şey kaybettin mi, Hugh? Sanırım kaybetmedim.'

"Ben -" Sir Hugh tıkanı. "Bu karmaşada bir şey kaybedip kaybetmediğimi nereden bilebilirim?"

Shield kaşlarını çatmış, dağınık odaya bakıyordu. 'Hayır, Ludovic'i ,' dedi. 'Ama ne arıyorlardı? Beau'nun bu kadar umutsuzca istediği neye sahip olabilirsin?"

Sir Hugh bu ismi duyunca şöyle dedi: "Bu rezaletin dün gece içeri giren Lavenham'ın kuzeni tarafından işlendiğini mi söylemek istiyorsun?"

"Korkarım öyle," diye cevap verdi Shield, Sir Hugh'un Jovean öfkesiyle dolu yüzüne biraz gülümseyerek.

"O zaman şunu anla, Sally!" dedi Sir Hugh. 'O herifi topuklarından yakalamadan buradan bir adım bile atmam! Eve gelip genç Lavenham'a bıçak saplamaya çalışması yeterince kötü, ama odamı domuz ahırına çevirecek kadar küstahlaşırsa, o zaman çok ileri gittiğini söylerim!"

"Bıçak!" diye haykırdı Eustacie. 'Bıçak için geldi tabii ki! Sir Hugh dün gece onu ele geçirdi, Tristram!"

"Nereye kondu?" diye sordu Shield. "Alındı mı?"

Nye dedi ki: 'Bunu yakında göreceğiz, efendim. Sir Hugh onu kahve masasının üzerine bıraktı ve kanıt olarak göstermemiz gerekebileceğini düşünerek bu sabah onu porselen dolabıma koydum - Runners'ın kilidini patlattığı dolaba efendim.

"Git ve orada olup olmadığına bak," diye emretti Sir Tristram. "Bu olabilir - sanırım bu olmalı, ama yine de bir şekilde -" Sözüünü kesti, belli ki kafası karışmıştı.

'Ama evet, Tristram, dün gece buraya geldiğinin bilinmesini istemiyor, *doğal olarak*, bu yüzden hançerini geri almak zorunda, çünkü onu tanıyabileceğimizden korkuyor!

Sir Tristram, "Bana kalırsa bu çok gereksiz bir risk," dedi. 'Şu anki duruma bakılırsa, buraya izinsiz girdiği için onu mahkemeye veremeyiz, tıpkı Dower House'a izinsiz girdiği için onun bizi mahkemeye veremeyeceği gibi. Bunu biliyor olmalı! Aptal değil o.'

Bayan Thane, "Sakince düşünemeyecek kadar telaşlanmış olduğunu sanıyorum," dedi.

Nye odaya geri döndü. 'Arka binaya bakmayı akıl edememişler, Sayın Yargıç, bu kesin. İşte hançer.'

Sir Tristram onu eline aldı ve her zamankinden daha şaşkın bir halde baktı. "Onun olduğunu söyleyebilirim," dedi, "ama ben buna yemin edemem. Hiçbir şekilde dikkat çekici değil.

Bayan Thane aniden şöyle dedi: 'Ah, ne kadar aptalız! Tabii ki onu aramaya gelmedi! Sınav bardağı için geldi. *Bunda* bir yanlışlık olamaz! Oldukça sıra dışı bir şey: Ben onun olduğunu hemen anladım, Nye da öyle. Şimdi ne oldu ona? Hugh, sendeydi! Nereye koydun onu?'

"Neyi koyayım?" dedi odanın içinde dolaşan ve çaresiz bir şekilde düzeni sağlamaya çalışan Sir Hugh.

"Beau'nun bilgi yarışması bardağı, canım. Dün gece Eustacie'yle yatağa girdiğimizde elinde olduğuna eminim.

"Nereye koyduğumu bilmiyorum," dedi Sir Hugh, buruşmuş bir kravatı almak için eğilerek. "Bir yere bırakmıştım.

"Nerede?" diye ısrar etti Bayan Thane.

Unutmuşum. Sally, bu benim yeni binici ceketim, bilmeni isterim! Şuna bir baksana! Mahvolmuş!'

'Hayır canım, Clem senin için kırıksıklıkları ütöleyecek. O sınav bardağını nereye koyduğunu bilmelisin. Düşün!'

'Bana ait olmayan ve hoşlanmadığım bir sınav bardağından daha önemli bir şey düşünmem gerekiyor. Çirkin, hantal bir şeydi. Onu kahve odasındaki masanın üzerinde bıraktığımı söyleyebilirim.

Nye başını salladı. "Bu sabah orada değildi, efendim.

'Şey, yukarı getirmiş olabilirim. Size bilmediğimi ve umursamadığımı söylüyorum.

Bayan Thane düşünceli bir ifadeyle, "Sanırım bunun bir anlamı yok," dedi. "olun, Beau'nun istediği de buydu. Söylemeliyim ki, umarım bulmuştur, çünkü daha fazla yağmalama olasılığını oldukça dehşet verici buluyorum.

Eustacie, Sir Hugh'nun buruşmuş birkaç boyun giysisini düzeltmesine ve katlamasına yardım ederek dikkatle konuştu: "Bu çok güzel bir macera ve tabii ki hoşuma gidiyor - *cela va sans dire!* - Ama Basil'in yine gelip Ludovic'i öldürmeye çalışacağını düşünüyor musunuz?

"Sanırım bu pek olası değil," diye yanıtladı Shield, "ama gece giysilerimi almak için Saray'a döneceğim ve geceyi Ludovic'in odasında geçireceğim.

"Ünlü!" dedi Bayan Thane. 'Bunun kadar romantik bir macerayı hiç hayal etmemiştim. Kısa bir süre sonra kuşatma altında kendimizi hana kapatacağız. Bundan daha keyifli bir şey olamaz!

"Eğer isterse Shield'in burada kalmasına bir itirazım yok," dedi Sir Hugh, "ama tuvalet maskeli adamlar tarafından yatağımdan kaldırılacaksam, bunun sonuçlarından sorumlu tutulamam!

Bayan Thane onun sakinliğinin ciddi biçimde bozulduğunu fark edince, kendisini onu yeniden neşelendirmeye adanmıştı. Nye, dağınık eşyaları toplaması için Clem'i hemen yukarı göndereceğine söz verdi ve Clem de hemen salona götürülüp ateşin yanında rahat bir koltuğa oturtulmasına ve dirseğinin dibinde bir şişe Madeira olmasına izin verdi. Tek isteğinin biraz huzur ve sessizlik olduğunu söyleyince kız kardeşi nazikçe geri çekildi ve onu şarabının yumuşatıcı etkisiyle baş bıraktı.

Sir Tristram Red Lion'da fazla kalmadı, ama çok geçmeden atını çağırdı ve akşam yemeği için zamanında döneceğine söz verdi. Öğleden sonra boyunca başka ürkütücü bir olay yaşanmadı ve şüpheli yabancılar kahve salonuna girmedi. Sir Tristram saat altıdan kısa bir süre sonra geri döndü ve Nye kahve odasının kapısını sürgüleyerek Ludovic'i serbest bıraktı; Ludovic büyük bir öfkeyle mirasının eline geçmesinin daha birçok gün geçirmesini gerektirdiğini söyleme noktasına gelmişti.

Yeraltında serbest ticarete dönmeyi tercih eder.

Yemekten sonra Bayan Thane oturup bir tombala oynamalarını önerme inceliğini gösterdi ve bu şekilde akşam hızla geçti, Ludovic'in sorunu bir süreliğine unutuldu ve oyun o kadar sürükleyici oldu ki Bayan Thane saat on biri geçene kadar şöminenin rafındaki saate bakmayı akıl edemedi. Daha sonra parti dağıldı ve bayanlar mumlarını yeni toplamışlardı ki, Nye'in sesi aniden yukarıda bir yerden duyuldu, şiddetli bir şaşkınlıkla yükselmişti.

Sir Tristram, diğerlerine oldukları yerde kalmalarını işaret ederek hızla kahve odasına çıktı, tam o sırada Nye merdivenlerden indi, korkmuş görünen bir seyisi yakasından tutup sürüklüyordu. Shield'i görünce şöyle dedi: 'Bu genç serseriye Sir Hugh'un yatak odasında buldum, Sayın Yargıç. Aşağı gel bakalım! Şimdi, orada ne yapıyordun?'

Seyis zarar vermek istemediğini söyleyerek inledi ve ev sahibinin elinden kurtulmak için kıvranmaya çalıştı. Nye onu sarsarak neredeyse yerden kaldırdı ve Sir Tristram şöyle dedi: "Bu senin adamlarından biri mi, Nye?"

"Evet, efendim, o benim adamlarımdan biri, ama sabah Parish Constable'a ait olacak," dedi Nye korkunç bir anlamla. "O bir hırsız ve muhtemelen nakledilecek. Ya da asılacak.

Ben hırsız değilim! Asla zarar vermek , Bay Nye, yemin ederim istemedim! Büyük beyefendiye ait hiçbir şeyi almadım, almam da!

"Onun yatak odasında ne yapıyordun?" diye sordu Nye. 'Evin içinde işin yok, bunu sen de biliyorsun! Pencereden sürünerek girdin, yaptığın buydu ve sakın bunu inkâr etmeye kalkma! İşte herkesin görmesi için kullandığın merdiven. Sir Hugh'un ceketinin ceplerini karıştıran genç serseri oydu, efendim! Elindeki nedir? Hemen ver onu!'

Çocuk nafile bir kaçma girişiminde bulundu ama Nye onun sağ kolunu yakaladı ve öyle bir büktü ki, çocuk haykırarak saklamaya çalıştığı nesneyi bıraktı. Bu, Sir Hugh Thane'e ait bir bilgi yarışması kadehiydi.

Nye bir an ona baktı, yüzü yavaş yavaş öfkeyle kızarıyordu. Seyisin yakasını sıkıca kavradı. "Demek bu , öyle mi?" dedi. "Bunun için pişman olacaksın, Sam Barker!"

Sir Tristram, bardağı ondan alarak, sakın bir tavırla araya : 'Bırak onu, Nye. Şimdi, delikanlı, eğer doğruyu söylersen sana hiçbir zarar gelmeyecek.

Bunu çalmanı kim söyledi?'

Çocuk Nye'dan olabildiğince uzaklaştı ve şöyle dedi: 'Bay Lavenham'ın beyefendisiydi, Sayın Yargıç, bir zararı olduğunu bilmiyordum! Bay Lavenham'ın burada kaybettiği bir gözlüğü bulduğum için kendime yirmi gine kazanmak isteyip istemediğimi sormaya geldi. Onu büyük bir beyefendinin aldığını ve eğer onu bulursam, kimsenin haberi olmadan, benim için yirmi altın gine olacağını söyledi. Bu hırsızlık gibi değildi, efendim! Ben hırsız değilim!'

"Oh, öyle değil mi?" dedi Nye. 'Ve eğer Bay Lavenham bardağını kaybettiye, gelip açmasını istemesine ne engel olabilir ki? Sakın bana bunda bir sakınca olmadığını düşündüğünü söyleme!

"Bay Lavenham'ın gözlüğüydü. Bay Gregg soru sormazsam kimsenin başına bela gelmeyeceğini söyledi.

Sir Tristram sert bir sesle, "Şimdi size söylediklerimi tam olarak yapmazsanız başınıza büyük bir bela gelecek," dedi. 'Eğer hak ettiğin gibi olsaydın, polis şefine teslim edilirdin. Ama çeneni kapalı tutarsan, Nye'in bu hatayı görmezden gelmesini sağlayacağım. Beni anlayın, bu gece olanlardan Gregg'in ya da Bay Lavenham'ın kulağına hiçbir şey gitmesini istemiyorum. Eğer sorguya çekilirseniz, onlara Sir Hugh'un odasını arama fırsatınız olmadığını söyleyeceksiniz. Anlaşıldı mı?'

Kaçınılmaz olduğunu düşündüğü cezadan kurtulduğu için minnettar olan seyis, ona her şeyin gayet açık olduğunu söyledi. Minnettarlığını kekeleyerek dile getirdi, sonsuza dek iyi davranacağına söz verdi ve kaçtı.

Nye uzun bir nefes aldı. "Özür dilerim efendim, ama bu işe yaramaz gençten kurtulmayı tercih ederim. Kendi adamlarım rüşvet aldı! Sırada ne var, bilmek isterim?'

Sir Tristram elindeki sınav bardağına bakıyordu. Yavaşça, Demek bulamadılar!" dedi. Merak ediyorum...' Sözüünü yarıda kesti ve aniden salona doğru yürüdü. Ne olduğunu öğrenmek isteyenlerle karşılaştı ve kısaca cevap verdi: 'Nye'in seyislerinden birine Beau'nun bilgi yarışması bardağını bulması için rüşvet verilmişti. Onun yerine bunu bulmuş.

"Ama bu benim!" dedi Sir Hugh, sabit bir şekilde bakarak. "Bunu biliyorum.

"Odamın yine yağmalandığını mı söylemek istiyorsun?" diye sordu Sir Hugh.

'Hayır, sanırım sadece ceplerinizi . Bu bir şey değil.

önemli.'

"Önemli değil!" diye atıldı Sir Hugh, oldukça öfkelenmişti. 'Peki ya soyulduysam? Sanırım bu da önemli değil! Yak onu, hayatımda hiç böyle bir evde bulunmadım! Newgate'ten kaçan bir grup serseri ile dolu ve maskeli suikastçılar, Bow Street Runners ve kilerde yaşamayı kafasına koyan genç Lavenham ile bir dakikadan diğerine nerede olduğumu bilmiyorum. Dahası, sen de diğerleri kadar kötüsün, Sally!'

'Soyulmadınız,' dedi Sir Tristram. 'Benim öğrenmek istediğim şey, o bardağa yeniden sahip olmanın Basil için neden bu kadar hayati olduğu. Thane, onu nereye koydun? Tanrı aşkına hatırlamaya çalış! Bunun son derece önemli olabileceğinden şüpheleniyorum!'

"O zaman hâlâ handa! dedi Bayan Thane. "Hugh, düşün, sana yalvarıyorum!"

"Basil'in olduğunu söylediğiniz bilgi yarışması bardağından mı bahsediyorsunuz?"

Ludovic'e sordu.

Shield döndü. "Ne demek istiyorsun, Ludovic? Onu tanımadınız mı?" "Hayır, tanıdığımı söyleyemem," diye yanıtladı Ludovic. 'Bunu tartıştığımından değil Bu onun, çekerim. Benim zamanımdan beri satın aldığını söyleyebilirim.

"İşte," dedi Sir Tristram, "bence tam da bunu yaptı. Bunu yapmak için her yeri altüst etmemiz gerekse bile onu bulmalıyız!"

"Bunu yapmanıza gerek yok," dedi Ludovic sakince. 'Thane onu kahve odasındaki şöminenin rafına koydu. Onu yaparken gördüm.

Sir Tristram dönüp hızla kahve odasına gitti ve kolunu uzatarak elini yüksek şöminenin üzerinde gezdirdi. Soru bardağı tam da Sör Hugh'nun bıraktığı yerdeydi. Shield bardağı elinde tuttu ve ona öyle garip bir şekilde ki, yanında duran Nye bir terslik olup olmadığını sormaya cesaret etti.

Sir Tristram başını salladı ve ödülü salona geri götürdü. "Onu bulmuşsun!" diye haykırdı Eustacie. "Ama neden bu kadar önemli?"

Kadını bir kenara bıraktı ve masaya oturarak sınav bardağını dakikalarca inceledi. Diğerleri onun etrafında toplandı, hatta Sir Hugh bile hafif bir ilgi gösterdi.

"Ben daha ince olmasını isterim," dedi Ludovic. 'Şaft çok kalın. Hantal.

Sir Tristram kuru bir sesle, "Sanırım bir nedeni var," dedi. Sör Tristram'ı

Hugh'un gözlüğüne ve onun büyüteçli merceğine bakarak, milin ucundaki, içinden bir kurdelenin geçmesi gereken, ağır bir şekilde kaplanmış halkaya bakıyordu. Sir Hugh'un gözlüğünü yere bıraktı ve başparmağının tırnağını halkanın üzerindeki bir oyuya soktu.

Küçük bir tıkırtı duyuldu; çember ayrıldı ve içinden bir şey masanın üzerine düştü, biraz yuvarlandı ve hareketsiz kaldı.

"Tılsımlı yüzük!" dedi Sör Tristram.

On dört

Ludovic'ten neredeyse hıçkırığa benzer bir ses çıktı. Eli masanın üzerinden fırladı ve yüzüğü kaptı. "Yüzüğüm!" fısıldadı. "Yüzüğüm!"

"Vay canına, bu şeytani bir kurnazlık!" dedi Sir Hugh, Shield'ın elinden bilgi yarışması bardağını alarak. "Görüyor musun, Sally? Halka, milin ucundaki halkanın içine yerleştirilmiş.

"Evet, canım," dedi Bayan Thane. 'Öyle olduğunu görüyorum. Herhangi birinin onu bulabileceği bir yerde nasıl yattığını düşündüğümde korkudan bayılacak gibi oluyorum.

Eustacie eleştirel bir gözle bakıyordu. "Bu bir tılsım yüzüğü mü?" sordu. "Ben çok farklı olduğunu düşünmüştüm! Üzerinde bazı figürler olan altın bir yüzükten başka bir şey değil!

"Dikkat et, Eustacie!" dedi Sir Tristram hafif bir gülümsemeyle. "Ludovic'in bunu kutsal saydığını göreceksin.

Ludovic yüzüğe hayranlıkla bakan gözlerini kaldırdı. "Tanrım, öyle! Sana söyleyebileceğim hiçbir şey yok Tristram, benim için yaptıklarından dolayı ayaklarını öpebileceğimden başka!

"Yalvarırım yapmayın. Çok az şey yaptım."

Bayan Thane şunları söyledi: 'Burnumuzun dibinde oldu. Bu ne cüret! Buna nasıl cüret edebilir?'

"Neden olmasın?" dedi Sir Tristram. 'Kaybolmasaydı ve sonra da böylesine umutsuz bir şekilde aranmasaydı, herhangi birimiz bundan şüphelenir miydi?

Bayan Thane'in aklına bir fikir geldi. Gözlerini kardeşine çevirdi ve duygulu bir ses tonuyla şöyle dedi: 'Demek her şeyi Hugh'ya borçluyuz! Hayatım, bu benim için çok fazla. Bu şoktan kolay kolay kurtulamayacağım.

'Ve her şey - ama her şey! - yaptığımız her şey - ama her şey!' dedi Eustacie, tiksintiyle.

Bayan Thane üzüntüyle başını sallayarak, "Biliyorum," dedi. "Düşünmeye bile değmez.

Sir Tristram, "Neden şikâyet ettiğinizi anlamıyorum," dedi. 'Siz

çok macera yaşadım, ikinizin de bunu istediğini anladım.

'Evet, doğru,' diye onayladı Eustacie, 'ama bazıları pek rahat değildi. Ve söylemeliyim ki yüzüğü bulanın sen olmasından hiç memnun değilim, çünkü sen bir macera yaşamak ya da romantik bir şey yapmak istemedin. Bu bana çok adaletsiz geliyor.

"Demek öyle!" dedi Bayan Thane bu bakış açısından çok etkilenererek. 'Bu çok iğrenç bir şey, aşkım, çünkü kim daha nahoş ya da daha cesaret kırıcı olabilir ki? Gerçekten de onun kötü adam olarak kalmasında ısrar etseydik bazı açılardan daha iyi olurdu.

Sir Tristram buna biraz , ama biraz soyut bir şekilde: 'Çok iyi, ama henüz zorluklarımız bitmedi. Yüzüğü bana ver, Ludovic. Onu bulduğumuz doğru, ama Beau'nun elinde bulmadık. Bu kadar şüpheli bakma, sevgili oğlum! Onu kaybetmeyeceğim.'

"Ah!" dedi Bayan Thane, bilgece başını sallayarak. 'Ne de olsa sizin böyle şeylerin koleksiyoncusu olduğunuzu unutmamak gerek. Onu suçlamıyorum, tüm bunların bir komplo olduğunu söyleyebilirim.

Ludovic yüzüğü masanın üzerinden kuzenine uzatarak, "Sarah, çok çirkinsin!" dedi. "Tanrı aşkına ona dikkat et, olur mu Tristram? Ne yapmak istiyorsun?

Sir Tristram yüzüğü sakladığı yere geri yerleştirdi ve halkayı bir çırpıda kapattı. 'Şimdilik bu bende kalsın. Sanırım en iyi yolumuz -' Durdu, kaşlarını çattı.

Endişeli bir sessizlik içinde onun devam etmesini beklediler, ama o daha konuşmadan Nye avluya yanaşan bir arabanın sesini duydu ve özür dileyerek şöyle dedi: 'Özür efendim, ama gitmem gerekiyor. Bu gece postası olacak. Sir

Tristram'ın sesi kapıya ulaştığında kesildi. "Gece postası mı demek istiyorsunuz?

Londra postası, Joe?"

"Evet, işte bu, efendim. İzin verirsiniz gardiyanla konuşmak istiyorum.

Sir Tristram ayağa fırladığında sandalyesi meşe zeminde gıcırdadı. " zaman en iyi yol bu!" dedi. "Bineceğim!

Nye ona baktı. 'Eğer yapmak istediğiniz buysa, acele etseniz iyi olur efendim. Atları değiştirmeleri iki dakikadan fazla sürmez ve bu iş biter bitmez yola çıkarlar.

"Git ve onlara beklemelelerini söyle!" diye emretti Sir Tristram. 'Şapkamı almam gerek

ve ceket.'

"Beklemeyecekler efendim!" diye itiraz etti Nye. 'Onların bekleyecek zamanları var ve sizin biletiniz yok!

"Boş ver onu! Acele et, dostum!" dedi Sir Tristram ve önünden iterek odadan dışarı çıkardı.

"Ama ne ?" diye bağırdı Eustacie, koşarak.

"Şimdi bunu açıklamakla kaybedecek zamanım yok!" diye cevap verdi Sir Tristram, merdivenleri yarı yarıya çıkmıştı bile.

Bayan Thane, Ludovic'le birlikte daha yavaş bir şekilde ilerleyerek karanlık bir sesle: 'Bunun bir Komplo olduğunu söyledim. Benim inancıma göre o kaçıyor. Poposunun çoktan duyulmaz olduğunu fark etti ve ekledi: 'İşte! Ne kadar kışkırtıcı! Bu söz oldukça boşa gitti. Zavallı yaratığın böyle bir çılgınlığa kapılacağını kim tahmin edebilirdi ki?

Sir Tristram tam bu sırada yeniden ortaya çıktı, paltosu kolunun üzerinde, şapkası elindeydi. Merdivenlerden inerken şöyle dedi: 'Her şey yolunda giderse yarın dönmeyi umuyorum. Tanrı aşkına kendine dikkat et, Ludovic!

Neredeyse onlar daha nefeslerini toplayamadan kahve odasını geçip kapıdan çıkmıştı. Bayan Thane gözlerini kırıştıtarak, "Keşke eyerlenmiş bir atımız olsaydı!" dedi.

"Neden? Posta ona yetmiyor mu?" diye sordu Ludovic.

'Eğer bir at olsaydı, eminim onu atını sürerken görürdük.

"*Ventre à terre!*" diye yas tuttu Bayan Thane.

"Ama nereye gidiyor?" diye kekeledi Eustacie. "Bana birdenbire tamamen delirmiş gibi geldi!

"Londra'ya gidiyor," diye yanıtladı Ludovic. 'Bana nedenini sorma, çünkü hiçbir fikrim yok!

"Pekala! Eustacie öfkeden pespembe kesildi. 'Bu çok kötü! Bu *bizim* maceramız ve o bizi tek kelime etmeden terk etti ve aslında maceramızı elimizden almaya çalışıyor!

"Erkekler!" dedi Bayan Thane güçlü bir ürpertiyle.

Sir Hugh tam bu sırada kahve odasına girdi ve Shield'a ne olduğunu sordu. Londra'ya gitmek üzere aniden yola çıktığını duyunca belli belirsiz bir şaşkınlıkla baktı ve onun da zamanlarını hana girip çıkarak geçiren bu insanlardan biri gibi görüldüğünden yakındı. "Bu çok huzursuz edici," dedi ciddi bir şekilde. 'Ne kadar çabuk

Ya biri eve zorla girecek ya da biriniz kim bilir nereye uçup gidecek! Hiç huzur yok. Ben yatmaya gidiyorum.'

Nye tam o sırada geri geldi ve isteksiz bir gülümsemeyle Sör Tristram'ın, muhafızın kendisine bu tür zorbaca işlemlerin tamamen kural dışı olduğunu söylemesine rağmen arabaya binmeyi başardığını duyurdu. Ludovic, Sör Tristram'ın ne yapmak istediğini bilip bilmediğini sorduğunda, o soğukkanlı haliyle cevap verdi: 'Bilmiyorum efendim, ama en iyisini yapacağından emin olabilirsiniz. Bana tek söylediği, sizi odanıza sağ salim götürmemdi. Ben de buraya bir kamyonet yatağı kurduruyorum ve ben duymadan eve biri girerse çok tuhaf bir şey olur. Ama bu gece kimsenin bu oyunu deneyeceğini sanmıyorum. Yarına kadar Dower House'da bekleyecekler, Sam Barker'ın yüzüğünüzü bulmuş olması umuduyla, efendim.

Bayan Thane içini çekti. 'Kimsenin olmaması ne kadar iğrenç bir düzlük gibi görünecek.

Artık içeri giremiyorum! Gerçekten, tüm bu heyecan verici olaylar sona erdiğinde hayata nasıl destek olacağımı bilmiyorum.

Nye ona küçük, acımasız bir gülümsemeyle karşılık verdi. 'Anladığım kadarıyla henüz bitmemiş, hanımefendi. Beau, Barker'ın quizing-glass'ını bulamadığını öğrenir öğrenmez gözümüzü beladan uzak tutmamız iyi olacak. Sör Tristram'ı geri gördüğümde çok sevineceğim, bu bir gerçek. Şimdi, Bay Ludovic, hazırsanız yatmanıza yardım edeyim. Yarın yine mahzene inmeniz gerekecek ve sabah kapıları açmadan önce sizi oraya götürmem emredildi. Dahası efendim," diye ekledi, Ludovic'in yaklaşan itirazını önleyerek, "eğer istekli gitmezseniz sizi bayıltmak için emir aldım.

Ancak bu vahşi tehdit yerine getirilmedi. Ludovic ertesi sabah erken bir saatte mahzene indi ve sadece kahvaltısıyla ilgilenen Sir Hugh hariç, grubun geri kalanı kendilerini bekleyen tehlikeyi karşılamak için hazırlandılar. Macerada çok küçük bir rol aldığını düşünen Eustacie, Ludovic'in kendisine tabancalarından birini ödünç vermeyi hiç tereddüt etmeden reddetmesi nedeniyle kendini biraz mağdur hissediyordu. "Tabancalarımı asla ödünç vermem," dedi. "Ayrıca, onu ne için istiyorsun?

Eustacie sabırsızlıkla, "Ama ateş etmek için, tabii ki!"

diye cevap verdi. 'Yüce Tanrım! Ne için?'

"Neden, eve girmeye çalışan herkese!" dedi, kapısını açarak

gözlerini şaşkınlıkla onun aptallığına dikti. 'Ve eğer Sarah'nın da bir tane izin verisen, bana yardım edebilir. Ne de olsa kendimizi büyük bir tehlikenin içinde bulabiliriz, biliyorsun.

Ludovic acımasız bir içtenlikle, "Tabancalarımı almanıza izin verirsem kendinizi yarı yarıya tehlikede bulmayacaksınız," dedi.

Bu duygusuz yanıt Eustacie'yi hiddetle Bayan Thane'e gönderdi. Burada en azından sempatik bir dinleyici bulacağından emindi. Bayan Thane de onu hayal kırıklığına uğratmadı. İnsanların bencilliğini anlamakta güçlük çektiğini itiraf etti ve Eustacie'nin kendisinin de olası gözü dönmüşlere ateş açmasını planladığını öğrendiğinde, bu planın kendisine söylenmemiş olmasını neredeyse dileyeceğini, çünkü bunun suya düşeceğini düşünmenin kendisini oldukça cesaretsiz hissettirdiğini söyledi.

"Silahlanmamız gerektiğini düşünüyorum," dedi Eustacie hüzünle. 'Silahlar hakkında pek bir şey bilmediğim doğru ama sonuçta sadece doğrultmak ve tetiği çekmek gerekiyor.

"Kesinlikle," diye onayladı Bayan Thane. 'Çok sayıda gözü dönmüş kabadayıyı hesaba katmamız gerektiğini söylemeye cüret edebilirim. Bu gerçekten çok kötü! Aklımıza güvenmek zorunda kalacağız.

Ama sabah sakın geçti, tek heyecan, Nye'in efendisine bir kadeh bordo içirip içiremeyeceğini sormak amacıyla hana gelen Gregg tarafından sağlandı. Atını avluda bırakmış ve böylece Barker'la konuşabilmişti; Barker da taşınma korkusuyla Sir Tristram'ın talimatlarına sadakatle uymuş ve quizing-glass'ı aramaya henüz fırsat bulamadığını söylemişti.

Öğleden sonra Sir Hugh her zamanki âdetine uyarak huzurlu bir uykunun tadını çıkarmak için yukarı çıktı. Bayan Thane ve Eustacie Brighton postasının gelişini izlediler ama Sir Tristram'ı Red Lion'a bırakmadığı için postaya olan ilgileri hızla azaldı. Herhangi bir macera yaşayıp yaşamayacaklarını sorgulamaya başlamışlardı ki, Beau Lavenham'ın arabası salonun penceresinden geçip kahve odasının kapısının önüne yanaştı ve Beau'nun kendisini indirdi.

Telaşsızca indi, kolundaki bir toz zerresini temizlemeye özen gösterdi ve hayal edilebilecek en sakın şekilde hana girdi.

'Şey,' dedi Bayan Thane, 'sanırım bu makul bir küstahlığın sınırlarını aşıyor! Bize törensel bir ziyarette bulunmak için mi geldiğini sanıyorsunuz?

Görünüşe göre amacı buydu, çünkü birkaç dakika içinde Nye onu

Salona. Her zamanki gülümsemesiyle içeri girdi ve her zamanki gösterişli selamını verdi. "Sizi hâlâ burada bulmak ne büyük mutluluk!" dedi. "Çok itaatkârsınız, hanımefendi!"

"Eğer bir şeye ihtiyacınız olursa, hanımefendi, aramanız yeterli," dedi Nye, ağır ağır düşünerek.

"Ah evet, gerçekten! Lütfen beklemeyin!" dedi Bayan Thane, boş kafalı kadınlık rolüne bürünerek. 'Bir şeye ihtiyacım olursa sizi mutlaka arayacağım. Sizi görmek ne güzel, Bay Lavenham! Burada bizi dikişlerimizin üzerinde esnerken buluyorsunuz, misafir kabul ettiğimiz için oldukça mest olmuş durumdayız. Yola çıkmak için tüm planlarımızı yaptığımızı ve hemen Londra'ya doğru yola çıkacağımızı biliyor olmalısınız. Sizden ayrılma fırsatı bulduğum için çok mutluyum! Güzel evinizi ziyaret etmeme izin verdiğiniz için çok minnettarım! Sonsuza dek oradan bahsedeceğim!

Evim onurlandırıldı, hanımefendi. Anladığım kadarıyla kardeşiniz sonunda üzücü rahatsızlığından kurtulmuş? Onu günlerdir bu sıkıcı handa tuttuğuna göre çok kötü bir soğuk algınlığı geçirmiş olmalı.

"Evet, gerçekten de şimdiye kadar yaşadıklarının en kötüsü," diye onayladı Bayan Thane. "Ama sizi temin ederim ki sıkıcı bulmadı.

"Hayır mı?" dedi Beau nazikçe.

'Gerçekten, hayır! Onun şarap konusunda çok iyi bir yargıç olduğunu anlamalısınız. İyi stoklanmış bir mahzen onu en sert şaraplarla bile barıştıracaktır. Bu çok saçma!"

"Ah, evet!" dedi Beau. 'Nye'in mahzenlerinde çok şey var, anladığım kadarıyla - belki de kabul edeceğinden daha fazla.

"Bu doğru," dedi Eustacie büyük bir keyifle. "Büyükbabam, Nye'in saklamayı tercih ettiği şeyi bulmak için herkese meydan okuyacağını söylerdi.

"Korkarım biraz abartarak konuşmuş olmalı," dedi Beau. 'Nye'in gizli mahzeninin aranmasına boyun eğmek zorunda kalmayacağına inanıyorum. Böyle şeyler kimse varlığından haberdar değilken çok iyidir, ama bir kez haberleri yayıldı mı, onları ortaya çıkarmak basit bir mesele haline gelir.

Bu konuşmayı büyük bir ilgiyle dinleyen Bayan Thane haykırdı: "Bunu söylemeniz ne kadar tuhaf! Size söylemeliyim ki, ağabeyim en başta Nye'in gizli bir deposu olduğuna ikna olduğunu söylemişti!"

"Böylesine olağanüstü bir zekâyâ sahip bir kardeşiniz olduğu için sizi kutlarım, hanımefendi," dedi Beau yumuşak bir sesle. Kuzenine doğru döndü. 'Sevgili Eustacie, acaba seninle birkaç dakika özel konuşma yapma hoşgörüsünü rica edebilir miyim? Bayan Thane kuzenler arasında -'

Bayan Thane tam bu noktada küçük bir çığlık atarak onun sözünü kesti. 'Oh, Bay Lavenham, hayır, gerçekten! Böyle bir şey düşünülemez! Bilmelisiniz ki ben bu sevgili çocuğun refakatçisiyim - gülünç değil mi? - Ve böyle bir şey hiç olmaz!

Adam ona kısık gözlerle baktı ve bir süre sonra şöyle dedi: 'Kısa bir süre önce evimi ziyaret ettiğinizde bu endişelerinizin size bu kadar ağır geldiğini hatırlamıyorum hanımefendi.

Bayan Thane üzgün görünüyordu ve cevap verdi: 'Bu çok doğru. Siteminizde haklısınız efendim. Kütüphanenize olan hayranlığım yüzünden görevlerimi unutacak kadar üzgün bir beyinsizim.

Kibar bir şüphecilikle kaşlarını kaldırdı. Eustacie şöyle dedi: 'Benim matmazelden sakladığım bir şey yok. Neden beni yalnız görmek istiyorsunuz? *Je n'en vois pas la nécessité!*'

"Pekala," dedi Beau, "eğer çekinmeden konuşabilirsem, sevgili kuzenim, kulağına bir uyarıda bulunmak istiyorum.

Ona ilgisiz bir şekilde baktı. "Evet? Neden uyarılmam gerektiğini bilmiyorum ama eğer beni uyarmak isterseniz, buna tamamen açığım.

"Diyelim ki," diye düzeltti Beau, "bu konuyla en yakından ilgili kişiye bir uyarıda bulunmanızı istiyorum. Bilmelisiniz ki, bu evde belli bir kişiyi gizlediğinizin farkındayım - en başından beri farkındaydım. İsim vermeme gerek yok, eminim. Şimdi, bu kişiye zarar gelmesini istemem; geçmişte onun çok dostu olduğumu söyleyebilirim, ancak bu handaki varlığı bir kez öğrenilirse ona yardım etmek benim elimde olmayacaktır. Ve korkarım - çok korkarım - biliniyor. Bow Street'ten gelen iki koşucu tarafından biraz rahatsız edildiniz. Görünüşe göre son derece aptal bir çiftmişler. Ama unutmamalısınız ki bütün Runner'lar o kadar kolay kandırılamazlar. Durakladı, ama Eustacie ona boş boş bakmakla yetinerek hiçbir şey söylemedi. Adam hafifçe gülümsedi ve devam etti: 'Sevgili kuzenim, bu kişiyi tanıyan biri, bu adamla tanışırsa ne olacağını düşünmelisin.

Bow Street'e gidip şöyle deseydi: "Bu adamın şu anda bile Hand Cross'taki Red Lion'da gizli bir mahzende yattığına dair kanıtım var."

Eustacie özenli bir nezaketle, "Bana çok eğlenceli bir tarih anlatıyorsunuz," dedi. "Ludovic'in -isim veriyorum, ben- yurtdışına gittiğini öğrendiğimize çok sevineceğinizi umuyorum.

"Çok memnun oldum," diye yanıtladı Beau tatlı bir sesle. 'Kariyerini idam sehpasında sonlandırarak ailemize daha fazla utanç getirirse çok üzülürüm. Ve sevgili Eustacie, eğer Kanun'un eline düşerse yapacağı şey de bu olacak.

"Ama ben seni açıklanamaz buluyorum!" dedi Eustacie. 'En azından onun masum olduğuna inandığını sanıyordum.

Omuz silkti. "Elbette, ama talihsiz kaçışı ve tüm sorunların kaynağı olan tılsımlı yüzüğün ortadan kaybolması, masumiyetini kanıtlamasını her zaman imkânsız kılacaktır. Parmaklarının uçlarını birleştirdi ve parmaklarının üzerinden Eustacie'yi süzdü. 'Avlanan bir adam olmak çok nahoş bir şey, biliyorsun. Birinin yurtdışında öldüğünün duyulması çok daha iyi olurdu. Elimden gelen yardımı yapmak için sabırsızlanıyorum. Eğer kuzenim Ludovic'in artık hayatta olmadığına dair bir kanıtım olsaydı, bu adama - diyelim ki kuzenim Ludovic'e benzeyen ama başka bir isim taşıyan bir adam - cömertlik olarak görmeyeceğine inandığım bir harçlık sağlamayı memnuniyetle kabul ederdim. Durdu ve bir tutam enfiye aldı.

Eustacie düşünceli bir tavırla, "Kendi kendime soruyorum," dedi, "neden Ludovic'i cömertliğinizle bunaltın. Bunu anlamak benim için hiç de kolay değıl.

"Ah, bu hiç akıllıca değıl, sevgili kuzenim," diye cevap verdi. 'Durumumun dezavantajlarını anlamış olmalısın?

"Ama evet, çok açık," dedi Eustacie, rahatsız edici bir acelecilikle.

"Kesinlikle," diye gülümsedi Beau. ' ki, en ufak bir Ludovic'in suçsuzluğunu kanıtlama şansı olsaydı, bu başka bir mesele olurdu. Ama böyle bir şans yok, Eustacie, ve eğer boş bir tahtın yanında bekleyerek geçireceğim belirsiz yıllara kaygıyla bakmazsam çok tuhaf bir yaratık olurum.

"Boş bir taht mı?" dedi Bayan Thane birdenbire, aldığı kitaptan başını kaldırarak. 'Oh, Fransız kralının öldürölmesinden mi bahsediyorsunuz?

Kral mı? Hayatımda hiç bu haberi duyduğum andaki kadar şok olmamıştım!

Beau ona aldırış etmedi. Gözleri hâlâ Eustacie'nin üzerindeydi; düşünceli düşünceli konuştu: "Sanırım insan kıtada çok rahat yaşayabilir. Örneğin *siz*, bundan çok hoşlanacağınızı söyleyebilirim.

'I? Ama benden bahsetmiyoruz!'

'Öyle değil mi? Bunu söylediğinizi duyduğuma sevinmediğimi iddia edemem,' diye cevap verdi. Sandalyesinden kalktı. 'Söylediklerimi , değil mi? Hatta Ludovic'e bile söyleyebilirsin.

Eustacie kuşkulu bir ifade takındı. Evet, ama belki de önerdiğiniz şeyi yaparsa ona hiç para vermeyeceksiniz," dedi.

"Bu durumda," diye cevap verdi Beau sakince, "beni unvanımdan, arazimden ve servetimden mahrum etmek için yeniden hayata dönmesi yeterli olacaktır. Neredeyse beni tamamen kontrolü altında tutacağını söyleyebiliriz.

"Doğru, evet, bu çok doğru," diye başını salladı Eustacie. 'Ama bilmiyorum - bunu söylemem mümkün değil -'

'Sevgili kuzenim, bir şey söylemenizi istemiyorum. Şüphesiz konuyu Ludovic ile tartışacak ve kararınızı daha sonra bana bildireceksiniz. Şimdi senden ayrılıyorum. Döndü ve Bayan Thane'i selamladı. "Hizmetkârınızım, hanımefendi. Bana kapıya kadar eşlik etme zahmetine girmeyin sevgili kuzenim; ben yolumu biliyorum. Buraya daha önce de gelmişim, biliyorsunuz. Sözünü kesti ve şöyle dedi: 'Ah, bu bana şunu hatırlattı! Sanırım son ziyaretimde burada bilgi yarışması bardağımı kaybetmişim. Acaba bulundu mu?

"Sınav kadehiniz mi?" diye tekrarladı Eustacie. "Nasıl oldu da onu kaybettin?

"Kurdele biraz yıpranmıştı," diye açıkladı. 'Bardağın benim için manevi değeri var. Lütfen onu alabilir miyim?

Başını iki yana salladı. "Yanılıyorsunuz. Kesinlikle burada değil.

İç çekti. "Hayır mı? Hafızanı tekrar zorla, kuzen. Hatırlamak daha olur, sanırım.

"Bu imkânsız. Bardağınızın nerede olabileceğini bilmiyorum,' dedi Eustacie, büyük bir doğrulukla.

Bayan Thane, bu sahnede yer almanın cazibesine dayanamayarak, "Bir yarışması kadehi mi?" dedi. Oh evet, biliyorum!

"Gerçekten mi hanımefendi? Beau oldukça hızlı döndü. "Aydınlatın beni, yalvarırım!

Bayan Thane, Eustacie'ye başıyla onay verdi. 'Nye'ın daha dün bir sandalyenin altında yarısı saklı bir tane bulduğunu hatırlamıyor musun aşkım? Hayır, sanırım o sırada sen burada değildin! Onu kahve odasındaki şöminenin rafına koydu. Hemen getiriyorum.'

"Zahmet etmeyin hanımefendi," dedi Beau, biraz daha hızlı nefes alarak. "Size borçluyum ve çıkarken bardağı geri alacağım."

Bayan Thane ayağa kalktı ve kapıya doğru ilerleyerek, "Ama bu dünyadaki en küçük sorun bile değil!" dedi. "Elimi hemen üzerine koyabilirim!"

"Çok iyisiniz. Selam verdi ve onu kahve odasına kadar takip etti."

Eşikte bir an durup baktı, çünkü oda beklediği gibi boş değildi. Mavi paltolu, güçlü görünümlü bir adam ateşin yanındaki koltuğa oturmuş, ayaklarını ısıtıyor ve bir fincan birayla kendini tazeliyordu. Bayan Thane içeri girdiğinde başını çevirdi ve ona birkaç saniyeden fazla bakmamasına rağmen, bu bakışın görüldüğü kadar sıradan olmadığını hissederek rahatsız oldu. Eustacie'nin gözlerini yakaladı ve uyarı dolu olduğunu gördü. Yabancı Beau Lavenham'ın maaşlı elemanı olsa bile, ikisinin de sorgu bardağını bulma korkusu olmadığını düşünerek kendini rahatlattı ve şömineye doğru ilerledi. "Onu nereye koyduğunu biliyorum," omzunun üzerinden Beau'ya bilgi verdi. 'Bu taraftaydı - hayır! Bu çok garip bir şey! Yemin edebilirdim - Kolunuzu kaldırır mısınız, Bay Lavenham: benden daha uzunsunuz.

Bu teşvike ihtiyaç duymayan Beau, elini bir elin parmakları boyunca gezdirdi. Şömine rafı. "Yanıyorsunuz hanımefendi," dedi, sesi aniden sertleşmişti. "O burada değil!"

"Ama öyle olmalı!" dedi. 'Oraya konulduğundan eminim. Biri onu yerinden oynatmış olmalı! Aklına bir fikir gelmiş gibiydi. Dedi ki: "Acaba uşağınız mı aldı? Bu sabah buradaydı, biliyorsunuz ve epeyce bir süre kaldı. Ne yaptığını hayal bile edemiyorum! Emin olun, onu bulmuştuk olmalı ve onu Dower House'da sizi beklerken bulacaksınız."

Adamın beti benzi attı ve gözlerini kadının yüzüne dikerek şöyle dedi: "Uşağım mı? Uşağımın bugün bu odada olduğunu mu söylüyorsunuz?"

Bayan Thane utanmadan, "Evet, gerçekten de ," dedi. 'Elbette, şeyin bardak olduğunu hiç düşünmemiştim, yoksa ona hemen nerede gösterirdim. Yine de her şey iyi biter. Emin olabilirsiniz ki

güvenli.'

Bayan Thane'in taktiklerine hayranlık duyan Eustacie, Beau'nun yüzündeki gülümsemenin tamamen kayboluşunu izledi. Yerini yarı şüphe, yarı dehşet dolu bir ifade aldı; Bayan Thane'in yalan söylediğinden şüphelenmesine rağmen, uşağının sınav camında hayati bir sır olduğunu tahmin ederek, kendi hesabına onu aramaya gelmiş olabileceği düşüncesini aklından çıkaramadığı açıktı. Elinin açılıp kapandığını ve dudaklarının ince, çirkin bir çizgiye dönüştüğünü gördü ve bu zihinsel tedirginlik belirtilerini eleştirel bir ilgiyle gözlemliyordu ki, oturmakta olan yabancı tarafından kendisine hitap edildiğini fark etti.

"Çok soğuk bir gün, hanımefendi," dedi, yoluna çıkan herkesle sohbet etmeyi alışkanlık haline getirmiş birisinin kusursuz havasıyla.

Eustacie ona belli bir kuşkuyla baktı. Bir hanın sahibinin, eğer bir müşterinin birasını kahve odasında içmesine izin vermeyi reddedemeyeceğini düşünüyordu, ama Nye'in en azından bu olayda onu musluk odasına çekmiş ve kendi gözetimi altında orada tutmuş olabileceğini düşünmeden edemiyordu. Öte yandan, adamın Nye tarafından tanınıyor olması da elbette mümkündü. Kadın nazikçe cevap verdi: "Evet, çok soğuk.

"Dışarıda acı bir rüzgâr esiyor," diye devam etti yabancı. 'Eh, mevsimine göre, değil mi hanımefendi? Şikayet etmemeliydik. Affınıza sığınarak, efendim, ateşe bir odun daha atabilir miyim - Teşekkür ederim, efendim!

Odun dolu sepetin yanında duran Beau, yabancının yaklaşmasına izin vermek için hareket etti.

"Odun ateşinin en kötü yanı da bu," dedi yabancı, uygun bir kütük seçerek. 'Çok kısa bir süre içinde sönüp gidiyorlar, değil mi efendim? Ama bir dakika içinde güzel bir ateşimiz olacak, göreceksiniz. Başka bir kütük almak için eğildi ve şaşkın bir ses tonuyla şöyle dedi: 'Peki! Odunların arasındaki bu şey ne ?" Konuşurken doğruldu ve Bayan Thane onun elinde Beau'nun soru sorma bardağını tuttuğunu gördü.

Bir an için ne konuşabilir ne de düşünebilirmiş gibi geldi ona. Gözleri bardağa takılı kaldığı sürece beyni dönüp durdu. Sör Tristram bardağın sorumluluğunu almamış mıydı? Onu yanlış yere koymak gibi affedilmez bir dikkatsizliğin suçlusu o olabilir miydi? Tahta sepete nasıl gelmişti? Ve Tanrı aşkına, insan ne yapmalıydı?

Kendini topladı, odanın öbür ucundaki Eustacie'nin gözleriyle karşılaştı ve onların da kendi gözleri gibi irkilmiş olduklarını gördü. Yabancı'nın sesinin farkına varmış, işin ne kadar tuhaf yerlere varabileceğine sevimli bir kadercilikle hayret etmiş ve birden Nye'in bir yabancıyı kahve odasında neden yalnız bıraktığını ve amacının ne olması gerektiğini anlamıştı. Hâlâ merdivenlerin dibinde duran Eustacie'ye kaşlarını çatarak uyarıda bulundu ve şöyle dedi: 'İşte burada! Ne kadar talihli bir olay!

Beau elini uzattı. Biraz titriyordu. Dedi ki: 'Teşekkür .
Bu benim.'

Yabancı ona şüpheyile baktı. "Sizin, değil mi efendim? Eğer öyle diyorsanız, öyle olduğuna eminim, ama belki de en iyisi onu ev sahibine vereyim - gücendirmek istemem, Sayın Yargıç, ama değerli bir biblo olduğu için ve onu ben bulduğum için.

Beau'nun dudaklarında sabit bir gülümseme vardı. Dedi ki: 'Sizi temin ederim, buna hiç gerek yok. Alışılmadık bir tasarım olduğunu fark edeceksiniz. Hata yapmam mümkün değil.

Yabancı kağıdı elinde evirip çevirdi. "Elbette efendim, eğer siz öyle diyorsanız -" diye kararsızca başladı.

"Sevgili dostum," diye araya girdi Beau. 'Bir dakika önce şöminenin rafında bir şey aradığımı görmüş olmalısınız. Vicdan azabınız çok saçma, inanın bana. Herkes size o bardağın bana ait olduğunu söyleyecektir. Lütfen onu bana verecek kadar nazik olun.

"Evet, bu kesinlikle Bay Lavenham'ın sınav bardağı!" dedi Bayan Thane. "Hiç şüphe yok!

Yabancı ilerledi ve bardağı Beau'ya uzattı. Beau bardağı kavradı ve o anda içine düştüğü tuzakla bir kuşku beyninde parladı ve karşısındaki adama ters ters bakarak geri sıçradı.

"O halde, Kanun adına seni tutukluyorum, Basil Lavenham, Matthew John Plunkett'i kasten öldürmekten!" dedi yabancı.

Konuşmasını bitirmeden önce Beau cebinden bir tabanca çıkardı ve doğrulttu. Dudaklarındaki gülümseme korkunç bir yüz buruşturmasına dönüşmüştü, ama hâlâ devam ediyordu. Hızlı ve alçak sesle şöyle dedi: 'Olduğun yerde kal! Kımıldarsan ölürsün!" dedi ve kapıya doğru geri gitmeye başladı.

Bow Street Runner zorunlu olarak hareketsiz durdu. Beau'nun biraz gerisinde duran Bayan Thane, kahramanlık gösterisinin zamanının geldiğini anladı ve hızlı bir hareketle Beau ile kapının arasına girdi. Bu sırada

Aynı anda Eustacie çığlık attı: 'Nye! *A moi!*'

Beau, kendisini yakalamak üzere olan kişiyi koruyarak kapıya ulaştı ve arkasındaki Bayan Thane onun kolunu yakalayarak tüm gücüyle aşağıya doğru itti. Adam gafil avlanmıştı, öfkeyle hırladı ve kadının elinden kurtularak sıkıllı yumruğuyla ona vurdu. Darbe şakağına indi ve Bayan Thane cansız bir yığın halinde yere yığıldı.

Başında zonklayan bir ağrının, Macaristan Suyu'nun kokusunun ve alnında ıslak bir bezin hissinin farkına vardı. "Ah canım!" dedi belli belirsiz. "Sınav bardağı! Kaçtı mı?

"Kesinlikle," diye cevap verdi sakın bir ses. 'Sizi endişelendirecek bir şey yok: onu güvenle tutuyoruz.

Bayan Thane gözlerini açmaya cesaret etti. Sir Tristram salonda yattığı kanepenin kenarına oturmuş, alnını yıkıyordu. "Ah, sizsiniz!" dedi Bayan Thane.

"Evet," dedi Sir Tristram.

"Dönmüş olmanız gerektiğini biliyordum," diye mırıldandı Bayan Thane.

Soğukkanlı bir şekilde cevap verdi: 'Eğer bunu biliyorsan, Beau'yu durdurmaya çalışmak da nereden çıktı? Kaçma umudu yoktu. Townsend'den kaçarsa onu yakalamak için bir Runner ile dışarıdaydım.

"Peki, bunu nereden bilebilirdim ki?" diye sordu Bayan Thane.

"Tahmin edebileceğinizi düşünüyorum.

Gözlerini tekrar kapattı ve vakur bir tavırla 'Başım ağrıyor' dedi.

Sesi eğleniyor gibiydi. "Kafanıza darbe aldığınıza göre bu çok da şaşırtıcı değil.

Bir etek hışırtısı Eustacie'nin yaklaştığını haber veriyordu. Bayan Thane gözlerini yeniden açtı ve gülümsedi. "Oh, daha iyisiniz!" dedi Eustacie. '*Ma pauvre*, seni öldürdüğünü sandım! Ve size söylemeliyim ki kapıyı kırarak açtı ve geriye, Tristram'ın kollarına doğru adım attı! Bu her şeyden daha heyecan vericiydi! Ve biliyor musunuz, bilgi yarışması camını ateşe çalıştı, bu tamamen aptalcaydı, çünkü bu yüzüğün nerede saklandığını bildiğini kesinleştirdi. Bence bu çok keyifli bir macera oldu!

'Öyle oldu,' diye onayladı Bayan Thane. 'Kesinlikle *harika!* Beau'ya ne yaptınız ve Ludovic nerede?

"Koşucular Basil'i bir arabaya bindirip götürdüler ve Ludovic'e gelince, Nye

onu kilerden çıkarmaya gitti.'

Bayan Thane içini çekti. "Sanırım en iyisi bu, ama biliyorsun ki hayal kırıklığına uğramamak elde değil. Sör Tristram'ın tılsımlı yüzüğü alıp kaçtığına tamamen karar vermiştim ve onu geri almak için birçok ünlü plan düşünmüştüm. Hiç bu kadar kışkırtıcı birini tanımamıştım!

'Evet,' diye kabul etti Eustacie. 'Bunun doğru olduğunu söylemeliyim. Çok kışkırtıcı biri, ama *yine* de adil olmak ve çok zeki ve yararlı olduğunu kabul etmek gerek.

Bayan Thane başını çevirerek Sör Tristram'a baktı. "Bana ne yaptığınızı anlatmanızı istiyorum," dedi. 'Brighton postasında , değil mi? Buraya *ventre à terre* gelmiş olmanız mümkün mü?

"Hayır," diye yanıtladı Sör Tristram. "Postayla geldim.

Bayan Thane onun hareketleriyle ilgilenmeyi bırakmış gibiydi.

Sir Tristram, "Yanımda birkaç Bow Street Runner'ı da getirdim," diye devam etti. Buraya vardığımızda Nye'dan Beau'nun talihin bir cilvesi olarak evde olduğunu öğrendim. Onu quizzing-glass'a sahip olmaya nasıl ikna edeceğimizi merak ediyordum ve bir tuzaktan haberdar olmasına izin vermeden onu buraya çekmenin zorlukları bana oldukça önemli görünüyordu. Zaten burada olduğunu öğrendiğimizde, tuzağımızı kurmak kolay oldu. Korktuğum tek şey, içinizden birinin quizing-glass'ı görünce şaşkınlık göstererek onu gafil avlamasıydı. Duygularınızı bu kadar iyi gizlediğiniz için sizi tebrik ederim.

"Bağlangıçta," diye itiraf etti Eustacie, "tamamıyla *bouleversée*'ydım ve konuğamıyordum. Sonra Sarah kaşlarını çattı ve ben de sessiz kalmanın daha iyi olacağını düşündüm. Koşucunun Basil'in adamlarından biri olduğunu düşündüm, değil mi Sarah?

"Evet, önce öyle düşündüm," diye cevap verdi Bayan Thane. 'Ama bardağı eline aldığı anda Sir Tristram'ın işin arkasında olduğunu anladım. Ludovic şimdi güvende mi? Dünyadaki yerini yeniden alabilecek mi?

'Evet, buna hiç şüphe yok. Basil aklını kaybetti ve yüzükten kurtulma girişimi tam bir ihanetti. Nasıl hissediyorsunuz, Bayan Thane?'

"Çok huzursuzum," diye cevap verdi. "Sanırım alnımda bir yumru var.

Sör Tristram teselli edercesine, 'Artık eskisinden çok daha az belirgin,' dedi.

Bayan Thane ona endişeyle baktı. "Hemen söyle, gözüm morardı mı?" dedi.

"Hayır, henüz değil.

Bir ıgılık attı. '*Henüz* değil mi? Bir tane alacağımı mı söylüyorsunuz?" "Büyük olasılıkla," dedi adam, sesinde bir kahkaha vardı.

"Bana hartshorn'u getirin!" diye yalvardı Bayan Thane güçsüz bir ses tonuyla ve bir kez daha gözlerini kapadı.

"Elbette," dedi Sir Tristram. "Eustacie, hartshorn'u getir.

Eustacie, "Bunu gerçekten istemiyor, biliyorsun," diye açıkladı. "Şaka yapıyor. "Yine de getir onu," dedi Sir Tristram.

"*Eh bien!* Eustacie omuz silkti ve onu aramaya gitti.

Bayan Thane gözlerini yeniden açtı ve Sör Tristram'a öncekinden daha büyük bir kuşkuyla baktı.

"Sarah," dedi Sir Tristram, "sana çok önemli bir soru sormak istiyorum. Almack'ta kaç sezon geçirdiniz?"

Bayan Thane yüzünde öfke dolu bir ifadeyle ona baktı ve şöyle dedi: 'Tristram, bana teklifte bulunmak için diğer tüm anların arasından bunu seçmeye cüret mi ediyorsun - gerçekten cüret mi ediyorsun?

'Evet,' diye yanıtladı Sör Tristram. 'Evet. Neden olmasın?

Bayan Thane doğruldu. "*Hiç* romantizm anlayışın yok mu senin?" diye sordu. 'Hayır, saçlarım sırtımdan aşağı dökülürken, başımda bir bandaj varken ve büyük olasılıkla gözüm morarmışken bana evlenme teklif edemezsiniz! Bu yaptığınız tam bir canavarlık!

Gülümsedi. 'Gerçekten de . Çok hoş görünüyorsun. Benimle evlenir misin?'

Bayan Thane çok duygulanarak, "Size haksızlık ettim," dedi. 'Eğer bu hediyeye çok hoş baktığımı düşünüyorsanız, sandığımdan çok daha romantik olmalısınız.

Sir Tristram basitçe, "Ne kadar güzel olduğunuzu düşünmeden size bakmayalı uzun zaman oldu," dedi.

Bayan Thane kızarak, "Ah!" dedi, "kendinizi unutuyorsunuz! Evlilikte romantizm aramadığınızı hatırlayın lütfen! Daha önceki hayal kırıklıklarınızı hatırlayın! Bu asla olmaz!'

Sir Tristram onu kollarına alarak, "Bu saçmalığı unutmama kolay kolay izin verilmeyeceğini anlıyorum," dedi. 'Şimdi bir an için ciddi ol, Sarah! Benimle evlenir misin?

"Dürüst olmak gerekirse," dedi Bayan Thane büyük bir ciddiyetle, "on gündür seninle evlenmek istiyordum!

Biraz sonra Eustacie, peşinde Sir Hugh ile birlikte odaya girdi. Eustacie şaşkınlık içinde eşikte durdu, ama Sir Hugh sadece, "Demek döndünüz, öyle mi?" demekle yetindi.

"Evet," dedi Shield, Bayan Thane'i serbest bırakarak. "Kız kardeşinize adresimi vermeme izin verir misiniz?"

"Elbette, sevgili dostum, elbette! Bunun benimle bir ilgisi yok, biliyorsun. O artık kendi hanımefendisi. Kafana ne yaptın, Sally?"

"Ludovic'in kötü kuzeni beni yere serdi," diye açıkladı Bayan Thane. 'Çok heyecanlı bir öğleden sonra geçirdim, kendimi ortaya attım, sersemledim ve sonra bana bir evlilik teklifi yapıldı.

Sir Hugh, 'Aşağıda çok fazla gürültü olduğunu sanıyordum,' dedi. 'Ludovic'in kuzeniyle işimizi bitirmenin zamanı geldi. Size saldırdığı için ona karşı dava açacağım.

"Mükemmel bir fikir canım, ama Kraliyet zaten Sir Matthew Plunkett'i öldürdüğü için ona karşı bir dava açmış durumda.

"Adını hiç duymadım," dedi Sir Hugh. 'Buna karşı olduğumdan değil, dikkatinizi çekerim. Demmed tuvalet maskesiyle dolaşan bir adam -'

Bayan Thane sabırla, "Sir Matthew Plunkett," dedi, "Ludovic'in iki yıl önce öldürmekle suçlandığı adam. Ludovic'in artık mahzende yaşamayı bırakıp Lavenham Sarayı'nda hak ettiği yeri alabileceğini bilmelisiniz.

"Bunu duyduğuma sevindiğimi söylemeliyim," dedi Sir Hugh. 'Tüm zamanını mahzende geçirmesi bana hiç sağlıklı gelmedi. Sanırım mirasa konacağı doğruysa, hafızamdan silinmeden önce gidip o at hakkında onunla konuşacağım.

Konuşurken odadan çıktı. Eustacie dilini tutamayıp kaçırdı: "Ama Sarah, Tristram'la evlenmek *istiyor* musun?"

Bayan Thane'in gözleri parladı. 'Aşkım, bir kadın benim ileri yaşlarıma ulaştığında, seçme ve seçilme yapamaz, biliyorsun. Aldığı ilk saygın teklifle yetinmek zorundadır.

"Oh, şimdi bana güldüğünüzü anlıyorum! dedi Eustacie. 'Ama bunu anlamıyorum. Bunu oldukça sıra dışı buluyorum!

"Gerçek ki," dedi Bayan Thane gizlice, "bana hanımefendi diye hitap etmesine daha fazla katlanamayacağım. Onunla konuşmanın başka bir yolu yoktu.

Buna bir son ver.'

'Ama, Sarah düşün! Sen romantiksin ve o hiç de romantik değil!

"Biliyorum," diye cevap verdi Bayan Thane, "ama sizi temin ederim ki düğüm atılmadan önce onunla bir anlaşmaya varmak niyetindeyim... Ya ölüm döşeğimde *ventre à terre*'ye binmek için ciddi bir söz alırım ya da evlilik olmaz!

Sör Tristram, 'Evlilik yeminine dahil edilecek,' dedi.

Eustacie birinden diğerine bakarken bir keşifte bulundu. "*Tanrım*, bu hiç *de uygun* bir evlilik değil! Birbirinize aşıksınız!" haykırdı.

Yazar Hakkında

Elliden fazla kitabın yazarı Georgette Heyer, Regency dönemini kendi dönemi haline getiren, tüm tarihi roman yazarları arasında en iyi bilinen ve en sevilenlerden biridir. İlk romanı 1921'de yayımlanan *The Black Moth*'u on beş yaşındayken nekahet dönemindeki erkek kardeşini eğlendirmek için yazmıştır; son romanı ise *My Lord John*'dur. En çok tarihi romanlarıyla tanınmasına rağmen, on iki de dedektif öyküsü yazmıştır. Georgette Heyer 1974 yılında yetmiş bir yaşında öldü.

Şimdi hazır:

Regency Romantik

Frederica

Alverstoke Markisi, bırakın uzak kuzenlerini, kendi kız kardeşleriyle bile ilgilenemeyecek kadar sıkılmış ve alaycıdır. Ancak zapt edilemez Frederica Merrivale'in onu bekleyen birkaç sürprizi vardır. Frederica, Alverstoke'un yardımını olsun ya da olmasın, güzel kız kardeşi için parlak bir evlilik yapmaya kararlı bir şekilde küçük kardeşlerini Londra'ya getirir. Ve taşralı kuzenleri kapısının önünde birbiri ardına belaya bulaşınca, Marki daha ne olduğunu anlamadan kendini tehlikeli bir şekilde olayların içinde bulur.

İsteksiz Dul

Eleanor Rochdale yanlış otobüse bindiğinde, kendini müstakbel işverenin evinde değil, ölümün eşiğinde, dağılmış bir genç adam olan Eustace Cheviot'un malikânesinde bulur. Kuzeni Bay Ned Carlyon, Eleanor'u basit bir iş anlaşması olarak Eustace ile evlenmeye ikna eder. Sabah olduğunda Eleanor zengin bir duldur ama kendini uluslararası bir casus çetesinin, ev hırsızlarının, davetsiz misafirlerin ve cinayetin içinde bulur. Ve Bay Carlyon gitmesine izin vermeyecektir...

Hayırsever Kız

Bayan Charity Steane, teyzesinin evindeki angaryalardan kaçmakta ve büyükbabasını bulmaya çalışmaktadır. Vikont Desford bu güzel kimsesiz kızla karşılaştığında, ona yardım etme onurunu hisseder ama tanımadığı genç bir kızla kırsalda tek başına dolaşmak, dikkatli olmazsa kızın ve kendisinin mahvolmasına neden olacaktır.

Regency Buck

Bayan Judith Taverner ve kardeşi Peregrine, yeni vasileri Worth Kontu Julian St. John Audley'nin kendilerinden çok da büyük olmayan, çekilmez derecede kibirli bir züppe olduğunu öğrendiklerinde hiç de memnun olmazlar. Lord Worth muhafızlık makamını onların onu istediği kadar istemiyor. Ama ne zaman

Birisi Peregrine'i öldürmeye çalışınca Lord Worth kendini maceraperest koğuşlarına kaptırmaktan alıkoyamaz; bu da esprili atışmalara, sürprizlere ve beklenmedik, keyifli bir sona yol açar.

Faro'nun Kızı

Max Ravenscar, genç yeğeninin evlilik teklifini *reddetmesi* için ona bir servet teklif ettiğinde, güzel Deborah Grantham öfkeden deliye *döner*. Teyzesinin zarif kumarhanesinin sahibi olabilir ama Bayan Grantham, çekilmez Bay Ravenscar'a rüşvetle satın alınamayacağını gösterecektir, bunu kanıtlamak için onun yavru yeğeniyle evlenmek zorunda kalsa bile.

Kara Koyun

Yirmi sekiz yaşında "rafa kaldırılmış" olan Abigail Wendover, yüksek ruhlu genç yeğeninin yakışıklı bir servet avcısının eline düşmesini engellemeye karardır. Ona yardım edebilecek tek kişi, Hindistan'da geçirdiği uzun bir süre boyunca muazzam derecede zengin olan, ancak ailesinin yüz karası olan skandal Miles Calverleigh'dir. Miles'in çok kışkırtıcı bir yaratık olduğu ortaya çıkar - Abby'yi yanlış zamanda kıkırdamaya iten rahatsız edici bir yeteneği vardır.

Kalite Hanımefendisi

Cesur ve bağımsız Bayan Annis Wychwood yirmi dokuz yaşındadır ve aşık olma yaşını çoktan geçmiştir. Annis kendini güzel bir kaçak mirasçının işlerine bulaştırdığında, Annis'in şimdiye kadar tanıştığı en kaba adam olan, asi kızın kibar olmayan ve kaba vasisi Bay Oliver Carleton ile ilişki kurmaktan başka çaresi kalmaz.

Cuma'nın Çocuğu

Aceleci Lord Sherington, eşsiz Bayan Milbourne tarafından reddedilince, karşılaştığı ilk kadınla evlenmeye yemin eder. Bu kadın, hayatı boyunca ona hayranlık duymuş olan genç ve beş parasız Bayan Hero Wantage'dır. Onu Londra'ya ve ton balosunun heyecanına sürükleyen Sherry, çok geçmeden genç gelininin başına gelebilecek belaların sonu olmadığını keşfeder.

Sahte Renkler

Kit Fancot diplomatik görevinden Londra'ya döndüğünde ikiz kardeşi Evelyn'in ortadan kaybolduğunu ve savurgan annesinin borçlarının endişe verici bir şekilde arttığını görür. Fancot ailesinin serveti Evelyn'in kendini beğenmiş Cressy Stavely ile evliliğine bağlıdır, ancak Evelyn

Cressy'nin büyükannesiyile tanışır, nişan . Böylece beklenmedik sürprizlerle dolu romantik bir maskeli balo başlar ve komik bir şekilde tatmin edici bir sonuca ulaşır.

Kotilyon

Genç Kitty Charing, eksantrik vasisinin büyük yeğenlerinden biriyle evlenmesi şartıyla, ondan büyük bir servetin mirasçısı olacaktır. Freddy Standen elbette zengindir ve hiç de fena görünmemektedir ama yumuşak huyludur, biraz talihsizdir; yakışıklı, hovarda kuzeni Jack'e hiç benzememektedir. Kendi kaderine karar vermeye karar veren Kitty, Freddy ile sahte bir nişan yapar ve Londra sosyetesine kaçır. Ancak kendini hiç beklenmedik bir kahraman rolünde bulduğunda kimse Freddy kadar şaşırır.

Şimdi hazır:

Tarihsel Kurgu

Soğuk Yürekli Simon

Zırhlı gerçek şövalyelerin zamanı olan 15. yüzyılın başlarında Simon, Prens Henry'nin arkadaşı ve Fransa'ya karşı cesur bir savaşçı olmak için bilinmezlikten yükseldi. Sessizliği ve ödün vermeyen ilkeleriyle tanınan Simon "Soğuk Yürek" yine de karmaşık bir kişiliğe sahipti ve askerlerin, kralların ve çocukların şiddetli sadakatini ve hayranlığını kazandı. Simon Belremy'yi kuşatmaya gönderildiğinde, Leydi Margaret'i İngilizlere teslim olmakla kalmayıp gelini olana kadar bir zekâ ve söz savaşına soktu. Dönemin mükemmel dili ve Heyer'in günlük yaşamın ayrıntılarını mükemmel bir şekilde kavraması, büyüleyici ve kan dondurucu bir okuma sunuyor.

Fatih

Fatih, Fatih William ve ilk başta onun kanını reddeden ama sonunda gücü ve kararlılığıyla onu kazanan kraliçesi Matilda'nın hikayesini anlatıyor. Bu heyecan verici hikâye William'ın alçakça doğumuyla başlar, ardından Normandiya Dükalığı'na yükselişini ve onu sürekli savunmasını, kazanmaya kararlı olduğu kadına kur yapmasını izler ve William'ın metaneti, cesareti ve yenilikçiliğinin ona krallığını kazandırdığı 1066'daki Hastings Savaşı'nda doruğa ulaşır.

Kraliyet Kaçışı

Cromwell'in güçleri 1651'de Worcester Savaşı'nda Kral Charles II'yi yenilgiye uğrattıktan sonra genç kral Fransa'ya doğru cesur bir kaçışa girişti. Altı hafta boyunca İngiliz kırsalında hizmetçi kılığında saklanan Charles, iki genç kadın nihayet kaçmasına yardım edene kadar sıkı korunan sınırlardan geçmenin bir yolunu bulamadı. Uyarılarına kulak asmayan ve yolculuğunun her aşamasında felaketle flört eden Charles'ın hayatı için saray mensupları sürekli korku içindeydi.

İspanyol Gelin

İspanyol Gelin, asabi Tugay Binbaşı Harry Smith ve

Wellington Dükü'nün kuvvetleri İspanya ve Portekiz'de Napolyon'un ordusuyla savaşıırken, Yarımada Savaşları sırasında tanıştığı ve hemen evlendiği genç İspanyol asilzadesi. Heyer, Naiplik döneminde "davulu takip eden" bir asker eşinin hayatını heyecan verici bir şekilde anlatırken, yorucu yürüyüşleri, göğüs göğüse çarpışmaları, çılgınca değişen kamp koşullarını ve çalınan boş zaman anlarını büyüleyici ayrıntılarla aydınlatıyor.

Rezil Bir Ordu

1815 yazında, Napolyon Bonapart kuzeyden aşağı doğru ilerlerken ve Wellington Dükü tehdidi karşılamak için bir ordu toparlamaya çalışırken, Brüksel partiler, balolar ve suarelerle dolu bir kasırgaya dönüşür. Bu ışıltılı sosyal ortamın merkezinde güzel ve çirkin genç dul Leydi Barbara Childe vardır. Gösterişli Albay Charles Audley ile nişanlanması bile onun çılgın davranışlarını engelleyemez ama Waterloo Savaşı kızıışmaya başladığında Leydi Barbara kalbinin gerçekte nerede yattığını keşfeder.

Şimdi hazır:

Gizemler

İşte Zehir

Poplars'da sıradan bir sabah değildir; efendi yatağında ölü bulunur ve suçlunun yüksek tansiyonu olmadığı ortaya çıkar. Huysuz Zoe Matthews'tan, onun fevkalade kötü niyetli yeğeni Randall'a kadar, kavgacı Matthews ailesinin her bir üyesinin bir nedeni vardır ve elbette hiçbirinin bir mazereti yoktur. Sevimli Dedektif Müfettiş Hannasyde bir sonraki kurban ölmeden katili bulmaya çalışırken, şüpheliler manevra yapar, yanlış yönlendirir, lafı dolandırır ve kıvırırlar. Heyer'in diyalogları İngiliz nüktesi, alaycılığı ve merdiven altı ve üstü yaşamın incelikleri konusunda bir ustalık sınıfıdır. Gerçekten şeytani bir komplo, sessiz ve becerikli Müfettiş Hannasyde'nin zekâsını sınar ve zekice ve öngörülemez bir sonuca götürür.

Tamamlanmamış İpucu

İlk bakışta, hoş bir İngiliz kır evi hafta sonu partisi olması gerekirdi. Ancak bu cehennemden gelen bir konuk listesidir ve ev sahibi Sir Arthur Billington-Smith, partideki herkesin nefret etmek için bir nedeni olduğu ortaya çıkan kötü niyetli bir zavallıdır. Çalışma odasında bıçaklanarak öldürülmüş halde bulunduğu, mutsuz konuklar ve yabancılaşmış aile kendilerini Scotland Yard'ın soğukkanlı Müfettişi Harding'in incelemesi altında bulur. Bu beklenmedik karakter kadrosu, Georgette Heyer'in her zamanki parlak zekâsı ve insan doğasına dair içgörüsüyle çizilmiştir. Müfettiş Harding beklenmedik bir kahraman olarak ortaya çıkıyor, kırmızı ringa balığı üzerine kırmızı ringa balığı takip ediyor ve bu süreçte kendi mutluluğunu buluyor.

Neden bir uşağı vuruyorsunuz?

Klasik bir İngiliz kır evi cinayet gizeminde, katilden ziyade cinayete kurban giden kişi uşaktır. Yerel avukat Frank Amberley, teyzesi ve eniştesini ziyarete giderken yanlış bir yola sapıp bir cinayet işlendiğini fark edince, olay yerinde tanıştığı genç kadını koruma altına alır. Katilin kim olduğunu bulmaya çalışırken

Beceriksiz polisi küçümsemesi komik bir rahatlama sağlar ve suçu çözme konusunda gerçek bir zekâ sergiler. Heyer, detaylara verdiği önem ve ustalıkla karakterizasyonlarıyla, her ipucunun bulmacayı karmaşıktırdığı ve polisin tipik olarak şaşkına döndüğü bir cinayet kurguluyor. Sonuç, Heyer meraklıları ve genel gizem severler için hem sürpriz hem de keyif verici olacak.

Aşk Hikayelerine Aşık Mısınız?

*İşte tam size göre bir çevrimiçi
romantizm okurları kulübü!*

Nerede yapabilirsin:

- Harika yazarlarla **tanışın**
- Yeni arkadaşlarla **parti**
- Yeni kitapları herkesten önce **alın**
- Harika **yeni okumalar keşfedin**

Hepsi inanılmaz derecede BÜYÜK tasarruflarla!

DiscoveraNewLove.com

**adresindeki partiye
katılın!**

"A story in the manner of Jane Austen, of domestic comedy and love affairs."

—TIMES LITERARY SUPPLEMENT

An impetuous young lady and a fugitive nobleman . . .

When spirited Eustacie stumbles into a band of smugglers, she is delighted to be having an adventure at last. Their leader, young heir Ludovic Lavenham,

48 tfl Ing, 0 M y flc ABD IF. FRt 4 w.
Riisncie ve Liidevit'in iddiaları yalanlandı.

The resourceful Miss Sarah Thane and the clear-thinking Sir Tristram Shield gamely endeavor to prevent Ludovic's arrest and Eustacie's ruin as the four conspire to recover the missing talisman ring that will clear Ludovic's name.

WFJAT READF:RS DER KI:

"A perfect blend of romance, adventure, and, especially, humor. One couple is young and brash and fun, and the other is older and more mature.

"This is a wonderfully rich novel, full of excellent secondary characters

"Nonstop laughter from cover to cover... probably because there are two heroes and two heroines, and their chemistry with each other is just sparkling!"

"Hilarious! A hallmark of most of Georgette Heyer's works is her sense of humor..

WaORwFmrH'rx "rwovrr6fqoo dz/nzldnSRqcnryrnnmnzx, mysteries, and historical fiction. She was known as the Queen of Regency romance, and was legendary for her research, historical accuracy, and her

WWW.AUSTENFANS.COM

